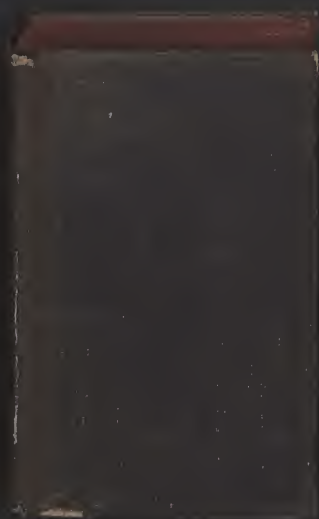

DOMINICALE

þad er

Gudspiøll

og

PISTLAR

Med almeñelegum Collectum/
Sem i Kyrkiu-Soffnudenum lesast
Aared umkring a Sunudøg-
um og ødrum Helgum og
Hatijdes-Døgum.

Hier mz filger stutt Hand

book um Barnaskijrn/ Hionavijg-
slu/ Siwkra Vitian/ Framlidenna
Jardan og nockud fleira sem
Kieñemañlegu Embætte
te vidvijkur.

Þryckt a Hoolum Anno 1725.
Af Marteine Arnoddssyne.

Marc. 16.

Fared wt um allañ Heimenn / og Prediked Evangelium allre Skiepnu.

Ps. 19.

Þeirra Hliodmur er wt geingeñ um allañ Heimeñ

Fyrsta Suñudag i Adventu.

Collectan.

Vier vilium aller bidia.

Eyr HErra GVD/ Vier bidium þig Audmiwklega / upp vek þijna Magt og kom til vor / so vier mættum Frelsast af þeim Hæskasemdum sem yfer oss hanga/ vegna vorra Synda/ og ad vier mættum fyrer þijna Nad verda Frelsader og Sæluholpner. Þu sem lifer og rijker med Gude Fødur og þeim heilaga Anda/ Eirn sañur Gud um allar Allder Allda.

Pistelen skrifar S. Pall til Rom. 13. Cap.

KJærer Brædur. Og med þvi ad vier vitū/einkū þa Stund/ hvad Tijme er upp ad rijsa af Svefnenum/ af þvi ad vor Heilsa er nær / helldur enn þa vier trwdum. Nootten er umliden/ en̄ Dagurenn tekur ad nalgast. Leggium þvi af Verken̄ Myrkrāna / og Iklædunst Herklædum Lioossins / so ad vier gengum sidsamlega/ so sem a Deige/ Eige i Ofate edur Ofdryckiu / eige i Legukofum og Munadarlijfe / eige i Þrætan og Ofundsyke. Helldur iklædest þier Drottne JEsu Christo/ og lated ecke epter Holldenu / þess Girnder ad rækia.

Evangeliū skrifar S. Matthæus 21. Capitula.

J Þan̄ Tijma. Og þa er þeir tooku ad nalgast Jerusalem/ og komu til Bethphage vid

Fialled Oliveti / wisende JEsus
tvo sijna Lærisveina / og sagde til
þeirra: Fared þid i þad Kauptun
sem gagnvart ydur er/ og strax mu=
nud þid finna Ösnu bundna og Fol
ann hia henne/leysed hana og leided
til mijn. Og ef einhuor seiger no=
ckud til yckar/ þa seiged/þad Herr=
ann hafe þeirra Þorf/ z jafnsnart
mun hann lata þaug laus. Enn þ
skiede so / ad uppfylltest hvad saga
er fyrer Spamanninn/ er so seiger:
Seiged Dotturenne Zion: sia/ þinn
Kongur kiemur til þijn hoogvær /
sitiande a Ösnu/og a Fola klijfbæ=
rar Ösnu. Enn Lærisveinarner gein
gu i burtu /.og giordu so sem JE=
sus baud þeim / og leiddu med sier
Ösnuna og Folann / og logdu sijn
Klæde yfer þaug/og settu hann þar
uppa. Enn margt Folk breidde sijn

Klæde a Veigenn/ Og adrer hiuggu Kuistu af Trianum/ og dreifdu þeim a Veigenn. Enn þad Folked sem fyrer þeim geck og epterfylgde/ Kallade og sagde: Hosianna Syne Davids/ Blessadur sie sa sem kiemur i Nafne Drottens/ Hosianna i hædstum Hædum.

Annan Sunnud. i Advent.

Collectan.

HErre HErra GVD Almattugur Fader / vierdstu ad uppveckia vor Hiørtu / ad tilbwa þijnum Eingietnum Syne Veigenn / so ad vier fyrer hans Tilkomu mættum þiena þier med hreinu Hiarta. Fyrer þann sama þinn Eingietenn Son Jesum Christum/ sem med þier lifer og rijker i Einingu hins Heilaga Anda/ Einn Gud umm allar allder Allda.

Pistillenn til Rom: 15. Cap.

RJærer Brædur. Enn hvad sem skrifad er / þa er þ skrifad oss til Lærdoms/ so ad vier

fyrer

fyrer Þoleñmæde ꝛ Huggun Ritn=
ingaña/hefđum Vonena. Eñ Gud
Þoleñmædeñar og Huggunarennar
giefe ydar þad / ad þier sieud sam=
linder ydar a mille / epter JESV
Christo/so ad þier mætkud samhuga
med einum Muñe/ dyrka GVd og
Fodur vors Drottens Jesu Christi.
Þar fyrer añest hvør añan iñbyrdis/
lijka so ꝫ Christus añadest ydur. Gu=
de til Heidurs. Eñ eg seige Christū
hafa vered Þiooñustumañ Vm=
skurnareñar / fyrer Guds Sañleika
saker/til stadfestu Fyrerheitaña/ sem
til Fedraña hafa skied. Eñ þad ad
heideñ Þiodur heidra Gud / þad er
fyrer Myskunsemena ordꝫd/epter þui
sem skrifad er. Fyrer þ vil eg Drott
eñ vegsama þig a medal Heideña Þi
ooda/ og þijnu Nafne syngia Lof.
Og i añad siñ seiger hñ. Fagned þi=
er Heidingiar/med hañs Folke. Og
eñ aptur. Lofed þier Drotteñ allar

Þiooder/og prysse hañ allur Lydur. Og eñ aptur seiger Esajas/þad mun skie/ad Root Jesse/og hñ sem upp-rijs til ad stioorna heidnum Þioodū/ þad a hñ munu heidner Meñ vona. Eñ Gud Vonareñar/uppfylle ydur med øllum Fagnade og Fride/so ad þier yfergnæfed i Voneñe/fyrer Krapt heilags Anda.

Gudspialled skrifar S.
Luc. 21. Cap.

Y Þañ Tijma. JEsus sagde til sinna Læresveina. Þar munu skie Teikn a Soolu/Tungle og Stiørnū/og a Jørdu Kvalning Þiooda og Øruinglan/Sioor og Bylgiur munu hlioода/ z Meñ munu fyrer Hrædslu uppþorna/ og af Epterhyggiu þeirra Hluta sem ad koma skulu yfer allañ Heimeñ. Þviad Kraptar Himnanna munu hræraſt. Og þa munu þeir sia

Mañ.

Mañsins Son komanda i Skyum-
um med Magt og miklu Vellde/ eñ
nær þetta tekur ad ske / þa lyfted
upp og upphefied ydar Høfud/ af
þvi ad ydar Endurlausn tekur ad
nálægiast. Og hañ sagde þeim
þessa Epterlyking. Skodid þier
Fykiutried/ z oll ønñr Trie/ nær þeir
ta Aldin tekur wt ad sprynga/ þa
vited þier ad Sumared er nálægt.
Sö lyka nær þier siaed þetta ske
þa vited ad Guds Ryke er nálægt.
Sañlega seige eg ydur / þad þesse
Kynslood mun ei forganga/ þang-
ad til ad allt þetta skier. Himen z
Jørd munu forganga/ eñ myn Ord
forganga eige.

Þridia Suñud. i Adven.

Collectan.

HErr ę Herra Gud/ vier bidiu/ hrers
þu Herra þitt til vorra Hiarta/ z upp

lys Myrkur votta Hugskota/m; Vitian þinar Rædar. Nu sem liger og ryker i Reiningu hus̃ helga/ etc.

Pistilen̄ skrifar S. Pall
1. Cor. 4. Cap.

Þar hallde oss hvør Madur fyrer/ einkum fyrer Guds Þienara / Verkstioornara yfer Guds Leyndardooma. En̄ nu heimtest ei meira af Verkstiornurunum/enn þad þeir finest trwer. Þui er mier þad fyrer min̄sta koste/ ad eg skule af ydur dæmast/ eda af Man̄leg̃u Deige. En̄ þo dæme eg ecke sialfur mig. Þui eg er mier einskis Nlutar medvitande/ en̄ af þui em eg þo ecke Rettlatur. Drotten̄ er sa sem dæmer mig. Fyrer þui dæmed ecke fyrer Tijman̄/ þangad til ad Drotten̄ kiemur/sa ed auglysa mun þ i Myrkrunum er huled/ og openber giøra Rad Hiartnan̄a. Og þa mun hverium sem ein̄ Lofstyr skie af Gude.

Gud-

I Þann Tijma. Enn þa ed Johannes heyrde i Bondunum Verkenn Christi / sende hann wt tvo af sijnum Lærisveinum og liet seigia honum: Ertu sa sem koma skal / eda eigum vier ad vænta eins annars? JEsus svarade z sagde til þeirra. Fared aptur og kunngiored Johanni hvad þier sieed og heyred: Blinder fa Syn / Haller ganga / Lijkþraaer hreinsast / Dauþer Heyra / Dauder uppriisa / og Fatækum verda Gudspiolleñ bodud / og sæll er sa sem ecke hneixlar sig a mier. Enn ad þeim i burtgeingnum / hoof Jesus ad seigia til Folks sins af Johanne. Hvad foorud þier wt a Eydemørku ad sia? Reyr þann sem af Vinde er skiekenn? Eda hv-

ad forud þier ad sia? Mañ miukklæddañ? Sied/ ad þeir sem miwkañ Klædnad bera/ eru i Konganna Hwsũ. eda hvad forud þier ad sia? Eirn Spamañ? Eg seige ydur fyrer Sañ/ þañ meire er eñ nockur Spamañ/ þviad þesse er sa/ af hvorium skrifad er. Sia þu/ad eg sende miñ Eingel fyrer þiñe Augsiõ/ Sa er þiñ Veg skal tilreida fyrer þier.

Fiorda Suñud. i Adven.

Collectan.

ALmattuge Eilijfe Gud/ vier bidiũ þig/ad þu komer/ og læter þitt Almætte skijna yfer oss aumar Mañeskiur/ ad hvad hellst sem vorar Synder jduglega forhindra og hamla/ þad sama mætte þa oss veitast/ fyrer Hiælp þiñar Nadar og Myskunar. Fyrer þiñ Son Jesũ Christum/ sem med þier og etc.

Piste

4. Cap.

Eskuleger Brædur. Glediest ydur i Drottne alla Tijma / og eñ aptur seige eg / glediest ydur. Ydar Hoogværd sie kuñug ollum Moñum. Hviad Drotteñ er nálæg ur. Vered eige Nugsiwker / helldur láted ydar Bæner i ollum Hlutum / i Bænahallde og Akalle med Þack, argiörd þyrer Gude kuñar verda. Og Fridur Guds sa hærre er ollum Skilninge / vardveite ydar Hiortu z Skilningarvit / J Christo JEsu.

Gudspialled skrifar S. Joh. 1. Cap.

Aa þeim Tijma. Sendingar sendu aþ Jerusalem Presta z Levita / ad þeir skylldu spyrja hañ ad / hvor ert þu? Og hañ medkiendest z neitade þvi ecke. Og hañ medkiendest / seigiande: Eige

em eg Christr. Og þeir spurdu hañ
eñ þa ad/ hvad þa? Ert þu Eli-
as? Hañ sagde/ ei em eg. Ert þu
þa Spámadur? Og hañ svarade/
nei/ ecke. Þa sogdu þeir vid hañ.
Hver ert þu þa? So ad vier meig-
um Andsvar geþa þeim er oss ut-
sendu. Hvad seiger þu aþ sialþum
þier? Hañ sagde/ eg em hroopan-
da Rödd i Eydemerku/ greide þier
Gotu Drottens/ so sem sagde E-
saias Spámadur. Og þeir sem wt
voru sender/voru af Phariseis. Og
þeir spurdu hañ ad / og sögdu til
hañs. Þvi skijrer þu þa/ þyrst þu
ert ecke Christur/ eige Elias/ og
eige Spámadur? Johañes svara-
de þeim z sagde: Eg skijre i Vat-
ne/ eñ sa stood i Mided hia ydur/
hvörn þier þecktud eige. Hann er
sa sem epter mig mun koma/ hvör
ed

ed var fyrer mig/ hvors Skoofvei
nge eg em ei verdugur upp ad leysa.
Þetta skiede i Bethabara / hinu-
meigenn Jordanar/ þar sem Johann
es skijrde.

A Joolanoottena.

Collectan.

HErre Almatteuge / Eilijfe Gud / vier
bidium/ gief oss sem yperlyster erum
med nyu Ljoose þijns Ords/ sem Mann
doom hefur a sig tekid/ ad þad matte op-
insberlega skijast i vorum verkum & framkoeme
sem fyrer Trwna skijn i Hiartanu/fyrer
þann sama þinn Son Jesum Christum. et.

Pistillenn til Tijtum 2. Cap.

ALLra Kiærafte. Heilsusamleg
Naad Guds er auglioos ordenn
ollum Monnum/og kienner oss/
ad vier skulum afneita Ogudlegu At-
hæfe/ og Veralldlegum Gyrndum/
og lifa Sparlega/ Riettferduglega
og Gudlega i þessum Heime/ og bijd-
da

da epter þeirre Sælu=Von ꝛ Dyrd/ ar Auglijsing hiñs mykla Guds/ og vors Lausnara JEſu Christi. Sa ſem ſialfañ ſig hefur giefed wt fyrer oſſ/uppa þad hañ endurleyſte oſſ fra ellu Orietttlæte/ ꝛ hreinſade ſier ſialf um Folk til Eignar/ ꝥ ſem koſtgiæf ed være til goodra Verka. Þetta ſkallt þu tala og aminña/ og ſtraffa med allre Koſtgiæfne. Eingeñ forſmæe þig.

Gudſpialled Lucæ 2. Cap:

J Þañ Tijma. Og þad bar til a þeim Dogum/ ad þad Bod gieck wt fra Keyſaranū Auguſto/ ꝥ Heimuren allur ſkyllde Skattſkrifaſt. Þeſſe Skattſkript hooſt fyrſt upp þa Cyrenius var Landsſtioornare i Syria. Og þeir fooru aller ad læta Skattſkrifa ſig/ hver til

til sinar Borgar. Þa foor ꝛ Joseph af Galilæa wr Borgeñe Nazareth / upp i Judæam / til Davids Borgar Bethlehem/ af þvi ad hañ

var af Hwse og Kyne Davids/ so ad hañ liete skattskrifa sig þar med Mariu siñe Festar Konu Olettre. Eñ þad skiede so / þa ed þau voru þar/ ad þeir Dagar fullnudust/ ad hun skyllde fæda / og hun fædde siñ Frumgieteñ Son / og vafde hañ i Reyfum/ og lagde hñ nidur i Jotuna/

una / þviad hun fieck eckert annad
Rwm i Giestaherbergenu. Og Fi
arhirdarar voru þar i sama Bygd
arlæge um Grandana vid Fiarhw.
sen/ sem geimdu og vokku yfer Nio
rd sine um Nootkena. Og sia þu/
þad Eingell DRottens stood hia
þeim / og Guds Byrte lioomade i
kringum þa/ z þeir urdu miøg Otta
slegner. Og Eingellen sagde til
þra: Hirded þier ecke ad hrædast.
Sied/ eg boda ydur mikenn Fogn
ud/ þann er skier øllu Folke: þviad i
Dag er ydur Lausnaren fæddur/ sa
ad er Christur Drotten i Borgenne
Davids. Og hafed þad til Merk-
is / ad þier munud finna Barned i
Reyfum vafed/ z lagt vera i Jot-
una. Og jafnsnart þa var þar
hia Einglenum mikell Fiolde
Himneskra Hersveita / sem lofudu
Gud

Gud z ſøgdu: Dyrd ſie Gude i upphædum/ z Fridur a Jordu/ z Moñum goodur Vilie.

J Hämesſuñe.

Collectan.

HEyr Almættuge/ Eilyfe Gud/ vier bidium/ veit þu oss/ ad þyno einka Sonar nyia Fæding/ mætte frelsa oss/ hvørium sa gamle Prældoomur helldur under Syndareñar Oke/ Fyrer hañ/ etc.

Pistelleñ til Hebreos

1. Cap.

ESkuleger Brædur. Med þui ad Gud hefur Fordum margfalldlega/ z med mergum hættum/ talad til Fedraña fyrer Spameñena/ eñ nu hefur hañ allra sijdast a þessum Døgum til vor talad fyrer Soneñ/ hvorn hañ sette Erfingia yfer alla Hlute/ fyrer hvorn hañ hefur einneñ Veralldena skapad. Hvør helldst (med þui hañ er Li-

dome

oome hans Dyrdar/ & Jmynd hans Veru) berande er alla Lute med Orde sijns Krapftar/giörande Hreinsun vorra Synda/ fyrer sig sialfan/sette sig til hægre Handar Tignenne a Hædum/so myklu ædre orden Eing lunum/ sem han hefur myklu framar þm erft eitt hætra Nafn. Þviad til hvørs af Einglunum hefur han nockurn tijma so sagt? Þu ert minn Sonur/i Dag ool eg þig. Og eff ann ad sinn/eg mun hans Fader vera/ & hann mun minn Sonur vera. Og enn apftur sem han inleider han hinn Frumgietna i Heimenn/seiger han. Og han skulu aller Einglar Guds tilbidia. Af Einglunum seiger han ad sønnu. Hanna Eingla giører han Anda/ & sijna Þienara Elldsloga. Enn af Synenum. Gud þitt Sæte er A og ad Eilifu/Stiornar-Vondur þijns Rijkis er Riettlætis Vondr/þu hefur elskad Riettlæted/enn hatad Rang læted/.

fæked/ þ þvi hefur Gud/ þinn Gud/ smurt þig med Vidsmiere Fagnadarens/ framm yfer þijna Nautakara. Og þu DROTTENN hefur ad Upphafe Jordena grundvallad og Himnarner eru þijn Handaverk. Þeir eru somu muna forganga/ enn þu munt blijfa/ og aller þeir elldast so sem annad Fat/ og so sem klæde munt þu þeim umm. hverfa og þeir munu umhverfast. Enn þu ert hinn same / og þijn Aar munu ecke þrotna.

Gudspialled skrifar S. Joh. 1. Cap.

I Upphafe var Ord. Og þad Ord var hia Gude/ og Gud var þad Ord/ þad sama var i Upphafe hia Gude. Aller Luter eru fyrer þad giorder / og an þess er ecker giort hvad giort er. J þvi var Lijfed/ og Lijfed var Lioos

Mann-

Mañañа. Og Liosed lyser i Myrkrunum / og Myrkuren̄ hafa pad ecke höndlad. Par var eirn Madur af Gude sendur / sa hiet Johañes. Hañ kom til Vitnisburdar / ad hañ bære Vitnisburd af Liosenu / so ad aller skylldu fyrer hañ trwa. Eige var hañ þ̄ Lioss / helldur ad hañ bære Vitnisburd af Liosenu. Pad var satt Lioss / hvert ed upplyser alla Meñ komande i þeñañ Heim. Pad var i Heimenum / og Heimuren̄ var fyrer pad giørdur og Heimuren̄ peckte pad eige. Hañ kom til siñar Eignar / og hañs sialfer medtooku hañ eige. Eñ so marger sem hañ medtooku / pa gaf hañ þeim Magt Guds Børnum ad verda / þeim sem a hañs Nafn trwa. Eige þeim sem af Bloodenu / eda þeim sem af Holld-

sins

ſins Villo/ edur af Manſins Vil-
ia/ helldur þeim ſem af Gude eru
fædder. Og Orded vard Hollld /
og bygde med oſſ / og vier ſaaū þeſſ
Dyrd / Dyrd ſo ſem Eingietens
Sonar af Fodurnum/ fullaſ Naad
at og Saññleika.

S. Stephani Dag.

Collectan.

HErra Gud/ Gief oſſ ad eptert-
fylgia hañs Dæmum / hvørs Hatyd
vier i Dag høllldum / ſo vier mættum læt-
ra ad elſka vora Ovine / lyka ſem hañ
bad fyrer ſynum ofſoknar Møñum/ fyr-
er vorn HErra JEſum Chriſtum/ hvør
med þier og heilgum Anda/ lifer og ryker
eirn Gud uñ Allder Allda/ Amen.

Piſtilleñ i Gierningabook Poſt.

6. og 7. Cap.

A þeim Døgum. Og Stepha-
nus fullur af Naad ꝛ Styrk
leika / took ad giora Stoor-
merke

merke og Takn mykel a medal Folk=
sins. Þa stoodu upp nockrer af
þeirre Samkundu / s kallast Liberti=
norum / Cyrenorum og Alexandri=
norum & þeirra sem voru af Cilicia
og Asia/preytande Spurningar vid
Stephanum/og þr gatu ecke moot
staded þeirre Speke/ nie þeim An=
da/af hveriu hañ talade. Þa sen=
du þeir vt Meñ sem seigia skylldu
sig heyrt hafa hañ mæla Hadungar
Ord / i moote Gude og Mose / og
æstu so upp Lyden og Ylldurgana
og hina Skriptlærdu/ hlupu ad og
gripu hañ/burtleiddu fyrer Raded/
og settu til Liwgvotta / sem seigia
skylldu. Þesse Madur lætur ei af
ad tala Hadyrde/i gegn þessum Hei=
laga Stad og Logmalenu. Þviad
vier heyrdum hañ seigia/þad Jesus
af Nazareth munde þeñañ Stad
nidurbriioota / og umhverfa þeim
Setningum er Moses hefur oss gief
ed

ed. Og aller þeir i Rædenu sá-
tu/ horfðu a han/ z sau ad hans A-
sioona var so sem Eingils Asioona.
En þa þeir heyrdu þetta / skaruſt
þeir i sijnum Hiertum / og gnistu
Tonum yfer honum. En med þvi
ad han var fulltur af heilegum An-
da/ hoff han upp sijn Augu til Hi-
mens/z sa Guds Dyrd/z JEsum
standa til hægre Handar Gude/ og
sagde. Sia ed / ad eg sie Himnana
opna / og Mansins Son standa til
Guds hægre Handar. En þeir kolludu
du upp hꝛarre Roddu / og samans-
byrgdu sijn Eyru/og gierdu henum
Atras med einu Samdrætte/ hrꝛp-
tu han vt af Borgenne / og grytt-
tu han. En Vottarner lǫgdu sijn Klæ-
de til Foota þess Vngmennis er Saul
hiet/ og lamdu Stephanum med
Grioote. En han kallade / og sagde:
HErra JEsu/ medtak þu min And-
a. Og han kraup nidur/ og kallade

hiarte Roddu / Drottenn / legg þeim ecke til þessa Synd. Og sem hann hafde þad sagt / Sofnade hann.

Gudspialled S. Matthei
23. Cap.

Þann Tijma sagde JEsus til Gydinga Folksins og Hofdingia Kiennemanna. Sioed / Eg sende til ydar Spamenn / Spekinga og Skriftlærda / og nockra af þeim munud þier aflijfa og krossfesta / og suma munud þier hwdstrijkia i Samkundum ydar / og af annare Borg i adra munud þier þa opsækia / so ad yfer ydur kome allt riettlaatt Blood sem a Jordena uthellt er i fra Blode Abels riettlata / allt til Bloods Sacharie Sonar Barachie / hvorn þier drapud a millum Musteris og Altaris.

Sanlega

Saklega seige eg ydur/ ad allt þetta mun koma yfer þessa Kyn;lood. Jerusalem / Jerusalem / þu sem aflyfar Spamennena/og grytter þa er til þyn eru sender / hversu opt hefe eg viliad samansafna þinum Born(?) þynum / lyka sem Hænan samansafnar Vngum sijnum under Vængi sier / og þier hafed ecke viliad ?. Sieed/ ydar Hws skal ydur i Eyde latid verda. Þvi ad eg seige ydur/ ad þier munud eige sia mig upp fra þessu/ þangad til þier seiged: Blessadur sie sa sem kiemur i Nafne DRottens.

S. Johannis Post. Dag.

Collectan.

HErre Herra Gud/ upplys nædarsamliega þin Lyd/ So ad þan upplyste fyrer Lærdoom og Gudspiallsins Kienningu þyns heilaga Johannis/ megie f..

og ødlast hyna Nad og Eilijfa Glede / fyrer vorn Herra JEsum Christum/ec.

Pistelen skrifar Jesus Syrach
15. Cap.

HVer hañ ottast Gud/ sa mun giora gooda Hlute / og hver sem epterfylger Riettlætenu/sa mun fiña Spekena/þviad hun mun mæta honum so sem Mooder. Og hun mun medtaka hañ so sem ein Kviña fra Meydoome sijnum. Og hun mun fæda hañ med Lijfsens Braude og Skilninge / og dryckia hañ mz Vatne Hialpræðesins Speke. Þa mun hañ verda styrkur og stødugur standa. Og hun mun sier ad honum hallda / so hañ verde ecke sneiptur. Hun mun hefia hañ yfer sijna Naunga / og hañs Munne i Søfnudenum upplijka. Hun mun Corona hñ med Fagnade og Unad/ semd/ og begæfa hañ eilijfu Nafne.

Gudspialled

21. Cap.

J Þann Tijma/ Sagde JEsus til Peturs/ Fylg þu mier epter. Petur snere sier vid/ og leit þann Lærisvein epterfylgianda sem ad JEsus Elskade / sa er og um Kvølldmaaltijdena hafde a hans Briooste leiged/ og sagt/ HErra/ Hvør er sa er þig forraadur? Þa ed Petur leit nu þennan/ seiger hann til JEsu: HErra/ hvad skal þesse? JEsus seiger til hans / ef eg vil hann blijfe til þess eg kiem / hvad kiemur þad vid þig? Fylg þu mier epter. Þa gieck su Ordræda a medal Brædranna/ þesse Lærisveinn deyr ecke. Og JEsus sagde eige til hans/ hann deyr eige/ helldur ef eg vil hn̄ blijfe til þess eg kiem/ hvad kiemur þad vid þig? Þesse er sa Lære-

Lærisveinn/er um̄ þetta ber Vitne/ og þetta ſkrifade / Og vier vitum ad hanſ Vitnisburdur er ſannur.

Sun̄udagen̄ millum Jooladags og Atta.

Collectan.

HErr Almattuge eilijfe Gud/Stiorn na oſſ og ollu voru Framferde/ epter þynum Vilia / ſo vier mættum i Nafne þyns elſkulega Sonar verda Audugir i goodum Verkum. Fyrer þan̄ ſama Drottenn vorn / etc.

Piſtellen̄ til Gal. 4. Cap.

MIn̄ Elſkuleger Brædur. En̄ eg ſeige / So leinge ſem Erfingen̄ er Barn/ þa er a millum hans ꝛ Þionuſtu ſins eingen̄ Greinarmunur þo ad han̄ ſie Herra alls Gotſens / helldur er han̄ under Forveriurum og Fiarhalldsmeñum/allt til aſettz Tijma af Fodurnum. Lijka vier eitt ſin̄ / þa vier vorum Born/ vorum

vier þrælkader under þessa Heimß Setningum. Enn þa Upphylling Tijmans var komen / utsende Gud sin Son / fæddan af Kvinnu og Log-malenu underorpen / uppa þad / hann frelsade þa sem under Logmalenu vo-ru / so ad vier medtækium Sonarleiß dena. Enn med þvi þier erud Bör-nen / hefur Gud sendt Anda síns Sonar i ydar Hiortu / kallande / Abba / kiære Fader. So er hier nu ein-genn Þræll meir / helldur Barn ein / Enn sieu þad Börn / þa eru þad og eit-nenn Arfar Gudß / fyrer Christum.

Gudspialled skrifar S. Luc.
2. Cap.

G hafiß Fader og Moo-der undrudust þad / hvad af honum sagdest: Og Simeon blessade þau / og sagde til Mariu Moodur hanß. Sia þu / þesse er settur til Fallß og

Uppriſu margra i Iſrael/ Og til Merkis / hvoriu i mooke mun mæ- laſt. Og ſiaalfrar þinar Aund mun Sverd i giegnum ſmwga / So ad auglios verde Hugſkots Hiertu mar gra. Og þar var þa Anna Spaa- kona/ Dootter Phanuels af Kyne Aſſer / Hun var og komen til ſina Aara/og hafde lifad i ſio Aar med ſijnum Eignar Mañe fra Mey- doome ſijnum. Og þeſſe Eckia hafde nær fioora Vetur um̃ att- tætt/ hver ed eige gieck wr Muſte- renu / þioonande Gude Nootti og Dag / med Foſtum og Bænahall- de. Þeſſe gieck ſamſtundis þangad ad/ og preſſade DRottenn/ og ſagde af honum til allra þeirra ſem En- durlauſnarena ar bidu til Jeruſalem. Og er þau hofdu allt fullgiort ep- er Logmaale DRottens/ ſneru þau

aptur

aptur i Galileam til Borgar sinnar Nazareth. Enn Sveinenn vox upp og styrktest i Anda / fullur Vijsdooms / Og Guds Naad var med honum.

A Nyars Dag.

Collectan.

HErre HErra himneske Fader / sem letst þinn eingetenn Son verda Lögmalet nu undergiefenn / og umskierast a Attunda Deige / Lögmaled upp ad fylla / vegna þeirra sem Lögmalsins Bölvan voru undergiefner. Vier bidium þyna Myskunseme / ad þu viller andlega umskiera vor Hiörtu / fra öllum vondum Girndum / Fyrer þann sama / etc.

Pistillenn til Gal. 3. Cap.

ENN adur enn þad Truenn kom / þa vorum vier vardveitter under Lögmälenu / innelückter uppa þa Tru / sem openber skyllde verda. Þar fyrer var Lögmaaled

 vor

vor Typfunar-Meistare til Christu / so ad vier riettlætturnst fyrer Trwna. En nu sem Trwen er komen / pa erum vier ecke leingur under Typfunar-Mañenum. Hvorad aller erud hier nu Guds Born / fyrer Trwna a Christum. Hvi so marger af ydur sem erud skirder / hier hafed iklædst Christo. Hier er ecke Gydin, gur nie Griske / eige Prææll nie Frelsinge / eige Kall nie Kvina. Hviad aller hier erud eitt i Christo JEsu. En fyrst hier erud Christi / pa erud hier Sæde Abrahams / og epter Fyrerheitenu Erfingiar.

Gudspialled Luc. 2. Cap.

Þañ Tijma. Epter pad ad ætta Dagar voru lidner / Og pad Barned skyllde umskierast / Var hañs Nafn kallad JE-

SVS.

Einglenum / ádur enn hann var Getenn i Modur Kvide.

Sunnudagenn Mille Atta Dags og Þrettanda.

Collectam.

O HErra GUD / Almättuge Fader / Þu sem lietst þinn kiæra Son JESUM Christum verda Frelsande og Otlendinn i Egyptalande fyrer vora skulld / og lietst hann helldur heim aptur til sijns Fødur lands. Vier bidium þig / giøf oss ...

Þi Nad/ ad vier aumar Mañeskiur sem erum Framande og Vtlender i þessum hrǽkasama Heime/mættum snarlega kom ast til Himnarijkis og heim i vort rietta Fødurland/þar ad lifa i Dyrd og Glede Eilijflega. Fyrer þañ etc.

Pistillen til Tijdum 3. Cap.

NEtrakiæraste. Eñ þa ed byrt est Goodgyrnd og Giæska Guds vors Lausnara JEsu Christi/ eige fyrer Riettlætis Verkaña Saker/sem vier høfdum giørt/ helldur epter siñe Myskunseme/frelsade hañ oss/ fyrer þañ Endurgietningar Vatnzsens og Endurnyung heilags Anda/hvorium hañ hefur gnoglega vthellt yfer oss fyrer JEsum Christum vorn Lausnara. So vier Riettlætter fyrer hañs Nad/ yrdum Erfingiar Filqþs Lþss/epter Voñeñe. Þesse Ræda er søñ z trwaulleg.

Gudspialled S. Matth. 2. C.

Þs

Ð Er Herodes sa þad ad hann var gabbadur af Vitringunum/ vard hann reidur/ og sende wt/ og liet drepa øll Sveinbørn til Bethlehem/ og i øllum hennar Endemørkum/ Tvævetur og þad, ann af yngre/ epter þeim Tijma/ sem hann hafde wijsþurt af Vitringunum. Þa uppfylltest hvad sagt er fyrer Jeremiam Spamann/ sem seiger. J Rama hefur heyrst Kall mykellrar Kveinunar / Ops og Ylbrunar / Rachel æpte Sonu sijna og villde ecke huggast lata / þviad þad var med þeim wte.

A Þrettanda Dag.

Collectan.

Hvyr Almattuge/ Eilijfe GUD/ sem med Leidarvijsan eirurar Stiørnu opinberader Vitringum þinn Eingietenn Son/ Vier bidium þijna Miskunseme/

upptendra þitt Ljoos i vorū Hugskotum / þad sem þu uppvakter i Hiørtum þessara Vitringa. Fyrer þinn Son / etc.

Pistillenn Esa. 60. Cap.

SSO segger Drottenn Gud. Rijs upp Jerusalem og vert klaar / þviad þitt Ljoos kiemur / og Dyrd DRottens er upprunnen yfer þier. Þviad sia þu / ad mirkred mun hylia Jordena / og Dimman Þioodernar. Enn Drottenn mun upprenna yfer þier / og hans Dyrd mun siaast yfer þier / og Heidingiarner munu ganga i þijnu Ljoose / og Kongarner i Ljooma þijns Upprenna. Upplyptu þijnum Augum og skoda umm kring / aller þesser eru samansafnader / og koma til þijn. Þijner Syner munu koma af Fiarlægd / og þijnar Dætur munu uppfooſtrast ad baadum Sijdum. Þaa munt þu sia og þeyta / og þitt Hiarta mun undrast / og utbreida sig / nær eð sa margfieldeſ

Sioofolkz

Siofarens mun snwast til þijn/ og Styrkleike Heidingiaña kiemur til þijn/ Fiolde Ulfallda ña mun hylia þig / Dromedarii af Madian og Epha. Aller munu af Seba koma/ færande Gull og Reikelse / og kuñgiörande Lof DRottens.

Gudspialled S. Matth. 2. Cap.

NÆr ed JEsus var Fæddur i Bethlehem a Gydinga Lande / a Dögum Herodis Kongs. Sia þu/ þa komu Vitringar af Austurálfu til Jerusalem/og sögdu: Hvar er sa nyfædde Kongur Gydinga? Þviad vier hofum sied hañs Stiörnu i Austurveige / og erum komner ad tilbidia hañ. Eñ er Herodes Kongur heyrde þad/ skielfdest hañ og öll Jerusalem med honum. Og hañ liet samañsafna öllum Kieñemanna

Höfd-

Hofdinglum z Skriftlærdum Lyd-
sins / og forheyrde af þeim / hvar
Christur skyllde fædast. Enn þeir
sogdu honum. J Bethlehem a
Gydinga Lande. Þviad so er skrif-
ad fyrer Spamanñenn. Og þu Beth-

lehem a Gydinga Lande/ ert aung-
vañveigeñ hin minsta a medal Ho-
fdingia Juda / þviad af þier mun
koma Hertoge sa / ed stiorna skal
yfer mitt Folk Jsrael. Þa kallade
Herodes Vitringana Heimuglega
til

til ſijn / og ſpurde þa iñelega ad/ a hvorium Tijma þad Stiarnañ hafde byrtſt þeim/ og vijſade þeim til Bethlehem / og ſagde: Fared þier/ z ſpyried vandlega ad Svein=enum/ og nær þier finned hañ / þa kuñgiored mier þad aptur/ ſo ad eg kome eirneñ ad tilbidia hañ. Sem þeir hofdu nu hlijdt Konunginum/ foru þeir af Stad. Og ſia þu/ ad Stiarnañ ſem þeir hofdu ſied i Auſturalfu gieck fraṁe fyrer þeim/ allt þar til hun kom og ſtood þar uppe yfer / hvar ed Barned var. Eñ er þeir ſæu Stiornuna/ glodduſt þeir af myklum Fognude / og geingu i Hwſed iñ / og fundu þar Barned/ med Mariu Moodur þeſſ/ fiellu fraṁ og tilbædu þad. Og ad upploknum ſijnum Fiarſioodum/ offrudu þeir þvi Giafer / Gull /

Reyk=

Reykelse og Myrru. Og fengu Avijsan i Svefne / ad þeir kiæme ecke aptur til Herodem / og foru añañ Veg aptur i sitt Land.

Fyrsta Sunnudag epter Þrettanda.

Collectan.

HErra Gud Himneskur Fader / Vier biddium þig / veit þu Gyrnd þijns bidiande Lyds / ad það mætte sia og skilia hvad riett er / og ad giera það sama giøre og frãkvæmt med Verke. Fyrer þinn Son JEsum Christum.

Pistillen Rom. 12.

KJærer Brædur. Fyrer þvi beide eg ydur fyrer Myskunseme Guds / ad þier giefed ydar Lijkame til þess Offurs / sem lifande er og Heilagt / og Gude þacknæmt / hvert ad er ydar skynsamleg Þionusta. Og hegded ydur ecke epter þessum Heime / helldur umbreyted

ydur

ydur i Endurnyung ydars Hugskoꝛ-
ts / so ad þier meiged reyna / hvert ad
sie goodur / þægur & algiœrdur Gu-
ds Vilie. Þviad eg seige fyrer þa
Nad sem mier er giefen / hverium
sem einum ydar a mille / þad einge
hallde meira ut af sier / enn
honum byriar af sier ad hallda / helld-
ur hallde hann vel af sier hooflega /
epter þvi sem Gud hefur utskipt
hverium og einum Mæler Truarin-
nar. Þvi ad lyka so sem vier hef-
um marga Limu a einum Lykama / enn
aller Limerner hafa þo ecke lyka Nægd-
an. Lyka so erum vier og so marger
einn Lykame i Christo / enn vor a mill-
um erum vier hvør annars Limur.

Gudspialled S. Luce 2. Cap.

J Þann Tyma. Og þa ed Hann
var tolf Aara gamall / foo-
ru þau upp til Jerusalem /
epter Sidvenju Hatydardagsins.

Og

Og er þeir Dagar voru lidner/ og þau fooru heimleidis/ vaid Barned JEsus epter i Jerusalem/ og hans Foreldrar vissu pad ecke. Eñ þau meintu pad/ ad hañ være hia Sel'skapnum / og voru so komeñ eina Dagþerd / og leitudu hans medal Frænda og Kuñingia. Og þa ed þau fundu hañ ecke / geingu þau aptur til Jerusalem / og leitudu ad honum. Eñ pad skiede so epter þria Daga / ad þau fundu hann i Musterenu / sitianda midt a mille Læresedrañа/ heyrande þeim og ad spyriande þa. Eñ aller þeir er hñ heyrdu/undrudust yper hans Skilninge og Andsvorum. Og er þau sau hañ/ hnickte þeim vid. Enn hans Moodir sagde til hans: Son miñ/ Þvi breytter þu so vid ockur? Sia þu/ Fader þiñ og eg leitudum

Harm'

harmþrwngenn ad þier. Og hann sagde til þeirra. Hvad er þad þid leited ad mier? Wissud þid ecke ad mier byriar ad vera i þvi Hlutum sem mijns Fodurs eru? Enn þau underſtoodu ecke þetta Ord/ sem hann mællte til þeirra. Og hann ffoor med þeim ofann/ og kom til Nazareth/ var þeim og hlydenn. Enn hans Moder geymde oll þesse Ord i ſijnu Hiarta. Og JEsu jokſt Alldur og Vitſka og Naad hia Gude og Monnum.

Annann Sunnudag epter Þrettanda.

Collectan.

O Þu Almattuge/ Eilijfe Gud/ sem stiornar ollum Hlutum a Himne og a Jordu/ heyr þu milldelega Bæner þijns Lyds/ z gief Frid um vora Daga. Fyrer vorn HErra JEsum Christum.

Pistillenn Rom. 12. Cap.

Elſkur

ELskuleger Brædur. Eñ vier
hofum marghattader Giafer /
hver epter þeirre Nad sem oss
er giefeñ. Hafe nockur Spadom / þa
sie þã epter riktre Trwareñar Reg-
lu. Hafe nockur Embætte, þa giæ-
te hañ þess Embættis. Ef kienner
nockur / þa vakte hañ þa Kienningu.
Hver hañ aminer / þygge hann ad
þeirre Aminingu. Hver hñ giefur /
þa giefe hañ i Einfalldleika. Hver
hñ stiornar / þa stiorne hñ med Ahyg-
giu. Fremme nockur Myskunsemi /
þa giøre hañ hana med Goodfyse.
Eigi kañ sie Flærdarlaus / hated þad hid
Vonda / eñ loded a þvi enu Gooda.
Brodurlegur Kiærleike sie innvortleg-
ur ydar amille. Hafe hver añan sier
i Virdingum ædra. Vered eige lat-
er i þvi sem þier eiged ad viña. Ver-
ed gloande i Andanum / Drottne
þionande. Neged ydur epter Tyd-
ine. Vered glader i Voneñe / enn
Þolinmoder

þolenmoder i Kvelenſe, Stadpaſtet i Bæneñe / z añ: ſt Raudþurpter Hei-lagra / Koſtgiæfed ad verá Gieſtris-neie? Bleſſed þa ſem hvar opſækia. Bleſſed eñ helved eige. Fagned mich Fagnendum / eñ grated med Grat-endum. Vered ſamhuga Jnbyrdes. Stunded eige a þad ſem hoſt er / helldur lwted ad þui ſem lagt er.

Gudſpialled S. Joh. 2. Cap.

Y Þañ Tijma. Þar giordeſt Brwdkaup i Cana Galileæ / og Mooder JEſu var þar. Eñ JEſus og hañs Læreſveinar voru og bodner til Brwdkaupſins. Og er þa praut Vijn / ſagde Mood er JEſu til hañs / þeir hafa ecke Vijn. JEſus ſagde til heñar / þu Kuña / hvad heſe eg med þig ? Mijn Stund er enn ecke komeñ. Mooder hans ſagde til Þiionuſtu-manna

Mañañ / hvad helldst hañ seiger ydur / þad giored. Eñ þar voru sex Steinkier sett epter Venju Ebreskra Manna Hreinsunar / z hvørt eitt took tvo edur þria Mæler. Jesus sagde til þeirra. Fylled upp Kierenn af Vatne / og þeir fylltu þau allt a Barma. Og Jesus sagde til þeirra / helled nu a / og færed Kiæmeistaranum / z þeir færdu hønum. Eñ þa Kiæmeistareñ smackade Vatned / þad ad Vijne var orded / og hañ visse ecke hvadañ þad kom (eñ Þioonustumeñerner sem Vatned sooktu / vissu þad) þa kallade hañ a Brwdgumañ / og seiger honum. Aller Meñ giefa i fyrstu hid gooda Vijned / og nær þeir taka ølvader ad gioraſt / þa þad hid lieltara / eñ þu hefur geimt hid gooda allt til þessa. Þetta er

hid

hid fyrsta Jarteikn sem JEsus
giørde til Cana i Galilæa. Og hñ
opeñberade sijna Dyrd. Og hañs
Lærisveinar trwdu a hañ.

Pridia Suñudag epter Prettanda.

Collectan.

HErra Almættuge Gud/ Vier bidium
þig/ lijtu a vorar audmiukar Bæn-
er/ z wtrietie hægre Hønd þiñar Magtar/
oss til Hlijfdar/ Fyrer DRotten/ etc.

Pistilleñ Rom. 12. Cap.

ÞEr Skuleger Brædur. Vered
ecke Sierkloker / gialded enge-
num Jllt fyrer Jllt. Legged
Kapp a ad vera Sidsamer vid alla
Meñ. Ef mogulegt er / þad ſ ier
megned / Þa hafed Frid vid alla
Meñ. Hefned ydar ecke sialfer
miñer Elskañleger / helldur giefed
Rwm Reide. Þviad skrifad er.
E   Mig

Mijn er Heþndeñ/ eg mun Endur-
gialda/seiger Drotteñ. Þar þyrer/
eþ Ovin þiñ hungrar/þa gieþ honū
Fædu/eþ hañ þyrster / gieþ honum
ad drecka. Þvi nær þu gierer þetta/
muntu saþna Gloodum Ellds yþer
Haþud honum. Lat eige yþersiga
þig þad Vonda/ helldur yþerviñ þu
þad Vonda med Goodu.

Gudspialled S. Matth. 8. Cap.

J þañ Tijma. Og þa ed
JEsus gieck oþañ aþ Fi-
allenu/ fylgde honū mar-
gt Foolk epter. Og sia
þu/ ad Lijkþrar Madur kom/ til-
bad hañ og sagde. HErra/ eþ þu
villt / þa gietur þu mig hreinsad.
Og JEsus riette wt Hendena/ æ-
hrærde hañ og sagde/ eg vil/ vertu
hreinn/og jaþnsnart vard hñs Lijk-
þrá hrein. Og JEsus sagde til
hañs/sia þu til ad þu seiger þad ei-

ge neinum / helldur far þu og syn þig Kiennemannenum/ og offra þeir̄re Gaafu / Er Moses baud til Vitnisburdar yfer þeim. Enn þa ed JEsus gieck inn i Capernaum/ kom til hanns Hundradshoffdinge nockur/ bidiande hann z sagde. HErra/ Þion minn liggur Limafallesiukur heima/ z kvelst þungelega. JEsus sagde til hanns/ eg vil koma og lækna hann. Og Hundradshoffdingenn svarade og sagde. HErra/ eg em þess ei verdugur/ ad þu gang ger inn under mitt Þak / helldur seig þu eitt Ord / og mun minn Þioon heilbrygdur verda. Þviad eg em Madur Yfervalldenu undergiefenn/ hafande under mier Stridsfo'k/ og nær eg seige þessum/ Far/ þa fer hann/ og ödrum / Kom þu/ og hann kiemur / og Þræle mynum / giör

þetta/ og hañ gioret þad. Eñ þa
ed JEsus heyrde þetta / undradest
hañ/ og sagde til þeirra er honum
epterfylgdu: Sañlega seige eg ydr/
ad þvilijka Trw hef eg ecke funded
i Israel. Eñ eg seige ydur/ þ mar'
ger munu koma af Austre z Vest'
re/ z sitia til Bords mz Abraham/
Isaac og Jacob i Rijke Himnañ/
eñ Rijkesins Syner munu verda wt'
rekner i hin ytstu Myrkur/ þar sem
vera mun Oop og Gnystran Tan'
nañ. Og JEsus sagde til Hund'
rads hofdingians/ gack þu hiedañ/
verde þier epter þvi sem þu trwder'
Og hañs Þion vard heill a þeirre
somu Stundu.

Fiorda Suñudag epter Þrettanda.

Collectan.

Heys

Herra Gud/sem allra best veist i hvllyktum Haaska og Voda vier erum staddcer/ þad ad vier þyrcr Hollðsins Breysklcika/ kunum ecke ad vera stadþaster en þinar sicrlegrar Nadar og Hialþar. Þvi bidium vier þig um Nad og Liku til Lijfs og Saalar/ ad hvad hellst vær lydum vegna vorra Synda/ ad vier mættum þad med Þolenmæde lyda/ og med Hialp þinar Nadar yfervinna/ Fyrer JEsum Christum/ etc.

Pistellen til Romanos 13. Cap.

Eskuleger Brædur/ Vered eng vum skylduger/ nema þad/ ad þier elsted hver annan. Þviad hver han elskar annan/ sa hefur Logmaled uppfyllt. Þviad þar sem seger/ þu skalt ecke Hoor drygia. Eige Mann vega. Eige stela. Eige Lingvitne mæla. Eige gyrnast. Og ef þar er nockud annad Bodord/ þa felst þad i þessum Ordum. Elska skalltu Naunga þinn / so sem sialfan þig. Elskan gioerer ecke Naunganum illt.

Þar hyrer er nu Elskan Logmals-
sins Vppfylling.

Gudspialled skrifar S.
Matth. 8. Cap.

ÞA er JEsus stie a Skip /
fylgdu hńs Lærisueinar hon
um epter. Og sia þu / ad
mikell Okittleike giordest i Sioon-
um/ so ad Skiped la under Aholl-
um/ eń hań suaf. Og hańs Lære-
sueinar geingu til hańs/ vaktu hń
upp/ og sǫgdu. HErra hialpa þu
oss/ vier forgongum. Eń JEsus
sagde til þeirra. Hvad hrædest þier
Lijteltrwader ? Þa reys hań upp/
hastade a Vindeń og Siooń / og
þar vard Logn miked. Eń Meń-
erner undrudust/og sǫgdu. Hvilijk-
ur er þesse ? Þvriad Vindur og
Sioor hlyda honum.

Lijtils

Fimta Suñudag epter Þrettanda.

Collectan.

HEyr HErra Gud/ vier bidium/ vardveit þu þyna Christne mz þinē Naad og Myskun/ ad lyka sem hun ecke hefur nockurn añañ uppa ad vona og treysta nema þig. So lat hana ætyd þar og ødlast þyna Hialp og Verndan/ Fyrer þiñ/etc.

Pistillen til Col. 3. Cap.

ELskuleger Brædur. So iklædest þier nu/so sem Guds Utvallder/ Heilager og Elskanleger/ Hiartfoolgeñe Myskunseme/ Goodvilia/ Audmykt/ Hoagværd/ Þoleñmæde. Vmlijded hvør añañ/ og ef ad nockur hefur Kløgumal moot ødrum / þa fyrergiefed þad hvør ødrum Jñbyrdes / lyka so sem Christus hañ fyrergaf ydur/so skulu þier og eirneñ. Eñ fram yfer allt þetta / þa Jklædest Kiærleikanum/

hdør ad er Band Algiørlegleikans.
Og Fridur Guds ryke i ydrū Hiør,
tum/til hvers þier erud kallader / i
einum Lijkama / og vered þacklater.
Læted Christi Ord gnoglega byggia
medal ydar i allre Visku. Læred og
aminned ydur sialfa/med Psalmum/
Lofsaungum og andlegum liuflegum
Kvæduin/ og synged Drottne i yd,
rum Hiertum. Og allt hvad þier
giøred med Ord og Verk/þad giør,
ed allt i Nafne Drottens JEsu/ og
þacked Gude og Fødur fyrer hañ.

Gudspialled Matth. 13. Cap.

Þañ Tijma. Adra Eptir,
lijking lagde JEsus fram
þ þa z sagde. Himnarijke
er lijkt þeim Mañe / hvør ed sæde
goodu Sæde i Akur siñ. Eñ þa
Meñ svafu/ kom Ovinur hañs og
sæde Illgrese med i hland Hveit,
enu/og gieck i burt. Eñ er Grased
spratt

ſpratt upp og bar Avöxſt/ þa Aug-
lyſteſt og Jllgreſed. Eñ Þioonuſtu-
meñerner geingu til Hwsbondurſins
og ſøgdu hønum. Herra/ ſaader þu
ecke goodu Sæde i Akur þiñ/ hvad
añ kiemur hønum þa Jllgreſed?
Og hañ ſagde til þeirra. Fiand-
madureñ hefur þad giørt. Þioon-
uſtumeñerner ſøgdu þa. Villtu ad
vier førum og wtleſum þad? Og
hañ ſagde: Nei/ ſo ad þier uppræt-
ed eige Hveited under eins / nær
þier wtleſed Jllgreſed. Laated hvør
tveggia vaxa allt til Kornſkurdar-
ens / og a Kornſkieru Tijmanum
ſkal eg ſeigia til Kornſkurdarmañan
na. Leſed fyrſt ſamañ Jllgreſed /
og binded þad ſamañ i Bindene til
ad breña þvi. Eñ Hveitenu ſamañ
ſafned i myna Kornhlødu.

Siötta Sunūdag epter þrettanda.

Collectan.

O Þu Myskunsame Gud og Himnneske Fader / vier bidium þig / ad þu villter uppvekia oss / ad vier med allre Rostgiæf ne mættum ganga Christelega i goodum Verkū / og ætyd styrkiast i þier og þiunde ner verda i Gudrækelegu Frāmferde. Fyr er vorn Drotteñ JEsum Christum / etc.

Pistilleñ til 1. Tim. 1.

Ekra Kiærasse. Þad eru vissulig Sañinde / z dyrmætt verdugt Ord / þad Christus Jesus er komeñ i þeñañ Heim / Syn duga Saluholpna ad giora / medal hverra eg em hiñ fremste. Eñ mier er þui Myskunseme vyer komenn / uppa þad Christus JEs.s audsynde a mier fyrstum alla P.lenmæde þīn til Epterdæmis / sem ad a hañ skullu du trwa / til Eilijfs Lyfs. Eñ Gude eilijfum Konge Oforgeingelegū / Osyne=

Osynelegä og alleina vissu/ste Hell ut og Dyrd um alldet allda/ Amen.

Gudspialled/ S. Matth. 11. C.

A Þañ Tijma. IEsus Andsvarade og sagde. Eg packa pier Fader og Drottem Himens og Jardar/ ad pu duldet petta fyrer Spekingum og Vitringu/ og openberadet pad Smælingium. Ad sonu Fader/ pviad pad var so pæge legt fyrer pier. Aller Huter eru mier i Valld gieffner af mijnu Fodur. Og einger pecker Sonen nema Faderen/og eingen pecker Fodurem/nema Sonuren/ og hvorium Sonuren vill pad openbera. Komed aller til myn / pier sem erfided / og punga erud hladner/eg skal endurnæra ydur. Taked a ydur mitt Ok/ og læred af mier/ pviad eg em Hoogvær / og af Hiarta Lijtelat-

at/z munud þier finna Hvijld Saal-um ydrum / þviad mitt Ok er sætt/ og myn Byrde er liett.

A Kyndelmessu.

Collectan.

EIlyfe/ Almættuge Gud/ vier bidium audmiukleg a þitt Dyrdarvellde/ad so sem þinn Eingeten̄ Sonur var a þessum Deige i Musterenu offradur og syndur/ til ad uppfylla Løgmaaled / so lät oss jafnan̄ med hreinu Hiarta fyrer þitt Auglit koma. Fyrer þinn/ etc.

Pistillen̄ Malachiæ 3. Cap.

Þetta seiger Drotten̄ Gud. Sia þu / eg mun senda min̄ Eingel/þan̄ er tilreida skal Veigen̄ fyrer myjnu Auglite. Og strax mun koma sa DRottnaren̄ til syjns Musteris/ad hvorium þier spyrid/ og Eingill Sattmaalans / hvorn þier girnest. Sia/han̄ kiemur seiger DRotten̄ Allsheriar. En̄ hver

mun

mun þola hañs Tilkomu Dag? Eda
Hvør mun giøra stadest/ þa hañ mun
byrtast? Þviad hañ er so sem gloo-
ande Elldur eins Gullsmids / og so
sem Sapa þvotta Kveña. Hañ mun
sitia og brædda/og Silfred hreinsa/
og hañ mun hreinsa og klaar giøra
Børn Levi so sem Silfur. So ad
þa munu þeir Drottne Helgeoffur
bæra i Rietlætenu. Og þa mun
Drottne vel þocknast þad helgeoffur
Juda og Jerusalem/lijka so sem ad-
ur fordum/ og fyrer mørgum Aar-
um/ Seiger Drotteñ Almattugur.

Gudspialled skrifar Luc. 2. Cap.

A þeim Tijma. Þa Dagar
heñar Hreinsunar fullnudust
epter Moyses Løgum/ høf-
du þau hañ til Jerusalem/ uppa þ
þau a Hendur fæle hañ Drottne/
so sem skrifad er i Løgmaale Drott
ens/ad allt hvad Kallkyns var/ þad

er

er fyrst opnade sinar Moodur Ko-
ϸ/ þa skyllde kallast Drottne helg-
ad. Og ad þau giæfe Offred epter
þvi sem seigest i Logmæle Drott-
ens/ tvær Turtildufur/ eda tvo Du-
fu Unga. Og sia / ad Madur

var þar i Jerusalem/ sa ed Simeon
hiet / og þesse Mañ var Riettlat-
ur og Gudhræddur / bijdande epter
Huggun Israels/ og heilagur An-
de var med hønum. Simeon haf-
de og Andsvar fenged af Heilog-
um

um Anda/ ad hñ skyllde ecke Daud
añ sia / nema hañ sæe adur fyrre
Christ Drottens. Og hañ kom af
Andans Tilladan i Musterid / og
þa Foreldrarner hofdu Barned
JEsum i Musterid/ z giordu fyr-
er honum epter Sidvenju Lagaña/
og hñ took hñ þa uppa sijna Arm-
legge/ lofade Gud og sagde. Drott-
eñ/ lat nu þiñ Þioon i Fride fara/
epter þvi sem þu hefur sagt. Þvi-
ad mijn Augu hafa sied þitt Hialp
rad / þad þu tilreidder fyrer Aug-
lite allra Þiooda. Eitt Lioos til
Upplyjsingar heidnum Þioodum/
og til Dyrdar þijns Folks Israel.

Fyrsta Suñudag i Nyu Vikna Føstu.

Collectan.

ALmattugur/ Eilyfur Gud/ vier bid-
jum / Herra milldelega Bæner þijns
Foolks/

Folks / ad vier sem maklega erum søkt vorra Synda hirter/mættum saker þyns Dyrdarfulla Nafns / Myskunsamlega Frelsast. Fyrer DRotten vorn.

Pistillenn 1. Cor. 9. og 10.

Kiærer Brædur. Viited þier ecke ad þeir sem Skeided hlaupa/ þad þeir aller hlaupa / en̄ eirn er sa ed Hnossed tekur? Hlaupeð nu og svo ad þier hendled þad. En̄ hvor sem stæst / han̄ helldur sig fra ollu. Og þeir ad sen̄u / uppa þad / þeir odlest forgeingelega Koronu / en̄ vier oforgeingelega. En̄ eg hleip eige so sem uppa þad Ovissa/eg slæ ecke so sem sa i Vinden̄ slær /helldur þime eg min̄ Lykama / og læt hann Præl vera/ so ad eg predike þad eige odrum/ og verde sialfur rækur. En̄ eg vil eige dylia fyrer ydur good er Brædur / þad ad vorer Forfedur voru aller under Skyenu / og aller geingu þeir yfer Hafed / og aller

voru

voru þeir skrder af Moyse/ i Skyenu z i Skyonum. Og aller hafa þr neytt hiñar semu Andlegrar Fædu/ og aller hafa þeir hiñ sama Andlega Dryck drucked. Þeir drucku z af þeir re Andlegu Hellu / sem þeim medsylgde. Hver Hella ad var Christus.
Gudspialled S. Matth. 20. C.
Þañ Tijma. Sagde JEsus til sijña Lærisveina/ þessa Eptirlijking. Himnarijke er lijkt einum Hwsbondur/ s wtgieck sneñia Morguns / Verkameñ ad leigia i siñ Vijngard. Eñ ad giordñ Samningne vid Verkameñina/ad Daglegu Penings Gialde/sende hñ þa i siñ Vijngard. Og nærre þridiu Stundu gieck hañ wt/ og leit adra Idjulausa standa a Torgmu / og sagde til þeirra : Fared þier og so i Vijngardeñ/og hvad Riettvijst er mun eg giefa ydur / og þeir geingu

burt þangad. Og hañ gieck enn wt aptur um̃ ſiøttu og nijundu St' und/og giørde ſlijkt hid ſama. Nær ne elleptu Stundu gieck hañ wt/ og fañ eñ adra ſtanda Jdjulauſa / og ſagde til þeirra: Hvar fyrer ſtand' ed þier hier allañ Dag Jdjulaus' er? Þeir ſøgdu til hañs: Þviad eingeñ hefur leigt oſſ. Hañ ſeiger til þeirra: Fared þier z i miñ Vijn gard / og hvad Riettvijſt er ſkulud þier fãa. Eñ þa Kvølld var kom' ed / ſagde Herrañ Vijngardſins til ſijns Radsmañs. Kalla þu Verk' meñena/og giallð þeim Verdkaup' ed / og tak til þra hinum ſeinuſtu / allt til hiña fyrſtu. Þa komu þeir ſem nærre elleptu Stundu leigder voru / og medtook hver þeirra ſiñ Pening. Eñ hiner ſem fyrſter ko' mu/þeir þeinktu ad þeir mundu fãa

meira/

meira / og hvor peirra medtook sitt Pening. Og þa er þeir hofdu þad medtekid / mogludu þeir a moote Hwsbodurnum / og sogdu: Þesser enu seinustu hafa eina Stund erfv- idad / og þu giorder þa jafna vid oss / sem bored hofum Hita z Þunga Dagsins. Enn hann svarade og sagde til eins þeirra: Vinur / Eige giore eg þier Oretett. Ertu ecke samþyckur ordenn vid mig umm eirn Pening? Taktu hvad þitt er / og far i burt / enn þessum hinum seinasta / vil eg giefa so sem þier. Eda lofast mier ecke ad giora af mijnu hvad eg vil? Eda ertu þar fyrer Rangeigdur / þo ad eg sie Goodgiarn? So verda Seinaster hiner Fyrstu / og Fyster hiner Seinustu. Þviad marger eru kallader / enn fæer Utvalder.

Annann

Annañ Suñudag i Niju-Vikna Føstu.

Collectan.

HEyr HErra Gud/ þu sem sier/ ad vier ecke høfum Traust a nockrum vorum Verkum/ Mætte edur Megne. Veit þu oss myskunsamlega/ ad vier mattũ verud ader verda fra øllum mootstædlegũ Hlutum/ Andlegum og Lykamlegum / fyrer þyna Nadarsamlega Hlijfd / so sem þu hlyfder S. Pale Postula Kiennefødur Heidenna Þiooda. Fyrer/ etc.

Pistillen til 2. Cor. 11. z 12.

Skuleger Brædur. Þier umlijded giarnañ Fafrooda / med þvi ad þier erud sialfer Vitrer. Þier umlijded þo ad nockur hneppe ydur i Þrælkan/ þoott nockur Fieflette ydur / þo ad nockur take fra ydur / þoott nockur hrokest upp yfer ydur/ þoott nockur slæe ydur i ydar Asioonu. Þetta seige eg epter Virding/

so

so § værñ vier breyskver ordner. J hverju helldst § þ nockur er diarfur (eg tala i Heimsku) þa em eg eirneñ diarfur. Þeir eru Ebreskier/eg eirneñ. Þeir eru Jsraelitæ / eg eirneñ. Þeir eru Abrahams Sæde/eg eirneñ. Þeir eru Christs Þienarar (eg tala Heimskulega) eg em myklu framar. Eg hefe meir erfidad/ eg hefe fleire Högg lided/eg hefe optar fangeñ vered/optar i Daudans Hættu. Af Gydingum hef eg fim̃siñũ feinnged fiørutyge Sløg / einu færra. Þrisvarsiñum em eg Hwdstryktur/ einusiñe grytttur. Þrisvar hef eg Skipbrot lided/ Dag og Nott var eg i Siafardiwpe. Opt þa hef eg i Ferdum vered. Eg hefe vered i Lyfshaska i Vøtnum/ i Lyfshaska medal Ræningia/i Lyfshaska medal Gydinga / i Lyfshaska a medal Heidingia/ i Lyfshaska stadddur i Borgum/ i Haskasemdum a Eyde-

[illegible]

morkū/ i Naſkaſemdum a Sioo/ Naſkaſemdū a medal baſſkra Brædra. J Szmdū ⁊ Erside ⁊ myklum Bykum/ i Hungre ⁊ Porſta/ i mykl um Feſtum/ i Kulda og Klædleyſe. Fyrer utan þad ſem þid ytra kan vid ad bera/ einkū þ egdaglega verd O-nadadur/ berande Ahyggiu fyrer oll um Safnudum. Hver er veykur/ ſo eg verde ecke veykur? Hver verdur ſo hneyxladur ad eg ſtikne ecke? Ef eg ſkal þo hrooſa mier/ þa vil eg hrooſa mier af þeim Hlutum/ ſem ad eru minns Breyſkleika. GUD og Fader DROttens vors JEſu Chriſti/ ſa ſem Bleſſadur er um Allder/ veit þad ad eg lyg ecke. Til Damaſcum liet Landſtiornaren Kongſins Areta geyma Borgena Damaſcum/ og villde lata grijpa mig. Enn eg vard lateñ i eitne Korf vt um Vindauga opañ fyrer Mwr ... / og ſo flydda eg wr hañs Hand-...

um. Hroosunenn er mier ad señu ecke Nytsamleg / þo vil eg nu koma vid Sioon=r uar & Openberingar Drott ens. Eg þecke Mañ i Christo fyrer fiortan Aarum / (var hañ i Lykamanum / pad veit eg eige / eda var hañ fyrer utan Lykama / veit eg og eige / Gud veit pad) sa same var ricktur allt upp i þridia Himen / og eg þecke glogt þañ Mañ / (hvert hañ var i Lykama / edur utan Lykama / veit eg eige / Gud veit pad) hañ vard uppricktur i Paradijs / og heyrde Outtalandañleg Ord / þau sem eingenn Madur þær talad. Af þessu vil eg mier hroosa / eñ af sialfum mier vil eg mier ecke hroosa / nema af minum Breyskleika. Og þo eg villde mier hroosa / giorda eg pad ecke vijplsega / þviad eg vil seigia Sañleikañ. Eñ eg sporna vid þvi þar fyrer / so ad einginn halld mig ædra / eñ so sem hañ a mier ser / eda af mier heyrer. Og

so að eg stæte mig ecke af Mikelleik
pessara Openberinga / er mier giefen
Fleirn i Holldeð / Andskotans Einn
gell / hver að mig með Knefum
slae / uppa það eg stære mig ei. Um
það bæde eg Drotten þrisvar beded /
það hañ vike burt fra mier. Og hñ
sagde til mijn / Lat þier nægiast mijn
na Nað / þvi minn Kraptur er i
Breyskum mattugur. Fyrer þvi vil
eg sem feignastur hrooßa mier af mijn
num Breyskleika / so að Kraptur
Christs bygge meður mier.

Gudspialled S. Luc. 8. Cap.

Þañ Tijma. Og þa ed
margt Folk var samann
komed / og það dreyff til
hañs wr Stødunum / sag
de hañ i Epterlijkingu. Sa gieck
wt sem sæde / að sa Sæde sijnu.
Og þa hañ sæde / fiell sumt utañ
hia Veigenum / vard Foolum trod
ed /

ed / og Fuglar Loptsins átu þad. Og sumt fiell a Hellu / og nær ed þad spratt upp / visnade þad / aþ þvi ad þad hafde eige Vokvan. Og sumt fiell a medal Þyrna / og Þyrnerner spruttu upp med og kæfdu þad nidur. Og sumt fiell i gooda Jord / og þad vox upp og bar hundradfalldan Avoxt. Þa ed hn sagde þetta / kallade hann : Hver Eyru hefur ad heyra / heyre hann. En hans Lærsveinar spurdu hann ad / hvor ed være þesse Eptirlijking. En hann sagde : Ydur er unt ad vita Leynda Dooma Guds Rijkis / en þeim ødrum i Eptirlijkingum / so ad siaande sie þeir ei ge / og heyrande þa skilie þeir þad ecke. En þesse er Eptirlijkingen. Sæded er Guds Ord. En hiner vid Veigen / eru þeir sem heyra þad /

eñ epter þ̄ kiemur Dispuͤkeñ og tek ur burt Orded wr þeirra Hiortum/ so ad þeir skule ecke trwa og verda hialpleger. Eñ þeir a Helluñe eru þeir/ sem medtaka Orded med Fog nude/ þa þeir heyra pad/ og þesser hafa ecke Root/ hvariet um̄ stund arsaker trwa/ og a Freistingartiman anum falla þeir fra. Eñ pad sem fiell a millum Þyrnaña / eru þeir/ sem pad heyra/ og velkiast i Sorgum / Audæfum og Girndum þessa Lijfs / kiefiast og fara aungvañ Avoxt. Eñ pad sem i gooda Jord fiell/eru þeir sem heyra Orded / og behallda pvi i goodu og siþsemu Hiarta/og færa Avoxt i Poleñmæde.

Suñudageñ i Fostu
Jñgang.

Coll.

DRottenn Gud vier bidium / Heyr þu myskunsamlega vorar Bæner/ og nær þu hefur leyst oss af vorum Synda Bøndum/ þa vardveittu oss fra øllum motstædelegum Hlutum/ Fyrer vorn Drottenn/ etc.

Pistillenn 1. Cor. 13. Cap.

SOder Brædur. Þo ad eg talade Tungum Mannanna og Einglanna / enn hefde eg ecke Kiærleikann / þa være eg so sem annar hliomande Malmur/ edur hvellande Bialla. Og þo ad eg hefde Spadoom og vissa alla Leynda Domma/ og alla Vitsku / og hefde alla Trw/ so ad eg Fiellenn wr Stad færde/ enn hefde ecke Kiærleikann/ þa være eg eckert. Og þo ad eg giæfe allar mijnar Eigner Fatækum/ og yfer giæfe minn Lijkama / so eg brynne / og hefde ecke Kiærleikann/ þa være mier þad eingenn Nitsemd. Kiærleikurenn er Þolennmodur og goodviliadur/ Kiær-

leikurenn er eige öfundsamur / hann giörer eckert Illmannlega. Eige bläs hann sig upp / hann er ecke Osidsamur / eige leitar hann þess hvad hans er / eige verdur hann til Ills egndur / hann hyxar eckert vondslega / eige fagnar hann yfer Ranglætenu / helldur samfagnar hann Sannleikanum. Hann umber alla Hlute / hann trwer ollu / hann vonar allt / hann umlijdur alla Hlute. Kiærleikurenn þrijtur alldrei / so ad Spaadoomarner hiadne og Tungumaalunum slote / og Skynsemenne linne. Þviad vorer Vitsmuner eru hälfverk / og vorar Spaasagner eru hälfverk. Enn nær þad kiemur sem algiört er / þa mun afleggiost þad sem hälfverkeder. Þa eg var Barn / talade eg sem Barn / og eg var kynugur sem Barn / og eg hyxade sem Barn. Enn þa eg giördest Madur / lagda eg af hvad bernsklegt var. Nu siaunn vier fyrer Speigelenn i Raddgatu /

gatu / eñ þa Augliti til Auglitis.
Nu þecke eg Ofullkomlega,/ Enn þa
mun eg þeckia/ so sem eg em þecktur.
Nu blijfa þa þesse þriu / Trwenn /
Vonen / Kiærleikuren. Eñ Kiær-
leikuren er mestur af þessum.

Gudspialled S. Matth. 3. C.

Þañ Tijma / Kom JEsus
af Galilæa ad Jordan til
Johañem/ uppa þad ad hañ
skijrdest af honum. Eñ Johannes
varnade honum þess / og sagde.
Mier er Þorf ad eg skijrest af þier/
og þu kiemur til mijn? Eñ JEsus
svarade og sagde til hañs. Latt
nu so vera / þvi ad so hæfer oss allt
Riettlæte upp ad fylla. Og þa liet
hañ þad epter honum. Eñ er JE-
sus var skijrdur/ stie hañ jafnskiott
upp wr Vatnenu. Og sia / ad
Himnarner lukust upp yfer honum/

og Johannes sa Guds Anda ofan stiga sem Dwfu/ og yfer hann koma. Og sia / ad Rodden af Himne sagde : Þesse er Sonur minn Elskulegur ad hvorium mier vel þocknast.

Fyrsta Sunnudag i Føstu.

Collectan.

Hëyr HErra Gud/ vier bidium/ ad þu Myskunsamlega yfer þitt Folk/ og snw fra oss Miskunlega þinne Reide i Fyrer þin/ etc.

Pistellenn 2. Cor. 6. Cap.

Elskuleger Brædur. Enn vier minnum ydur so sem Medhialparar/ ad þier hafed ecke medtekeð Guds Nad til Onytes / þvi hann seig er. J þægann Tijma Bænheyrda eg þig/og a Deige Hiolpræðesins hialpade eg þier. Sioed/nu er sa þægelege Tijme/nu er Dagur Hiolpræðesins.

sins. Latum oss ønguan Hneixlun i
nockru giefa/ uppa þad ad Embætte
id verde ecke lastad. Helldur auds
ynum oss sialfa i øllum Hlutum/ so
sem Guds Þienarar. J mikellre Þol
enmæde/ J Harmkvælum/ J Naud
um/ J Þreingingum/ J Hødstrok
um/ J Myrkvastofū/ J Upphlaup
um/ J Erfide/ J Vokum/ J Fest
um/ J Hreinlyfe/ J Vijsdoome/ J
Bidlundar Giede/ J Goodvilld/ J
Helgum Anda/ J falslausum Kiær
leika/ J Sannleiks sins Orde/ J Guds
Krapte / fyrer Hecklæde Riettlætes
sins / til hægre og vinstre Handar.
Fyrer Vegsemd og Vansemd/ fyrer
Last og Lofyrde/ so sem Falsarar/ og
þo Sannorder/ so sem Okunnuger/ og
þo kunnuger. Ecka so sem þeir ed dey
ia/ og sied/ þad vier lifum. So
sem Hegnder/ enn eige Lyflatner/ so
sem Hryggvdur/ þo jafnann Glader.
So sem Voladir/ enn þo marga Aud

ngagiorande. Lyka sem þeir ed eckert hafa / og hafa alla Hlute.

Gudspialled Matth. 4. Cap.

Þañ Tyma. Þa var JEsus leiddur af Anda a Eyde mörk / uppa þad ad hñ pr-de freistadur af Dioflenum. Og þa hañ hafde fastad fiorretyger Daga / og fiorretyge Nætta / hungrade hañ sydañ. Og Freistarem gieck til hañs / og sagde : Ef ad þu ert Guds Sonur / þa seig þu ad Steinar þesser verde ad Braudum. Eñ hañ svarade og sagde : Skrifad er / Madureñ lifer ecke af einu saman Braude / helldur af sierhvort hu Orde / þvi sem framgeingur af Guds Muñe. Þa tock Dioffulleñ hañ med sier i Borgena helgu. og sette hañ uppa Musteris Bustena / og sagde til hañs. Ef ad þu ert Guds

Guds Sonur/ Fleyg þier hier ofan
af/ þviad ſkrifad er/ Ad hañ mu-
ne bioda Einglum ſijnum um̃ þig/
ad a Hondum bere þeir þig / ſo ad
þu ſteyter ecke Foot þin̄ vid Stei-
ne. JEſus ſagde til hañs. Eñ apt-
ur er ſkrifad / Eige ſkalltu freiſta
Drottens Guds þijns. Og eñ apt-
ur flutte Diofullen̄ hañ med ſier
uppa eitt miøg ofurhatt Fiall/ og
ſijnde honum oll Rijke Veralldar-
eñar/og þeirra Dyrd. Og hañ ſag
de. Allt þetta mun eg gefa þer /
ef ad þu framfellur og tilbidur
mig. Þa ſagde JEſus til hañs.
Far i burt fra mier Andſkote / Þvi
ad ſkrifad er / DRotten̄ Gud þinn
ſkalltu tilbidia / og honum einum
þiona. Þa forliet Diofullen̄ hañ.
Og ſia þu / ad Einglar komu til
hañs / og þioonudu honum.

Annan Sunnudag i Føstu.

Collectan.

HEyr HErra Gud/ sem ser ad vier erum vanmegna til alls Goods / Vier bidium/ vardveit þu oss hid ytra fra øllum Motgange/ og hreinsa oss hid Jnnra af vorum Syndum/ og vondum Hugrenningum/ Fyrer þinn/ etc.

Pistellenn til Tessal. 4. Cap.

Goder Kuleger Bræder. Vier bidium ydur og aminnum i Drottne JEsu Christo / ad so sem þier hafed medteked af oss/ hvernenn þier skulud ganga / og Gude þocknast/ so ad þier æ meir og meir fullkomnare verded. Þviad þier vited hvør Bodord vier høfum gefed ydur/ fyrer Drottenn JEsum. Þviad þetta er Vilie Guds/ ydar Helgan/ ad þier hallded ydur i fra Frillulyfe/ og hvør ydar sem eirn vite ad eiga sitt Kier i Helgun og Heidre/ Ecke i Girnda

i Girndar bruna/ so sem Heidingiar/
þeir af Gude eckert vita. Ad eingenn
yfirgange nie svijke sinn Brodur i
vodre Hondlan. Þviad Drottenn er
hann sem hefner alls þessa/ sem ad
vier hófum adur fyrer sagt/ og vid-
ur vottad. Þviad Gud hefur ecke
kallad oss til Óhreinleika/ helldur til
Helgunar.

Gudspialled S. Matth. 15.

Y Þann Tijma. Og JEsus
gieck burt þadann/ og foor i
Landsbygder Tyri og Syda-
nis. Og sia þu/ ad Cananversk Kona
gieck vt af þeim somu Takmork-
um/ kallade epter honum/ seigian-
de. HErra/ Sonur Davids/ Mys-
kunna þu mier/ min Dootter kvelst
illa af Dioflenum. Og hann svar-
ade henne aungvu Orde. Hans Lære-
sveinar geingu til hans/ badu hann
og sogdu. Lattu hana fara/ af

þvi hun kallar epter oss. En hañ svarade og sagde. Eg em ecke sendur n ma til fortapadra Sauda/ af Hwse Israels. En hun kom og til bad hañ/ seigiande: HErra/ hialpa þu mier. En hañ svarade henne og sagde. Þad er ecke gott ad taka Brauded Barnaña / og kasta þvi fyrer Hvolpana. En hun sagde. Satt er þad HErra. En þo eta Hvolparner af Molum þeim/ sem deita af Borde Drottna þeirra. Þa svarade JEsus og sagde til heñar. O Kona/ mikel er þijn Trw / Verde þier so sem þu villt. Og a þeirre somu Stundu vard heñar Dootter heilbrigd.

Þridia Suñudag i Føstu.

Collectan.

Ner

HErre Almattugur Gud / Vier bid-
ium / Ad þu a vorar audmiukar
Bæner / og utrietter hægre Hønd þinnar
Magtar/oss til Hlijfdar. Fyrer Drott-
enn/ etc.

Pistillenn til Ephes. 5. Cap.

Elskuleger Brædur. So vered
nu Guds Eptterfylgiarer / so
sem elskuleg Børn/og ganged i
Astsemene / lyka so sem ad Christus
hefur oss elskad/ og sig sialfann ut-
gieffed fyrer oss/Fornfæring & Off-
ur/Gude til Sætleiks Ilms. Enn
Frillulyfe og allann Ohreinleik/ ed-
ur Agirnd/nefnest ecke medal ydar/
so sem Heilogum hæfer / Ekkierleg
Ord og fiflslegt Hial eda Kiekne /
hvad ydur heyrer ecke / Helldur myk-
lu framar Þackargiörd. Þviad þad
vited þier / ad eingenn Frillulyfes
Madur/edur Ohreinn / eda Agiarn
(hvør ad er Skurgoda Dyrkare)
hefur Arfstoku i Ryke Christs og

Guds. Latted ongvan villa ydur/ med Onytsamlegum Fortolum/ þvi fyrer þad kiemur Reide Guds yfer Born Vantruarenn. Af þvi/ verd ecke þeirra Hluttakendur / þviad þier vorud fordum Myrkur/ enn nu erud þier Lioos i Drottne. Gange so sem Born Lioossens / (þvi Avoxtur Andans er alloslags Good girne/ Riettlæte og Sannleikur.)

Gudspialled S. Luc. 11. C.

A Þeim Tijma. JEsus rak ut Dioful þann er Mallaus var. Og þad skiede/ þa Diofullenn var ut farenn / ad hinn Mallause talade / og Foolked undradest þad. Enn nockrer ut af þeim sogdu. Fyrer Belzebub Diofla Hofdingia þa drijfur hann Dioflana ut. Adrer freistudu hns/ og leitudu af honum epter Teikne af Himne. Enn er hann sa þeirra Hugrenn-

hugar/ sagde hañ til þeirra: Hvørt Rijke sem i sialfu sier er sundurþyckt/ þad mun eydast / og hvørt Hws mun yfer añad hrapa. Og ef Andskotenn er i sialfum sier sundurþyckur / hvernenn mà hans Rijke þa standast/ fyrst þier seiged mig yfer Belzebub wtreka Dioflana? Eñ ef eg fyrer Belzebub wtrek Dioflana/ fyrer hvern wtreka þa ydar Syner? Þar fyrer skulu þeir og verda ydrer Doomendur. Eñ ef eg rek wt Dioflana med Guds Fingre/ Sañlega er þa Guds Rijke komed til ydar. Nær ed sterkur Hervopnadur vardveiter sitt Andyre / þa er allt med Mak hvad hañ a. Eñ nær añar Yfersterckare kiemur og yferviñur hañ / þa slitter hañ hañ ollum Hertygium/ a hvør ed hañ treyste / og i sundur

skipter

ſkipter ſo hañs Herþange. Hver hañ er eige med mier / ſa er a mooti mier / og hver ſem ſamannſafnar ecke mz mier / ſa ſundurdreyfer. Nær Oh̃reinn Ande fer wt af Mañenum / reikar hañ um̃ þurra Stade / leitar ad Hvild og finur ecke / þa ſeiger hañ: Eg vil aptur hverfa i Hws mitt / hvadañ eg foor wt. Og þa hañ kemur / finur hañ þad ſoopad og prydt. Þa fer hañ og tekur med ſier ſiø adra Anda ſier verre / og ſem þeir eru þar iñkomner / byggia þeir þar / og verdur ſo þeſſ Mañs hid ſeinaſta / verra hinu fyrra. Eñ þad ſkiede þa hañ talade þetta / ad Kona nockur wt af Folkenu / hoof upp ſijna Rauſt og ſagde til hañs: Sæll er ſa Kvidur ſem þig bar / og þau Brioost / ſem þu mylkter. Eñ hañ ſagde: Jaa ad

vyſſu.

vþsu. Sæler eru þeir sem heyra Guds Ord/ og vardveita þad.

Midføstu Suñudag.

Collectan.

HErre Almattuge Gud/ vier bidium/ veittu oss/ ad vier sem søkum vorra vondra Verka/ maklega erum strafader/ mættum og so aptur ad nyu/ fyrer Hialp og Fullting þinar Nadar verda huggader. Fyrer þin/ etc.

Pistillen̄ Gal: 4. Cap:

ELskuleger Brædur. Seiged mier þier sem under Logmalenu vilied vera/ Hafed þier eige heyrt Logmaled? Þviad skrifad er / þad Abraham hafde tvo Sonu/ eirn af Ambattenē / og an̄an̄ af þeirre sem var frials. En̄ sa sem af Ambattenē var/ er fæddur epter Holldenu. En̄ hn̄ af þeirre Frialsu / er fyrer Fyrerheit

ed

[illegible] fæddur/ hvad ed hefur annarlega Meining. Þvi þesse eru þau tvö Testamenta. Eitt af Fiallenu Sina/ þad er til Þrælkunar fæder/ hvert ad er Agar. Þviad Agar / er Fialled Sina i Arabia/ en̄ andsvarar Jerusalem/ þeirre sem nu er/ hvert ad er i Þrælkan med sinum Børnum. En̄ su Jerusalem sem þar fyrer ofan̄ er/ hun er su hin friálsa/ hver ad er Mooder vor allra/ þviad skrifad er. Vertu glod þu Obyria/ þu sem ecke fæder/ Briotst fram̄ og kalla/ þu sem ecke ert Jodsiuk/ þviad hin einsamla hefur myklu fleire Børn en̄ su sem Mannen̄ hefur. En̄ vier/ kiærer Brædur / erum Fyrerheitesins Børn/ so sem Isaac. Og lijka sem i þann Tijma / ad sa sem epter Holldenu var fæddur / ofsookte þann sem epter Andanum var fæddur/ so skiedur þad nu einnen̄. En̄ hvad seiger Ritningen̄. Rek burt Ambattena

og

og Son hennar / þviad Ambattar-
ennar Sonur skal ecke erfa med Sy-
ne hinnar sem friáls er. So erum
vier nu kiærer Brædur / ecke Ambatt-
arennar Børn / helldur friálsrar
Kvinnu.

Gudspiallet S. Joh. 6.

A þeim Tijma. Epter
þetta foor Jesus yfer um
Sæfarhafed Galilea /
sem liggur vid Stadenn
Tiberiadis / og mykell Mañfiølde
fylgde honum epter / þviad þeir
sáu hans Jarteikn sem hañ giør-
de a þeim sem siuker voru. Jesus
gieck uppa eitt Fiall / og settest þar
nidur med sijnum Lærisveinum.
En þa var Paskahatijd Gydin-
ga nálæg. Og Jesus leit þa upp /
og sa ad mykell Mañfiølde kom til
hans / þa sagde hañ til Philippo

[illegible]

um: Hvadañ kaupum vier Brauđ
ſo ad peſſer neyte? Eñ þetta ſag'
de hañ til ad freyſta hñs þar med/
þviad hañ viſſe ſialfur hvad hañ
villde giora. Philippus ſvarade
honum/ Brauđ fyrer tvo Hundrud
Peninga nægeſt þeim ecke/ ſo ad
hvor eirn fæe þa nockud lijted.
Eirn af hñs Læreſveinum/ ſem ad
var Andreas Broder Simonar Pe
tri/ſagde honum. Eitt Vngmeñe
er hier/ ſem hefur fim̃ Biggbrauđ
og tvo Fiſka. Eñ hvad ſkal þetta
a medal ſo margra? Þa ſagde Je'
ſus/ lœted Meñena ſetiaſt nidur ad
borda. Eñ þar var i þeim Stad
Gras miked. Og þar ſettuſt nid'
ur ad borda/ Kallmeñ ad Tolu nær
fim̃ Þuſunder. Eñ JEſus tooꝁ
Brauđeñ/ þa hañ hafđe Þacker
giort/ og ſkeꝁ ſijnum Læreſvein'
um/

um / en þeir feingu þeim sem til
Bordsins høfdu setist. Slijkt hid
sama af Fiskunum / so miked sem
hver villde hafa. En þa þeir vor
u metter/ sagde han til sinna Læri-
sveina: Safned saman þeim Leif-
um sem af geingu/so ad eckert spill
est. En þeir søfnudu þui saman/
og fylltu upp tolf Karfer medur
þessar Leifar af þeim fimm Bygg-
braudum/ hveriar ad voru auk þess
sem þeir høfdu neytt. En þa er
þesser Menn sau hvort Teikn ad
Jesus giorde/sogdu þeir: Þesse er
sannarlega sa Spamadur sem i
Heimenn skal koma. En þa Jesus
formerkte þad / ad þeir mundu ko-
ma og handtaka hann/ og giora hn
ad Konge / Veik hann Einsamall
burt/ upp aptur a Fialled.

Sunnu-

Suñudageñ epter Midf.

Collectan.

O Þu Almattuge Gud/ vier bidium/ ligttu Myskunsamlega yfer þyna Christne / ad hun hid ytra stiornest med þiñe Myskun / og hid iñra fyrer þyna Hlijfd z Verndan vardveitest. Fyrer Jesum og etc.

Pistilleñ Ebr. 9. Cap.

Elskuleger Brædur. Christur er komeñ / þad hañ sie Byskup epterkomande Andæfa / fyrer stærre og algiørdare Tialldbud / þa sem ecke er med Hondum giørd / þad er / þa sem ecke er þessarar Byggingar / ecke helldur fyrer Hafra. Blood nie Kalfa / helldur er hañ fyrer sitt eiged Blood eitt siñ iñgeingeñ i það hid Heilaga / og fañ eilijfa Endurlausn. Þvi ef Uxa og Hafrenna Blod / z Askañ Kvijguñar adreifd / helgar þa Saurguga til Holldsins

Hreins

Hreinsunar / hvorsu mykliu framar munu þa Blooded Christi (sem sialf-
añ sig hefur an Fleckunar fyrer Gu-
de offrad) hreinsa
vorar Samvitskur af daudum Verk-
um / til ad þioena Gude lifanda?
Og þar fyrer er hañ eirneñ Medal-
gaungu Madur hins Nya Testa-
mentis / fyrer þañ Dauda sem skied
ur er til Frelsunar ifra þeim Yfer-
trodslum (þær sem under hinu fyrra
Testamentenu voru) so ad þeir sem
Kallader eru / Medtake eilifa Arf-
leyfd Fyrerheitesins.

Gudspialled S. Joh. 8.

Þañ Tyma. Jesus sagde til Gydingaña og Hoff-
ingia Kienemañaña. Hver er sa af ydur / þad hañ
meige straffa mig uñ nockra Synd? Eñ ef eg seige ydur Sañleik-
añ / Hvar fyrer trwed þier mier þa
ecke?

ecke ? Hvør hañ er af Gude / Sa heyrer Guds Ord / Þar fyrer heyre þier þau eige / þviad þier eruð ei af Gude. Eñ Gydingarner svør uðu/ og sogðu til hañs : Seigium vier ecke vel/ þad þu ert Samversk ur / og hefur Diøfulen ? JEsus svarade : Eg hefe ecke Diøful / helldur heidra eg miñ Fodur/ z þier vanheidred mig. Eg leita ei að minie Dyrd/ sa er sem leitar og dæm ar. Sañlega/ Sañlega seige eg ydur/ Hvør hañ geimer myñ Ord/ hañ mun ecke sia Daudañ ad eilifu. Þa sogðu Gydingarner til hañs : Nu þeckium vier ad þu hefur Diøfulen. Abraham er dauður/ og Spameñerner / og þu seiger/ Ef ad sa er nockur sem geimer myñ Ord/ hañ skal ecke Daudann smacka ad eilifu. Hvort ertu mei-

ee Fodur vorum Abraham / hvor ed pramlidenn er/ og Spamenernar eru og pramlidner? Hvorn giorer þu sialpann þig? JEsus svarade. Ef ad eg vegsama mig sialfur/ þa er min Ord eingenn. Minn Fader er sa sem mig vegsamar / hvorn þier seiged ydar Gud vera / og þier þecked hann þo ecke. Enn eg þecke hann/ og ef eg segde þad/ eg þeckte hann eige/ þa være eg eirn Lingare lijkur ydur. Helldur þecke eg hann/ og eg geime hans Ord. Abraham Fader ydar gladdest ad hann skyllde sia minn Dag / og hann sa hann/ og vard gladur vid. Þa sogdu Gydingar til hans. Þu ert enn ecke fimmtugur / og þo sastu Abraham? Jesus sagde til þeirra. Sann lega/ sannlega seige eg ydur/ ad adur enn Abraham var/ em eg Þa

E tooku

þoktu þeſſ upp Steina / ſo ad þeir kaſtudu a hañ. Eñ JEſus ford' adeſt ſier/og gieck vt vr Muſterenu.

A Bodunardag Mariæ.

Collectan.

DRottenn vier bidium/ Jnhell þu þi' ne Nad i vor Hiørtu/ ſo ad vier ſem medkieñum ſ Gietnad JEſu Chriſti þy' ns Sonar/ fyrer Eingelſins Bodan ma ttum fyrer hañs Pynu og Kroſſins Kvøl/komaſt til Dyrdarlegrar Vpprisu. Fyrer þiñ Son/ etc.

Piſtillenn Eſa. 7. Cap.

A Þeim Døgum/ Talade Drottenn enn framar til Achas / ſo ſeigiande. Bid þier eins Teikns af Gude Drottne þijnum/ hvort það er nidre i Vnderdiupum/ edur a Hædum uppe. Eñ Achas ſagde: Eige ſkal eg þeſſ bidia/ og ei ſkal eg freiſta Drottens. Pa ſagde hann: Heyred nu þier af Huſe Davids.

Bræ

Hvort er ydur þad þorlijted ad þier giored Mönnunum Þyngun / þad þier vilied eirnen̄ z mæda min̄ Gud? Fyrer þan̄ skullo mun Drottenn sialfur giefa ydur eitt Teikn. Sia þu / ad ein Jomfru mun Oliett verda / og mun eirn Son fæda / og han̄ mun hun kalla Immanuel. Smiørs og Hunangs mun han̄ neyta. So ad han̄ kun̄e ad forleggia hid Vonda / og ad utvelia hid Godda.

Gudspialled S. Luc. 1. Cap.

A Nn a hinum siette Sta Mánude var Gabriel Eingell sendur af Gude i þa Borg i Galilæa / sem nefnest Nazareth / til þeirrar Meyar er fostnud var þeim Man̄e ed Joseph hiet / af Hwse Davids / og Nafn Meyaren̄ar var Maria. Og Eingellen̄ gieck in̄ til

 keilag

hennar/ og sagde: Heil sierdu Nad-
darfulla/ Drottenn er med þier/
Blessud ertu a medal Kvenna. Enn
þa hun sa hann/ vard hun hrædd
af hans Ordum/ og hugleidde ad
hvilijk være þesse Kvedia. Og Ein
gellenn sagde til hennar. Ottast þu
ecke Maria/ þviad þu fanst Nad
hia Gude. Sia/ þu munt Barn
giefa i Kvide þijnum/ & munt Son
fæda/ og hans Nafn skalltu kalla
JESVS. Hann mun mikell ver-
da/og kallast Sonur hins Hæsta.
Og Gud Drottenn mun giefa hon-
um Sæte sijns Fodurs Davids/og
hann mun rijkia yfer Huse Jacobs
ad Eilijfu/ Hans Rijkis mun og
einginn Ender verda. Þa sagde
Maria til Engelsins. Hvornenn
skal þad ske/ af þvi ad eg hefe
aungvan Mann kient? Engellenn
svarade/

svarade/og sagde til hennar: Hei-
lagur Ande mun koma yfer þig/og
Krafftur hins Hædsta mun yfer-
skiggia þig. Af þvi/og það hid
Helga sem af þier mun fædast/skal
nefnast Sonur Guds. Og sia þu/
ad Elizabeth Frændkona þijn/hef-
ur og Son getered i Elle sinne / og
þesse er Siotte Mánudur hennar /
sem kollud var Obyrja/þvi ad Gu-
de er eckert Ord Omattugt. Enn
Maria sagde: Sia / Eg em Am-
bátt Drottens / Verde mier epter
Orde þijnu. Og Eingellenn veik
fra henne.

A Palma Sunnudag.

Collectan.

Herra Gud/þu Almattuge Eilijfe Gud/þu
sem lætur hennar þinn Son taka Mañ
doom / og audmykia sig til til Krossens
Dauda/ og til Audmyktar Dæmis/epter

ad fylgia. Virdstu ad auka og margfallda þinar Gaafur med oss / so ad vier sem treystum uppa hans Pijnu og Dauda / mættum og eirnenn hans Vpprisu Hlutt takarar verda. Fyrer þann / etc.

Pistillenn til Philipp. 2. Cap.

ELskuleger Brædur. Hver og eirn sie so sinnadur sem JEsus Christus var. Hver þo ed hann være Guds Mynd / hiellt hann þad þo ecke fyrer Ran / Gude lijkur ad vera / helldur minkade hann sig sialfann / og took a sig Mynd eins Þioons / vard lijkur ødrum Mennum / og ad Hegdan fundenn sem Madur. Lijtelætte sig sialfann / og vard hlijdugur allt til Daudans / Ja / allt til Krossens Dauda. Fyrer þvi hefur Gud upphafed hann / og hefur gefed honum Nafn / þad sem yfer øllum Nøfnum er. So ad i Nafne JEsu skulu øll Knie sig beygia / sem a Himnum / og a Jørdu / og under Jørdunne eru.

Og

Og allar Tungur skulu viburkienna/ ad JEsus Christus sie Drottenn/ til Dyrdar Guds Fodurs.

Gudspialled stendur a hin Fyrsta Sunnu dag i Adventu.

A Skijrdag.

Collectan.

HEyre HErra JEsu Christe / þu sem hefur latedeptter hia oss þitt Brauð ad eta/ og þinn Kalek ad drecka/ i Minning þinar Pijnu/ Vier bidium þig/ ad þu villder afþvo allan Ohreinleika af vorum Hiarta/ og giefa oss þijna Naad/ ad vær mættum verduglega medtaka þetta Sacramentum þijns saññarlega Lykama og Bloods/ þu sem lifer og ryker med Gude Fodur og Heilgum Anda / Amen/ etc.

Pistilleñ 1. Cor. 11. Cap.

GOoder Brædur. Þvi eg med took þ af Drottne þ eg hefe ydr giefed. Af þvi ad Drottenñ Jesus a þre Natt er hañ var svik

 ed

eñ/took hñ Brauded/gierde Þacker/ braut þ/ꝫ sagde. Taked ꝫ eted/þet ta er miñ Lÿkame/sa þyrer ydur ver dur brokeñ/Giøred þad i mÿna Miñ- ing. Sømuleidis og eirneñ Kaleik- eñ/epter þad hañ haþde Kvølldmal- tÿdena eted/seigiande. Þesse Kaleik- ur er Nytt Testamentum i mÿnu Bloode. Giøred þetta/so opt sm þier drecked þar aþ i mÿna Miñing. Þvi ad so opt sem þier eted aþ þessu Brau de / og drecked aþ þessum Kaleik. / skulud þier kuñgiøra Dauda Drott- ens/þangad til hañ kiemur. Hvør hañ etur nu aþ þessu Braude og dre- ckur aþ þessum Kaleik Drottens O- verdugur / sa er sekur vid Holld og Blood Drottens. Eñ hvør Madur prooþe sig siálþur/ og ete so aþ þessu Braude / og dreke so aþ þessum Ka- leik. Þviad hvør hañ etur og dreck- ur Overdugur/ Sa etur og dreckur

siálþ.

sialfum sier Doom / Eierande edr Greinarmun a DRottens Lijkama.

Gudspialled S. Luc. 22. Cap.

Ä Þan Tijma. Og þa er sw Stund kom/ Settest JEsus til Bords/og þeir tolf Postular med honum/ Og han sagde til þeirra: Mig hefur af Hiarta nærsta epterlangad ad eta þetta Paska Lamb med ydur adur en eg lijd. Þviad eg seige ydur / ad hier epter mun eg ecke optar af þvi nepta / þar til þad fullkomnast i Guds Rijke. Han took og Kaleiken/ giorde Þacker og sagde: Medtaked han og skipted honum a mille ydar. Þui ad eg seige ydur/ eg mun ecke drecka af Vijnvidar Averte / þar til ad Guds Rijke kiemur. Og hn̄ took Braudeð / Giorde þacker / braut þad/ gaf þeim og sagde: Þetta er

minn Lijkama / Sa sem fyrer ydur
giefest verdur. Giored þetta i mij-
na Minning. Lijka eirnen og Kaleik
eftir Kvølldmaaltijdena/og sag-
de: Þesse Kaleikur er nytt Testa-
ment i mijnu Bloode/ hvørt ed fyr-
er ydur Uthellest.

A Langa Friadag.

Collectan.

OÞu Almattuge / Eilijfe Gud/ sem
so elskader Heimenn/ad þu fyrer hans
Skulld/gafst þinn EingetennSon i Daud-
ann/a Krossens Galga. Vier bidium þij-
na Ømmrædelega Myskun/ad þu frelser
oss fra allre Dioffulsins Magt og Walld-
de / og giefer oss þijnum Þionum / ad
vier fyrer þessa hans Pijnu og Dauda /
mættum fra þeim eilijfa Dauda verda
Frelsader. Fyrer þennan sama þinn elsku-
legann Son JESVM Christum vorn
DRottenn/ hvør med þier/ etc.

Pistillenn Zachar. 12. og 13. C.

Þesse

ÞEtta seiger Drottenn Gud. (Ca. 12. v. 10.) Eg vil uthella yfer Hws Davids / og alla Byggendur i Jerusalem/ Anda Naadarennar og Bænarennar. Þviad þeir munu horfa a mig / hvorn ed þeir hafa stunged i gegnum. Og þeir munu grata yfer honum / so sem Eingietnum Syne/og syrgia so sem þeir plaga ad syrgia i Dauda Frumgieteins. A þeim Deige mun vera eirn mikell Harmur i Jerusalem/ (Cap. 13. v. 7.) Og sagt mun verda vid hann. Hvad eru þ fyrer Saar/ sem ad eru i Hondum þinum? Og þa mun hann svara þeim. Þessum Saarum var eg særdur i Hwsum þeirra sem mig Elskudu. Þu Sverd/ giør þig reidubwed / yfer minn Hyrder / og yfer þann Mann / sem mier er naakominn/seiger Drottenn Allsherjar. Slaa þu Hyrderenn/ og Sauderner munu i sundurdreifast.

Pter þad / þa ed JEsus
visse ad aller Hluter voru
nu fullkomnader / z ad Rit
ningenn uppfylltest / þa sag
de hann / mig þyrster. Þar var sett
eitt Kier fullt af Edike. Enn þeir
filltu eitn Niardarvött med Edik /
og lögdu umm hann Ysop og bæru
honum ad Munne. Enn þa Jesus
hafde Ediked til sijn teked / sagde
hann: Þad er Fullkomnad. Og ad
hneigdu Höfde / gaf hann upp sinn
Anda. Enn af þvi ad Affanga-
Dagur Gydinga var / og ad Lijc-
kamarner væru ecke a Krossenum
umm Þvottdagenn / þviad þad var hinn
mikle Dagur Þvottdags Helgar-
ennar. Þa bædu þeir Pilatum / ad
þeirra Bein skylldu briootast / og
burttakast. Þa komu Stridsmenn-
erner

erner og brutu sundur Bein hins fyrsta/ og so þess añars/ sem med honum voru Krossfester. Eñ þa þeir komu til JEsum/ og sau hañ nu Daudañ/ þa brutu þeir eige hans Bein/ helldur lagde eirn af Stridsmonnunum i hans Sijdu med Spiote/ og strax þa rañ þar ut Blood og Vatn. Og sa ed þad hefur sied/ ber þar Vitne um/ og hans Vitnisburdur er sañur.

A Paasta Dageñ.

Collectan.

Almattuge/ Eilijfe Gud/ sem oss hefur opnad og upplated Inngang til þess eilijfa Lijfs/ Fyrer Sigursælla Upprisu þijns eingietens Sonar Jesu Christi: Vier bidium ad vor Vilie og su Gyrnd til hins gooda/ sem þu sialfur myskunsamlega hefur med oss uppbyrlad/ mætte þar Framgang/ og ankast i øllum Hlutum/ epter þvi sem þier vel þocknast. Fyrer þin sama/ etc.

Pistel

Kjærer Bræðut. Fyrer þvi hreinseð i burt hid gamla Surdeiged / so ad þier sieud nyt Deig / lyka so sem þier erud o/, syrder. Þviad vort Paaska Lamb er Christus / pyrer oss oppradur. Fyrer þui holldum Hatyðena/ eige i gamlu Surdeige / eige helldur i Surdeige Bondskuñar og Jllskuñar. Helldur i sætu Deige Skyrleiks ins og Sañleiks ins.

Gudspialled S. Marc. 16.

Og þa ed Þvottidagureñ var umlideñ / keiptu þær Maria Magdalena/ og Maria Jacobi og Salome/ dyrleg Smyrsl/ ad þær kiæme og smyrde JEsum. Og mieg snema Morguns eins Þvottidagaña / komu þær til Grafareñar um Sool

ar

at Uppruna. Og þær ſøgdu ſijn a
mille: Hvør mun vellta þyrer oſſ
Steinenum af Grafarmuñanum?
Og ſem þær litu þangad/ ſau þær
ad Steinneñ var apvelltur. Eñ hañ
var ad ſøñu næſta mikell. Og þær

geingu inn i Grøfena / og ſau eitt
Ungmeñe ſitia til hægre Hlidar /
ſkrijddañ ſijdu Klæde hvijtu/ z þær
urdu Ottaſlegnar. Eñ hañ ſagde
til þeirra: Eige ſkulud þier hrædaſt.
Þier leited ad hinum Kroſſfe-
ſte

sta JEsu af Nazareth / hañ er upprisen / og er ecke hier. Sia þañ Stad hvar þeir logdu hañ. Helldur farid þier burt / og seiged hañs Lærisveinum og Petre / þad hañ muni ganga fyrer ydur i Galileam. Þar munud þier sia hañ / so sem hañ sagde ydur.

Añan Dag Paaska.

Collectan.

HErra Herra Gud / sem a Paaskahatijd Heñe hefur giefed Heimenum andlega Lækning. Vier bidium: Lat þyna Himnesku Gafu fullgiørast med oss / so vier mættum þar fullkomlegt Frelse / og fordbetra oss til eilyfs Lyfs. Fyrer etc.

Pist. i Giorn. Book. Post. 10. C.

A Þañ Tijma. Lauk Petur upp sinn Muñ og sagde. Nu reine eg i Sañleika / þ ecke er Mañ greinarmunur hia Gude / helldur hvers

er hañ Ottost a medal alls Folks / og giorer Riettlætena / sa er honum þeckur. Hvad hañ kungiort heþur Sonum Israels / bodande þeim Frid fyrer Jesum Christum (hver ad er DRottenñ allra) Þier vited hvad skied er i ollu Gydinga-Lande / og fyrst hooþst upp i Galilæa / epter þa Skyrn sem Johañes predikade. Pad. Gud heþde smurdt Jesum aþ Nazareth med heilogum Anda og Kraptt. Hver ed um kring gieck og giorde gott / og græddde alla þa / sem af Dioþlenum voru underþryckter / þviad Gud var med honum. Og vier erum Vottar alls þess sem hañ giorde a Gydingalende / og i Jerusalem / hvorn þeir aflyfdu og heing du uppa Tried. Hañ sama uppvakte Gud a þridia Deige / og liet hañ opeñberañ verda / elge ollu Folke / helldur oss sem ædur vorum hñs Utvalder Vottar aþ Gude / vier sem ꝛc. vim

atum og druckum med honum/ epter
þad hañ var upprisen fra þeim Dau
du. Og hañ baud oss ad predika Fool
kenu/ og Vitne umbera/ þad hann
være sa/ sem skyckadur er af Gude/
Doomare Lifendra og Daudra. Af
þessum bera aller Spámeñ Vitne/
ad aller þeir sem a hañ trwa/ skule
fyrer hans Nafn medtaka Syndañá
Fyrergiefning.

Gudspialled S. Luc. 24. Cap.

J þañ Tijma. Og sia/ ad
tveir af þeim gengu a
þañ sama Dag til nock
urs Kauptwns/ þad ed var
fra Jerusalem sextiu Skeidarwm/
ad Nafne Emaus. Og þeir voru
ad tala um alla þa Hlute sijn a
millum/ sem vid hofdu bored. Og þ
skiede þa þeir rædduft vid/ og spurd
ust a sijn a millum/ ad sialfur JE
sus nalægdest þa/ og gieck jafn

framm

framt þeim. Eñ þeirra Augu vo-
ru so halldeñ/ ad þeir þecktu hañ
eige. Og hañ sagde til þeirra:
Hvad er þad fyrer Rædu sem þid
hondled ydar a mille reikande/ og
erud hryggver þar af? Þa svar-
ade eirn er Cleophas var ad Naf-
ne/og sagde til hañs: Ertu alleina
so Framande til Jerusalem / ad
þu veitst eige hvad a þessum Dog-
um þar iñe giorst hefur? Eñ hañ
sagde til þeirra. Hvad er þad?
Þeir sogdu til hañs: Þad / af
JEsu af Nazareth / Hvor ed var
Spadoms Madur / Mattugur i
Verkum og Ordum/ fyrer Gude og
ollu Foolke. Hvernenn ed vorer
Hofudprestar og Hofdingiar/ sell-
du hañ i Fyrerdæmingu Daudans
og Krossfestu hañ. Eñ vier von-
udum ad hañ munde endurleysa Js-
rael.

rael. Og yper allt þetta er nu þiђ
þridie Dagur i Dag/er þta skiede.
So z hapa skielpt oz nockrar Kvin
ur ap oss til/þar ed arla hoȝdu hia
Grøpeńe vered/og fundu ecke hañs
Lijkama/ komu og sogdu sig eirneñ
hapa sied Einglaña Siooner/ þeir
sem seigia hañ lijpa. Og nockrer
wt ap oss geingu til Grapareñar/z
fundu eins lijka sem Konurnar hop
du sagt/eñ hañ sau þeir ecke. Og
hañ sagde til þeirra: O þier heim-
sker og treger i Hiarta / ad trwa
þvi ollu sem Spamenñerner hapa
talad. Naut Christur ecke þetta
ad lijda/ og iñganga so i sijna Dyr
ed? Og hañ took til fra Moyse og
ollum Spamoñum / og lagde wt
fyrer þeim aññar Ritningar / þar
ap honum voru. Og þeir foorku ad
nalgest Kauptwned þad þeir geiń-
gu

gu til / Og hañ ſlet þa ſem villde
hañ leingra ganga/ þeir neiddu hñ
og ſogdu: Vertu hia oſſ HErra/
þuiad Kvollda tekur/ og a Dageñ
liþur. Hañ gieck iñ og var hia þm̄.
Og þad ſkiede/ þa hñ ſat med þm̄
til Bords / ad hañ took Braudid/
bleſſade þad og braut / og rietti ad
þeim/ þa opnuduſt þeirra Augu/ſo
ad þeir þecktu hañ/ Og hañ hvarf
fra þeirra Augum. Og þeir ſog-
du ſyn a mille. Brañ ecke ockar
Hiarta i ockur / þa hañ talade vid
ockur a Veigenum/ og opnade fyr-
ęr ockur Ritningarnar? Og þeir
ſtodu upp a ſomu Stundu/ og ſne-
ru aptur til Jeruſalem / og fundu
þa Ellefu ſamanſoſnada / og þa
ſem med þeim voru. Hverier ed ſog
du/ DRottiñ er Sañarlega Upp-
riſeñ/ og hefur birſt Simoni. Og
þeir

þeir sꝑgdu hvad giorst hefde a Beigenum/ og hverneñ þeir hefdu þeckt hñ/ J þvi hañ braut Braudet.

Pridia Dag Paaska.

Collectan.

ALmættuge Eilijfe Gud / sem margfalldlega fiølgar og eykur Christniena/ med nyum andlegum Børnum i Trwñe / Vier bidium / ad aller þeir sem eru fyrer Skijrnena endurfæddet/ mætte lijka i Samþyckelegre Einingu Trwareñar i Hiartanu/ og i einum breñande Kiærleika syna a mille Iñbyrdis / Fyrer þinn Son/ etc.

Pistilleñ i Giørninga Book Post. 13. Cap.

A Þeim Døgum / Stood upp Paulus/ og sagde til Lyding aña. Þier Menn Gooder Brædur/ og þier Syner Abrahams Slektis/ og þeir sem ydar a millum ottast Gud/ yfur er þetta Hialpræd

io

ls Ord sendt. Hviad þeir sem bwa i Jerusalem/og þeirra Yfirhöfdingiar/ med þvi þeir þecktu hañ ecke / nie Spamaña Radurnar (hveriar lesnar verda hvern Hvyttdag) hafa þeir med sijnu Doomsatkvæde uppfyllt. Og þo þeir finde aungva Dauda Sök med honum/ beiddu þeir af Pilato/ ad hañ liete aflijfa hañ. Eñ sem hañ hafde fullkomnad allt hvad af honum var skrifad/þa tooku þeir hañ ofan af Trienu/og lögdu hañ ofan i Grøfena. Eñ Gud uppvakte hañ fra Daudum/hver og siedur er uñ marga Daga/ af þeim sem med honum fooru af Galilæa til Jerusalem/ hverier ad eru hañs Vottar hia Folkenu. Og vier bodum ydur þad Fyrerheit/sem til Fedra vorra er skied/ ad þad sama hefur Gud uppfyllt vid oss þeirra Sonu/ J þvi ad hañ uppvakte JEsum.

Deß Tijma. Þa Lærefveinarner voru nu eñ ad tala um þetta/ stood sialfur JEsus mitt i mille þeirra / og sagde til þeirra: Fridur sie med ydur. Enn þeir skielfdust og urdu hrædder / og meintu ad þeir sæe Anda nockurn. Og hañ sagde til þeirra: Hvar fyr er skielfest þier/ og þvi koma slijker Þankar i ydar Hiortu? Siaied mijnar Hendur og mijnar Fætur/ ad eg em þetta sialfur. Þreifed a mier og skoded / þviad Ande hefur ei Holld og Bein/ so sem þier siaed mig hafa. Og þa hañ sagde þad/ sijnde hañ þeim Hendur og Fætur. Og er þeir trwdu eñ eige / fyrer Fagnadar saker/ og undrande þad/ þa sagde hñ til þeirra: Hafed þier hier nockud Matarlegt? Og þeir

logdu-fyrer hañ Stycke af steikt-
um Fiske/og Hunangs-Seim. Og
hñ took pad og ꝫt fyrer peirra Aug
um. Og hañ sagde til peirra.
Þetta eru pau Ord/hvor eg talade
til ydar/ pa eg var eñ nu hia ydur/
pviad pad hlaut allt ad fullkom-
nast sem af mier er skrifad i Moses
Logmale/ og i Spamañanna Book-
um og Psalmum. Pa opnade hañ
peirra Hugskot / so ad peir skildu
Ritningarnar/ og sagde til peirra.
So er pad skrifad / og so byriade
Christo ad lijda / og upp ad risa a
þridia Deige fra Daudum/og pre-
dika lata i synu Nafne / Jdran
og Fyrergiefning Syndaña a med
al allra Pioda/ uppheffiande i Je-
rusalem. Eñ pier erud Vottar all
ra pessara Hluta.

F Fyrsta

Fyrsta Suñudag Epter Paaska.

Collectan.

AEmattuge Eilijfe Gud/ vier bidium/ þig ad þu gefer off / ad vier sem hallded høfum þessa Paaska Hatijd / mættum fyrer þijna Naad / Komast fra Syndarennar Valldoome / til þess Andlega Frelsis / og med riettre Trw og Christelegum Kierleika þiona JESV Christo / þijnum Elskulega Syne vorum Herra / sem med þier / etc.

Pist. S. Joh. 1. Pist. 5. C.

KIærer Brædur. Allt hvad af Gude er fædt / þad yfervinnur Heimenn. Og vor Trwa er Yfervinningenn / hvor Veroldena hefur yfervunned. Enn hvor er hann sem Veroldena yfervinnur / utann alleinasta sa er trwer ad JEsus er Guds Son? Þesse er hann / sa sem kiemur fyrer Vatn og Blood / JEsus Christus. Eige i Vatne alleinasta / helldur

med

ur i Vatne og Bloode. Og Anden
er sa sem Vitne ber ad Anden sie
Sannleikur. Hvad þrÿr eru sem Vit
nisburden giefa a Himne / Faderen/
Ordet og Heilagur Ande/og þesser
þrÿr eru eitt. Og þrÿr eru sem Vit-
nisburden giefa a Jordu / Anden/
Vatned og Blooded/og þesser þrÿr
eru eitt. Ef vier medtokum Manna
Vitnisburd / þa er Guds Vitnis-
burdur meire. Hvad Guds Vitnis-
burdur er sa / þad hann hefur vitnad
af sijnum Syne. Hvør hann truer a
Guds Son/sa hefur þennan Vitnis
burden i sier.

Gudspiallet S. Joh. 20. Cap.

EN ad Kvollde þess sama Þu
ottdags/þa ed Lærefveinarn-
er voru saman komner / Ad
lucktum Dyrum fyrer Hrædslusaker
vid Gydinga/ kom JEsus þar/og
stood i Midet / og sagde til þeirra/

 Fride

Fridur sie med ydur. Og þa hann sagde þetta/ synde hañ þeim Hendurnar og sijna Sijdu. Eñ Lærefveinarner glodduſt vid/ad þeir ſau HErrañ. JEſus ſagde þa eñ aptur til þeirra: Fridur ſie med ydur. Lijka ſo ſem Fadereñ ſende mig/ ſo ſende eg ydur. Eñ ſem hañ ſagde þetta/ blies hañ a þa/ og ſagde til þeirra: Medtaked þier Heilagañ Anda/ Hvorium hellſt þier fyrergiefed Syndernar/ þeim eru þær fyrergiefnar/ z hvoriū hellſt þier aptur halided þær/ þa eru þeim þær aptur halldnar. Eñ Thomas eirn af þ̃m Tolf/ ſ̃m kalladeſt Tvibure/ var eige med þeim þa ed JEſus kom. Eñ hiner adrer Lærefvein arner ſøgdu til hañs: Vier hofum ſied HErrañ. Eñ hañ ſagde til þeirra: Nema eg ſiae Naglaføreñ

i hañs

i hañs Hondum / Og eg leite minn
Fingur i Naglaporeñ/ og eg legge
mÿna Hond i hañs Sÿdu/ þa trwe
eg ecke. Og epter ätta Daga
voru eñ aptur hañs Lærësveinar
þar inne / og Thomas med þeim.
Þa kom JEsus ad lucktum Dyr-
um/ stood i Midjed og sagde : Frid-
ur sie med ydur. Sÿdañ sagde hañ
til Thomam : Rieтт þiñ Fingur
hïngad / og skoda mÿnar Hendur/
lypt upp þiñe Hende/ og legg i mÿ-
na Sÿdu/ og-vert eige vantrwadur/
helldur trwadur. Thomas svar-
ade og sagde til hañs : Drottiñ miñ
og Gud miñ. JEsus sagde til
hañs : Af þvi þu sast mig Tho-
ma/ trwder þu. Säler eru þeir ad
ecke sia/ og trwa þo. Morg oñur
Teikn giorde JEsus i Augsyn si-
na Lærësveina / hvor ad eige eru

 skrif-

skrifud i þessare Book. En þetta er þoi skrifad / so ad þier trwed / þad JEsus sie Christus Sonur Guds / og ad þier so trwader / heß' bud Lijf i hans Nafne.

Annan Sunnudag epter Paaska.

Collectan.

Herra Almattuge eilijfe Gud / sem med þijns Sonar Lægingu / hefur uppreist þennan Heim / sem þrer Syndena var nidur steigen og fallen. Þier bidiumm / gief þijnum Rietttrwudum eilijfa Glede / ad lijka sem þu hefur frelst off fra Falle eilijfs Dauda / ad vier mættum so niota eilijfrar Glede / Fyrer þann hin sama þinn Eingieten Son JEsum Christum / &c.

Pist. S. Pet. 1. Pist. 2. Cap.

Aſkiuleger Bræedur. Þviad þar til erud þier kalladet / med þvi ad Christur hefur eirnenn lided fyrer off / og off til Epterdæm

ls skaed / ad þier skylldud so epter
fylgia hans Footsporum. Hver ed
aungva Synd giørde / og eige helldur
ur eru neinn Svik fundenn i hans
Muñe. Hver ed ecke Lastmælte þa
honum var Lastmælt. Eige ognade
þa hañ leid. Eñ ofurgaf þad honum
sem riett dæmer. Sa er siálfur hefur
vorar Synder bored a sijnum Lijk-
ama uppa Triend / so ad vier i fra
Syndunum dauder / lifdum Riett-
lætenu / fyrer hvørs Beniar þier er-
ud heilbrigder ordner. Þviad þier
vorud so sem Villurafande Saud-
er / Eñ nu erud þier umvender til
Hyrders og Byskups ydvarra Salna.

Gudspialled S. Joh. 10. Cap.

Þañ Tijma. JEsus sagde
til Gydingaña: Eg em grood-
ur Hyrder. Goodur Hyrder
giefur sitt Lijf wt fyrer sijna Sau-
de. Eñ Leiguliden og hañ sem

ecke er Hyrder / hvørs ad Sauder-
ner eru ecke eigenleger / Hañ sier
Ulfenn koma / og yfergiefur
Saudena og flyr. Og Ulfureñ
grijpur Saudena og sundurdreifer
þeim: Eñ Leigulideñ flyr/ af þui
ad hañ er Leigulide / og hirder ecke
um̃ Saudena. Eg em goodur Hird-
er/ og eg þecke Mijna/ og eg þeck-
iunst af mijnum. So sem þad Fad-
ereñ þecker mig / og eg þecke Fød-
ureñ / og eg legg mitt Lijf wt fyrer
Saudena. Eg hefe og adra Sau-
de / sem eige eru af þessu Sauda-
Hwse / þa byriar mier og hier til
ad leida/ og þeir munu heyra mijna
Rødd. Og þar mun verda Eitt
Sauda-Hws og Eirn Hyrder.

Þridia Suñudag epter
Páska.

Collectan.

H Vyr

HErre Almættuge / Eilijfe Gud / Þu sem tier þitt Sannleiks Lioos / fyrer þeim sem viller fara / so þeir mætte kom̃ast aptur a Sannleiksins Veg. Vier bidium / ad þu viliet gefa øllum sem teknir ast Christner / ad fyrerlijta alla Hlute / sem eru i moote Christelegu Nafne / en̄ epter ad fylgia þeim Hlutum sem þad helliga Nafn prydast i Auglite DRottens. Fyrer þin / etc.

Pist. S. Pet. 1. Pist. 2. Cap.

ALlra Kiærustu. Eg bid ydur slijka sem Framande og Vegfarendur / ad þier hallded ydur fra Holldlegum Girndum / hveriar i giegn Saalunne strijda. Og hafed gooda Umgeingne a medal Heidenna Þiooda / so ad þeir sem hallmæla ydur so sem Illvirkium / Sine ydar Goodverk / ꝛ dyrke Gud a Vitiunar deige. Þat fyrer vered undergiefner allre Mannlegre Skickan / fyrer Herrans Saker / sie þad Konungenum / so sem hinum ypparsta eda Land-

Rioornurum / so sem af hønum wt-
sendum/til Hefndar yfer Jllvirkia-
na/ og goodū til Lofs. Þviad þad er
Vilie Guds / ad þier med goodum
Verkum nidurþagged Ovitурleik
heimskra Maña. So sem Frelsingiar/
og ecke so sem hefdud þier Frelsed/
Jllskuñe til Yferhilmingar/ helldur
so sem Guds Þrælar. Veited Vird
ing hvorium Mañe/ Elsked Brædur
nar/ Otteſt Gud/ Heidred Kongeñ.
Þier Þioonustufolk/ vered Herrun-
um undergiefner med allre Ottase-
me/ eige alleinasta goodum og spak-
ferdugum/ helldur einneñ Sierlund-
udum. Þvi þad er Naad/ ef nockur
fyrer Samvitskuñar saker til Guds/
þoler hid Jlla/ og umlijdur þad O-
rietta. Þvi hvør Hroosan er þad/
ef ad þier fyrer Misgiordaña saker
Hnefahøgg lijded? Eñ nær þier uml-
lijded og þoled Raangende/ fyrer Vel
giordaña saker/ þ er Naad hia Gude.

GVD.

J þañ Tijma. Sagde JE-
sus til sijna Lærisveina. Jñ
añ lijtels Tijma munud þier
ecke sia mig / og þa eñ iñañ lijtels
Tijma munud þier eñ sia mig apt-
ur / þvi eg fer burt til Fødursins.
Þa sogdu sumer af hñs Lærisveiñ
um syn a mille: Hvad er þad / ad
hañ seiger til vor/ iñañ lijtels Tij-
ma munud þier ecke sia mig/og þa
eñ iñañ lijtels Tijma munud þier
eñ sia mig aptur/þvi eg fer til Fød
ursins? Þa sogdu þeir/hvad er þad
hñ seiger oss/Jñañ lijtels Tijmas
Vier vitum ecke hvad hañ seiger.
Þa formerkte JEsus ad þeir villdu
spyria hañ ad/og sagde til þeirra:
Þier spyried ad þessu ydar a mille/
þad eg sagda / Jñañ lijtels Tijma
munud þier ecke sia mig/og þa apt

at itlan litels Tijma munud þier
sia mig. Sanlega/Sanlega seige
eg ydur/ Þier munud skta og grata/
En Heimuren mun fagna / og
þier munud hryggver verda/ en ydar
Hrygd skal snwast i Fognud.
Ein Kona nær hun skal fæda / þa
hefur hun Hrygd / Þviad hennar
Stund er komen. En þa hun hef
ur Barned fædt / minest hun ecke
þess Harmkvælis fyrer Fagnadar
Saker/ þviad Madur er i Heimen
foren. Og þier hafed nu ad sonu
Hrygd/ En eg skal sia ydur aptur/
og ydart Hiarta skal fagna/ og ydvarn
Fognud skal eingen af ydur
taka. A þeim Deige munud þier
mig og Einskis spyria.

Fiorda Sunudag epter Pasta.

Coll.

Collectan.

HErr almættuge eilijfe Gud / sem lætur alla þyna Rettchristna vera samþicka i Hug og Vilia / Vier bidium / lat þitt Folk þad eina Vilia / og þad eina elska sem þu bydur / og þad eina girnast sem þu lofar / uppa þad ad vor Hiortu / sem eru stodd i fallvallere Verolld þessa Heims / mætti þar vera stadfest / þar sem er su sanna Glede og Fagnadur / Fyrer etc.

Pistillenn S. Jacob. 1. C.

ELskuleger Brædur. Oll good Giof og oll fullkomleg Giof er ad ofann / nidurstigande fra Fodur Liosanna / hia hveriũm ecke er Umskipting nie Umbreitingar Skugge. Hviad hann hefur gieted oss epter sinne Villo fyrer Sannleiksins Ord / ad vier sieum Frumburdur hans Skiepnu. Fyrer þvi Brædur mijner Elskuleger / sie hver Madur fliotur til ad heyra / enn tregur til ad tala / og til Reide tregur. Hviad

Mann.

Mannsins Reide verkar ecke Guds Rietklæte. Þar þyrer aþlegged allan Ohreinleik og Nægd J Kunnar / og medtaked Orded med Hoogværd/þad i ydur er rootsett / hvad ed ydar Sa ler kan hialplegar ad giøra.

Gudspialled S. Joh. 16. Cap.

Ä Þann Tijma. JEsus sagde til sinna Lærefveina. Nu þer eg til hanns sem mig sende/og eingenn af ydur spyr mig ad/ hvert fer þu? Helldur aþ þvi ad eg tala de þetta til ydar/ þa uppfyllest yd ar Hiarta aþ Hrigd. Enn eg seige ydur þo Sannleikenn / ad þad batar ydur/ad eg þare hiedann. Þvi eþ ad eg fer ei i burt hiedann / þa kiemur eige Huggarenn til ydar. Enn eþ eg þer i burt hiedann/mun eg senda hann til ydar. Og þa ed hann kiemur / mun hann straffa Veimenn um Syn denaſ

dena / og um Rietlæted / og um Doomeñ. Um Syndena ad sønu/ aþ þvi þeir trwa ecke a mig. Eñ um Rietlæted / þviad eg fer til Fødurſins/ og epter þad ſiaed þier mig ecke. Eñ um Doomeñ/ þviad Hoꝼdinge þeſſa Heims er dæmdur. Eg heſe eñ nu margt ad ſeigia ydur/ eñ þier kuñed ad ſiñe ecke bera þad. Eñ nær ed ſa Sañleikſins Ande kiemur / þa mun hañ leida ydur i allañ Sañleik. Þviad hañ mun ecke tala aþ ſialfum ſier/ helldur hvad hañ heyrde/ mun hañ tala / og hvad epterkomande er / þad mun hñ kuñgiora ydur. Hañ ſame mun giora mig Dyrdlegañ/ þvi ad aþ mijnu mun hañ þad taka / og kuñgiora ydur. Allt hvad helldur Fadereñ heþur/ þad er mitt. Þar fyrer ſagda eg ydur / ad aþ mijnu

num hañ þad taka / og kunngiora ydur.

Fimta Sunnudag epter Paska.

Collectan.

Hyr Almættuge eilijfe Gud / sem ert Upphaf til alls Goods / og af hvørs tum allar Gluter gooder koma / veittu þijnum audmiukum Christnum Mønnum / ad vier mættum fyrer þijn Jnblaastur / hugsa þa eina Gluter sem riettar eru / og þad sama ad vylla og frammkvæma med Verkunum / Fyrer etc.

Pistillen S. Jacob 1. Cap.

Kiærer Brædur. Vered Gieriendur Ordsins / eñ ecke alleinasta Tilheyrendur / hvar med þier sialfa ydur a Taalar draged. Þviad ef nockur er Ordsins Tilheyrare / eñ ecke Giørare / sa er lijkur þeim Mañe / sem fyrer sier virder sijna medfædda Asionu i Speigle.

þvi

Þvi epter þad hañ hafde skodad sig /
gieck hañ burt / og jafnsnart gleim-
de hañ hvorneñ hañs Yperlitur var.
Eñ sa sem Eigneſt iñ i þad algiørda
Lögmál Frelsesins / og stadnæmest
þar iñe / og er ecke forgleimañlegur
Heyrare / helldur Giørningsins Giø-
rare / sa same mun hialplegur i sijnu
Verke. Og ef nockur a medal ydar
lætur sier þikia / ad hañ se Gudræ-
keñ / og temur ecke sijna Tungu /
helldur forviller sitt Hiarta / þess Gud-
ræk ne er Hiegoome. Eñ skiær og O-
fleckud Gudrækne fyrer Gude Fød-
ur / er þesse / ad vitia Eckna og Fød-
urlausra i þeirra Hørmung / og sig
sialfañ ad geima flecklausañ fra Hei-
me þessum.

Gudspiallid S. Joh. 16. Cap.

D S JEsus sagde til sijna Læ-
resveina. Sañlega sañlega
seige eg ydur / Hvørs þier
biöied

Bidied Foduren̄ i mijnu Nafne/ þad mun han̄ giefa ydur. Hingad til hafed þier einskis beded i mijnu Nafne. Bidied/ þa munud þier med taka/ so ad ydar Fognudur sie fullkomlegur. Þetta hef eg talad i Ordskvidum til ydar / Sa Tijme kiemur ad eg tala eige leingur i Ordskvidum til ydar / helldur mun eg kun̄giora ydur openberlega af mijnum Fodur. A þeim Deige munud þier og bidia i mijnu Nafne. Og eige segie eg ydur/ ad eg mune bidia Foduren̄ fyrer ydur/ þviad sialfur Faderen̄ elskar ydur / af þui þier elsked mig / og trwed þad eg sie af Gude wtgeingen̄. Eg em af Fodurnum wtgeingen̄ / og komen̄ i þen̄ an̄ Heim/ eg yferlæt og aptur þen̄ an̄ Heim/ og fer til Fodursins. Og hans Lærisveinar segia þa til hans

Sie /

Sie/ nu talar þu berlega / og mæl-
er aungva Ordskvidu. Nu vitum
vier ad þu veitst alla Hlute / og þu
þarft ecke ad nockur spyrie þig.
Fyrer þad trwum vier / ad þu sierd
af Gude wtgeingen.

A Vppstigningar Dag.

Collectan.

HErra Almattuge/ Eilijfe Gud/ Vier
bidium/ Veittu oss/ ad vier sem trwe
um þad þinn eingetten Sonur Jesus Chr-
istur sie uppstigenn til Himens / z stie til
þinnar hægre Handar / z sie vor Arnadar
Madur og Verndare/ ad vier og so med
ttum þia hönum bwa z vera i vorū Hiar
ta og Hugskote. Fyrer / etc

Pist. i Gior. Book. Post. 1. C.

Nu fyrra Bookmala giorda
eg ad sönnu/ vm allt þ/ o Theo
phile/ sem Jesus þock upp ad
giora og kienna/ allt til þess Dags er
hann vard uppnumenn/ epter þad hann
hafde

hafde fyrer heilagan̄ Anda kunglete Postulunum / hveria han̄ hafde og wtvaled / hverium han̄ tiinde sialf-an̄ sig lifande epter Pijsl sijna / med marghattudum Bevijsingum / ꝛ liet þa sia sig um fiøretige Daga / tal-ande vid þa um̄ Guds Rijke. Og sa han̄ hafde saman̄safnad þeim / baud han̄ þeim ad þeir fære eige wt af Jerusalem / helldur ad þeir skylldu bijda epter Fyrerheite Fodursins / hv-ert þier (sagde han̄) hafed af mier heyrdt. Þviad sañlega skijrde Johan̄es med Vatne / en̄ þier skulud med heilogum Anda skijrdet verda / eige langt epter þessa Daga. En̄ þeir sem þar til samans voru / spurdu han̄ ad / seigiande. HErra / Villtu nu a þessum Tijma uppriettta Jsraels Rijke? En̄ han̄ sagde til þeirra. Þad er eige ydvart ad vita Stunder edur Nentugleika Tijmana / hveria Fad-eren̄ sette i sialfs sijns Vallde / helld-ur

ur munud þier ødlast Krapt heilags
Anda/þess er yþer ydur mun koma/
og þier skulud mijner Vottar vera
til Jerusalem/og i ollu Gydinga Lan
de og Samaria/ og allt til hins ytz
sta Jardar Enda. Og er han hafde
þetta sagt/ vard han heim a siaend
um uppnumen / og Skyed took han
i burt fra þeirra Augum. Og þa
þeir horfdu epter honum uppstiggan
da til Himens / sia / ad tveir Menn
stoodu hia þeim i hvijtum Klædum/
hvarier ed sogdu. Þier Men af Ga
lilæa/til hvers standed þier / z horf
ed upp i Himenen? Þesse JEsus sem
uppnumen er fra ydur til Himens/
han mun so koma / lijka sem nu sia
id þier han til Himens fara.

Gudspiallid Marc. 16. Cap.

I Þan Tijma. En seinast
er þeir ellefu satu til Bo
rds/Openberade han sig/
og avijtade þeirra Van

tru og Marians Nardwd/pad þeir höfdu eige trwad þeim / sem hann höfdu sied uppristeñ. Og hañ sagde til þeirra: Fared wt vm allañ Heimeñ/ og prediked Evangelium allre Skiepnu. Hver hañ trwer og

verdur skijrdur/skal Hoolpeñ verda. Eñ hvor eige trwer/sa skal fordæm dur verda. Eñ Teikneñ er þeim mun fylgia sem trwa; Eru þesse. J minu Nafne skulu þeir Dioflana wtreka / Nyar Tungur tala /

Nogg

Hoggorma upptaka. Og ef þeir drecka nockud banvænlegt / þa skal þad þeim ecke granda / yfer Siwka munu þeir Hendur leggia / og þa mun þeim batna. Og epter þad ed Drottenn Jesus hafde talad vid þa / vard hann uppnumenn til Himens / og sitter til Guds hægre Handar. Enn þeir geingu wt og predikudu allstad ar Drottne samverkanda / og Ordet Styrkianda / med epterfylgiande Teiknum.

Siotta Sunudag epter Paska.

Collectan.

HErre þu Almattuge / Eilijfe Gud / Lat oss jafnan hafa eirn Gudrækelegan Vilia til þijn / og þiona þinne Vegsemd med hreinu Hiarta. Fyrer þann sama þinn Eingetenn Son JEsum Christum / sem med þier lifer og rijker i Eining heilags Anda / einn sanne Gud / etc.

Pisll.

Eskuleger Bræður. Fyrer þvi vered þorsialer og ærvakrer i Bæna Ackallénu/en um fram alla Hlute/þa hafed brennande Kiærleika innbyrdis. Þviad Kiærleikurenn hÿlur fiølda Syndanna. Vered Giestrisner innbyrdis aan Moglunar. Hver epter þeirre Nad sem hann hefur od/lest/þa sie ødrum þioonande/so sem gooder Umbodsmenn margfalldrar Guds Nadar. Ef nockur talar/hann tale þad so sem Guds Ord. Og ef nockur þioonar / hann þioone epter þeim Krapte sem Gud giefur. Ad i ollum Hlutum verde Gud dyrkadur/ fyrer Jesum Christum/hverium ad er Dyrd og Vælld/um Allder Allda/ Amen.

Gudsp. S. Joh. 15. og 16. Cap.

A þeim Tijma. JEsus sagde til sinna Lærisveina. Enn þa ed sa Huggarenn kiemur/

hvern ad eg mun senda ydur af mijnum Fødur/sem ad er Sanleik-fins Ande/hvor af Fødurnū framm geingur / hañ mun bera Vitne af mier/og þier munud mier Vitne be ra / þviad þier hafed i fra Upp-hafe hia mier vered. Eñ þetta he-fe eg talad þvi til ydar / so ad þier hneykleſt ecke. Þviad þeir munu forboda ydur/og ſa Tijme kiemur/ ad hvor hañ Lijflætur ydur/ſa mein ar ſig ad giora Gude þægt Verk. Og þetta giora þeir ydur / af þvi þeir þeckia hvørke Fødurenn nie mig. Eñ þetta tala eg þvi til yd-ar/ ad nær ed ſu Stund kiemur/ ad þier miñeſt þeſſ / ad eg ſagda ydur þad. Eñ þetta ſagda eg ydur eige i Upphafe / þvi eg var hia ydur.

A Hvijtaſuñu Dag.

Collectan.

HEyre þu Almættuge Eilijfe Gud/ sa
a þessum Deige upplyster Hiertu þin
na heilögu Postula/ og añara Riett=trw
adra/ med Kieñingu og Upplysingu þins
heiga Anda. Vier bidium/ gief þu oss ad
skilia i þeim sama Anda/ þa Hlute sem
Riettelieger eru/ og alltijd ad glediast/ af
hañs Huggun/ Fyrer/ etc.

Pistellen i Giörninga Book Post-
ulañs 2. Cap.

A Þeim Dögum. Og þa ed
fullkomnadest Hvijtasuña
Dagureñ/ voru þeir aller
med einum Huga i þeim
sam: Stad. Og þar vard skindeleg
Dynur af Himne/ lijka sem mikels
tilkomanda Vindar/ og uppfylte allt
Hwsed þar þeir satu iñe. Og þeir
sau sundur skildar Tungur/ alljka
sem Elldsloga/ og sette sig yfer sier-
hvörn þeirra. Og þeir urdu aller
fuller af Heilögum Anda/ og toku
til ad tala añarlegum Tungũ/ epter
þvi

þui ſm Heilagur Ande gaf þeim wt
ad tala. En þar voru Gydingar byg
giande til Jeruſalem / Gudhrædder
Menn/ af allra handa Folke/ ſem er
under Himnenum. Og er þiſſe Rodd
ſkiede/ kom Mañfiolden til ſamans/
og þeim hnickte vid/ þvi ad hver og
einn heyrde þa tala ſitt Tungumaal.
En þa ſtanſade og ꝼiellu i Forund,
ran/ ſeigiande: Sia/ eru þeſſer eige
aller ſem tala/ af Galilea? Og hvør
nen heyrum vier nu þa talande vort
Tungumaal/ þar vier erum iñeꝼæd,
der ? Parthi/ Medi og Elamite /
e þeir ſm bwa i Meſopotamia/ Ju,
dæa/ Cappadocia/ Ponto og Aſia/
Phrygia og Pamphilia/ a Egypta
Lande / og i Landsaalꝼum Lybiæ /
hvør ad er nærre Cyrenia/ og wtlend
er af Rom / Gydingar og þeir ſem
Gydingar hafa nꝼgiorſt / Cretar
og af Arabia / og vier heyrum þa
G 2 tal,

sakande vorum Tungum / Guds Stoormerke.

Gudspialled S. Joh. 14. Cap.

G JEsus sagde til sijna Læresveina. Hver hañ elskar mig/ sa mun varðveita myn Ord/ og Fad-

er minn mun elska hañ/ og til hañs mienum vid koma / og hia honum Vistarveru giora. Eñ hver hañ Elskar mig eige/ sa vardveiter ecke myn Ord. Og pad Orded sem þier heyred/

heyred/ er eige mitt / helldur Fødurſins/ þeſſ ſem mig ſende. Þetta talade eg fyrer ydur / a medañ eg var hia ydur. Eñ Huggareñ ſem er hiñ Heilage Ande / þañ er miñ Fader ſender i mynu Nafne / hañ ſkalþur mun kieña ydur alla Hlute/ og aminña ydur a allt/ þad ſem eg ſagda ydur. Miñ Frid læt eg hia ydur / miñ Frid gief eg ydur/ eige ſo ſem Heimureñ giefur / þa gief eg ydur. Ydart Hiarta hrædeſt ecke nie ſkielfeſt. Þier heyrdud þad eg ſagda ydur/eg fer burt/og kiem aptur til ydar. Ef ad þier elſkudud mig / þa gleddust þier vid þad ad eg ſagda ydur/ ad eg fer til Fødurſins/ þviad miñ Fader er mier meire. Og nu ſagda eg ydur þad/ adur fyrre eñ þad ſkier / ſo ad þier trydud þvi/ þegar þad er ſkied. Hied-

añ i fra mun eg ecke tala margt vid ydur. Þviad þessa Heims Høþdinge kiemur / og med mig heþur hañ eckert. Helldur so ad Heimureñ þecke þad eg elska Fodureñ / og þad eg giøre so sem Fadereñ heþur mier boded.

Añañ Dag Hvijtasuñu.

Collectan.

HEyr Herra Gud / sem gaþst þijnum Postulum Heilagañ Anda. Gief þijne heilagre Christne Krapt þijns Heilaga Anda / sem hun umbidur / og ad þu villter gieþa þeim Frid i Hiartad / hvørie þu Christna giørt heþur med þijnum Heilaga Anda / Fyrer vorn / etc.

Pist. i Giorn. B. Post. 10. E. A þeim Døgum / upplauk Petur Muñe sijnum / og sagde til Cornelium / og til þeirra sem voru hia hønum. Drotteñ baud oss ad predika þyrer Folkenu / og Vitne umbera /

umbera/þad hañ være ſa ſem Skickad ur er af Gude/ Doomare Lifendra og Daudra. Af þeſſum bera aller Spamen̄ Vitne / ad fyrer hañs Nafn ſkulu aller þeir ſem a hañ trwa/ medtaka Syndaña Fyrergiefning. Þa ed Petur talade þeſſum Ordum/ fiell Heilagur Ande yfer þa alla ſem Orded heyrdu / og þeir trwader ſem af Vmſkurneñe voru / og med Petre høfdu komed / undrudust þad / ad Heilags Anda Giof være wthellt yfer Heidna Men̄. Þvi þeir heyrdu þa Tungur tala/ og Vegſama Gude. Þa ſvarade Petur. Hvør ma fyrerbiooda þeim Vatned/ ad þeir ſkyreſt ecke/ ſem medteked hafa Heilagañ Anda lyka ſem vier ? Og hañ baud ad ſkyra þa i Nafne DROttens.

Gud ſpialled S. Joh. 3. Cap.

Þan̄ Tyma / JEſus ſagde til Nicodemum. So elſkade

Gud Heimenn / ad hann gaf sit
sin eingieteñ Son/ til þess/ ad aller
þeir sem a hañ trwa / fyrerfareſt
ecke / helldur ad þeir hafe Eilijft
Lijf. Þvi eige sende Gud sin Son i
Heimeñ/ad hañ fyrerdæmde Heim-
eñ /. helldur ad Heimureñ frelseſt
fyrer hañ. Hvør a hañ trwer fyr-
erdæmeſt eige. Eñ hvør hañ trwer
eige/hañ er nu þegar dæmdur. Þvi
hañ trwer ecke a Nafn Eingieteñs
Guds Sonar. Eñ þesse er Doom-
ureñ. Ad Lioosed kom i Heimeñ/og
Meñerner elſkudu meir Myrkred eñ
Lioosed / Þviad þeirra Verk voru
vond. Hvør sem illa giører / hann
hatar Lioosed/ hañ kiemur og eige
til Lioossens/ad eige ſtraffeſt hañs
Verk. Eñ hvør sem Sañleikenn
giører / Hañ kiemur til Lioossens /
so hañs Gierder verde kuñar/þviad
þar eru i Gude giørdar. Þrid-

Collectan.

HErre HErra Gud/ Vier bidium/ lat þu Krapt hins Helga Anda jafnan vera off nalægan / sem ad vor Hiørtu mildelega hreinsar/ og af øllū mootstæde legum Hlutum jafnan vardveitter/ Fyrer JESVM Christum/ etc.

Pist. i Giorn. B. Post. 8. C.

ÞAa þeim Døgum / þa ed Postularner heyrdu/ þeir sem i Jerusalem voru/ ad Samaria hefde medteked Guds Ord / sendu þeir til þeirra Petrum og Johannem/ Og þa þeir ofan komu/ badu þeir fyrer þeim/ so ad þeir medtæki Heilagan Anda (þui han var ei eñ komeñ yfer nockurn þeirra/ nema þad / ad þeir voru ad eins skirder i Nafne DRottens JEsu Christi) Þa løgdu þeir Hendur yfer þa/ Og þeir medtooku Heilagañ Anda.

Hann Tijma. JEsus sagde til Phariseana. Sannlega sannlega seige eg ydur. Hver hann geingur ecke inn um Dyrnar i Sauda Hwsed/ helldur stijgur hann inn annarstadar/ sa er Þioofur og Ræninge. Enn sa sem geingur inn um Dyrnar/ hann er Hirder Saudanna/ fyrer honum lijkur Dyravørdurenn upp / og Sauderner heyra hanns Rodd. Og hann kallar sijna Saude med Nafne / Og leider þa wt. Og þa hann hefur sijna Saude wt lated/ geingur hann framme fyrer þeim/ og Sauderner fylgia honum epter/ þviad þeir þeckia hans Rodd. Enn annarlegum fylgia þeir ecke epter / helldur flya þeir fra honum / þviad þeir þeckia eige annarlega Rodd. Þessa Mælsgrein talade JE.

JEsus til þeirra/ enn þeir skilldu ekke hvad hann sagde þeim. Þa sagde JEsus aptur til þeirra. Sannlega/ Sannlega seige eg ydur/ ad eg em Dyr Saudanna. Og aller hvorier hellst sem fyrer mier komu/ þeir voru Þiofar z Ræningiar/og Sauderner hlyddu þeim eige. Eg em Dyrnar/ Ef nockur geingur inn um mig/ sa mun frelsast/ hann mun og ganga wt og inn / hann skal og finna sitt Foodur. Enn Þiofurenn kiemur eige til annars / enn hann stele/ drepe og fordiarfe. Enn eg em komenn til þess / ad þeir skylldu hafa Lijf og fulla Nægd.

A Heilagrar Þrenningar DAG.

Collectan.

ALmattuge/ Eilijfe Gud/ sem hefur kiennt oss Þioonustu Mönnum þinum

 i sannre

e fäære Jattningu Trwaretiar / ad med
fleſta Tilyþa Dyrd Preñingarenar / og i
Magt þyns Velldis ad tilbidia Tiningi
ena. Vier bidium / ad vier mættum i þeit
re ſömu ſtødugu Trw / fra øllu þui, offer
i moote / vardveitaſt. Fyrer JESVM
Chriſtum / etc.

Piſt. til Rom. 11. Cap.

Oder Brædur. O hvilijk Dy-
pt Audæfaña / Spekeñar og
Guds Vitſku / hverſu Oran-
ſakanleger eru hñs Doomar / og hvor
ſu Oþiñande eru hañs Veiger? Pui
hver heþur þeckt Siñe Drottens?
Eda hver heþur hñs Radgiaþe ver
id? Eda hver heþur honum þyrre
gieþed / ſo ad honum mætte þad ver-
da endurgolldet: Pviad aþ honum /
og þyrer hañ / og i honum eru aller
Hluter / Honum ſie Dyrd um Allder
er / AMEN.

Gudſpialled S. Joh. 3. C.

J þañ

T Þañ Tijma / Var þar eirn Madur af Phariseunũ/ Nicodemus ad Nafne/ eirn Høfdinge Gydinga. Hañ kom til JEsu a Næturþele/ Og sagde til hañs: Rabbi/

Vier vitum ad þu ert eirn Læremeist are komeñ af Gude / þvi eingenn kieńur giórdt þau Teikn sem þu giører / utañ Gud sie med honum. Jesus svarade og sagde til hañs: Sañlega/ Sañlega seige eg þier / þad

þad einge᷈n nema ha᷈n sie ed fædest
ad nÿu / fær ad sia GVds Rÿke.
Nicodemus sagde til ha᷈ns: Hvern
e᷈n ma Madure᷈n Endurfædast þa
ha᷈n er gamall? Hvert getur ha᷈n
horfed aptur i siñar Moodur Kvid/
og fædst so ad nÿu? Jesus svarade:
Sa᷈nlega/ Sa᷈nlega seige eg þier/
nema þad nockur verde Endurfædd
ur vt af Vatne og Anda/ þa kan
hu᷈ ecke in᷈ ad ganga i Guds Rÿke.
Hvad af Hollde er fædt / þad er
Holld. E᷈n hvad af Andanum er
fædt/ þad er Ande. Vndrast þu
ecke/ad eg sagde þier/ ad ydur byr-
iar ad fædast ad nÿu. Vindure᷈n bl-
æs hvar er hu᷈ vill/ z þu heyrer hu᷈s
Þyt/ e᷈n eige veitst þu hvadan ha᷈n
kiemur/ eda hvert ha᷈n fer. So er
og sierhvør af Andanum fæddur.
Nicodemus svarade z sagde til hu᷈s.

Hvør

Hvørneñ mæ þetta ſke? JEſus ſvarade hønum / og ſagde: Ertu eitt Meiſtare i Iſrael/ z veitſt ecke þetta? Sañlega/Sañlega ſeige eg þier / ad vier ſeigium þad vier vit-um/ og vitnum hvad vier ſied hoſ-um / og vorn Vitnisburd medtaked þier ecke. Haſe eg ſagt ydur Iard-neſka Hlute / og þier trwed ecke / hvørneñ mũnd þier þa trwa/eſ eg ſegda ydur Himneſka Hlute? Eing-eñ uppſtigur til Himens/utañ ſa ſem oſañ ſtie aſ Himne/ Mañſins Sonur / ſa ſem er a Himne. Og ſo ſem Moyſes upphooſ Hoggorm eñ a Eydemørkeñe/ Lijka ſo byrtar Mañſins Syne upp ad heſiaſt / ſo ad aller þeir ſem a hañ trwa / fortapeſt eige/ helldur ad þeir haſe Eilijft Lijf.

Fyrſta

Fyrsta Suñudag epter Trinitatis.

Collectan.

O Heꝛra Gud/ sem ad ert allra þeirra Styrkur sem a þig vona, Vertu nu Nadelega nælægur ad vera vorum Bænum/ og af þvi ad vor Daudlegur Veikleike maa sier eckert an þyn/ veittu Fullttinge Nadar þiñar/ so ad vier mættum epterfylgia þynum Bodordum/ og bæde med Villa og Verke þier þocknast/ Fyrer/ etc.

Pist. skrifar S. Joh. 1. Pist. 4.

Elskuleger Brædur. Elskum hver ꝛ annan iñbyrdes/ þviad Kiærleikuren er af Gude / og hver sa sem elskar / sa er af Gude boren/ og sa þecker Gud / Enn sa sem ecke elskar/ sa þecker eñ nu ecke Gud/ þviad Gud er Kiærleikuren. J þvi auglysest Kiærleike Guds vid oss / ad Gud hañ sende siñ Eingieten Son i Heimen/ ad vier skyllðum fyrer hañ lifa.

lifa. Þar sie er Kiærleikureñ/ ecki
eige þad vier elskudum Gud/ helldur
af þvi hañ sialfur elskade oss/ og sen
de siñ Son til Forlykunar fyrer vor-
ar Synder. Þier Elskuleger/ fyrst
þad ad Gud hefur oss so elskad/ þa
skulū vier einneñ elska oss Jnbyrdes.
Eingeñ hefur Gud nockru siñe sied.
Eñ ef vier elskum oss Jnbyrdes/ þa
blifur Gud i oss/ og hañs Kiærlei-
ke er fullkomlegur i oss. Af þvi vit-
um vier þad/ ad vier blifum i hen-
um/ og hañ i oss/ þvi ad hañ hefur
giefed oss af sinum Anda. Og vier
saum og Vitne umberum/ ad Fad-
ereñ hefur sendt Soneñ/ Heimenum
til Sæluhialpar. Hver sem nu vid-
urkieñer þad JEsus sie Guds Son
ur/ i þeim blifur Gud/ og hañ i Gu
de. Og vier hofum þeckt og trwad
þeim Kiærleika/ sem Gud hefur til
vor. Gud er Kiærleikureñ/ og hver
hañ blifur i Kiærleikanum/ sa blif-
ur

ur i Gude/og Gud i hønum. J þvi er Kiærleikuren fullkomlegur hia oss/ad vier hafum þad Traust a Deige Doomsins. Ad lyka so sem hann er/ so erum vier og i þessum Heime. Otte er ecke i Kiærleikanum/helldur burtdrijfur fullkomlegur Kiærleike Ottann/ þviad Otten hefur Kvøl. Enn hver hann hefur Otta / sa er ecke algiørdur i Kiærleikanum. Latum oss hann elska/þviad hann hefur elskad oss fyrre. Ef nockur seigest elska Gud/ og hatar sinn Broodur / sa er Lingare/þvi hver hann elskar ecke sinn Broodur/ hvern hann sier/ hvernenn gietur hann Gud elskad/þann er hann sier ecke? Og þetta Bodord høfum vier af Gude/ ad hver hann elskar Gud / sa skal og elska sinn Broodur.

Gudspialled S. Luc. 16. Cap.

J þann Tijma. JEsus sagde til Phariseanna. Þar var eirn Rijkur Mann / sem klædd-

est Perle z Purpura/z lifde hvorn Dag i Vellistingū Prackugliga. Og þar var eirn Þurfa Madur / Lazarus ad Nafne / hvor ed vt le la fyrer hans Dyrum / sullur Kauna/ hañ gyrntest ad sedia sig af þeim Molum / sem fiellu af Borde hiñs Ryka. Þa komu Hun dar og sleiktu hans Saar. Eñ so skiede/ad hiñ Volade andadest/ og vard borēn af Einglunum i Fadm Abrahams. Eñ hiñ Ryke andad est lyka/ og var Grefstradur. Eñ sem hañ var i Helvijte og Kvolun um/ hoof hañ upp syn Augu/ leit Abraham ulengdar / og Lazarum i Fadme hans. Þvi kallade hañ z sagde: O Fader Abraham myske una þu mier/z send Lazarum hing ad/ad hñ drepe hinu fremsta syns Fingurs i Vatn/ og kiele Tun

gu mȳna/þvi eg kvelst i þessum Lo
ga. Og Abraham sagde til hans:
Sonur/hugleid þu/ad þu medtookst
hid Gooda i Lijfe þijnu og Lazarus
lijka hid Vonda/þvi hlijtur hā nu
ad huggast/ eñ þu ad kveliast. Ji
am̄ yper allt þetta/er a millum vor
og ydar/miked Diwp stadfest / so
ad þeir sem hiedan vilia fara til
ydar/gieta þad ei/og eige þeir helld
ur þadan pra ydur/ upp til vor kom
ast. Og hañ sagde þa: Eg bid
þig Fader/ad þu sender hā i mijns
Fodurs Hws / þviad eg hefe fim̄
Brædur/ þad hañ skijre þeim fra/
so ad eige kome þeir i þeñan Kva
lastad. Og Abraham sagde til
hñs: Þeir hafa Moysen z Spa
meñena/ heyre þeir þeim. Eñ hā
sagde: Ney Fader Abraham/hell
dur ef nockur Framlidena pare til
þeirra/

þeirra/ þa mundu þeir Idran giora. En hann svarade honum: Ef ad þeir heyra ecke Moysi og Spamønnunum/ þa munu þeir ecke helldur trwa / þo ad nockur Framlidenn uppriſe.

Annan Sunnudag epter Trinitatis.

Collectan.

HErra HErra Gud/ Lat off jafnann þitt Heilaga Nafn otteſt og elska/ þviad alldreige yfergiefur þu þa ſem þu ha fullkomlegann Kiærleika til þijn/ Fyrer JESVM/ etc.

Piſtillenn S. 1. Joh. 3. Cap.

MIn Elſkuleger Brædur. Undreſt ecke þo ad Heimurenn hate ydur. Vier vitum þad/ ad vier erum af Daudanum komner til Lijfſins / þviad vier elſkum Brædurnar. Hver hann elſkar ecke ſinn Brodur/ ſa blijfur

ur i Daudanum. Hvør sin Brooður
hatar/ sa er Manndrapare. Og þier
viteð það að Manndraparenn heffur ei
eilijfft Lijf i sier blijfanda. Af þui
þeckium vier Guðs Kiærleika/ að hann
heffur sett sitt Lijf wt fyrer oss/ og vier
skyllduum eirnenn að setia Lijfeð wt fyrer
Bræðurnar. Enn nær að Einhver
hann heffur þessarar Veralldar Auð-
æffe / og sier sinn Brooður Nauð lij-
ða/ og lykur aptur sitt Hiarta fyrer
honum / hvørnenn ma Guðs Kiær-
leike vera með honum? Mijn Sona
korn/ elskum eige með Orðe nie Tun-
gu/ helldur með Verke og Sannleika.

Guðspialled S. Luc. 14. Cap.

Það Tijma. JEsus sag-
ðe til eins af Phariseanu-
um / þessa Eptirlijking.
Nockur Maður var sa/
sem giorðe mykla Kvølldmaaltijð /
og kallaðe marga þar til / og sende
sw

wt sier Þion um̄ Kvølldmaals Thomaß / ad hañ segde þeim sem boðner voru/ Komed/ þviad nu eru aller Hluter til Reidu. Og þeir toku aller til i einu Hlioode ad afsaka sig. Hin fyrste sagde til hns: Akur keypta eg/ og hlijt eg ad fara wt og skoda hañ / eg bid þig / afsaka mig. Og hiñ añar sagde: Fim̄ Þor Akneyta keypta eg / Og fer nu wt ad reyna þau / Eg bid þig afsaka mig. Og eñ añar sagde: Konu hefe eg mier festa / og fyrer þui maa eg ecke koma. Og sa Þion upkumadur kom/ kuñgiørde þetta sijn um Herra. Þa vard Hwsbondeñ reidur / og sagde til sijns Þionustumañs: Far þu snarlega wt a Stræte og Gøtur Borgareñar / og leid Voladа/ Vanada/ Blinda og Halta hier iñ. Og Þieneñ sagde/ Herra

aa/ þad er giört hvad þu skipader/ og þo er enn meira Rwm. Og Herrann sagde til Þionustus. Far þu wt a Þiodbrauter og Tungarda / og nauꝺga þeim hier inn ad ganga / so ad mitt Hws verde fullt. Þvi eg seige ydur þad / Ad eingenn þeirra Manna sem kallader voru / muni smacka minna Kvølldmaltijd.

Þridia Sunnudag epter Trinitatis.

Collectan.

O HErra Gud / Vier bidium / ad þu Goodgyrndarsamlega heyrer vorar Bæner / og þeim sem þig audmiwklega bidia / gieper þu Hiaalp/ og veiter Fulltinge þinnar Naadar / Fyrer þinn/ etc.

Pist. S. Pet. 1. Pist. 5. C.

Elskulleger Brædur. Fyrer þvi litilłæked ydur under volldugar Guds Hønd / so ad hann uppheþie

hefie ydur a Vitiunar Tijma. Aller
ydar Ahyggiu varped þier uppa hann /
þviad hann ber Umhyggiu fyrer yd-
ur. Vered Sparneytner og vaked /
þviad ydar Mootstandare Dieful-
lenn geingur umm kring sem grenian-
de Leon / Epterleitande þeim sem hann maa
uppsvelgia / hvørium þier eruggle-
ga mootstanded i Trunne / og vited
þad / ad ydar Brædur þeir sem i
Heimenum eru lijda slijkt hid sama.
Enn sa Gud allrar Nadar / sem ad oss
hefur kallad til sinnar eilijfrar Dyrd-
ar i Christo JEsu / hann same mun
ydur (þier sem umm litla Stund lijd-
ed) fullkomna / stidia / styrkia og stad-
festa / Þeim hinum sama sie Dyrd og
Vald / umm Allder Allda / Amen.

Gudspialled S. Luc. 15. Cap.

UMm þann Tijma. Enn aller Toll-
heimtarar og Bersyndugar
nalægdu sig til hanns / so ad

N   þeir

þeir heyrdu honum. Og hiner
Skriptlærdu og Phariseï möglu-
du og sögdu. Þesse medtekur B.r-
syndugamen̄/ og etur med þeim.
En̄ han̄ sagde til þeirra þessa Ep-
terlijking / so seigiande. Hvor sa
Madur af ydur sem hefur Hund-
rad Sauda/ og ef han̄ glatar ein-
um af þeim/ yfergiefur han̄ ecke
þa niju og nijutijger a Eydemörku/
og fer epter þeim sem glatadest /
þangad til han̄ finnur han̄? Og þa
han̄ hefur funded han̄/leggur han̄
þan̄ sama (med Fognude) sier a
Herdar/kiemur heim/og kallar sam-
an̄ Vine og Naabua / og seiger
til þeirra: Samglediest med mier/
þviad eg hefe minn Saud aptur
funded/þan̄ sem glatadur var. Eg
seige ydur/ ad slijka so mun Fognud-
ur vera a Himnum / yfer Einum

Synd-

Syndugum sem Idran gioꝛer/ meir
enn yser þm̄ niju og nijutiger Rettl
latum/ sem eige þurfa Yferbootar
vid. Eda hvoꝛ er su Kona sem heff
ur tiju Peninga/ ef hun tijner ein
um/ er eige so/ ad hun kveiker Lio
os/ og soopar Hwsed/ Og leitar
vandlega/ þangad til ad hun sinnur
hañ? Og þa hun hefur hañ fund
ed/ Samañ kallar hun Vinkonur
sijnar og Grannkonur/ seigiande:
Samglediest med mier/ þviad eg
hefe minn Pening optur funded/
hverium eg tijnda. Sλka so og seige
eg ydur/ Þad Fognudur mun vera
fyrer Einglum Guds yfer Einum
Syndugum/ þeim ed Yferboot gioꝛ
er.

Fioorda Suñudag epter
Trinitatis.
Collectan.

Herre Herra Gud / Vier bidium / biep oss ad þessa Heims Tymne lyde Fridsamlega / under þinne Fodurlegre Stioornan / So ad þyn Heilög Christne micige þvi Fridsamlegar med allre Gudt rækne / þig dyrka og þier þiona / Fyrer / etc.

Pistillenn til Rom. 8. Cap.

Bodver Brædur. Eg helld þ ad Motlæting þssara Tyma sie ecke verd vid þa Dyrd sem vid oss mun Openber verda. Þvi ad afiggiusamlegt Epterbid Skiepnunnar / bijdur epter Uppbyrtingu Guds Barna. Med þvi Skiepnann er Hiegomanū undergiefenn an hen ar Vilia / helldur þyrer hans Saker sem hana hefur underlagt. Uppa Vonena / þviad sialf Skiepnann mun frelsud verda af Þrælkan forganalegrar Vern / til Dyrdarlegs Frelsis Guds Barna. Þviad vier vitum / þad allar Skiepnur andvarpa og sampijnast allt til þess Tyma. Eigi alleinasta þær /

þær/hefldur vier sialþer sem hefum Andans Frumtok/ondvorpum med sialþum oss/væntande Arþleifdareñ, ar/ Endurlausnar vors Lykama.

Gudspialled S. Luc. 6. C.

O JEsus sagde til siña Lære sveina: Vered Myskunsame er/ Lyka sem ydar Fader er Myskunsamur. Aungvañ skulus þier dæma / so ad þier dæmest eige/ Fordæmed ecke/so ad þier fordæmest eige. Fyrergiefed/og þa mun ydur fyrergiefed verda. Giefed/og þa skal ydur giefast. Gooda/samþryckta/velskiekna og yferfliootañ lega Mæling / munu þeir giefa i ydart Skaut. Þviad med þeirre hiñe somu Mælingu hvorre þier mæl ed wt/mun ydur iñ aptur mælt verda. Og hañ sagde þeim eina Eptermlijking. Hvort kañ nockur Blind-

ut Blindañ ad leida ? Falla þeir ecke bader i Grofena? Lærefvein̄ eñ er eige yþer sinum Meistara/ eñ hvor helst sem fullkomeñ er/ hañ mun vera sem hanus Meistare. Hvad ser þu Ognena i þyns Broodurs Auga/ eñ ad þeim Bialkañ um sem i þynu Auga er/ giæter þu eige ? Eda hvorneñ mattu seigia Broodur þynum. Brooder/ leyf þu ad eg i burt drage Ognena wr þynu Auga/ þar ed þu ser ecke sialf ur Bialkañ i þynu Auga ? Þu Hræsnare / drag fyrst wt Bialkañ wr þynu Auga/ og sieþu þa so til/ ad þu fæer wtdreiged Ognena sem er i þyns Broodurs Auga.

A Jons Messu Baptistæ

Collectan.

Herre Herra Gud/ sem giördt hefur þennañ Dag Dyrdlegañ af S. Joþañis

hans Fæðingu. Gief þinu Folke Nad til þeirrar Andlegu Glede/ og skije allra Truadra Manna Hiertum til þess eilyfa Sáluhialpar Vegar. Fyrer Jesum Christum / etc.

Pistillenn Esa. 49. Cap.

HEyred þier Eyar/ & þier Folk-
ed sem i Fiarskaerud/ hygged
ad þvi. DRottenn kallade mig
i fra Moodurlijfe/ hann Endurminnte
ed mijns Nafns/ þa eg var enn nu i
Moodurkuide. Og hann giorde minn
Munn/ so sem hvast Sverd. Hann hul-
de mig under Skugga sinnar Handar.
Og hann giorde mig so sem utvalenn
Skeyte/ og falde mig i sijnu Pijlna
Koppre. Og hann sagde til mijn/ Þu
ert minn Þienare Israel / þviad fyr-
er þig vil eg prijsadur verda. Enn eg
hugsade/ eg erfidade forgefens/ og
fyrerkiæme so mijnn Styrkleika fyr-
er ecke/ og til Onytis. Vissulega er
mitt Malefne DRottens / og mitt

Embætte mijns Guds. Nu seiger DRottenn / sem ad mig hefur til bwed til sijns Pienara fra Moodurlijfe / ad eg skyllde umvenda heim Kinkvislum um Jacob til hans / so ad Jsrael ver de ecke burtteken. Þar fyrer er eg Dyrd legur i Auglite DRottens / og mijn Gud er minn Styrkur. Og hann seig er / Þad er oþlijted / ad þu sierf minn Þienare til ad upprietta Jsraels Kyn / og aptur ad sækia þa Þongudu af Jsrael. Helldur hef eg giefed þig til Liois Heidenna Þiooda / so ad þu sierf mitt Hialpræde allt til Veralldarennar Endemarka.

Gudspialled S. Luc. 1. Cap.

Og þa ed sa Tijme var komenn / þad Elizabeth skyllde Fæda / og hun Fædde Son. Og er Naagranar henn.r og Frænd ur heyrdu þad / ad DRottenn hafde mitlad Mysskun sijna vid hana / same

Samgloddust þeir heñe. Og þad skiede/ ad þeir komu a hinum ått-unda Deige/ ad umskiera Sveineñ/ og nefndu hañ sijns Fodurs Nafne/ Zacharias. Eñ Mooder hñs svarade og sagde: Ongvanveigeñ/

helldur skal hañ Johañes heita. Og þeir sogdu til heñar/ þar er þo eingeñ i þiñe Ætt / sem ad heiter þessu Nafne. Eñ þeir bentu Fodur hañs/ hvad hañ villde ad hann hiete. Eñ hañ beiddest Kueþaspialds

allts/ Kripade og sagde/ Johannes er hans Nefie. Og þeir undruduſt aller. Enn jafnſnart laukſt hans Munnur upp/ og Tunga hans leid rietttiſt/og hñ talade loffande Gud. Og Otte kom yfer alla þeirra Nagrana / og um allar Fiallbygder i Judæa vidfrægduſt oll þeſſe Ord. Og aller þeir ed þad heyrdu/ ſettu þad ſier i Hiarta/og ſøgdu: Hvør grunar þig ad þeſſe Sveirn verde? Þviad Hond Drottens var mz hm. Og Zacharias Fader hans fylltiſt af Heilogum Anda/ſpáde og ſagde. Bleſſadur ſie Drotten Gud Iſraels/ þviad hann vitiade og giørde Frelſan ſijnu Foolke. Og hann upp reiſte oſſ eitt Healpar Horn/ i Hwſe Davids ſijns Þioons ſijns. So ſem hann hefur talad fyrer Munn ſinna Heilagra Spámanna / fra Allda

ødle.

odle. Hañ frelsade oss fra Ovinum
vorum / og af Hende allra þeirra
sem oss hata. Hañ giorde og Myskun
semd vid Fedur vora / Og minn
ist a siñ Heilaga Sattmaala. Og
a þad Sære er hañ soor Fodur vor
um Abraham/ ad hñ giæfe oss þad.
Ad vier leysster af Hende Ovina
vorra/ þioonudũ honũ an Otta/ J
Heilagleika og Riettlæte fyrer hm̃
sialfũ/ alla vora Lijfdaga. Og þu
Sveirn munt kallast Spamadur
hiñs Hædsta/ þviad þu munt fyrer
reña Auglite DRottens/ ad tilbwa
hañs Vegu. Ad giefa hñs Foolke
Skilning Saluhialparenar i Fyre
rgiefningu Synda þeirra. Fyrer
MysKunar Jdur Guds vors/ i hvør
iu hñ vitiade vor Upprune af Hæd
um. Ad lysa þeim sem i MyrKrũ og
Daudans Skugga sitia/ til ad greie

N 6 da

da Fætur vorar framm a Veg Fridarens.

A Mariu Vitiunar DAG.

Collectan.

ALmættuge Eilijfe Gud/ Sem gafst Johañi Baptista/ eñ nu i Moodurlijfe veranda/ Krapt þijns Helga Anda/ so ad þa Jomfrw Maria kom til Elizabeth/ vard bæde Mooduren og Barned full med Hellagañ Anda/ Og Johañes þeckte þiñ Son Christum/ sem þa eñ var luctur i Moodur Kvide. Veittu oss Myskunsamur/ ad vier mættum med sællum Johañe / þiñ Eingeteñ Son riettelega þeckia og vegsama/ Fyrer/ etc.

Pistilleñ Esa. 11. Cap.

HEtta seiger DRotteñ Gud. Þar mun uppreña eirn Vønd ut af Kyne Jesse / og ein Greiñ af hañs Root Avext bæra / yfer hveriu ad mun hvijlast Ande DRottens. Ande Vitskuñar og Skilnings sins/

ſins / Ande Raads og Styrkleika / Ande Pekingareñar og Otta Drottens / Og hañs Ilmur mun verda i Otta Drottens. Hañ mun ecke dæma epter þui ſem hañs Augu ſiaa / el helldur hegna epter þui ſem hañs Eyru heyra. Helldur mun hañ dæma þa hina Fatæku med Riettlæte / og med Doome hyrta þa Aumu i Landenu. Og hañ mun ſla Jordena med Vende ſijns Muñs / og deyda þa hina Omilldu med Anda ſiña Vara. Og Riettlæted mun vera Belltẽ hañs Lenda / og Trwen Linden hañs Nyrna.

Gudſpialled S. Luc. 1. Cap.

Aa þeim Dogum / Stood Maria upp / og foor med Flijte til Fiallbygda i Borgena Juda / ĩñgieck i Hws Zacharie / og heilſade Elizabeth. Og þad ſkiede ſo / þa er Elizabeth heyrde Heilſun

Maziu / ad Barned spratt upp i
hennar Kvide. Og Elizabeth upp-
fylltest af Heilogum Anda / k-lladе
harre Roddu / og sagde: Bless-
ud ertu a medal Kvenna / og blessad-
ur er Avoxtur Kvidar þyns. Og

hvadan kiemur mier þetta / ad Mod-
er Drottens myns kiemur til myn?
Sia þu / þa er Rodd þinar Kvedju
kom mier til Eyrna / spratt Barn-
ed upp af Fognude i mynum Kvi-
de. Sæl er hun sem trwde / þviad
þad

Þad mun fullkomnast hvad henne var sagt af Drottne. Maria sagde: Myn Aund miklar Drottenn. Og minn Ande gladdest i Gude / Heilsugiafara mijnum. Þviad hann leit a Laging Ambattar sinnar. Sia/ af þvi munu mig hiedan af allar Ætter sæla kalla. Þviad hann giørde vid mig mikla Hlute/sa sem mættugur er/og hans Nafn er heilagt. Og hans Myskunseme varer fra eirnre Kynslood/til annarar/ yfer ollum þeim sem hann Ottast. Hann fràmde Magt med sijnum Arme. Sundurdreifde hann Dramblætum i þeirra Hiartans Hugar. Bollduga sette hann af Stoole/ og upphoof Lytelæta. Hungrada fyllte hann Giædum / og hinum Rijku slepte hann orbirgum. Hann Endurminntest Myskunar sinnar/ og med-

took

took sinn Þioon Jsrael. So sem hann talade til Fedra vorra/ Abrahams og hans Afkvæmis ad Eilijfu. Og Maria var hia henne so nær sem umm þriá Mánude/ Og foor sijdann aptur til sijns Heimkynnis.

Fimta Sunnudag epter Trinitatis.

Collectan.

HErra HErra GVD / sem Osynelega Hlute hefur tilbwed, þeim sem þig elska/ giefþu i vor Hiertu Hiend riettelegs Kiærleika til þijn / ad vier elskum þig i øllum Hlutum/og yfer alla Hlute/ og mættum ødlast þad þu hefur lofad / hvad betra og æðra er/ enn nockur kann ad óska og girnast. Fyrer þinn etc.

Pistilenn skrifar S. Pet. 1. Pist. 3.

Jdter Brædur. Enn ad Alyktan/ Vered aller Einhugader/ Samþoluger/Broodurleger/ Myskunsamer/ Samlyndr. Endur

urglasbed ecke Jllt þyrer Jllt / einge
eñ Skam̃arord þyrer Skam̃aryrde/
helldur blessed þar i giegn. Og vite
ed/ ad þier erud þar til kallader / ad
þier Blessanena skylldud erfa. Þvi
Hver hañ vill lifa og sia gooda Da-
ga / sa stille sijna Tungu ad hun
eckert Vont tale/og sijnar Varer ad
þær eige Flærd tale. Hañ skal hney
gia sig fra Vondu/og giøre þad hid
Gooda. Leite hañ Fridarens /og epte
erfylge honum. Þviad Augu Drott
ens eru yper Riettlatum / og hañs
Eyru til Bæna þeirra/ eñ Auglitꝰ
Drottens er yper ollum þm̃ sem illa
giora. Hvør er sa /ydur giere grand
ad/ ef þier fylged þvi enu gooda ?
Og þoott ad þier lijded fyrer Riett-
lætesins Saker/þa erud þier saler.
Og hrædest ecke þeirra Ognaner/og
skelfest ecke. Helldur helged GVD
DRottiñ i ydrum Hiortum.

Vad-

J Þann Tijma. Og þad skie-
de/ þa ed Folked þyngdest ad
henum til ad heyra Guds
Ord/ og hann sialfur stood vid Siooen
Genezareth/ z hn leit tvo Skip
standa vid Siooen. Enn Fiskarar-
ner voru stigner af Skipunum/ og
þvodu Netenn. Hann stie þa upp-
ann ad Skiped/ þad sem var Simo-
nar / og bad hann ad draga nockud
fra Lande. Og hann sat og kiende
Folkenu af Skipenu. Og sem hann
gaf upp ad kenna/sagde hn til Si-
monar. : Drag þu wt a Dióped /
og leysed upp ydar Net til Fiske-
dráttar. Simon svarade og sagde
til hanns: Meistare/ J alla Nott
hofum vier erfidad / og þeinginn
ecker/enn i þijnu Orde mun eg Ne-
tenu wtkasta/ og þa er þeir hofdu
þetta

þetta giort / jnneluktu þeir mykla
mergd Fiska / so ad þeirra Net rif-
nudu. Og þeir bentu sijnum Fielog
um / sem voru a hinu ødru Skipe-
nu / þad þeir kiæmu þar / og hialp-
udu þeim. Og þeir komu z hlodu
bæde Skipen full / so ad þau sucku
ad mestu. Þa ed Simon Petur sa
þetta / fiell hann til Knia fra JEsu /
og sagde: Gack fra mier Lavard-
ur / þviad eg em Madur syndugur /
af þvi ad Felmtur var yfer hn koo
men / og alla þa sem med honum
voru / af þeim Fiskedrætte er þeir
feingu til samans / sijka og einnen
yfer Jacobum og Johannem / Sonu
Zebedei / sin ad voru Lagsmenn Si-
monar. Og JEsus sagde til Si-
monar: Ottast þu eige / þviad hied
an i fra skalltu Menn veida. Og
þeir drogu sijn Skip ad Lande / yf-

ergaffu

ergæfu allt saman/og fylgdu honum epter.

Siøtta Sunudag epter Trinitatis.

Collectan.

HErre Almattuge/Eilijfe Gud/hverß pad er/ sem allra best er/ Vier bidium/ Jnplanta i vor Hiørtu Elsku þyns Nafns/ Auk þu i off saña Gudrækne/ og hvad Gott þu verkar i oss/ pad hid sama villder þu styrkia og vardveita/ Fyrer þinn Son/ etc.

Pistilleñ Rom. 6. Cap.

LEskulleger Brædur. Hvad eigu vier ad seigia hier til? Skulum vier þa i Syndeñe bliþa/ so ad Nadeñ meige yfergnæfa? Fiarre sie þui. Vier sem Syndeñe erum dauder/hvørneñ meigū vier þa lifa i heñe? Vited þier ecke/ad aller vier sem skirder erum i JEsu Christo/pad vier erū i hans Dauda skirder?

er? Þvi erum vier eirneñ med hønum grepstrader / pyrer Skyrnena i Daudañ / uppa þad / ad lyka sem Christur er uppvakeñ pra Daudum / pyrer Dyrd Fodursins / lyka so skulum vier ganga i Nyungu Lyfdagaña. Þviad vier erum inplantader i Lyking hañs Dauda / so verdum vier og honum lyker i Uppriſuñe / vitande þ / ad vor gamle Madur er med hønū Krossfestur / so ad deiddest Lykame Syndareñar / ad epter þ þionudum vier eige Syndeñe. Þviad hver sem deiddur er / hañ er Riettlatur orden ap Syndeñe. Eñ pyrst vier erum deidder med Christo / þa erum vier þ vier munum med honum og eirneñ lifa. Eñ vier vitum þad / ad Christur er uppvaken pra Daudum / og deir ecke meir / Daudeñ mun og eige meir drottna ypter honum. Þvi þad hañ doo / þad er hañ einusiñe Syndeñe daeñ. Eñ þad hñ

lipar /

lifer / þad lifer hañ Gude. So og þier a þier / skulud halda ydur sialfa / ad þier sieud deidder fra Syndeñe / eñ lifed Gude / i DRottne vorum JEsu Christo. Þar fyrer / læted nu Syndena ecke drottna i ydrum dauð-legū Lykama / so ad þier hlydued heñe i heñar Girndum.

Gudspialled Matth. 5. Cap.

Þañ Tyma, JEsus sagde til sina Læresveina. Eg seige ydur / nema so sie / ad ydar Rettlæte yfergnæfe meir eñ þ hiña Skriptlærdu og Phariseaña / þa munud þier eige iñganga Hime-rijke. Þier hafed heyrt hvad sagt er til þeirra Gomlu. Þu skallt ecke Mañ vega. Eñ hvor hañ vegur Mañ / sa verdur Dooms sekur. Eñ eg seige ydur þad / hvor hañ reidest Broodur sijnum / sa verdur Dooms sekur. Eñ hvor sem ad seiger til Broodr

Broodur sijns/ Raka / hañ verdur
Raads sekur. Eñ hvor sem seig-
er/ þu Afglape / hañ verdur sek-
ur Helvijtis Elds. Þar fyrer/nær
ed þu offrar þijna Gaafu til Alt-
aris/og þier kiemur þar til Hugar/
þad þiñ Brooder hafe nockud a
moote þier/ þa lattu þar þijna Ga-
fu fyrer Altarenu / Og far adur
ad sætta þig vid Broodur þinn/ og
kom þa ad Offra þijna Gaafu.
Vertu snarlega samþyckur þijnum
Mootstodumañe / a medañ þu ert
eñ a Veige med honum/ so ad eige
selie þig þiñ Motstodumadur Dom-
aranum/ Domareñ selie þig Þien-
aranum / og verder so i Dyblissu
kastadur. Sañlega seige eg þier/
ad eige muntu þadañ wt fara /
þangad til þu hefur borgad hiñ
Sijdasta Pening.

Sier

Siøunda Suñudag epter
Trinitalis.
Collectan.

Herre HErra Gud / Þu hvørs Eilijfre Fyrerhyggiu ecke er sem bregdest kan. Vier bidium þig audmiukleg / Tak fra oss allt þad sem oss er Skadlegt / og veit oss alla þa Hlute / sem oss eru gagnleger / Fyrer / etc.

Pistilleñ til Rom. 6. Cap.

Eg skuleger Brædur / Eg hlyt hier Mañlega aþ ad seigia / fyrer ydars Holldz Beyskleika saker. Hvad lijka sem þier hafed ydar Limu lied til ad þioona Oҕrein leikanum / fra ødru Raanglæte til añars / lijka so og skulud þier nu lia ydar Limu til ad þioona Riettlætenu til Helgunar. Þui þa þier vorud Þrælar Syndareñar / vorud þier Riettlætislauser. Hvern Aavoxt hefd þier þa þañ Tijma / þañ þier skamest nu aþ: Hvad Endalok þeir-

ta Luta er Dauden. Enn nu erud þi
er frelsader fra Syndenne / og vorde
ner Guds Þienarar / og hafed þvi
hvorn Avext til Helgunar / Enn ad
Endaloki nu eilijft Lijf. Þvi Verd-
laun Syndarinnar er Dauden / Enn
Guds Gafa er eilijft Lijf i DRott-
ne vorum JEsu Christo.

Gudspialled S. Marc. 8. C.

I Þeim Dogum Þa þar var enn
margt Folk komed saman / og
hafde ecke til Matar. Kall-
ede Jesus sijna Lærisveina til sijn /
og sagde til þeirra. Mig aumkar
yfer Folked / þviad i þria Daga
hafa þeir hia mier vered / og eckert
til Matar hafft. Og ef eg læt þa
fastande heim til sijn fara / þa
faanmegnast þeir a Leidenne. Þviad
sumer voru langt ad komner. Og
hans Lærisveinar svorudu honum.

Hvadan skulum vier þau Braud / hier a Eydemorku/ so ad vier saðum þa mettad? Og han spurde þa ad: Hversu morg Braud hafed þier? Þeir sogdu honum Sio. Og han skipade Foolkenu nidur ad setiast a Jordena. Og took þau sio Braudenn/þackade/ braut/ og fieck sijnum Lærsveinum/ ad þeir legdu þau fram. Og þeir sogdu þau fram fyrer Foolked. Þeir hofdu og sæeina Sma-Fiska/ og þa hina somu blessade han / og baud fram ad leggia. En þeir neyttu og urdu mettir. Og þeir tooku upp þad yfer var/ Sio Karper med Afgangs Leyfar. En þeir sem neytt hofdu/ voru nær Fioorar Þusunder/og han liet þa i burt fara.

Attunda Sunnudag epter Trinitatis.

Coll

HErre Gud / Himneske Fader / Vier bidium / Gief oss Anda og Náad þar til / ad hyra þa Hlute sem rietter eru / og sydan þad ad fullkomna med Verkum. Og ad þer vier bo mitigu eckert án þyn / þa un oss ad lifa epter þynum Vilia. Fyrer etc.

Pist. S. Pall Rom. 8. Cap.

BRæ dur / vier erum vier nu skiVer Natur / ecke Holldsins Skulldunauter / ad vier lifum epter Holldenu. Þviad ef þier lifed epter Holldenu / munud þier deya. En ef þier deyded þ Andan Holldsins Gyrnder / þa munud þier lifa. Þviad hvoriu helst þ Guds Ande stioornar / þeir eru Guds Born. Þviad þier hafed ecke medtekid Þrældooms Anda / So þier þurfed nu aptur ad ugga yd ur / helldur haf ed þier medtekid Sonarlegan Anda / þyrer hvorn vier kollum / Abba / Elskulege Fader. Þesse same Ande ber Vit

nesturd med vorum Anda / ad vier sieum Guds Born. Enn fyrst vier erum Born / þa erum vier Erfingiar / Sannarlega Guds Erfingiar / og Samarfar Christi / Ef vier lijdum med honum / uppa þad / ad vier verdum eirnenn med honum Dyrdleger.

Gudspialled S. Matth. 7. C.

Þad Tima. JEsus sagde til sinna Laresveina: Vakted þier ydur fyrer Fals Spamonnum / sem koma til ydar i Saudaklædum / enn hid innra eru þeir Glepsande Vargar. Af þeirra Avoxt' um meiged þier þeckia þa. Verda nockud Vijnberenn samanlesenn af Þyrnunum / eda Fijkiurnar af Þyst lunum? So ber og hvort gott Trie Goodann Avoxt / Enn hvort rotted Trie Vondann Avoxt. Gott Trie gietur ecke fært Vondann Avoxt

voxt/og ei helldur giefur roted Trie
fært Goodañ Avoxt. Og hvert
pad Trie sem ecke giorer Goodañ
Avoxt/skal upphoggvast og i Elld
kastast. Þar fyrer meiged þier vel
aþ þeirra Avoxtum þeckia þa. Þe
ir munu ei aller sem til mijn seigia/
DROtteñ/ DROtteñ/ Jñganga i
Guds Rijke/ helldur þeir sem giora
Vilia mijns Foodurs/ þess a Him-
num er. Marger munu til mijn seg-
gia a þeim Deige/ Herra/ Herra/
hoþum vier ecke spaad i þijnu Naþ
ne/hoþum vier ecke i þijnu Naþne
Dioþla wtreked/ og giordum i þij-
nu Naþne morg Kraptaverk? Og
eg mun þa jata þeim/ Ad alldrei
þeckta eg ydur/ Fared fra mier all-
er Illgiorda Meñ.

Nyunda Sunnudag epter Trinitatis.

Collectan.

O Þu Almattuge Gud/ Vier bidium Lat þijn Myskunar Eyru ad vera open til vorra audmiukra Bæna. Og so þu giefer oss þad vier gyrnunst/ þa gef þu oss þijna Nad/ ad gyrnast þad eina sem þier vel þocknast. Fyrer JEsum Christum/ etc.

Pist. S. Pall 1. Cor. 10. C.

Elskuleger Brædur. Þetta er skied oss til Fyrermyndar/ ad vier skulum ei gyrnast hvad Jllt er/ so sem þeir gyrntust. Sioreft og eige Skurgoda Þienarar/ lyka so sem nockrer af þeim urdu/ epter þvi sem skrifad stendur. Foolked settest nidur ad eta og drecka/ og stood upp ad leika. Drijgum og ecke Saurlijfe/ so sem nockrer vt af þeim drygdu Saurlijfe/ og fiellu a einum Deige þriar Þusunder og tuttugu. Freistum og eige Christs/ so sem nockrer af þeim freistudu/ og fyrerfoorust af

af Noggottum. Meglid og ecke/ſo ſem nockrer af þeim magludu / og fyrerfoorust af Eydeleggiaranum. Þetta allt er uppfylled þui til Fyrermyndar/enn er ſkrifad oß til Vidvorunar / yfer hveria þeſſa Heims Ende er komenn. Fyrer þui/hver hann lætur ſier þikia/þad hann ſtande/gaum giæfe ſa ad hann falle eige. Ydur hefur enn nu ecke innfeked nema Mannleg Freiſtne. En Gud er trwr/ſo ſem ecke lætur ydur freiſtaſt yfer megn fram/ helldur giorer hann þad / ad Freiſtingenn fæe þann Enda/ad þier gieted ſtadeſt.

Gudſpialled S. Luc. 16. C.

A Þeim Tyma. JEſus ſagde til ſinna Læreſueina/ Nock-ur Madur audugur var þar/ ſa ed hefde eirn Radsmann/ ſa ſæme var Ofrægdur vid hann/ ſo ſem hefde hann eydt hans Goitze. Og

hañ kallade þañ sama til sijn / og
sagde til hañs: Hvad heyre eg þet-
ta af þier? Gior þu Reikningskap
af þiñe Radsmensku. Þvi ad þu
maatt eige leingur Radsmensku ha-
fa. Eñ Radsmadureñ sagde med
sialfum sier. Hvad skal eg til gio-
ra/ miñ Herra svipter af mier Ra-
dsmenskuñe? Eg duge ecke til ad
grafa/ eñ eg skam̃ast myn ad bidla.
Eg veit hvad eg skal giora nær ed
eg verd settur af Radsmenskuñe/ so
ad þeir medtake mig i sijn Hws.
Þar þ samañkallade hñ eirn og sier
hvorn Skulldamañ sijns Herra og
sagde til hins fyrsta. Hversu mikeð
ertu skylldugur minum Herra? Eñ
hañ sagde/ Hundrad Tunnur Vid-
smiors. Og hañ sagde þa til hñs/
tak þitt Brief ⁊ settu nidur/ og skri-
fa snarlega fim̃tiger. Epter þad
sagde

sagde han til hins annars/ en hvort su mykeð ertu skylldugur? Sa sagde: Hundrad Mælekiorolld Hveitis. Þa sagde han til hans/ tak þitt Brief og skrifa attatige. Og Herran lofade þann Ranglata Raadsman/ þad han hafde giort so forsialega. Þvi þessa Heims Born eru kiænare Sonum Liosens i þeirra Kynslood. Og eg seige ydur/ gioreð ydur Vine af þeim Ranglætis Mamona / so ad nær ydur brystur/ ad þeir medtake ydur i Eilijfar Tialldbwder.

Tijunda Sunnudag epter Trinitatis.

Collectan.

HErre Almattuge Gud / sem audsyn er þina Matt i þvi / þu byrmer og Myskunar oss. Vier bidium/ Auk og margfallda vid oss þina Myskun/ so ad

eter sem stundum epter þui sem þu hefer oss lofad/ mættum verda Hluttakarar þinna Himneskra Giæda/ Fyrer þinn Elskulegan Son/ etc.

Pist. 1. Cor. 12. Cap.

Elskuleger Brædur. Eg vil eige dylia fyrer ydur / um þær Andlegu Gafur. Þier vited þad/ad þier vorud Heidner/og geingud burt til Mallausra Skurgoda/ so sem þier vorud tilleidder. Fyrer þui kunngiore eg ydur/þad einginn sa sem fyrer Guds Anda talar/formæler JESV/ og einginn fær Drottenn JEsum kallad / nema fyrer Heilagann Anda. Giafernar eru marghattadar / enn hinn same er Andenn. Þar eru og marghattud Embætte/ enn hinn same er Drottenn. Þar eru og marghattadar Verkaner /enn hinn same er Gud / sem verkar alla Hlute i ollum. Enn i sierhuerium einum auglysa sig Giafer Andans /til almenne

legrar

legrar Nytsemdar. Einum oðrum giefed fyrer Anda ad mæla af Visku / en oðrum verdur giefed ad tala af Skynseme / af hinum sama Anda. Oðrum Truan i somum Anda. Einum Giafer Lækningana / i hinum Anda. Oðrum Kraftaverk ad giora. Oðrum Spaadoom. Og oðrum ad giora Adgreining Andanna. Einum oðrum marghattud Tungumal. Einum oðrum Utlegging Tungumalenna. En allt þetta verk, ar hin same Ande / Skiptande sierhuorium epter þui sem han vill.

Gudspialled Luc. 19. Cap.

I Þan Tyma. Og þa ed JEsus kom nær/ad hn̄ sa Borgena/ Griet han yfer henne/og sagde: Ef ad þu visser hvad til þyns Fridar heyrde/þa munder þu a þessum þynum Tyma þar Vakta a hafa / En nu er þad hulid

 fyrer

fyrer þjnum Augum. Þviad þeir Dagar munu koma yfer þig / þad þjner Oviner munu byggia Ner virke i kriȷngum þig/og um̄kriȷngia þig/og a alla Vegu ad þier þreing ia/ z nidur i Gruñ kollkasta/z þjn um Bornum med þier / Og ecke munu þeir i þier lata Stein yfer Steine vera/af þvi þu þeckter ecke þiñ Vitiunar Tijma. Og hū gieck iñ i Mustered/og took til ad reka wt þa sem selldu og keyptu þar iñe/og sagde til þeirra: Skrifad er / Ad mitt Hws sie Bæna Hws/Eñ þier hafed giort þad sem añad Spill virkia Jñe. Og hvern Dag kiende hañ i Musterenu. Eñ Kieñemaña Hofdingiar og Skriptlærder / og þeir Ypputstu Lyȷdsins/leitudu fast epter/ad fyrerkoma honum/og gætu þad ecke funded/hvad þeir skyllo

du

du giøre Honum. Hvlad allt Folked hnie ad Honum/og hlydde hans Ordum.

Ellefta Sunnudag epter Trinitatis.

Collectan.

ALmattuge eilyfe Gud/hvørs Myskun ad yfergeingur og græder off og alla Girnd vors Hiarta/ Vier bidium / Lat þyna Myskun koma yfer oss / og fyrergief oss Mydarsamleoa/ hvad hellst vor Samvitska hrædest og Ottast / Og giør betur til vor en vier sialfer þorum ad bidia / Fyrer þinn/ etc.

Pistillenn 1. Cor. 15. Cap.

SOder Brædur. Eg aminne ydur a þad Evangelium sem eg predikade ydur / hvert þier medtockud/ J hvøriu þier og stated standed / fyrer hvert þier verded og Saluholpner /med þeim Hætte sem eg kunngiorda þad ydur/ef þier hafed

þvi

Þvi hallded / ufañ ad so sie / ad þier hafed til Dayris trwad. Þviad eg gaf ydur i Fyrstu / hvad eg medtook / þad ad Christur sie Lydlatenn fyrer vorar Synder / epter Ritningunum / og ad hañ sie grafeñ / og heñ sie upp aptur risen a þridia Deige epter Ritningunum / og þad hañ er siedur af Cephas / og epter þad af hinum Tolf. Og þar epter var hañ siedur meir eñ af Fim̃ Hundrud Brædrum i Señn / af hvorium ad marger eñ lifa til / Eñ nockrer eru sofnader. Og epter þad var hañ sied ur af Jacobo / þar næst af ollum Postulunum. Og sijdast allra er heñ siedur af mier / so sem af Otijmabær-um Burde. Þviad eg em minstur Postulaña / og eige verdugur ad eg skule Postule heita / fyrer þad ad eg offsokn veitte Guds Sefnude. Eñ af Guds Nad er eg þad eg er. Og hañs Nad medur mier var ei til O-

nytis

nytsö / helldur hef eg erfvidad meir
eñ þeir aller / eñ þo eg ecke / helldur
Naad Guds sem med mier er.

Gudspialled S. Luc. 18. Cap.

A Þeim Doguin. JEsus sagde til nockra þeirra sem treystu uppa sialfa sig / lyka sem mundu þeir Riettlaater vera / z forsmaadu adra / þessa Eptirlyking. Tveir Menn geingu upp i Mustered ad bidiast fyrer / einn var Phariseus / eñ añar Tollheimtumadur. Phariseareñ stood og badst nu þañeñ fyrer med sialfum sier. Gud / eg þacka þier / ad eg em eige so sem adrer Meñ / Raan ingiar / Orietvyser / Hoordomsmeñ / eda so sem þesse Tollheimtumadur / Eg fasta tvisvar i Viku / og eg gief Tiunder af öllu þvi eg aa. Og Tollheimtumadureñ stood langt i

burtu

burtu fra / og villde ecke upplypta sijnum Augum til Himens/ helldur barde hann sier a Briost/og sagde: Gud/ vertu mier Syndugum Lyknsamur. Sannlega seige eg ydur Þesse foor Riettlatur framar hinum i sitt Hws. Hviad/ hver sa sem sig sialfann upphefur/ hann skal nidurlægiast. Og hvor sem sig sialfann nidurlæger/ hann mun upphafenn verda.

Tolfta Sunnudag epter Trinitatis.

Collectan.

Allmættuge/eilijfe Gud/ af hvørs Gaf þu bad kiemur / ad þijner Christner Menn kionna þier riettelega. Vier bidium/ Veit þu oss/ ad vier ann alldrei hindrunar / mættum fa og ødlast þad þu hefur lofad/ Fyrer/ etc.

Pistillenn 2. Cor. 3. Cap.

Elsku-

Elſkuleger Brædur. Slijkt Tr-
auſt hofum vier til Guds fyr-
er Chriſtum/ ei þad vier ſieum
af oſſ ſialfum til nytter nockud ad
hugleida/ ſo ſem af oſſ ſialfum til/
helldur ef vier erum nockru nytter /
þa er þad af Gude / ſa er oſſ giorde
hæfelega Þienara hins Nyia Teſta-
mentis / ecke Bookſtafſins / helldur
Andans / þuiad Bookſtafuren deyd-
er / en Anden lijfgar. En ef þad
Embætte ſem fyrer Bookſtafen deyd-
der / og a Steinum var grafed /
hafde han Biartleik / ad Iſraels Sy-
ner gatu ecke lited i Aſioonu Mo-
ſis/ fyrer Biartleika ſaker hans And-
lits / ſem þo hefur Enda. Huernen
ſkillde þa ecke miklu meir þ Embætte
ſem Anden giefur / dyrdlegt vera þ
Þuiad/ ef þad Embætted ſem Fyr-
erdæmingena predikar/ hefur Birtu/
miklu framar mun þa Embættid
Rettl-

Rietklæfesins yffergnæpa i Wegferi-
deane.

Gudspialled S. Marc. 7. Cap.

Og þa JEsus gieck i burt apt
ut wr Landsalpum Tyri og
Sidonis/ kom hañ til Sia-
arens i Galilæa / i midiar Bygder
þeirra Tiju Stadaña. Og þeir
leiddu til hañs þann Mann / sem
Daufur og Malhalltur var / og
bædu ad hñ legde Hendur yfer hñ.
Og hañ veik honum Afsydis fra
Folkenu/ liet sijnar Fingur i hañs
Eyru/ hrækte wt/ og aħrærde hñs
Tungu/leit upp til Himens / and-
varpade z sagde til hañs: Hephe-
tha/ þad er/ opna þig. Og jafn-
snart upplukust hañs Eyru / þa
wpplevstest og eirnen Hafte hañs
Tungu/ so ad hañ talade rieft. Og
hañ skipade ad þeir segdu þad eige
neinum/

nefnum / Enn hvl meir sem hann
forbaud þeim þad / þess meir þa
vtbrægdu þeir þad vt/og þa skal-
fa undrade þetta nꜳ miog/ seg-
iande: Allt giorde hann vel/ hvad
Dauffa lætur hann heyra/og Mal-
lausa tala.

Þrettanda Sunnudag epter
Trinitatis.
Collectan.

OHu Almattuge/ Eilijfe Gud / Gief
oss Aukning Truarennar/ Vonarennar
og Kiærleikans / so vier mættum ödlast
þad þu lofar/ og so ad elska þad sem þu
oss bydur. Fyrer þinn/ etc.

Pistillen Galat. 3. Cap.

Kiærer Brædur. Eg tala ept-
er Mannlegum Vana. Eing-
enn Ongter Testamentum eins
Manns / nær þad er stadfest/ [illegible]
þar vid nockru. Nu eru þo Fyrer-
heiten Abraham tilsogd/ og hans Sæ-
de

de/ eige seiger hann Sædunum / so
sem sieu þau mörg / helldur so sem
umm eitt Sæde/ i þijnu Sæde/ hvert
ad er Christur. Enn þad seige eg /
þad Testament sem fyrrum er stad-
fest af Gude/ uppa Christum/ verd-
ur ecke Onytt giort af Lögmalenu
sem gefed var fioorum Hundrud
og þriatijge Arum þar epter. So ad
Fyrerheited afmædest. Þvi ef ad
Arfleifden yrde fyrer Lögmaled af-
rekud / þa er hun ecke gefenn fyrer
Fyrerheited. Enn Gud hefur fyrer
Fyrerheited af Nad gefed hana A-
braham. Hvar til skal þa Lögmal-
ed? Þad er tilsett vegna Yfertrod-
slunnar/ þangad til ad kiæme Sæd-
ed / hverin Fyrerheited var skied.
Og Lögmaled er skickad af Einglu-
num/ fyrer Hand Medalgaungu man-
ns. Enn Medalgaungumadurenn er
eige eins einasta Medalgaungumad-
ur/ enn Gud er eirn. Hvad þa? Hvert
er

er pa Logmaaled i giegn Guds Fyre
rheite; Pad sie piætre. Þvi ef pad
Logmal være giked sem lijfgad giæ
te/ sañlega pa kiæme Rietlæted wt
af Logmalenu. Eñ Ritningeñ hefe
ur alla innelukt under Syndeñe/ so ad
Fyreheited af Trwñe a JEsum
Christum/ giæfest Trwoðum.

Gudspialled S. Luc. 10. C.

O JEsus hañ snere sier til
sinna Lærefueina/ og sagde pe
im einslega. Sæl eru pau
Augu sem sia pad/ hvad pier siaid/
pvíad eg seige ydur/ pad marg
er Spaameñ og Kongar/ villdu ha
fa sied hvad pier siaed/ z sau pad
ecke/ og ad heyra hvad pier heyred
og heyrdu pad eige. Og sia / ad
nockur Logvitringur stood upp/ fre
istade hañs og sagde. Meystare/
Hvad skal eg giora/ so ad eg eign
est eilijft Lijf. Eñ hañ sagde til
hañs.

hans. Hvad er skrifad i Logmaalenu? Hvorneg les þu? Hañ svarade og sagde. Elska skalltu Drottenn Gud þiñ af ollu Hiarta þijnu/ z af allre Ondu þiñe/og af ollū Matte þijnu/ og af ollu Hugskote þijnu/ og þiñ Naunga sem sialfan þig. JEsus sagde til hñs/ Þu svarader riett/ giör þad z muntu lifa. Eñ hñ vill de riettlæta sialfan sig/og sagde til Jesu: Hver er þa miñ Naunge? JEsus svarade og sagde: Madur nockur foor fra Jerusalem / ofañ til Jericho / Og hrasade a medal Ræningia / hverer ad ræntu hann Klædum/og lemstrudu hañ Saarū/ geingu sidañ i burt / og lietu hann þar epter halfdaudañ liggia. Eñ so bar til / Ad Kieñemadur nockur foor ofañ þañ sama Veg/ Og er hañ leit hañ/ giecks hañ fram hia honum.

henum. Slijkt hid sama Leviten/
Pa hañ kom nærre þeim Stad/ og
sa hañ/ gieck hañ þar fram hia.
Eñ Samverskur Madur nockur
foor um sinn Veg/ kom þar nær-
re henum/ og sem hañ sa hañ/ þa
hrærdest hoñ af Myskun vid hañ/
og gieck ad honum/ batt um Saar
hañs/ Hellte þar i Vidsmiore og
Vijne/ og lagde hñ uppa siñ Eyk/
og flutte til Herbergis/ gaf og Giæt
ur ad honum. Eñ añars Dags
þar epter þa hañ foor i burt/ took
hñ upp tvo Peninga/ og fieck Hws
bwandanum/ og sagde til hañs:
Haf þu Gaat a honum/ og hvad
þu leggur meira wt/ þad skal eg
borga þier þa eg kiem aptur. Hvør
þeirra þriggia synest þier vera þess
Naunge/ sem hrapadur var a med-
al Ræningiaña? Eñ hañ sagde:

Sa

Sa sem giorde Myskunarverked a honum. JEsus sagde til hans: Far þu og gior slijkt hid sama.

Fiortanda Sunnudag epter Trinitatis.

Collectan.

ALmattuge eilijfe Gud / sem ad vardveiter þijna heilaga Christne med þijne Eilijfre Myskun / at þvi ad an þijn fellur mannlegur Veikleike / Vier bidium / lat hana fyrer þijna Hialp leidast fra þvi sem henne er skadsamlegt / til þess sem henne er gagnlegt og heilsusamlegt / Fyrer vorn / etc.

Pistillenn til Gal. 5. Cap.

MIsskuleger Brædur. Enn eg seige ydur / Ganged i Andanum / þa munud þier ecke fullkomna Girnder ydars Holldz / þviad Holldid girnest i moote Andanum og Anden a moote Holldenu. Og þesser eru hver i moote ødrum / so ad þier giored

ed ecke hvad þier vilied. En ef And
en sioornar ydur / þa erud þier ecke
[illegible]der Logmalenu. Hvad Hollds'ns
Verk eru opeñber / sem ad eru Hoor-
doomur / Frillulifnadur / Ohreinlei-
ke / Lausung / Skurgoda Dyrkan /
Fiolkynge / Fiandskapur / Hatur /
Agg / Reide / Þrata / Sundurþick-
ia / Tvydrægne / Aufundskapur /
Mañdrap / Ofdryckia / Ofneytsla og
þessū likt. Vt af hvoriū eg hefe
ydur fyrre sagt / og seige eñ nu / ad
þeir sem slijkt giora / Erfa ecke Guds
Rijke. En Avextur Andans er Kær-
leike / Fognudur / Fridur / Þoleñ-
mæde / Blijdleike / Goodgirne / Tru /
Hoogværd / Bindinde. J gegn slijku
er ecke Logmaled. En þeir sem
Christo tilheyra / þeir Krossfesta sitt
Holld med Gyrndum og Tilhneig-
ingum.

Gudspialled S. Luc. 17. Cap.

Í Þañ Tyma. Og þad skiedi
so þa ed JEsus gieck til Jeru
salem / ad hañ ferdadest i
giegnum midia Samariam og Ga-
lilæam. Eñ sem hañ gieck iñ i
nockurt Kauptun / Mættu hönum
Tyu Lykþrær Meñ / hvorer ad
stoodu langt fra / hoofu sijnar Rad
der / og sögdu. JEsu goode Mei-
stare / Myskuna þu oss. Eñ sem
hañ leit þa / sagde hañ til þeirra.
Fared þier og synid ydur Kienne-
mönnunum. Og þad skiede so / þa
er þeir geingu þadañ / ad þeir urdu
hreiner. Eñ Eirn ut af þeim /
nær hañ sa þad ed hañ var heil-
brigdur vorden / snere hañ aptur /
Lofande Gud med hærre Raust /
fiell fram a sijna Asioonu fyrer Fæt-
ur JEsu / giorande hönum þack-
er / og þesse var Samverskur. Eñ

JE-

JEsus svarade og sagde: Hvort voru ecke Tju hreinsader? Enn hvar eru hiner Nýju? Aungver fundust þeir aptursnere ad giefa Gude Dyrdena / Nema þesse Utlendingur? Og hann sagde til hns: Statt upp og far hiedan / Þviad þýn Trw giørde þig hiálplegann.

Fimtanda Sunnudag epter Trinitatis.

Collectan.

HErre HErra GUD / Vier Bidium / Lát þýna jduglega Myskunseme hreinsa og vernda þyna almennelega Christne / og af þvi hun án þyn ei kann ad vera holpenn / þa lát hana med þinne Nád og Gæsku jafnann stioornast / Fyrer / etc.

Pist. til Gal. 5. og 6. Cap.

MJe Elskuleger Brædur. Ef vier lifum i Andanum / þa gaunge um og so eirnenn i Andanum.

Verum ecke æglarner Niegoma Dyr
dat / hvar aññ Jñbirdis ad ȧ reita
og Dþunda. Kiœter Brædur / Eñ
ad Madur verdur i einhveriũ Breß
yfer fallen / Þa leidrietted hañ med
hoogværum Anda / Þier sem erud
Andleger / Og hafi Gaat a siálfum
þier / ad þu verder ecke Freistadur.
Eirn bere añars Byrde / og so mun
ud þier uppfylla Christi Logmal.
Eñ ef Einhvør lætur sier þikia þad
hañ sie nockud / þar hañ er þo eckert /
Sa tæler sialfañ sig. Hver og eirn
reine sijn eigeñ Verk / Þa mun hañ
a sialfum sier einasta Hroosun hafa /
Eñ eige a ødrum. Þviad hver og
eirn mun sijna Byrde bera. Eñ sa ed
uppfrædur verdur med Ordenu /
hañ byte hinum ǎlls hattudu Giæd
um sem hañ uppfræder. Fared eige
viller Vega / Gud lætur eige ad sier
hæda. Þviad hvad Madureñ sæer
nidur / þad mun hañ uppskiera. Þvi

ad hvør han i sijnu Hollde nidursæ-
tt / Sa mun af Hollðenu Skadseme
uppskiera. En hvør han i Andanum
nidursáer / Sa mun af Andanum
uppskiera eilijft Lijf. Þreytunst vier
ecke Gott ad giora / Þviad a sijnum
Tijma munu vier uppskiera Opreitt
er. Þar fyrer a medan vier hofum
Tijman / þa gierum Gott hverium
Mañe / Eirna mest / þeim sem eru
Trwareñar Heimkyñe.

Gudspialled S. Matth. 6. Cap.

Þeim Tijma. JEsus sagde til sinna Lærisveina. Eingeñ kañ tveimur Herrum ad þiena. Añadhvort hañ aprækter þañ Eina / og elskar hiñ Añan / eda hañ adhyllest þañ Eina / og fyrerlijtur hiñ Añañ. Eige gieted þier Gude þiona / og Mammona. Þar fyrer seige eg ydur. Vered eige hugsiwk-er fyrer ydru Lijfe / hvad þier skul-

ud Eta og Drecka/ og eige helldur
fyrer ydrum Lijkama/ hvoriu þier
skulud Klædast. Eda er ecke Lijfed
meir enn Fædslan/og Lijkamenn meir
enn Klædnadurenn ? Lijted a Fugla
Himens / þeir ed hvorke sa nie
uppskiera / Og ecke helldur safna
þeir i Kornhlødu/og ydar Himnesk
ur Fader hann fæder þa. Eda er
ud þier ecke miklu framar enn þeir?
Enn hvor ydar giætur med sinne A'
hyggiu auked einne Alenn vid sijna
Leingd? Og hvar til erud þier hug
siwker fyrer Klædnadenn ? Hygged
ad Akursins Liliu G. osum/ hvorn
enn þau vaxa / þau vinna ecke nie
spinna. Enn eg seige ydur/ þad Sa
lomon i allre sinne Dyrd/ var eige so
skrijddur sem eitt af þeim. Og ef
Gud klæder so G. ased þad i Dag
er a Akre/ og a Morgun verdur i

Ofn

Opn kastad/ skyllde han̄ ecke mikla framar þad sama vid ydur giora / O þier Lytiltruader ? Þar fyrer skulud þier ecke Hugsiuker vera/ so seigiande: Hvad eigum vier ad eta eda hvad eigum vier ad drecka/eda med hvoriu eigum vier ad Klædast ? Þviad epter þessu ollu leita heidnar Þiooder. Og ydar Himneskur Fader / han̄ veit ad þier þurfed alls þessa vid. Þar fyrer leited fyrst Guds Rykes/og so hans Rettlætes / og mun ydur ollt þetta tilleggiast. Fyrer þvi skulud þier ecke Ahyggiu bera fyrer Morgundeiginum/ þviad Morgundaguren̄ mun fyrer sialfum sier Umhyggiu bera. Hvoriu Deige næger sijn Planing.

Sextanda Sun̄udag epter
Trinitatis.

Collectan.

HErre Almættuge eilijfe Gud/ vier bid-
ium/ Lat þijna Nꝏd ætijd vera ypp-
er oss a Bak og Brioost / So vier sieum
þier Riettelega undergiefner/ og upp vek
vor Hiørtu ad girnast þa Nꝏd/ ad vier
sieũ reidubwner til allra goodra Verka/
Fyrer/ etc.

Pist. til Ephes. 3. Cap.

Ælskuleger Brædur. Eg Bid
ydur þad þier treygest ecke Sak
er miña Hørmunga sem eg lijd
fyrer ydur/ sem ydar Dyrd er. Þess
vegna þa beyge eg miñ Knie fyrer
Fødur vors Drottens JEsu Chri-
sti /. aff hvorium ad er allt þad sem
Børn kallast a Himnum og Jørdu/
ad hañ giefe ydur epter Rijkdoome
siñar Dyrdar ad styrkiast i Krapte fyr-
er hañs Anda i hinum iñra Mañe/
ad Christur fyrer Trwna bygge i
ydrum Hiørtum. Og ad þier sieud
Rootfester og grundvallader i Kiær-
leikanum/

leikanum / So þier mættud begrijpa med øllum Helgū / hver ad sie Vijd og Leingd / Dijpt og Had. Og ad vita eirneñ Kiærleikañ Christs / sem alla Þecking yfergeingur / so ad þier uppfylltust med allskonar Guds Fillingu. Eñ honum sem mattugur er alla Hlute yfergnæfanlegar ad giera / helldur eñ vier bidium / eda skilium / epter þeim Krapte sem i oss verkar / þeim sama sie Dyrd i Søfnudenum / Sa i Christo JEsu er / Um allar Allder Allda / AMEN.

Gudspialled S. Luc. 7. Cap.

I þañ Tijma. Og þad skiede so epter þad / ad JEsus gieck til þeirrar Borgar sem kallast Naim / Og hn̄s Lærefveinar geingu marger med honum / og mikell Fiølde aññars Foolks. Þa er hañ koom ad nælægiast Borgarhlided / Sia þu / þ Framlideñ Madur var

botest wt/einka Sonur sinar Mood ur / og hun var Eckia / og mikell Fiolde Borgarmaña gieck wt med heñe. Eñ þa ed Drotteñ leit haña/ Hrærdest hañ Myskunar yfer heñe/ og sagde til heñar. Grat þu eige. Og hañ gieck þar ad/og ahrærde Kistuna. Eñ þeir sem bæru stoodu vid. Og hañ sagde: Þu Vngmeñe/ Eg seige þier/Rijs þu upp. Og sa settest upp sem Framlidiñ var / og took til ad mæla/ og hañ gaf hañ aptur siñe Moodur. Eñ aller urdu Ottaslegner/lofudu Gud og sogdu: Spamadur mikell er a medal vor uppriseñ / Og Gud hefur vitiad sijns Folks. Og þesse Saga barst wt af honum/um allt Gydinga Land/og um oll kryngum liggiande Hierod.

Seyl-

Collectan.

HErre Gud / Vier bidium þig / Veit þijnu Folke ad flyia Diøfuls Aeggian / Og þier einum saman af hreinu Hiarta epter ad fylgia. Fyrer þin / etc.

Pistellen Ephe. 4. Cap.

ELskuleger Brædur. So aminne eg ydur nu / Eg Bandinge i Drottne / ad þier ganged so sem verdugt er ydarre Kallan / þar þier erud inne kallader / med ollu Lijtelæte og Hoogværd / og med Þoleinmæde / og umlijded hver annan i Kiærleika. Vered kostgiæfner ad hallda Einedrægne i Andanum / fyrer Band Fridarens. Eirn Lijkame og eirn Ande / So sem þier erud kallader / J einne Von / ydrar Kallanar. Eirn DRottenn / ein Tru / ein Skijrn / eirn Gud

Og Fader allra/ sa sem ad er yfer yd-
ur ollum/ og medal ydar allra/ og i
ydar ollum.

Gudspialled Luc. 14. Cap.

H Peim Tijma. Og pad skiede
so ad Jesus kom i Hws nock-
urs Phariseara Hofdingia
a Pvottdeige Brauds ad neita / og
peir hefdu Vardhalld a honum.
Og sia / pu / Ad Madur nockur
Vatzsiukur var par framme fyrer
honum Og J Esus andsvarade og
sagde til Logspekingana og Phari-
seana/ so seigiande: Hvort leifest
nockud ad lækna a Pvottdogum?
En peir pogdu vid. Og hann tok
a honum/læknade hann/og liet hann
i burt fara / svarade og sagde til
peirra; Hvors ydar Asne eda Naut
sem fellur i Pitt/ er pad eige sogn-
snart wtdreiged a Pvottdeige? Og
peir

þeir gætu honum aungvu þor til
svarad. Eñ hñ sagde þessa Epl-
eriŋ[?]ing til þeirra sem bodner voru/
þa ed hñ merkte hvorneñ þeir mott
ust epter hinum fremstu Sætum /
seigiande so til þeirra. Nær ed þu
verdur bodeñ af einhvorium til Br
wdkaups / þa set þig ecke i hid æd-
sta Sæte/ kañ skie/ þad annar heid-
arlegre eñ þu/ sie bodeñ af honum/
og kome sa sem þier baud og hon-
um/ og seige til þijn/ Giess þessum
Rwm/ og hlioter þu þa med Kinn-
roda ad hafa hid ysta Sæte. Helld
ur so / nær ed þu verdur bodeñ/ þa
far þu/og set þig i hiñ ysta Sess/
so ad þa nær ed sa kiemur er þier
baud / þa seige hañ til þijn/ Wiin-
ur/þoka þier upp betur. Þa mun þi
er Virding veitast hia þeiñ Sessu
nautum. Þviad / hvor sig sialfur

upphefur / hann mun nidurlægiast/ og hver sig lijtelæter/ hann skal upp-hafenn verda.

A Michaelis Messu.

Collectan.

Almattuge/ Eilijfe Gud/ sem skapad hefur þyna heilogu Eingla / þinum Þionum til Styrks og Hialpar / J mooti margskins Voda og Haaskasemd þessarar Veralldar. Vier bidium/ giefdu þu oss Nad til þess/ ad vier sieum þier þack-later fyrer sodana Giøfu og alla adra Velgiorninga/ z veit oss ad vier med þinne Nad/ verdum vardveitter fyrer þyna Eingla fra ollum vondum Slutum. og til alls þess sem þier ma þocknast. Fyrer/ etc.

Pist. i Op. B. S. Joh. 12.

J Þeim Dogum. Og þar giord-ist Strijd a Himne / Michael og hans Einglar bordust vid Drekann/ Drekenn bardest z hans Eing-lar/ og yfervunu ecke/ og þeirra Stad-

ur

ur vard ecke meir fundeñ a Himnum. Og sa mikle Dreke og hinn gamle Hoggormur/ sa sem ad heiter Diofull og Andskote/ vard wtsnaradur a Jordena/ hvør ed alla Jardarkringluna viller. Og hañ vard wtsnaradur a Jordena/ og hañs Einglar urdu eirneñ wtsnarader. Og eg heyrde Rødd mikla af Himne seigiande. Nu er Heilsa & Kraptur/ Rijke & Mattur/ vors Guds vordeñ hañs Christs/ med þvi wtsnaradur er Aklagare Brædra vorra/ Sa ed þa aklagade fyrer Gude vorum Dag og Natt. Og þeir hafa hañ yfervuñed fyrer Lambsins Blood/ Og fyrer Orded þeirra Vitnisburdar/ og þeir hafa ecke elskad sitt Lijf/ allt til Daudans. Þar fyrer glediest þier Himnar/ og þier sem þar iñe bygged.

Gudspialled S. Matth. 18.

J þañ

Þañ Tijma/ Geingu Læ-
resveinarner til JEsu/og
sögdu: Hver er mestur i
Himnarijke? Jesus kall-
ade eitt Barn til sijn / og sette þad

midt i millū þeirra og sagde: Sañ-
lega seige eg ydur / nema þier umū-
snwest/ og giøreft so sem Smæbø-
rn/ munud þier ecke iñganga i Gu-

ds

ds Ryke. Hvor sialfur sig lækkar so sem Vngmenne þetta/ sa er mestur i Ryke Himnanna. Og hvor sem medtekur eitt þvilijkt Vngmenne i mijnu Nafne / sa medtekur mig. En hver hann hneixlar einn af þessum Smælingium sem a mig trwa/ þarþata være honum ad Mylnusteirn heingdest umm hans Hals/og være i Siafardiwp sockt. Vei se Heimenum þyrer Hneixlaner / Þat hlioota po ad koma Hneixlaner. En Vei þeim Manne/ fyrer hvorn ad Hneixlanenn kiemur. En ef þijn Hond edur þinn Footur hneixlar þig/ snijd hann af og snara honum fra þier. Betra er þier inn ad ganga til Lijfsins/ Halltur og Na[illegible]vane / en pad þu hafer tvær Hendur og tvo Fætur / og verdir i Eilijfann Elld kastadur. Og ef Au-

ga þitt hneixlar þig / þa ſlijt þad wt og ſnara þvi fra þier / betra er þier Eineigdum iñ ad ganga til Lijfsins / eñ þad þu haper tvo Au‑ gu / z verder i heluijtiſkañ Elld kaſt adur: Sicied til ad þier forſmaned ecke eirn af þeſſum Smælingium. Þviad eg ſeige ydur / ad þeirra Einglar a Himnum / ſia jafnann mijns Fodurs Auglit / ſem er a Himnum.

Atianda Suñudag epter Trinitatis.

Collectan.

HErre Herra Gud / vier bidium / lat þitt Miſkunarverk ſtijra vorum Hiortum. Þviad aꝛ þin utigum vier, þier ei þocknaſt. Fyrer / etc.

Piſtillen 1. Cor. 1. Cap.

Elſku‑

Elskuleger Brædur. Þacker giø
re eg Gude mijnum iafnañ yd,
ar vegna/ fyrer þa Guds Naad
sem ydur er giefeñ i Christo JEsu.
Þad ad þier erud i øllum Hlutum
auduger ordner i honum/ i øllu Or-
de/ og i allre Þeckingu/ epter þui
sem sa Vitnisburdur JEsu Christi
er stadfastur ordeñ i ydur. So ad
þier hafed aungvañ Brest i nockre
Giøf/ epterbijdande Augliosingu vors
Drottens JEsu Christi/ hver ed og
mun til Enda stadfesta ydur ostraff-
anlega til Dagsins DRottens vors
JEsu Christi. Þviad Gud er trwr/
fyrer hvørn ad þier kallader erud til
Samlags Sonar hans JEsu Chri-
sti vors DRottens.

Gudspialled S. Matth. 22. C.

Þañ Tijma. Þa Phari-
searner heyrdu þad/ ad
hañ hafde nidurþaggad
þa Saduceos/ saman ko-

nduſt þeir i eitt. Og eirn Logvit-
ringur af þeim ſpurde hn̄ ad/ ꝼreiſt-
ande hañs og ſagde : Meiſtare /
hvort er hid hædſta Bodord i Log-
mꝏlenu ? En̄ JEſus ſagde til
hañs: Þad/ ad þu ſkallt elſka Dr
otteñ Gud þiñ/ af ollu Hiarta þy-
nu/og af allre Aundu þiñe/ og af
ollu Hugſkote þinu. Þetta er hid
fyrſta og ſtædſta Bodord. En̄ hid
añad er þeſſu lykt / þad / ad elſka
ſkalltu Naunga þiñ ſo ſem ſialfa
añ þig. J þeſſum tveimur Bodord
um er iñebunded allt Logmꝏl og
Spꝏmeñerner. En̄ þa Phariſꝏar
ner voru ſo til ſamañs komner/ſpur
de JEſus þa ad og ſagde : Hvad
virdeſt ydur um̄ Chriſt/hvors Son
hañ ſie ? Þeir ſogdu honum/Da-
vids. Hañ ſagde þa til þeirra:
Hvorneñ kallar David hañ þa i

Aunda

Anda eirn HErra? Þar hañ seiger: Drotteñ sagde mijnum Drottne. Sit þu mier til hægre Handar/ þangad til ad eg legg Ovine Þyna Skor Fota þinna. Nu ef David kallar hañ eirn HErra/ hvornen er hañ þa hañs Sonur? Og eingeñ gat svarad honum einu Orde. Og eige dirfdest nockur upp fra þeim Deige/ hñ framar ad spyria.

Nijtianda Suñudag epter Trinitatis.

Collectan.

HErre Almattuge og Myskunsame Gud / Utreking þu Myskunsamlega alla þa Hlute sem ad oss eru mootstradlegir/ So ad vier liduger i Sal og Lijfe/ mættum i þeim Hlutum sem þier tilheyra/ med Lostugum Huga og Hiarta/ hier Epterfylgia og þocknast. Fyrer JEsum Christum þin Son/ etc.

Pistilleñ Ephe. 4. Cap.

Kiære

KIærer Brædur. Aflegged fra
yður epter fornne Breitne hinn
gamla Mannenn þerdiarfadann i
Gyrndum Villudoomsine. Enn End
urnyest i Anda ydars Hugskots / og
Iklædest þeim nyia Manne / sem epter
Gude er skapadur i Riettlæte og Hei
lagleika Sannleikans. Þar fyrer af-
legged Lygar / og taled Sannleik / hver
og einn vid sinn Naunga / þviad vier
erum Innbyrdis hver annars Limur.
Reidest og syndgest ecke. Lated ecke
Sólena undergangá yfer ydarre Rei-
de. Giefed og ecke Rwm Diöflen-
um. Hver stoled hefur / sa stele ei
meir / helldur Erfide og Afle med
Hondunum þad Gott er / so ad hann hafe
ad giefa þeim sem þurfluger eru.

Gudspialled S. Matth. 9. Cap.

ÞAnn Tyma. JEsus stie a
Skip / foor hann yfer um apt-
ur / og kom i syna Borg. Og

Sia /

ſem/ ad þeir færdu til hans Limafallssiwkan Mann/ þñ er lꝏ i ſinne Reckiu. Enn þa Jeſus leit nu þeirra Trw/ ſagde hann til hins Limafallssiuka. Vertu hughraustr Son mi/ þijnar Synder eru þier fyrergiefnar. Og ſiꝏ/ ad nockrer af Skriptlærdum ſogdu med ſialfum ſier. Þeſſe Guddlaſtar. Og ſem Jeſus ſꝏ þeirra Hugrenning ar/ ſagde hann. Hvat hyrer hugeð þier ſo vont i ydrum hiertum? Hvort er audvelldara ad ſeigia/ þier eru þijnar Synder fyrergiefnar? Ellegar ad ſeigia/ Statt upp og gack? Enn ſo ad þier viteð/ þad Mannſins Son hefur Magt a Jordu til ad fyrergiefa Syndernar/ (Þa ſagde hann til hins Limafallssiwka.) Statt upp/ tak i burt Sæng þijna/ z gack i þitt Hws. Og hann ſtood upp/ og.

feer i sitt Hws. En þa Foolked sa þetta/ undradest þad/ prÿsande Gud/ sa ed þvilÿka Magt hefde Monnunum giefed.

Tuttugasta Sunnud. epter Trinitatis.

Collectan.

HErre Herra Gud/ vier bidium/ veittu mildelega þinum Trwlyndum Lyrn og Frid/ so ad bæde hreinsest þeir af syn um Syndum/ og med hreinu Hiarta þier þioone. Fyrer þin/ etc.

Pistillen Eph. 5. Cap.

SJaed nu Brædur. Siaed so til/ ad þier ganged forsialega/ eigi so sem Faavÿser/ helldur so sem Vÿser. Taked Vara a Tijmanum/ þvi þad er vond Tyd. Fyrer þvi vered ecke Oforsialer/ helldur skiliande hver ad sie Vilie Drottens. Og drecked ydur ecke Vÿn drucna/

drucknа/ þvi þar aƒ kiemur ſaurugt
Lyþerne. Helldur uppfyllest med An
da/ og taled. Hver vid añañ aƒ Pſalm
um og Loþſaungum/ og Andlegum
Kvædum/ Syngiande og Spilande
Drottne i ydrum Hiertum. Og
gieред Þacker alla Tijma Gude og
Fedur þyrer alla Hlute / J Nafne
Drottens vors JEſu Chriſti. Og
vered hver ødrum undergieƒner i
Guds Otta.

Gudſpialled S. Matth. 22. Cap.

A Þeim Tijma. JEſus
ſvarade og talade i añad
ſiñ i Epterlijkingum til
þeirra/ og ſagde: Him-
narijke er lijkt þeim Konge/ ſem
Brwdkaup giørde Syne ſijnum.
Og wtſende ſijna Þiona ad kalla
Bodsmeñena til Brwdkaupſins /
og þeir villdu ecke koma. J añad
ſiñ ſende hañ wt adra Þiona/ og

 ſagde:

sagde: Seiged hier Bodemosium
um. Simed/Myna Maltyd hepe
eg tilbwed / Myner Vrat og aled
Fie er slatrad / Og allt er Reidu
bwed / Komed til Brwdkaupsins.
En þeir forsmadu þad og geingu
burt/ Einn a sijn Bogard/ en Annar
til sijnar Verdslunar / en hiner ad-
rer gripu hans Þienara / og logdu
þeim Hadungar til/ og drapu þa.
En þa Kongurenn heyrde þetta /
Vard hann reidur/ Og sende wt sitt
Herlid/ og fyrerfoor þessum Mord
ingium / Og brende upp þeirra
Borg. Þa sagde hann til sijnna Þiene-
na: Brwdkaupid er ad sonnu Reidu
bwed/ en þeir sem bodner voru/ þeir
voru þess ei verduger. Þar fyrer
fared wt a Gatnamooten/og biodid
til Brwdkaupsins hveriium sem
þier finned. Og hans Þienarar geim

ga wt a Strætet/og samanseknudu ollum þeim sem þeir fundu / Bond um og Goodum. Og Brwdkaup ed vard fullt med Bordsett Foolk. Eñ þa ed Kongureñ gieck iñ ad sia þa sem til Bordsins sætu / Sa haň þar eirn Maň / eige klæddaň med Brwdkaups Klæde. Og sagde til haňs: Vinur/ hvorneň gieckstu iñ hingad / hafande ecke Brwdkaups Klæde? Eň haň þagde. Þa sagde Konguteñ til siña Þienara. Bindeð haňs Hendur og Fætur/og kasteð honum wt i hin ytstu Myrkur/ þar ed vera mun Oop og Taña gnýstran. Þviad marger eru kallader/ eň fæer Utvalder.

Tuttugasta og Fýrsta
Suñudag epter Trinit.
Collectan.

HEyr HErra Gud/ vier bidium/ vardveit þinn Lyd med jafnlegre Myskun þinne/ og ad hann mætte fyrer þyna Hlyfd verda frials fra øllum mootstædelegum Hlutum / Og i goodu Framferde þynu Nafne jdugleja þioona / Fyrer/ etc.

Pistillenn til Ephes. 6. Cap.

ELskuleger Brædur. Styrkist i DRottne/ og i Mætte hanns Kraptar. Jklæded ydur Guds Alvepne / so ad þier gieted staded i gegn Vmsatrum Diøfulsins. Þvi ad vier hofum eige vid Hold og Blood ad beriast/ helldur vid Høfdingiadæme og Magtarvellde / Vid Drottna Veralldarennar/ vid Myrkranna Stioornendur þessa Heims / vidur Jllsku Anda i Loptenu. Þar fyrer taked Alvepne Guds vppa ydur/ so ad þier gieted Motstodu veitt a þeim Vonda Deige / Og allt vel framkvæmed/ Og staed Sigurenn. So standed nu vmgyrder ydar Lende

ed

ar med Sañleikanum / og Prýddet
Brinju Riettlætesins / og um̄ Fæt-
urnar Skoþakader / so sem reidubwn-
er fram̄ ad fylgia Evangelio Frid-
arens. Eñ um̄fram̄ alla Hlute / þa
medtaked Skiølld Trwarennar / med
hvørium þier kuñed wt ad slöckva øll
Elldleg Skeyte hins Prettvijsa. Og
grýped Hialm Hialpræðesins / Og
Sverd Andans / Hvørt ad er Guds
Ord.

Gudspialled S. Joh. 4. C.

JÞañ Tyma. Þar var Eirn Kongsmadur / hvørs Sonur ad siwkur lá til Capernaū. Þa hañ heyrde þad / Ad JEsus var komeñ af Gydinga Lande i Galileam / foor hañ til hañs / og bad hañ / Þad hañ fære ofañ og læknade Son hañs / þviad hañ var ad mestu daudur. Þa sagde JEsus til hañs: Nema ad þier siaed

Teikn og Stoormerke trwed þier ecke. Kongsmadurenn sagde til hans: HErra / Far þu ofan adur enn Sonur minn andast. JEsus sagde honum þa: Far þu / Sonur þinn lifer. Og Madurenn trwde þeim Ordum er Jesus sagde honum/ og gieck þadann. Enn þa ed hann foor ofann epter/ geingu hans Þienarar i moote honum og kunngiordu honum seigiande: Sonur þinn lifer. Hann spurde þa þar ad / A hvorium Tyma þad honum hefde batnad/ Og þeir sogdu honum: J Giær umm Siøundu Stund hvarf fra honum Kaldann. Þa formerkte Faderenn / Ad þad var umm þann Tyma/ A hvorium ad JEsus hafde sagt Sonur þinn lifer: Og hann trwde/ og allt hans Heimafolk.

Tuttug

Tuttugasta og Annann Sunnudag epter Trinit.

Collectan.

O Herra Gud/ sem ert vort Skiol og Styrkur/ Vær laguer wertu Gudlegum Bænum þinar almennelegrar Christne/ og hvad helst sem vier þig Rietteliga um biðium / mættum þad Myskunsamliga fá og ödlast. Fyrer/ etc.

Pistillenn Philipp. 1. Cap.

ELskuleger Brædur. Eg þacka Gude mijnum / so opt sem eg hugsa um ydur/ hvad eg giöre alla Tijma i öllum mijnum Bænum fyrer ydur öllum/ og þa Bæn giöre eg med Fögnude / fyrer þad Samfielag sem þier hafed i Evangelio/ fra hinu fyrsta Dage/ allt til þessa. Eg em þess hins sama i goodre Treyste/ ad sa sem i ydur hefur upphyriad hid gooda Verked/ hann mun þad einnenn fullkomna allt til þess Dags

Jesu Christi. So sem ad mier er Tilheyrelegt / ad eg meine um ydur alla / þviad eg ber ydur alla i mijnu Hiarta. J mijnum Fiotrum / og i Forsvare og Styrkingu Evangelii / ydur alla sem med mier erud Nadarennar Hluttakarar. Þviad Gud er minn Vottur / hvad mieg eg elska ydur i Hiortum JEsu Christi. Og þess sama bid eg / Pad ydar Kiærleike ypergnæfe meir og meir / i allre Vitsku og allre Reinslu / So ad þier meiged reina hvad best er / uppa pad þier sieud skirer og an Hneixlunar / allt til þess Dags Christi / fuller med Avoxtu Riettlætesins / Hvorier ad skie fyrer Jesum Christum til Dyrdar og Lofs Gude.

Gudspialled Matth. 18. C.

O JEsus sagde til sinna Lærisveina : Himnarijke er lijkt vid einn Konung / sem reikna vilde

ýfilde vid Þioona sijna. Og er hañ
took til ad reikna / Kom eirn fyrer
hañ sa ed honum var skylldugur
uñ Tiju Þusund Punda / eñ þa hañ
hafde þad eige til / sem hañ skyllde
gialda / skipade Herrañ ad selia
hañ / hañs Hwsfreyiu / og so Börn-
eñ / og allt þad hañ ætte / og bor-
ga þar med. Eñ sa Þioon fiell fra-
am / tilbad hañ og sagde: Haf Þol-
iñmæde vid mig / allt skal eg þier
gialda. Eñ Herrañ sa Aumur a
þeim Þioon / og liet hañ lausañ / og
gaf honum upp alla Skulldena.
Eñ þa hañ geck wt / fañ hañ eirn
af sijnum samlags Þioonum / sa ed
honum ætte ad gialda hundrad Pen-
inga / þañ sama Handtook hañ /
greyp fyrer Kverkar honum / og
sagde: Gialld þ þu ert mier skylld-
ugur. Og hañs samlags Þioon fiell

 fram

fram til Soola hans / bad han og
sagde : Haf Þolenmæde vid mig/
þvi allt skal eg giallda þier. En
han villde ecke. Helldur foor burt/
og liet han i Dyblyssu/ þangad til
han hafde borgad sijna Skulld.
En sem hans Sampiónar sau
hvad skiede/ urdu þeir miøg hrygg-
ver vid/ komu og kunngiørdu sijnum
Herra / allt hvad ed giørst hafde.
Þa kallade hans Herra a han/ og
sagde til hans : Þu illur Þioon/ alla
þa Skulld gaf eg þier upp/ af þvi
þu badst mig. Hvort byriade þier
þa ecke Myskunsomum ad vera vid
þinn Samlags Þioon/ lijka sem þad
eg var þier Myskunsamur ? Og
hans Herra vard reidur/ og Ofur-
sellde han Kvolurunum / þangad
til han hafde borgad/ allt þad han
var honum skylldugur. So mun og
minn

minn Himneskur Fader giöra vid ydur/ Ef ad hvor ydar sem Eirn fyrergiefur ecke wt af Hiarta/ sijnum Brodur / hans Misgiörder.

A Allra Heilagra Messu.

Collectan.

HErra þu Almattuge eilijfe Gud/ sem villder Heilaga giöra alla þijna Utvalda og Elskulega/ i þijnum Eingetna elskulega Syne/ lattu oss þessa Trw/ Von og Kiærleika epter fylgia / Só ad wier med þeim mættum verda Sælu hoolpner / Fyrer/ etc.

Pist. Openb. B. S. Joh. 7. C.

A Þeim Dagum. Og epter þad sa eg Fioora Eingla standa a Fioorum Hornum Jardarennar/ og þeir innehielldu Fioorum Vindum Jardarennar/ so ad eingenn Vindur blies a Jordena/ nie a Sioenn/ nie a nockurt Trie. Og eg sa annann

Engel uppstijga af Vppgaungu Sooloreñar/sa hafde Jñsigle lifand
da Guds / Og kallade hærre Roddu
til fiogra Einglasia/ hvøriũ gief
ed var ad granda Jordũe og Sioo
num/ og sagde. Grandeð ecke Jord
ũe/ Eige Sioonum / nie Triaan
um/so leinge þad vier Jñsiglum þio
na vors Guds i þeirra Eñum. Og
eg heyrde Tølu þeirra sem Jñsiglad
er voru /Hundrad fiooratt og fiortu
tiiger Þusunder voru iñsiglader i aller
re Kynkvijsl Jsraels Sona. Af
Kine Juda tolf Þusunder iñsiglad
er. Af Kine Ruben tolf Þusunder
iñsiglader. Af Kine Gad tolf Þu
sunder iñsiglader. Af Kine Aser tolf
Þusunder iñsiglader. Af Kine Neph
talim tolf Þusunder iñsiglader. Af
Kine Manasse tolf Þusunder iñsig
lader. Af Kine Simeon tolf Þu
sunder iñsiglader. Af Kine Levi tolf
Þusunder iñsiglader. Af Kine Jsa
schar

ſchar tolf Þuſunder inſiglader. Af Kine Sabulon tolf Þuſunder inſiglader. Af Kine Joſeph tolf Þuſunder inſiglader. Af Kine Benjamin tolf Þuſunder inſiglader. Og epter þad ſa eg / og ſia / ad Skare mikell / hvorn ad eingen gat taled / af øllum Kinkvijſlum Þiodum og Folke og Tungumaalum / Stood frame fyrer Stoolnum og Lambenu / umſkrijdder hvijtum Skruda / og Palmavidur i þeirra Hondum. Og þeir kølludu hatte Raddu / Og ſøgdu. Heilſa ſie þeim ſem a Stoolnum ſitur / vorum Gude og Lambenu. Og aller Einglar ſtoodu umhverfis Stooleñ / og kringum Aulldungana / og um kring þau fiegur Dyren. Og fiellu nidur fyrer Stoolnum fram a þeirra Aſianer / og tilbaadu Gud / og ſøgdu / Amen. Lof og Dyrd / og Speke / þacker og Hiedur og Kraptur og Styrkleike / Sie vorum

Gude

Gude / Vm Allder og ad Eilijfu / AMEN.

Gudspiallid S. Matth. 5. Cap.

DA er JEsus leit Foolked / giecf han uppa Fiallid. Og þa han sette sig nidur/ geing

su hans Lærisveinar til hans. Og han lauk upp sijnum Munne/ kiende þeim og sagde: Sæler eru þeir sem Andlega eru Voladir/ þviad þeirra er Himnarijked. Sæler eru þeir sem Harma/ þviad þeir munu huggader

er

er verda. Sæler eru Hoogværer/ hvïad þeir munu Jardrijked erpa. Sæler eru þeir sem hungra og þyrsta epter Riettlætenu / hvïad þeir skulu sadder verda. Sæler eru myskunsamer / hvïad þeir munu Myskun hlioota. Sæler eru Hreinhiartader / hvïad þeir munu Gud sia. Sæler eru þeir sem Fridenñ semia / hvïad þeir munu Guds Boꝛn kallader verda. Sæler eru þeir sem fyrer Riettlætesins saker ofsoktter verda / hvïad þeirra er Himnarijke. Sæler erud þier nær sem Meñerner hallmæla ydur / og Ofsookn veita og tala i giegn ydur alla Vondsku/ fyrer mijnar saker / þo Liwgande. Fagned þier og vered glader/ hvïad ydart Verdkaup er miked a Himnum. Hvïad so ofsooktu þeir Spameñena/ þa sem fyrer ydur voru.

Tuttug⸗

Tuttugasta og Prédik
Sunudag epter Trinit.

Collectan.

Hyr HErra Gud / Vier bidium / ad þu leys Synder þyns Folks / og lat oss af vorum Synda Bøndum / sem vier sek er vorra Breyskleika erum bunder / med þinne Millde leysast / Fyrer / etc.

Pist. til Philip. 3. og 4. Cap.

Kiærer Brædur. Vered mijner Epterbreitendur / og giæted ad þeim / sem so ganga / ad þier hafed oss til Fyrermyndar. Þviad marger ganga so / ad hverium eg hefe optsinis sagt ydur. Ein nu seige eg ydur Grátande / þeir Oviner Krossens Christi / hverra Apte lok er Fyrerdæmingen / hverra Gud Maginn er / og þeirra Begsemd sem sardlega sinader eru / verdur til Skam mar. Enn vor Borgar Riettur er a Himnum / hvadan vier væntum Frelsa

vors Drottens JEsu Christi / sa ed
vorn þæþeingan Lijkama mun þor,
klæra/so ad hann lijkur verde hans þor
klarudum Lijkama/epter þeim Kraf-
te/ sem hann kann sier alla Hlute med
Undergiefna ad giora. Þar fyrer
mijner kiærer og elskuleger Brædur/
minn Fagnadur og mijn Corona /
standed so i Drottne elskanleger. Evo
diam ameine eg / og Syntychen a-
meine eg / þad þier sieu Samlyndar i
Drottne. Eg bid þig og eirnen minn
Eigenlegur Sampioon/hialpa þeim
sem med mier stridt hafa i Evange-
lio / og med Clemense / og hinum
ödrum mijnum Sampioonum/hver-
ra Nøfn ed eru i Lijfs Bookenne.

Gudspialled S. Matth. 22. Cap.

J þann Tijma. Þa geingu
Phariseararner/ og hielldu
eitt Raad/ ad þeir fenge
veidt hann i Ordum. Og

sen-

sendu til hañs sijna Lærisveina med
Herodis Þienurum / so seigiande:
Meistare / Vier vitum þad þu ert
Sañsogull/og kieñer Guds Got i
Sañleika / skeyter eige nockrum /
hvad þu þer eige ad Mañvirding-
eñe. Þar fyrer seig þu oss / hvad
þier lijst. Hvort leyfest ad giefa
Keysaranum Skatt edur eige? Eñ
þa JEsus formerkte þeirra Von-
sku/ sagde hañ: Hvad freisted þier
mijn Hræsnarar? Sijned mier Myn-
tena Skattsins. Og þeir feingu
honum eirn Pening. JEsus sag-
de til þeirra: Hvors Mynd og
Yferskript er þetta? Þeir sogdu
honum/ Keysarans. Þa sagde hñ
til þeirra: Giefed þa Keysaranum
hvad Keysarans er / og þad Gude
hvad Guds er. Og er þeir heyrdu
þetta/ undrudust þeir/ forlietu hañ
og geingu i burt. Sama-

Tuttugasta og Fiorda Sunnudag epter Trinit.

Collecta.

EIlijfe/ Almattuge Gud/ styrk vora/ hiarte med atvijkonum Þijnrar Giafar þeim at Eilijfrar Miskunar/ so ad þeir meige tu haba Hug og Vilia til hyn/og ad þeir ta Hiertu sem reidubuen til allra goodra Verka/og proofst i öllu þvi sem þier vel þocknast. Fyrer JEsum Christum þinn Son/ etc.

Pistillen Colos. 1. Cap.

KIærleger Brædur. Þar fyrer vier einnen / allt fra þeim Deige/ þa vier höfdum þad heyrt / lietum vier ecke af / fyrer ydur ad bidia og beidast / þad þier uppfyllest med Þeckingu hns Vilia/ i allshattudum Andlegum Vijsdoome / Skilninge/ so ad þier ganged i Þeckingu/ Drottne Verduglega/til allrar Þocknunar. Og sieud Avaxtarsamer i öllum goodum Verkum/og ad þier

þrijd

steud varande i Peckingu Guds / og styrkest i ollum Krapte / epter Mætte hns Dyrdar / i ollre Polenmæde og Langlundar-Giede / med Fagnude-Gierande Pader Fodurnum / sem oss hefur skappellega giort til ad edlast Autskipte Heilagra i Lioosenu-Sa ed oss hefur frelsad af Yfervalde Myrkrana / og hefur oss sett i Ryke syns elskulega Sonar / i hvorium vier hofum Endurlausnena fyrer hans Blood / sem er Syndana Fyrergiefning.

Gudspialled S. Matth. 9. C.

Þad Tyma. Þa ed JEsus talade þetta til þeirra: Sia þa / ad Hofdinge nockur gieck ad / og tilbad hann / segiande: Myn Dootter er nu sałud / en þu kom og legg þyna Hond yfer hana / og mun hun lifa. Og JEsus stood upp / og fylgde honum / og so hans Lærer

Læresveinar. Og sia þu/ ad Kona/ hvør ed haft hafde Blodfall i tolf Aar/ gieck a bak til vid hann/ og snerte Falld hans Klædnadar. Þvi hun sagde med sialfre sier. Ef ad eg mætte ad eins snerta hans Klædnad/ munde eg heilbrigd verda. En Jesus snerest vid/ leit til hennar og sagde. Vertu hughraust Dotter/ þijn Trwa giorde þig heilbrigda. Og a þeirre somu Stundu/ vard Konan heilbrigd. Og þa ed Jesus kom inn i Høfdingians Hws/ og sa þar Lwdurþeytara/ og Hulldran Foolksins/ sagde hann til þeirra. Vyked fra/ þviad ecke er Stulkan daud/ helldur sefur hun. Og þeir dárudu hann. En sem Folk ed var wtdrifed/ gieck hann þar inn/ og tok um hennar Hønd. Og Stulkan stood upp. Og þetta Ryckte barst wt um allt þad sama Land.

Tuttugasta og Fimta
Sunnudag epter Trinit.

Collectan.

DRottenn Gud himneske Fader / Tien þu oss Aumum og Syndugum þyna Myskunseme/ og epter þvi vier meigum eige reida oss uppa nockra vora Forþienu-an/ helldur alleina treysta þinne Naad / So ad vier ei skulum falla i þann stranga Doom/ helldur ad vier mættum hepnast þar fra /. fyrer þyna Naad og Myskunseme, Fyrer Jesum Christum/ þinn Son/ etc.

Pistillenn 1. Tessal. 4. Cap.

LIfsalleger Brædur. Enn vier villium ei dylia fyrer ydur/ um þa sem sofa/ uppa þad ad þier hryggvest eckert/ so sem þeir adrer ad ongva Von hafa. Þvi ef vier truum ad JEsus sie dauen / og upp aptur risenn / so mun og Gud einnenn þa sem sofnader eru / fyrer JEsum med hönum framleida. Þviad þad

segie

Rigtum ofer ydur / so sem Ord
DRottens / bad vier hvorier ad lif-
um og epter bispu i Tilkomu Drott-
ens / Vier minum eige fyrer heim
koma / sem sofnader eru. Pvi Drott-
en sialfur mun med Hroope / og med
Hofudeingelsins Raust z Lwdre Gu-
ds / ofan kome af Himnum / og hine
er daudu i Christo / skulu fyrst upp-
rijsa. Har epter m / Vier sem lif-
um og epterbijdum / verdum undir
eins uppriffter med hm i Skyj-
en / til moots vid DRotten i Lopt-
ed / og munum so hia DRottne vera
alla Tijma. Har fyrer / hugged nu
hver anan Jnbyrdis / med hessum
Ordum.

Gudsp. S. Matth. 24. C.

Pan Tijma. JEsus sagde
til sina Larefveina: Nær ed
hier sioed Svivirding For-
eydingar (og hvarie les er fyrer
Spama

Spamasiens Daniel) standande i
Helgum Stad. Hvor sem þad les/
hañ hygge þar ad. Hvorier þa eru
a Gydingalande / flyie þeir a Fi-
øll / Og hvor hañ er a Riæfre /
fare hañ eige ofañ nockud ad taka
wr sijnu Hwse/ Og hvor sem a Ak-
re er/ snwe hañ ei aptur / ad taka
sijn Klæde. Eñ Vei þungudum og
Briostmylkingum a þeim Dog-
um. Eñ bidied/ ad ydar Flootte ver
de ecke um Vetur/ og eige a Þvott-
deige. Þviad þa mun verda so stoor
Hormung/ hvilijk ad eige var i fra
Upphafe Veralldarēnar / allt til
þessarar Stundar / Og ei helldur
mun verda. Og nema ad þesser
Dagar verde styttir / verdur eckert
Holld hiolpad. Eñ fyrer Wtvalldra
saker/ þa skulu þeir styttast. Enn
ef nockur seiger þa til ydar/ Sia ed/
Hier

Nier er Christur eda par/ pa skulud pier ecke pvi trwa. Pviad par munu upprijsa Falschristar og Falsspamen / z peir munu giora stoor Tækn z Undur/ so ad i villy munu leidast (ef skie mætte) eirnen̄ wtvald er. Simed eg sagda ydur þ fyrer. Nu ef peir seigia til ydar/ Simed/ han̄ er a Eydemørku / pa ganged ecke wt. Simed/ han̄ er i Launkorū pa trwed eige. Pviad lijka sim̄ Elldingin wtgeingur af Uppgaungu/ og skijn allt til Nidurgaungu/ lijka so mun og vera Tilkoma Man̄sins Sonar. Pviad hvar hellst ad Hræ ed er / pangad munu og Ernerner safnast.

Tuttugasta og Siøtta
Sun̄udag epter Trinit.

Collectan.

Herr þu myskunsame eilijfe Gud/ almattke Fader/ Vier bidium þig ad þu viller uppvekia oss/ So ad vier mættum med allre Astundan framganga/ i Christelegum goodū Verkū/ og faenan styrkiast i þier og i øllum Gudlegum Hlutum. Fyrer hin/ etc.

Pist. S. Pet. 2. Pistl. 3. Cap.

Oder Bræbur. J Fyrstu þa vited/ ad a Sydustu Dogū munu koma Spottarar/ hvo rier epter þeirra eigenlegum Girndū munu ganga/ Og Seigia. Hvar er Fyrerheit hans Tilkomu ? Þvi fra þeim Deige ad Fedurner sofnudu/ þa blijfa aller Hluter, so sem fra Vpphafe Skepunarennar. Þviad villande er þeim þad hulid/ ad Himnarner eirnen voru fordum Tijd / þar med og Jorden wr Vatnenu / og i Vatnenu stood hū fyrer Guds Ord. Naar þ Heimuren sem i þan Tijd var i Vatnenu yfersplæddur fyrerfoorst. En Himnarner og Jorden sem nu eru/ verda

verda fyrer hans Ord spǫrud / og Eldenum vardveitt til Dags Doom sins ꝛ Tøpunar Ogudlegra Mañ. Eñ þetta eitt sie ydur ohuled / hiner Kiærustu / þad eirn Dagur fyrer DRottne / er sem Þusund Aar / og Þusund Aar sem eirn Dagur. DRotteñ seinkar ecke Fyrerheitenu (so sem nockrer hallda þad Seinkan) Helldur hefur hañ Þoleñmæde vid oss / og vill eige þad nockur forfarest / helldur ad aller snue sier til Yferbootar. Eñ Dagur DRottens mun koma sem Þiofur um Noott / a hvörium Himnarner munu forganga / medur Stoorbrestum / eñ Hofudskiepnurnar af Hita brædna / og Jordeñ og þau Verk sem þar eru iñe / munu uppbreña. Med þvi ad allt þetta skal nu forganga. Hvilikum byriar ydur þa ad vera ? Med Heilogu Framferde og Gudrækre. Bidande ꝛ flytande ydur til tilkomu

Dags Drottens / a hverium Himm-
atuer munu og Elde þorgænga / og
Noþadskiepnurnar og Nita brædna.
Eñ vier væntum epter nyium Himn-
um og nyrre Jordu / epter hans Fyr-
erheite / i hverium Riettlæted bygg-
er. Hvar þyrer myner Kiærustu /
þier sem þess vænted / Kostgiæþed
þad þier þyrer honum Opl-ckader og
Ostraþþanleger i Fridnum fundner
verded. Og Þolenmæde vors Drott-
ens hallded þyrer ydar Saluhiælp.

Gudspialled Matth. 25. C.

A Þeim Dogum. Eñ þa
Mañsins Son mun koma i
siñe Dyrd / og aller Heilager
Einglar med honum: Hann mun
þa sitia a Sæte syns Velldis / og
allar Þiooder munu samañ saþnast
fyrer honum. Og hañ mun þa
sundur skilia hvoria fra ødrum / so
sem Hirder sundur greiner Sauds
fra

fra Kidum / Saudena mun hafi
flicka til sinar hægre Handar / En
Kidenn til Vinstre. Þa mun Kong-
urenn seigia til þeirra sem a hans
hægre Hond eru. Komed þier Bless-
ader Fodur mijns / Og Erfed þad
Rijke sinn ydur var tilbwed fra Upp-
hafe Veralldar. Þviad hungradur
var eg / og þier gaffud mier ad eta.
Þyrstur var eg / og þier gaffud mier
ad drecka. Gestur var eg / og þier
hijstud mig. Nakenn var eg / og þier
klæddud mig. Siwkur var eg / og
þier vitiudud mijn. J Myrkvastof-
fu var eg / og þier komud til mijn.
Þa munu hiner Riettlatu svara
honum / og seigia so: HErra /
hvenær saum vier þig hungradann /
og foddum þig ? Eda þyrstann / og
gaffum þier ad drecka ? Eda hve-
nær saum vier þig Gestkomenn / og

 hijstum

hÿstum þig? Eda Naken og klæd
um þig? Eda hvenær saum vier
þig Siukann / eda i Myrkvastofu/
og komum til þyn? Og Kongurenn
mun svara / og seigia til þeirra.
Sannlega seige eg ydur / Hvad þier
giordud einum af þessum mijnum
minstu Brædrum/ þad giordud þier
mier. Þa mun hann og seigia til
þeirra sem til vinstre Handar eru:
Farid burt fra mier þier Bolvad
er i eilÿfann Elld / þann sem fyrer
buenn er Fiandanum og hans Ein
um. Þuiad Hungradur var eg / og
þier gaafud mier eige ad eta. Þyrst
ur var eg / og þier gaafud mier ei
ge ad drecka. Gestur var eg/og þier
hÿstud mig eige. Nakenn var eg/og
þier klæddud mig eige. Siukur og i
Myrkvastofu var eg/og þier vitiu
dud mijn eige. Þa munu þeir hon
um

um svara / og seigia og Eirnenn. HErra / Nvenær saum vier þig Hungradañ eda Þyrstañ/ Gest eda Naket/ Siwkañ edur i Myrkvasto fu/ og hosum þier ecke Þionad? Þa mun hñ svara þeim og seigia: Sañlega seige eg ydur/ Hvad þier giordud eige einum af þessum enum minstu/ þad giordud þier mier ecke. Og munu þeir þa ganga i eilijfar Pijsler/ eñ Riettlæter i eilijft Lijf.

Tuttugasta og Siounda Suñudag epter Trinit.

Collectan.

O Myskunsame eilijfe Gud/ Himneske Fader/ Vier biðium þig/ ad þu vilier uppvekia oss/ ad vier med ollre Rostgiæfe mættum ganga Christelega i godum Verkum/ og alltijd skyrkiast fyrer þig og þundner verda i allre Gudrækne/ Fyrer þin/ etc.

Pist. S. Pet. 2. Pistl. 1. Cap.

Elskuleger Brædur. Fyrer þvi
vil eg eige undanfella ad ámin-
na ydur jafnlega um̃ þetta/ þo
ad þier vited þad/ og erud stirkver i
nálægum Sañleika. Þviad eg hygg
þad riettelegast/ so leinge sem eg er i
þessare Tialldbwd/ ad uppvekia yd-
ur med Amiñingum. Þviad eg veit
þad/ ad eg hlijt snarlega þessa mijna
Tialldbwd af ad leggia/ so sem vor
Drotteñ Jesus Christur hefur mier
Opeñberad. Eñ eg vil Kapps um̃-
kosta/ þad þier (epter mijna Utfør)
jafnañ hefdud slijkt til miñis ad hall-
da. Þviad eige høfum vier þeim
Dæmafroodũ Fræsøgũ epterfilgt/
þa vier giørdum ydur kuñañ Krapt
og Hingadkomu vors Drottens Je-
su Christi. Helldur høfum vier sialf-
er sied hñs Vegsemd/ þañ Tijd hañ
a[illegible]ode Fødur medtook Dyrd og
H[illegible]/ þar ed þess hattar Raust til
hñs skiede/ af mikellegre Dyrd. Þesse
Ex

Er Miñ Elskulegur Sonur / Af
hveriū mier vel þocknast. Og þessa
Raust þa heyrdum vier ap Himnum
verda / þa vier vorum med honum
uppa Fiallenu Helga.

Gudspialled S. Matth. 17. C.

A þeim Tyma. Og sex Dog
um þar epter/ took Jesus med
sier Petrum og Jacobum/ og
Johañem Brooder hañs/ og hap-
de þa apsydes uppa hatt Fiall/ og
ummyndadest fyrer þeim. Og hñs
Asiana skein sem Sool/ Eñ hañs
Klæde urdu so biort sem Lioos. Og
sia / ad þeim byrtust þeir Moyses
z Elias/ z toludu vid hñ. Eñ Pet
ur ansade og sagde til Jesu. Herra/
hier er oss gott ad vera. Ef þu villt
þa vilium vier giora hier þriar
Tialldbuder / Þier Eina/ Moyse
Eina/ og Eliæ Eina. Og þa hañ

Þar þeckia ad tala / Sim / ad biart
Ský umskyggde þa. Og Sim / ad
Røddeñ wr Skÿenu sagde: Þesse
er Sonur miñ Elskulegur / ad hvor
sum mier velþocknast / hlýded þier
honum. Og er Lærisveinarner hey
rdu þad / þiellu þeir fram a sÿnar
Asioner / og urdu miøg hrædder.
Eñ JEsus gieck til þeirra / Toock
a þeim / og sagde: Standed upp /
og vered ei hrædder. Eñ þa þeir
litu upp / sau þeir aungvañ nema
Jesum alleinasta. Og er þeir geing
gu ofañ af Fiallenu / baud Jesus
þeim / og sagde: Þier skulud aung
vum þessa Syn seigia / þar til ad
Mañsins Son / er upp aptur
risen fra Daudum.

Ender Gudspialla og Pistla
Aared um Krïng.

Þegar

Þegar aungver eru Com-municantes/ þa ma lesa Eina af þessum Epterfylgiande Collectum.

Vm Syndanna Fyrergiefning.

ALmattuge/ Eilijfe Gud/ Straffa oss ecke epter vorum Syndum/ og þo ad vier jduglega forþienum þijna Reide og Refsing med Oaflaatanlegum Syndū og Misgiørdum vorum/ þa laat oss ecke Eylijflega fordæmast / helldur fyrergief oss þær/ vegna þinar Myskunar/ og lat þær vera huldar fyrer þynu Auglite. Fyrer þinn/ etc.

Fyrer Samkundunne.

ALmattuge/ Eilijfe Gud/ Sem hefur epter þynu Guddoomlegu Raade/ kallad oss i Samkundu þinar Christne. Vier biddium þyna Oseigianlega Myskun og Giæsku / Giør oss styrkva og stadfasta i þijnu Heilaga Orde / So sem þu hefur Nadarsamlega uppbyriad vid oss / Ad vier mættum fyrer þier lifa i Riettre Tru / og Jafnframt medal vor i riettum Kiærleika og Samþycke. Fyrer JEsum Christum/ etc.

Fyrer Christelegre Kotkiu.

ALmættuge/ Eilyfe Gud/ sem alleina veitest Tølu þina vvvaldra Barna / sem Erpa skulu þa Eilyfu Sæluhiælp. Vndóstu ad varðveita þyna heilaga Christne i saññre Truwareñar Jætningu / Og riettum Kirkieleika/ So ad hun mætte ollum Klutum hier bocknast. Fyrer þiñ Elskulegañ Son / etc.

Ad bidia um Grooda Jardareñar.

GLysse/ Almættuge Gud/ Sem vegna vorra margþølldra Synda/ lætur Regn og hagl vmmelega Vedrættu ecke koma a Jordena / so sem þad skiede a Døgum Elias/ Og þu lætur Regn falla yser eitt Stad eñ ecke añañ. Vier bidium þyna Fødurlega Gæsgierne / Lat upp þyna Myskunar Sönd / med Regne og Grood da yser Jørdena/ ad vier fyrer þyna Hiælp/ Klæstod og Myskun/ mættum Lof og Packer seigia þynu Heilaga Nafne. Fyrer DRottenn vorn JEsum Christum þiñ Elskulegañ Son/ sem/ etc.

A Brana Døgum.

ALmættuge/ Eilyfe Gud/ sem alleina ert Hialp z Styrkur allra þra sū þig akalla/

akalla/ Vier bidium/ Heyrdu Bæner bl-
ra Christeña Maña/ og gief oss/ad hvør-
ia vier bidium riettelega og epter hin-
um Vilia / ad þad sama mætte oss Nyt-
samlega veitast. Fyrer Drott-
en vorn JEsum Christ-
um / etc.

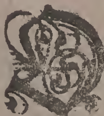

Fyrer vorra Misgiørda Saker er hann Særdur / Og pyrer vorra Synda Saker er hann Lemstradur. Hegning

enn liggur a honum / Uppa pad vier hefdum Fridenn. Og pyrer hanns Bennar erum vier Heilbrygder pordner.

Historia
Pijnunnar og
Daudans DROTTens
Vors JESU CHRISTI /
Ut Af Fiorum GUDSpiallamønnunum Samanlesen.

G þa þeir Hofdu Lofsaunginn sungit / Geck JESUS ut sem hann var vaner / yfer umm Lækenn Kedron til Fiallsins Oliveti.

Enn hans Lærisveinar fylgdu honum epter. Þa sagde hann til þeirra: A þessare Nottu munud þier aller Hneixlast a mier / Þvi ad

Skrif-

skripad er/Hirderenn mun eg slaa/og Sauder Hiardarennar munu i sundur tuistrast/ enn nær eg rijs upp aptur / þa mun eg ganga fyrer ydur i Galileam. Petur svarade og sagde til hanns : Þo aller hneixle sig a þier / þa skal eg þo alldrei hneixlast. JEsus sagde til hanns/ Sannlega seige eg þier / ad i Dag ꝼdur enn Haninn galar tvisvar/muntu aꝼneita mier þrisvar. Enn hann/ Petur/talade þa enn frekar / Jaa/ þo eg ætte ad deya med þier / þa skal eg ecke afneita þier. Slijkt hid sama sogdu aller Lærესveinarner.

Þa kom JEsus med þeim i þad Akurgierde sem hiet Gethsemane/ þar var eitt Grasgardur/ þar gieck JEsus inn og hanns Lærestveinar / Enn Judas sa ed sveik hann/visse og þennann Stad/ þviad JEsus sapnadest

adeſt vpp hangad med ſijnum Lærer
ſveinum. Þa JEſus kom i þañ
Stad/ ſagde hañ til ſiña Lærſvei
na. Setied ydur hier a medañ eg
fer burt og bidst þar yprer. Bidied
ſo ad þier ſalled ecke i Freiſtne.

Og hañ took med ſier Petrum
og Jacobum og Johañem / þa tvo
Sonu Zebedei / og took til ad Hrig
giaſt / titra af Hrædſlu og harm
þvingeñ ad verda/ og þa ſagde hñ
til þeirra : Myn Sala er hrigg
allt i Dauðañ/ blyjed hier og vak
ed med mier.

Og hañ ſleit ſig i burt fra þm/
og giecꝭ litlu fram leingra nær ei
nu Steinſnare/ og fraup a Kne /
fiell fram a ſijna Aſioonu til Jar
dar/ z bad. Ef þad mogulegt væ
re ad ſu Stund hia ſier lide/ z ſag
de/ Mıñ Fader/ef mogulegt er/þa
vijke

vijke þesse Kaleikur fra mier/ Ab-
ba Fader minn / allt er þier mogu-
legt / Tak burt þennann Kaleik fra
mier / Þo ei hvad eg vil / Helldur
hvad þu villt. Og hann kom til sin-
na Lærisveina / og fann þa sofan-
de/ Og sagde til Peturs: Simon /
sefur þu? Formatter þu ecke eina
Stund ad vaka med mier? Vaked
og bidied so þier falled ecke i Freistn-
ne. Anden er reidubwenn/enn Holld-
ed er veikt.

J annad sinn gieck hann enn burt ap-
tur/ badst fyrer / talade þeim somu
Ordum / og sagde. Minn Fader /
Ef þad er ecke mogulegt ad þesse
Kaleikur vijke fra mier / utann eg
dreckehann/þa verde þinn Vilie. Og
hann snere aptur / Kom og fann þa
enn sofande/þviad þeirra Augu vo-
ru þrwngenn af Svefne / Og þeir
vissu

vissu ecke hvoriu þeir svorudu hon-
um. Og hann skilde vid þa/ og gieck
burt aptur/ og bad i þridia sinn med
somu Ordum/ og sagde: Fader/ ef
þu vilt so/ þa tak þennan Kalek
fra mier/ þo ecke minn/ helldur vers-
de þinn Vilie. Enn honum birtest
Eingell af Himne/ Sa ed styrkte
hn. Og þa hn var staddur i Dauds-
ans Stridde/ took hann akaflega ad
bidia. Enn hans Sveite vard so sem
Bloodhniklar/ þeir ed fiellu a Jords-
ena. Og hann stood upp fra Bæns-
enne/ og kom til sinna Læresveina i
þridia sinn/ og fann þa sofande af
Hrigd/ og sagde til þeirra: Sofed
þier nu þad epter er og hvyllest. Hvo
ad sofed þier? Þad er noog/ standed
upp og bidied so þier falled ecke i
Freistne. Sioned sw Stund lidur
ad nalgast/ og er komenn/ ad Manns-

sens

ſens Son mun Ofurſeliaſt i ſynd-
ugra Hendur/ſtanded upp og gaun-
gum hiedan/Siaed/ſa ed mig ſvik-
ur/ han er i Nand. Og jafn-
ſnart ſem han var en ad tala um
þetta/Sia/ eirn af þeim tolf ſem
Judas hiet/ þa er han hafde nu
til ſyn teked Flock Mana og Þien-
ara Kiennemana Hofdingiana og
Phariſeana/ kom han þangad og
med honum Flockur mikell/med bli-
ſum/Lompum/ Sverdum/Stoung-
um og Vopnum/utſender af Kienne-
mana Hofdingium/Skriftlærdum
& Olldungum/ & hn gieck fyrer þim.
Sem JEſus viſſe nu allt hvad
yfer han ætte ad koma/ gieck han
fram og ſagde til þeirra: Ad hver-
ium leited þier? Þeir ſvorudu hon-
um/ ad Jeſu af Nazareth. Jeſus
ſagde til þeirra/Eg em han. En

Judas

Judas sem ed sveik hañ / stood eirn-
eñ hia þeim / eñ sem Jesus sagde
til þeirra / Eg em hñ / horfudu þeir
bak aptur z duttu til Jardar. Nañ
spurde þa eñ einusiñe / ad hvorium
leited þier? Eñ þeir sogdu / ad Je-
su af Nazareth. Jesus svarade /
Eg sagda ydur þad / eg em hann.
Þar fyrer / ef þier leited ad mier /
þa lated þessa i burt fara. So ad
uppfilltest þad Ord / hvad hñ hafde
de sagt. Ad aungrum glatade eg
af þeim sem þu gafst mier.
(Joh. 17.)

Eñ Svikareñ hafde giefed
þeim sameigenlegt Teikn / z sagt.
Hvorn helst eg kisse / sa er þad /
griped hañ og leided i burt vare-
eigdarlega. Og þa hañ kom / nal-
gadest hañ JEsum ad hañ kisse
hañ / og jafnsnart gieck hañ til

hañs /

hans/ og sagde. Heill siettu Rabbi
Rabbi / og kiste han. Enn Jesus
sagde til hans. Vinur / hvar pyre
er ertu komenn? Juda/ svijkur þu
Mannsins Son med Kosse? Þa ge
ingu þeir þangad/ og logdu sijnar
Hendur a Jesum og gripu hann.
Enn þa ed þeir sem hia honum vo'
ru sau hvad verda villde/ sogdu þr
til hns. Herra / skulum vier sla
med Sverde? Og sia / ad eirn af
þeim sem med JEsu voru og þar
stoodu/ Simon Petur/ hafde eitt
Sverd/ riette wt Hendena/og rick'
te þvi og sloo til Presta Hofding'
ians Þienara / og hioo af honum
hans hid hægra Eyra. Og sa
Þienare hiet Malchus.

Enn JEsus svarade og sagde.
Leifed þeim ad giora enn þrekar/ og
sagde til Peturs. Stick þu þinu
Sver'

Sverde i Slijdrer / hvlad hvor ad Sverded tekur / sa mun þyrer Sverde faraſt. Eda meinar þu ad eg kuñe ecke nu ad bidia miñ Fodur þad hañ ſende mier meir eñ tolf Legion Eingla ? Skal eg ecke drecka þañ Kaleik hvorn ed miñ Fader hefur mier gieſed ? Eñ hvorneñ ſkyldu þa Ritningarnar uppfyldar verda ? Þvi þad hlijtur ſo ad ſkie. Og hañ ahrærde hañs Eyra og læknade hañ.

A þeim Tijma ſvarade JEſus og ſagde til Folkſins / og þeirra Preſtahofdingia / og Yfirbodendanna Muſtereſins og Olldungaña / ſem til hañs voru komner. Þier eru ut ſo ſem til añars Ræningia utgeingner med Sverdum og Staungum ad grijpa mig. Daglega hefe eg hia ydur verid / ſeted og kient i

Muſt-

Muſterenu/og þier haþed aungvar Hendur a mig lagt / og ecke griped mig / Helldur er þetta ydar Tijme og Magt Myrkrañа/ſo ad Ritnin garnar uppþylldust. Eñ allt þetta er ſked ſo ad uppfylleſt Ritningar Spamañаña. Þa forlietu hañ aller Lærefveinarner og flijdu. Og þar var eirn ungur Mañ ſa ed hon um epterþylgde/ hañ var med Lijne klædour yfer bert Hørund / Og Vngmeñe gripu hañ. Eñ hñ ſnar ade Lijnklædenu og flyde nakeñ i burt fra þeim.

Eñ Flockureñ og hiñ ypparſte Hoþudsmadur/ og Þienarar Gydingaña gripu JEſum og bundu hañ / Og leiddu hañ fyrſt burt til Hañam/ ſa var Fader Konu Caiphæ / Hver ed þa var þeſſ Aars Yfirſte Preſtur/ Og þeir burtleiddu

JEſum

JEsum fangeñ til Caipham Kie-
nemaña Hofdingia / eñ Caiphas
var sa sem Gydingum gaf þad
Rꝛd / ad betur være þad eirn Mad-
ur dæe fyrer Fo.ked.

Og þeir innleiddu hañ i Hws
hess ypparsta Prests / þar ed med
honum aller Kieñemaña Hofdin-
giar / Skriptlærder og Ølldungar
voru samankomner. Eñ Simon
Petrus fylgde JEsu epter allenga-
dar / allt i Forstofu Kieñemanna
Hofdingians / og eirn añar Lære-
sveirn / sa same Læresveirn var kun-
nugur Kieñemaña Hofdingianum /
og giekk iñ med JEsu i Forstofu
Kieñemaña Hofdingians / Enn
Petur stood þar wte fyrer Dyrun-
um. Þa giekk wt sa añar Lære-
sveirn / sem Kieñemaña Hofding-
ianum var kuñugur / og talade vid

Dyravorslu Konunx / og leiddᵉ Petrum īn leingra i Forstofu Kieᵉ kiemana Nordingians. Og hañ gieck īn/ hvŧad Pienararner heyrdu Elld kveiktañ i midre Forstofuñe og settst til samans/ eñ Petur setteᵉ sig a millum peirra og vermde sig vid Logañ/ ad hañ sæe hvor Endᵉ er par a yrde. Eñ Petur sat utar i Forstofuñe/ og par hañ var fram̄ betur i Forstofuñe/ kom ein af Am̄bꝏttum Kieñemañs Nordingians/ og pa hun leit Petrum sitia vid Log añ og vermá sig/ leit hun til hás og starde a hañ / gieck til hañs og sagde. Hvort ert pu og eirn af pessᵉ Mañs Lærisveinum? Og pu varstᵉ med JEsu peim Galilæiska afᵉ Nazareth. Eñ hañ Afneitade Honum fyrer ollum / seigiande. Kona / Ei er eg / Eg pecke hañ eigᵉ

eige / og ei veit eg hvad þu seiger:
Og hañ gieck wt i Fordyred / og
Haneñ gool. Eñ Prælarner og
Þienararner stoodu sem giort hof
du Kolaeld/ og vermdu sig / þviad
Kulde var / Petur stood þar hia
þeim og vermde sig. Eñ Kieñe-
maña Hofdingeñ spurde JEsum
þa ad um hañs Lærisveina og hñs
Kieñingu. Og JEsus svarade ho
num / Eg heſe opeñberlega talad i
Heimenum/ Eg hefe og med jafe
nade kient i Samkundu Hwsum /
og i Musterenu þar ed Gydingar
allstadar ad koma til samans / og
eckert hef eg i Leinum talad / hvad
spyr þu mig ad þessu? Spyr þu þa
þar ad sem heyrt hafa hvad eg he
fe talad til þeirra / Siá þu/ þeir
hinu somu vita hvad eg hefe sagt.
Eñ sem hañ talade þetta/ þa gaf
N a eirn

eirn Þienaraña sem þar stood hia/ honum eitt Kinnhest / og sagde. Skalltu so svara Bisskupenum? JEsus svarade. Hafe eg illa tal-ad þa bevysa þad/ ad þad sie orietti/ eñ hafe eg satt sagt / hvar fyrer slær þu mig? Og Hañas sende hañ bundeñ til Caiphas Kieñemanna Hófdingia.

Eñ Ambatteñ þar hun sa Petrum took hun aptur til ad segia þeim sem þar hia stoodu / þesse er eirn af þeim. Eñ sem hañ geck wt um Dyrnar / leit hañ ein øñur Ambatt og sagde til þeirra sem þar voru / þesse var og med JEsu af Nazareth. Og litlu sijdar þar epter sa hañ eirn añar og sagde: Þu ert og eirn af þeim. Og Simon Petrus stood þar og vermde sig/ þa toludu þeir til hañs. Ertu

eӻ

ef hans Læresveinum? Og i añad
siñ neitade Petur aptur med Eyde
og sagde: Madur/ eige em eg/ ecke
þecke eg þañ Mañ.

Eñ þeir Ædstu Prestar og Øll
dungar/ og allt Raded leitudu Liug-
vitna i giegn JEsu/ so ad þeir giæ-
te honum i Hel komed/ og fundu
ecke. Og þo marger Liugvottar gei-
nge þar fram ad/ þa fundu þeir
eckert/ Þviad marger báru Fals-
vitne i moote honum/ Enn þeirra
Vitnisburder voru ecke samhlioda.
Eñ ad Sijdustu stoodu upp og gein-
gu fram nockrer tveir Falsvottar/
og báru Liugvitne i moote hm̄/ og
sogdu: Vier hofum heyrt hm̄ seigia/
Eg kañ og vil nidurbrioota þetta
Mustere Guds sem med Hondum
er giort/ og a þremur Døgum upp-
byggia eitt añad þad et er med Hon-

 dum

dum giert/ Eñ peirra Vitnisburd er urdu enn pa ecke samhlioda. Sa Ædste Prestur stood pa upp midt a millum peirra/ spurde JE-sum ad og sagde til hañs. Svarar pu aungvu? Hvad vitna pesser a moote pier? Eñ JEsus pagde og svarade aungvu. Pa anſade eñ apt ur sa Ædste Prestur / Spurde hañ ad/ og sagde til hñs: Ertu Christur Sonur hins Blessada/eg sære pig vid lifanda Gud / ad pu seig-er oss ef pu ert Christur Sonur Guds? JEsus sagde til hañs: Pu sagder pad/eg em. Eñ po seige eg ydur / Hier epter munud pier sia Mañsins Son sitia til hægre Hañ dar Kraptarens/og komanda i Sky um Himens. Pa reif Kieñemañ Hofdingeñ sijn Klæde i sundur og sagde/Hañ Gudlastar. Hvad purf um

um vier nu framar Vitnaña vid ?
Sia/ pier heyrdud nu siælper hañs
Gudlastan. Hvad virdest ydur? Eñ
þeir fordæmdu hañ aller / svorudu
og sogdu: Hañ er Daudans sekur+
Og litlū Tijma þar epter / nær
eirnre Stundu / styrkte nockur añar
þad / og sagde: Ad sañu var og
þesse med honum / þvi hañ er eien
Galilæare. Og aptur geingu þeir
ad er hiä stoodu / og sogdu til Pe-
turs: Sañarlega ertu aff þeim / þvi
ad þitt Tungumæl er samhlioda /
og opeñberar þig. Þa sagde eirn aff
Kieñemaña Hofdingians Þienur-
um / Frænde þess sem Petur hioo aff
Eyrad. Sa eg þig ecke i Grasgard
enum med honum? Þa neitade
Petur þvi enn aptur / Og säg-
de+ Madur / Eige veit eg hvad þu
seiger+ Þa took hañ til ad formæ-

la ſier/ og ſveria. Eige þecke eg
þañ Mañ/ um̃ hvorn þier taled.
Og jafnſnart et hañ nu talade enn
framar/ Gool Haneñ i añad Siñ/
Og Drotteñ ſnere ſier vid / og leit
til Peturs / og Petur minteſt Ord-
aña JEſu / er hañ hafde ſagt til
hañs/ adur eñ Haneñ galar Tvis-
var/ muntu afneita mier þriſvar /
og hañ gieck wt og griet beiſklega.
Þa tooku nockrer ad ſpyta a
hañ/i hans Aſioonu/ og bordu hañ
med Knefum/ Eñ Þienararner/og
þeir Meñ ſem hielldu JEſu/ dar-
udu hñ og ſleou/ og birgdu hñs A-
ſioonu/ og ſlogu hañ med Knefum/
ſpurdu hañ og ſogdu: Spaa þu
oſſ Hvor Er Sa þig Sloo? Og
margt añad Hadulegt ſogdu þeir
vid hañ.
Og ſtrax um̃ Morguneñ er Da
gur

gur vàr/sopnuduſt ſaman og hieſſ-
du Raadſtepnu aller Æðſtu Preſtar
med Ölldungum Lydſens z Skript-
lærdum; og par ad auk ollu Raade-
enu/moote JEſu/ ſo ad peir giæte
honum i Hel komed. Og leiddu hn̄
upp fyrer ſitt Raad/og ſogdu: Ef
pu ert Chriſtur/ ſeig oſſ pad? Og
hañ ſagde til peirra: Ef eg ſeige
ydur pad / pa trwed pier pvi eige /.
Eñ ef eg ſpyr ydur/pa ſvared pier
mier eige/ Edur lated mig lauſañ.
Nu hiedañ i frä mun Mañſens
Sonur ſitia til hægre Handar Gu-
ds Kraptar. Eñ peir ſogdu aller:
Ertu pa Guds Sonur? Hañ ſag-
de pa til peirra / Pier ſeiged pad /
Eg em hañ. Pa ſogdu peir/Hvad
purfum vier nu Vitnesburdeñ lein-
gur / vier ſialfer heyrdum pad af
hañs Muñe. Og allur ſa peirra

Skare stood upp og bundu Jesum/ og leiddu hañ i burt fra Caiphas og i Pijnghwsed/ og ofurselldu hañ Landsdoomaranum Pontio Pilato/ Eñ þad var sneñia Morguns.

Þa er Judas sa er hañ hafde forraaded/ sa þad hñ var til Dauda dæmdur/ Jdradest hañ þess/ og færde aptur þeim ædstu Prestum og Olldungum þa þriatijger Silfur-Peninga/ og sagde: Syndgad hefe eg/ ad eg forried Saklaust Blood/ Eñ þeir sogdu: Hvad kiemur þad vid oss? Sia þu þar fyrer. Og hñ snarade þeim Silfur-Peningum i Musteted / skundade þadañ / gieck i burt og heingde sialfañ sig. Eñ þeir Ædstu Prestar tooku Silfur-Peninganna/ og sogdu: Eige hæfer ad vter lagium þa i Guds Kistuna/ þviad þ er Bloods-Verd. Eñ þeir

þeir hielldu Eitt Rad / og keyptu med þeim Leirsmids Akur / Framan de Mønnum til Greptrunar. Fyrer þad / er sa Akur kalladur Bloods Akur / allt til þessa Dags. Þa er uppfyllt hvad sagt er fyrer Jeremiam Spamann / seigiande: Þeir tooku þa þriatiige Silfurpeninga / er hinn Sellde var med betaladur / hvorn þeir keyptu af Israels Børnum / og hafa giefed þa fyrer Leirkiera Smids Akur / epter þvi sem DRottenn hafde mier boded.

Og Hofudprestarner og Ølldungarner / geingu ei sialfer inn i Þinghwsed / ad þeir sauruguðust eige / helldur so þeir mætti neita Þaaskana. Pilatus gieck þa wt til þeirra / og sagde: Hvøria Akiæru færed þier i giegn þessum Manne? Þeir svorudu / og søgdu til hans: Ef

R 6 þesse

þesse være ei Illrædis-Madur / þa
hefdum vier eige i Hendur feinged
þier hañ. Þa sagde Pilatus til
þeirra/ Taked þier hañ þa og dæm
ed epter ydrum Løgum. Gyding-
ar søgdu þa til hañs: Oss leifest
ecke ad Lijflata nockurn/ So ad þ
Orded Jesu uppfylltest/er hañ sag
de: Teiknande þar med/ hverium
Dau a hañ skyllde deya. Eñ Je-
sus stood frame fyrer Landsdoom-
aranū. Eñ þeir tooku ad æklaga
hañ/og søgdu: Þeñañ fiñum vier
ad hañ fræsnijr Foolkenu/ og fyr-
erbijdur Skatt ad gifva Keysaran-
um/ og seiger sig ad vera Kongenn
Christum. Þa gieck og i añad Siñ
iñ Landsdoomareñ Pilatus/kallade
JEsum/og sagde til hañs: Ertu
Kongur Gydinga? Jesus svarade:
Talar þu þad af sialfum þier/eda
hafa

hapa adrer sagt þier þad um mig? Pa svarade Pilatus/ Er eg nockud Gydingur? Þijn Þiood og Kiennimána. Hófdingiar Ofurseldu þig mier/ Hvad hefur þu giort? Jesus svarade: Mitt Rijke er ei af þessum Heime/ Ef ad mitt Rijke være af þessum Heime/ þa mundu mijner Þienarar striida þar fyrer/ so ad eg Ofurselldest ei Gydingum/ eñ nu er mitt Rijke eige þadañ. Þa sagde Pilatus til hñs: Ertu þo samt Kongur? Jesus svarade/ og sagde til hñs. Þu seiger þad/ Eg em og Kongur/ Til þess er eg fæddur og i Heimeñ komeñ / ad eg bere Vitne Sañleikanum/ og hver hañ er af Sañleikanum/ sa heyrer mijna Rodd. Pilatus sagde til hñs: Hvad er Sañleikureñ? Og þa hañ hafde þetta sagt/ Gieck hañ wt aptur til

Gydinga/og sagde til Heirra Yppo
ursku Presta og til Lydsens. Aung
va Søk siñ eg med þessum Mañe.
Og Hoᵽudpresstarner æklogudu hñ
hardlega. Og sem hañ æklagadest
aᵽ þeim ædstu Prestum og Ølldung
um/ svarade hañ aungvu. Pilatus
spurde hañ aptur ad / og sagde til
hãs. Svarar þu aungvu? Heyrer
þu ecke? Sia / hvorsu hardlega
þeir æklaga þig. Eñ Jesus svar
ade-hoñi aungvu þramar til nock-
urs Ords / so ad Landsdoomarenn
undradest þad mærsta. Eñ þeir vo-
ru þess ækafare/ og sogdu. Hañ
Heᵽur uppæst Foolked/ med þvi hñ
Hefur kiendt a ollu Gydingalande/
og Heᵽur tilteked i Galilæa / allt
hingad. Eñ er Pilatus heyrde
Galilæam neᵽnda/spurde hañ ad/
hvort hañ være eirn Galilæare/ og
er

er hn̄ fornam ad hn̄ var under He-
rodis Vellde/ sende hañ hn̄ burt til
Herodem/ sm̄ eirneñ var a þm̄ sömu
Dögū i Jerusalem. Eñ er Herodes
sa Jesū/ vard hn̄ næsta gladr/ ꝥ hn̄
hafde ꝥ löngu girnst ad sia hn̄/ af
þvi hn̄ hafde margt heyrt af hm̄/ z
hn̄ vænte ad hn̄ munde sia eitt Teikn
af hm̄/ z adspurde hn̄ a marga Ve
ga/ eñ hn̄ svarade hm̄ öngvu. Eñ
Kiennemaña Höfdingiar og Skript
lærder/ stoodu og ásökudu hn̄ hard-
lega/ eñ Herodes mz sinū Stridsa-
moñū forsmaade hn̄ z spottade/ fær
de hn̄ i hvijtt Fat/ og sende hn̄ aptur
til Pilatū. Og a þm̄ Deige urdu þr
Pilatus z Herodes Viner aptr/ ꝥ
ædur voru þeir Ovíner sin a mille.
Eñ Pilatus samañkallade Pre-
esta/ Höfdingia og Höfudsmeñ og
Lydeñ/ og sagde til þeirra. Þier
hafed

haþeð þeñañ Mañ til mjn hafꝛ / ſo ſem þañ er praſnġr Folkenu/ og ſiaed / eg hefe yfer heint hañ hier fyrer ydur/ og a þeſſum Mañe fiñ eg aungva af þeim Sokum / þar um̃ þier klaged hañ/ og ei helldur Herodes / þviað eg ſende ydur til hañs/ og ſiaed/ eckert er af honum giort/ þad Dauða ſie verdugt/ fyr er þui vil eg tefta honum og læta lauſañ.

Eñ a Hatſðar Deigeñũ hlaut Landsdoomareñ epter Venıu/ Folkenu lauſañ að læta eirn Band ingıa / hvorn hellſt þeir villdu/ og epter hvorium þeir beiððuſt. Eñ þa haſðe hañ eirn Nafnkiendann Bandingia/ framar oðrum / ſa eð Barrabas hiet/ med Vpphlaups Moñum bundeñ / hvorier i Vpp

hlaupe

hlaupenu hþfdu Wjg unid. Sem
þeir voru til samans komner/ sagde
Pilatus til þeirra: Þad er ydar
Sidvenia / ad eg giefe ydur eirn
lausan a Paaskum/ og Folked kall-
ade upp / og took til ad bidia / ad
han villde giora sem han vare van-
ur. Eñ Pilatus svarade þeim og
sagde: Vilied þier ad eg giefe ydur
nu Gydinga Kongen lausañ? Hvorn
vilied þier ad eg giefe ydur lausañ
Barrabam eda JEsum/ sem kall-
ast Christur/ (þviad han visse vel
ad Hofud-Prestarner hofdu af
Ofund oparfelldt hañ.) Og sem
hañ sat a Doomstoolnum / sende
hañs Hwsfru til hañs/og liet segia
ia honum: Haf þu eckert ad giora
med þañ Riettlaata / þviad/ margt

Hefe

hefe eg lided i Dag i Draumū fyr
er hañ. Eñ þeir Ædstu Prestar
og Olldungar riedū Folkenu og eg'
giudu ad þad skyllde bidia ad hañ
giæfe þeim miklu helldur Barra-
bam lausañ / Eñ JEsum skylldu
þeir deyda. Þa svarade Landsdoo-
mareñ Pilatus / og sagde til þeir-
ra. Hvorn af þessum tveimur vilied
þier ad eg læte ydur lausañ? Þa
kallade upp allur Hoopureñ/og sag
de: Tak burt þeñañ/ Og gief oß
Barrabam lausañ. Þa svarade
aptur Pilatus/ kallade og sagde til
þeirra / og villde JEsum lausañ
læta. Hvad vilied þier þa ad eg
skule giora vid JEsum/ af hvør-
ium sagt er / ad hañ sie Christur
Kongur Gydinga? Eñ þeir kolłu-
du þa aller aptur upp / og sögdu:
Kroßfestest hañ/ Kroßfestu hañ.
Þa

Þa sagde Landsdoomareñ eñ i þri-
dia siñ til þeirra. Hvad Jllt hefur
þa þesse giort? Aungva Dauda-
Sok fiñ eg med honum/ fyrer þvi
vil eg Hegna honum/ og lata hañ
lausañ. Eñ þeir kolludu þvi meir/
seigiande: krossfestest hñ/krossfestu
hañ. Og aller kolludu aptur/seig-
iande: Eige þeñañ helldur Barra-
bam. Eñ Barrabas var eirn Ræ-
ninge / Hvør ed var fyrer Upp-
hlaup og Mañslag / er skied var i
Borgeñe/iñsettur i Fangelse. Og
þeir stoodu þvi fastara þar a med
miklum Hlioodum/Oskande þad ad
hañ yrde Krossfestur / Og þeirra
Hliood og Hofudprestaña tooku
yfer.

Þa took Pilatus JEsum og
Hudstrykte hañ/Eñ Striidsmeñ
Landsdoomarans tooku hañ / og
leiddu

leiddu hañ med sier iñ i Þynghwsed / kolludu saman og sofnudu ad honum ollu Lidenu / og afklæddu hañ/og færdu hañ i Eina Purpura Kapu / og flietuðu eina Coronu af Þyrnum / og settu hana a hañs Hofud/og Reyr i hañs hægre Hond/og beigdu Knie fyrer honum/ spiodu hañ og tooku ad heilsa honum/ og sogdu: Heill siertu Kongur Gydinga / og gafu honum Pwstra og hræktu a hañ/ tooku Reireñ og bordu um hañs Hofud / fiellu a Knie og tilbadu hañ. Þa gieck Pilatus wt aptur og sagde til þeirra: Sieed eg leide hann nu wt hingad til ydar/ So ad þier viited þad eg fiñ aungva Sok med honum. So gieck JEsus wt/berande Þyrnekoronu z Purpuraklædeð/og hañ sagde til þeirra: Sieed Mañeñ.

Mañeſt. Þa er Kieſiemaña Hofd-
ingiarner z Þienararner ſau hañ/
kolludu þeir og ſøgdu: Kroſſpeſtu/
Kroſſpeſtu. Pilatus ſagde til þeir-
ra: Taked þier hañ z Kroſſpeſted/
þviad eg piñ aungva Sök med ho-
num. Þa ſvorudu honum Gydinga-
ar. Vier hoꝼum Lög z epter vor-
um Legum a hañ ad deyia / þviad
hañ giorde ſig ſialfañ ad Guds
Syne.

Þa Pilatus heyrde þad Ord-/
Ottadeſt hañ eñ meir/ og gieck apt-
ur i Þyngh{w}ſed/ z ſagde til Jeſu:
Hvadañ ertu? Eñ Jeſus gaf hon-
um eckert Svar. Þa ſagde Pilatus
til hañs: Talar þu eige vid mig?
Veitſtu ecke ad eg hefe Rad til ad
Kroſſpeſta þig/ z eg hefe Rad til
ad giefa þig louſañ? JEſus ſvar-
ade/ Eige hefder þu neckud Valld
yfer

þer mier / nema þier være gieþed þad hier ad ofan / fyrer þvi hefur sa meire Synd / er mig ofurselde þier. Og epter þad leitade Pilatus vid / hvornen̄ han̄ giæte læted han̄ lausan̄. En̄ Gydingar hroop udu / og sogdu: Ef þu lætur þen̄ an̄ lausan̄ / þa ertu ecke Keysarans Vinur. Þviad hvor sem sig giører ad Konunge / han̄ er a moote Keysaranum. Þa Pilatus heirde þad Ord / leidde han̄ Jesum uͤt / og sette sig a Doomstoolen̄ / i þeim Stad sem kallast hinn Steinlagde / en̄ a Ebresku Gabbatha / enn þad var Affangadagur Paaska / nærre siøttu Stundu. Þa seiger han̄ og til Gydinga / Sied / þad er ydar Kongur / enn þeir kolludu / Burt / burt med hann / Kroßfestu hann. Pilatus sagde til þeirra: Skal

Skal eg Krossfesta ydar Konung? Kieñemaña Hofdingiarner svörudu : Aungvañ Konung hofum vier nema Keysarañ.

Þa er Pilatus sa þad hañ kom aungvu til Vegar / helldur þad / ad þar yrde eirn meira Upphlaup af / took hañ Vatn / og þvode Hendurnar fyrer Folkenu / z sagde : Saklaus em eg af Bloode þess hins Riettlata / Siaed þier til. Þa svarade allur Lydr z sagde : Hañs Blood kome yfer oss z yfer Børn vor. Eñ Pilatus þeinkte Folkenu Fullnæging ad giøra / z dæmde ad skie skyllde þeirra Bæne / gaf þm̃ Barrabam lausañ / þañ er iñ var settur fyrer Upphlaup og Mañdrap i Myrkvastofu / um̃ hvorn þeir bædu. Eñ JEsum Hudstryktañ fram̃ selde hañ þeim epter þeirra Vilia / ad

hañ

hann Kroſſþeſtur ydre.

Þa tooku þeir JEſum / epter þad þeir høfdu ſpottad hañ/ færdu hañ wr Purpura Kapuñe/og færdu hañ i ſijn eigeñ Klæde; og leiddu hañ wt/ ad þeir Kroſſfeſtu hñ/ og hañ bar ſiñ Kroſſ og gieck wt. Eñ i þui þeir geingu og leiddu hñ wt/ fundu þeir eirn Mañ ſm̃ fram hia gieck af Cyrene/ Simonem ad Nafne/ hvor ed komeñ var af Akre/ Fodur þeirra Alexandri og Ruffi/ hñ hendtudu þeir og þreingdu honum ad hñ bære hñs Kroſſ / og lögdu Kroſſeñ uppa hñ/ad hñ bære hañ epter JEſu.

Eñ honum fylgde epter mikell Fiolde Foolks og Kvenna / hvoriar ed grietu og hörmudu hañ. Enn JEſus ſnereſt til þeirra/ og ſagde: Þier Dætur af Jeruſalem/grated

eige

eige yfer mier / helldur grœted yfer ydur sialfum og yfer Børnum ydar. Þvi siined / þeir Dagar munu koma/a hvørium þeir seigia: Sælar eru Ofrjour / og þeir Kviðer er ei hafa fœdt/og þau Brioost/hvør eige voru mylkt. Þa munu þeir taka ad seigia: Fiollunū hrinied yfer oss/ Halsunum hilied oss. Ef þe it giora þetta vid bloomg-ad Trieð/ hvad mun þa ske vid hid þurra. Eñ tveir Spillvirkiar adrer leidduft og wt / ad þeir være aflifaner med honū. Og þeir leidduhañ wt i þañ Stad/sem kallast a Ebresku Golgatha/hvad ed þydest Hausaskelia Stadur/ og þeir gafu honum ad drecka i Vijne Myrru og Edik Galle blandad / og hañ tok þad eige til syn/þvi þa hañ smackade þad / villde hañ ecke drecka.

Og sem þeir komu i þañ Stad / sem kalladest Hosutskelia Stadur/ þar Krossfestu þeir hañ / og med honum tvo adra Ræningia a bád-ar Sÿdur/ eirn til hægre Handar / & aňañ til hiñar Vinstre/ eñ JE-sum i Mided. Eñ þad var nær uñ þridiu Stund er þeir Krossfestu hañ. Þa vard sw Ritning uppfyllt sem seiger: Medur Illvirkiū er hñ reiknadur. Eñ JEsus sagde: Fad-er fyrergief þeim / þviad þeir vita ei hvad þeir giora. Pilatus skrif-ade þa eina Yfirskrift / og sette hana og upp yfer Krossen̄/ upp yf-er hans Hofde festu þeir hans Daudasok. Eñ Yfirskriften og hver Sok honum var giefen̄/ var ritud yfer honum med Girskum / Latinskum og Ebreskum Bookstof-um. þEsse Er JESUS Af

Naza-

NAzareth/ KOnungur Gydinga. Þessa Yferskrift læsu marger af Gydingum / þviad sa Stadur var nærre Borgeñe / þar JEsus var Krossfestur. Þa sogdu þeir ædstu Prestar Gydingaña vid Pilatum: Skrifa þu eige Konungur Gydinga/ helldur þad hañ hafe saat/ Eg em Konungur Gydinga. Pilatus svarade: Hvad eg skrifade/ þad hefe eg skrifad.

Þa Stridsmeñerner hofdu Krossfest JEsum/ toku þeir hans Klædnad og giordu a fiogra Hlu- ta Skipte / sierhvorium Strids- Mañe eirn Hlut / og vorpudu þar um Hlutkiester/ hvor ad hañ skyllde hafa / og þar med Kyrteleñ / eñ Kyrteleñ var eige saumadur/ helld- ur fra Ofañverdu allur prionad- ur: Þa toludu þeir sijn a mille/ Skip-

rum vær honum eige i sundur/ hlute
uns heldur um hvørs hñ skal ve-
ra / so ad Ritningeñ uppfylldest /
hvad sagt er fyrer Spamañeñ/ er
seiger : Peir skiptu med sier Klæd-
um mijnum / og a miñ Kyrtel pa
logdu peir Hlutkieste. Og petta
giordu Stryjdsmeñerner/ og Folked
stood og horfde a. Og peir sem
geingu par fram hia/ hæddu hañ/
skooku Hofud syn og sogdu : Svei/
hvørneñ niderbrytur pu Mystered/
og uppbigger pad aptur a premur
Dogum ? Hialpa pu nu sialfum
pier/ ef pu ert Guds Sonur / og
stig nidur af Krossenum. Og Hof-
dingiarner spottudu hañ med peim/
Lyka eirneñ hæddu hañ peir ædstu
Prestar syn a medal med Skrift-
lærdum og Ølldungum / og sogdu :
Ødrum hefur hañ hialpad/ sialf-
um

um sier giefur hñ eige hialpad. Sie
hañ Christur og Kongur Israels/
þa stiige hañ nu niedur af Krossen-
um / ad vier siaum og meigum so
trwa honum. Hialpe hañ nu sialf-
um sier ef hañ er Christur hiñ Vt
valde Guds. Hañ treiste Gude/
hñ frelse hañ nu ef hñ hefur Lyst
til hañs/ þviad hñ sagde: Eg em
Guds Son. Ad honum hæddu og
Stridsmennerner/geingu til hñs og
færdu honum Edik / og sögdu:
Ef þu ert Kongur Gydinga/ þa
hialpa þier sialfum. Lyka eirnen
hæddu hañ Ræningiarner þeir med
honum voru Krossfester. Eñ eirn
af þeim Spillvirkium sem heingd-
er voru/lastade hañ og sagde: Ef
þu ert Christur/ frelsa sialfañ þig
og ockur. Þa svarade hiñ añar /
strappade hñ z sagde: Og þu hræd

eñ ei Heñdur Gud/ sem ert þo i eins Fordœmingu? Og ad söñu skier ock- ur þetta riettelega / þviad vid med- tokum hvad ockar Giørder voru verdar/ Eñ þesse hefur eckert O- skickanlegt giørt. Og hañ sagde til JEsu: DRotteñ/ minstu mijn þa þu kiemur i Rijke þitt. Og JEsus sagde til hañs: Sañlega seige eg þier/ J Dag skalltu vera med mier i Paradijs.

Eñ þar stoodu vid Krosseñ JE-su/ Mooder hñs og Moodur-Syst er hñs/ Maria Hweþrw Cleophæ/ og Maria Magdalena. Þa JE-sus sa nu sijna Moodur / og hañ Lœresvein þar nær standande / er hñ elskade / Seiger hañ til siñar Moodur: Kona/ sia þu/ þad er þiñ Sonur. Epter þad seiger hañ til Lœresveinsins: Sia / þad er þijn Mood-

Mooder. Og upp fra þeirre Stun
du took Lærisveirnerñ hana ad sier.
Og þad var nær um hina siøt-
tu Stund ad Myrkur giordest yper
allt Landed / allt nær til nijundu
Stundar / z Soolen miste sitt Skin.
Og um nijundu Stund kallade JE-
sus hatre Roddu / og sagde: Eli/
Eli / Lama Sabachthani. Hvad
ed wtleggst / Gud min / Gud min /
Hvar fyrer Forlietstu mig? Og
nockrer af þeim er þar stoodu hia /
þa þeir heyrdu þad / sogdu þeir:
Sia / hañ kallar a Eliam. Epter
þad / þa JEsus visse ad allt var
nu Fullkomnad / og ad Skriften yr-
de uppfylld / þa seiger hañ: Mig
Þyrster. Þar stood eitt Kier fullt
af Edike / jafnsnart hlioop einn
af þeim til / og took Njardarvott /
og fyllte af Edike / og sette hañ

opan a eirn Reirlegg/ og gaf hon um ad drecka/ og sagde: Lat vera/ Sium hvort Elias kiemur ad ta ka hñ opañ. Eñ adrer sogdu: Byd ed/ lated sia hvort Elias kiemur ad hialpa honum: Eñ þa JEsus hafde Edikеd til sijn tekеd/ sagde hañ: Pad Er Fullkomnad. Og JEsus kallade upp hatre Rodðu i añad siñ/og sagde: Fader J Hiinar Hendur Fel Eg Miñ Anda. Og er hñ hafde þetta sagt/ ad hneigdu Hofde/ uppgaf hañ siñ Anda.

Og sia / ad Tialdded Musterens rifnade midt sundur i tvo Parta/ fra ofañverdu/ allt nidur i giegnum/ og Jordeñ skalf/ og Biorgeñ klofnudu / og Grafernar lukust upp/ og marger Lijkamer Heilagra risu upp/ þeir ed sofnu/ og geingu

epter

epter hans Vppriſu wr Grøpum
um/ og komu i hina heilogu Borg/
og auglyſtuſt þar morgum. Eñ er
Hundrads hoꝼdingeñ / Hvør þar
ſtood giegnt/ ſa þad hvad þar ſkie-
de/ og ad hañ kallade ſe/ þa ed hañ
lietſt/ pryſade hañ Gud/ og ſagde:
Ad vyſſu hepur þetta eirn Rietlaat
ut Madur vered og Guds Sonur.
Og þeir ſem med henum voru ad
vardveita Jeſum/ þa þeir ſaau Jard
ſkialptañ/ og þad hvad þar ſkiede/
urdu þeir miog Ottaſlegner/ og ſog
du: Sañlega var þeſſe Guds Son-
ur. Og allt Foolk/ er þar var hia
og horꝼde a / Sem þeir ſaau hvad
þar ſkiede/ Barde þad ſier a Briooſt
og ſnere i burt aptur. Eñ aller
hans Kuñingiar ſtoodu langt fra.
Þar voru og margar Konur / ſem
ſaau þar uppa alleingdar / Medal

 hvør-

Hvørra ad var Maria Magdalena og Maria hins litla Jacobs / og Joses Mooder og Salome/ Mooder þeirra Zebedei Sona / þær hønum hofdu epterfylgt/ þa hañ var i Galilæa / og þioonad hønum/ og margar adrar / hvøriar med hønum hofdu uppfared til Jerusalem/ wr Galilæa / og horfdu a þetta.

Eñ Gydingar/med þvi þad var Atfangadagureñ/ so ad Lijkamarner være ecke a Kroßenū um Sabbatis Dageñ (þvi sa same Sabbats Dagur var mikell) þa bædu þeir Pilatum/ ad þeirra Bein brituft og oframtækeft. Þa komu Strijdsmeñerner og brutu sundur Bein hins Fyrsta/ og so hins Añars/ seim med hønum voru Kroßfester. Eñ þa þeir komu til Jesum/og sæu ad hañ var allareidu dæeñ / þa brutu þeir

eige

eige hans Bein / helldur Opnadi einn af Stridsmeñunum hñs Sy-du med Spioote / og strax þa rañ wt Blood og Vatn. Og sa er þad hefur sied / ber þar Vitne um / og hans Vitnisburdur er sañur / Og hañ sams veit þad / ad hañ seiger satt / so ad þier og so trwed. Þvi ad þetta er skied / so ad Ritningeñ uppfylltest. Eige skulud þier brioota nockud hans Bein. Og eñ apt-ur seiger oñur Ritning. Þeir munu sia hañ / J hvorn þeir stungu.

Þar epter þa ed Kvølld var ko-med/ af þvi þad var Atfangadag-ur/ Hvør ad er fyrer Sabbatsdag-eñ. Kom nockur Madur Rijkur af Borg Gydinga Arimathia / Jo-seph ad Nafne/ Eirn Heidurlegur Radherra/ Goodur Mañ og Riett-vijs / Hvør eige hafde vered sam-

hickut peirra Ramdagiørd og Breik ne / hvør ed og so var eirn af Læ reſveinum Jeſu / þo heimuglegur / fyrer Otta ſaker vid Gydinga / ſæ er og vonade epter Guds Ryke / hā dyrfdeſt ad ganga iñ til Pilatum / og bad um̄ ad hañ mætte taka nid ur Lijkama Jeſu. Eñ Pilatus un dradeſt ad hū være þegar læteñ / og kallade Hundrads Hofdingiañ / og ſpurde hañ ad / Ef hañ være fyrer laungu andadur ? Og er hañ var þeſſ viſs ordeñ af Hundrads Hofd ingianum / leyfde Pilatus og ſkip ade ad Joſeph ſkylde af hendaſt Lijkameñ / og gaf honum hañ. Þa kom hañ og took nidur Lijkamañ JEſu. Og hañ keypte eitt Lijn dook / og took vid Lijkomanum / og ſveipade hañ i hreinu Lereptc. Þar kom og Nicodemus / Sa er fyrre

kom

kom um̄ Nockt til JEsu/ farande samblandada Myrru Aloe / nær hundrad Punda. Þa tooku þeir Lijkaman̄ Jesu/ og sveipudu han̄ i Lijne med dyrmætu Salve/ so sem Gydinga Sidur er til ad greptra. En̄ þar i þeim Stad sem han̄ var Krossfestur / Var Grasgardur / og i Grasgardenum var nyt Grof / J hvoria ad Eingen̄ hafde en̄ vered lagdur/ og Joseph lagde han̄ i þessa sijna eigen̄ nya Grof / hveria han̄ hafde wthoggva lated i Steine / og velte stoorum Steine ad Grafar Dyrunum/ og gieck i burt. Og þad var Affangadagur / og Sabbatsdaguren̄ took til/ þangad logdu þeir Jesum fyrer saker Affangadagsens Gydinga/ Þvi ad su Grof var nærre. En̄ þar var Maria Magdalena / og ønnur Maria

Joses/

Josès / og þær Konur sem komnar voru med honum af Galilæa/ fylgdu epter / sitiande giegnt yper fra Grøfenne/og skodudu Grøfena/sau til hvar og hvorneñ hañs Lijkame var lagdur. Eñ þær snerᵫ aptur / reidande til dyrmætar Jurter og Salve. Eñ um̃ Sabbatsdagenn voru þær kyrrar epter Logmalenu.

Og añañ Dag þañ sem epter Affangadageñ er / sofnudust samañ þeir Ypputstu Prestar og Pharisæi asamt til Pilatum / og sogdu: Herra/ Vær miñunst a þad ad þesse Svikare sagde / þa er hann lifde/ epter þria Daga min eg upp rijsa / af þvi skipa þu ad forvara Grøfena allt til hins þridia Dags/ so ad eige kome hañs Lærisveinar a Nottu og stele hønum i burt/ og seige Folkenu ad hañ sie upprisenn

risen̄ fra Daudum/ ꝛ verde hin seinne Villa argare þeirre fyrre. Pilatus sagde til þra: Þar hafed þier Vardmen̄ena/ Fared/ forvared sem þier hafed Vit a. En̄ þeir geingu i burt og forvorudu Grofena med Vardmøn̄unum/ og In̄sigludu Steinen̄.

Ender Pijningar Historiun̄ar.

Historia.

Historia Upprisunnar

Og Uppstigningarennar Drottens vors JEsu Christi/ Vr aþ Fioorum Gudspiallamøñunum Samanleseñ.

SO Er Sabbatsdagureñ var lideñ/ Keyptu þær Maria Magdalena og Maria Jacobi og Salome (sem Christo høfdu Epterfylgt wr Galilæa) dyrmæt Smyrsl/ ad þær kiæme og smyrde hann. En ad Kvollde Sabbatsdagsens/ Sa er lyst hin Fyrste Heilagur Dagur i Sabbatsdagunum/ Kom Maria Magdalena/ og hin önnur Maria ad sia Grøfena. Og miøg sneṁa a þeim Fyrsta Dege Vikuñar/ þa ed eñ var myrkt / Komu þær til Grafareñar/ med dyrmæt Smyrsl/ er þær høfdu tilbued/ og nockrar med þeim. Og

sau/

sia/ad þar vard Jardskialfte mikell/þvi
ad Eingell Drottens stie nidur af Him-
ne/gieck þar ad og vellte Steinenum fra
Dyrunum/ Og sette sig þar uppa. Og
hañs Asynd var sem Elldyng/ Og hañs
Klæde hvijtt sem Sniooꝛ. Eñ Vardhal-
ldsmeñerner skielfdust af hañs Otta/og
urdu lyka sem være þeir dauder. Og
(Konurnar) søgdu syn a mille: Hver
mun vellta fyrer oss Steinenum af Grø-
farmuñanum? Þviad hañ var næsta mik-
kell. Og þa þær litu vid/ sau þær Stei-
neñ afvelltañ/ og runnu ad Steinenum
hafde vered vellt af Grøfeñe/ og stigu
þar iñ/ og fundu ecke Lykamañ Herrans
Jesu. Þar fyrer/ þa Maria Magdale-
na sier Steineñ burttekeñ af Grøfenne/
Hleypur hun ad hun kuñgiøre þetta Post-
ulunum. Og sem Konurnar stodu hier
uñ/ sia/ stoodu Tveir Meñ hia þeim i
leifterande Klædum. Eñ þær urdu hræd-
dar/og slodu siñe Asioonu nidur til Jar-
dar. Þa søgdu þeir til þeirra: Hvad leit-
ed þier hins lifanda hia daudū? Hañ er
eige hier/ helldur er hañ Uppreiseñ. Hugs-
leided hvørneñ hañ talade vid ydur/ þa
hañ var i Galilæa/ seigiande: Þad Mañ-
sens Syne biriade ad seliast i Syndugra

Maña

Mañs Hendur/og Krossfestur verda/og
a þridia Deige upp ad rysa/og þær Endi
urmiñtust hañs Orda. Og þær geingu
fra Grøfeñe aptur z kuñgiørdu allt þetta
þeim ellefu/og so øllum ødrum. Eñ þett
ta var Maria Magdalena og Johaña z
Maria Jacobi/og þær adrar med þeim/
sem þetta søgdu Postulunum. Og þeir
ra Ord virdtust þeim sem være þau Hie
gomamaal/ og truwdu þvi ecke.

Eñ Petur stood upp og hliop til
Grafarennar/ skigndest iñ og sa Lynklæ
deñ løgd einsamul / huer burt og undrat
dest med sialfum sier þad er skied hafde.
Þviad Maria Magdalena hafde komed
til Simonar Peturs og til hins añars
Lærersveins sem JEsus elskade/og sagt
de til þeirra: Þeir hafa teked burt Herr
rañ wr Grøfeñe/og vier vitum eige hvar
þeir hafa lagt hañ. Þa gieck Petur wt
og sa añar Lærersveiñ/og komu til Graf
areñar. Eñ þeir tveir hlupu bader ad
samt / og hiñ añar Lærersveinn hliop
vaskara fram eñ Petur / og kom fyrre
til Grafarennar/ Og er hañ gieggdest þar
iñ / sa hañ Lynløkeñ løgd þar/ Eñ hañ
gieck eige iñ. Þa kiemur Simon Petrus
epter hønum/og skundar iñ i Grøfena/og

sier

ſier ad Lijnlǫkeñ eru lǫgd þar/ og Sveita Dwkureñ ſē var um̃ JEſu Hǫfud/ ei lagdur med Lijn Kladunum/ helldur ſier deilis ſamañ undeñ i einum Stad. Þa ſtie og hiñ añar Læreſveirn iñ / Sa er fyrre kom til Grafarenar / Sa þad og trwde þvi. Þvi ad þeir kuñu ei eñ þa Ritninguna / þad hǫnum hefde biriad upp ad rijſa fra Daudum. Þa geingu Læreſveinarner burt heim til ſijn aptur. Eñ Maria ſtood vid Grǫfena og griet þar wte fyrer. Og er hun griet/ þa gægdeſt hun i Grǫfena / og ſa Tvo Eingla hvijtklædda ſitiande þar/ eirn til Hǫfda eñ añañ til Foota / þar ſem þeir hǫfdu lagt Lijkamañ JEſu. Og þeir ſǫgdu til heñar: Kona/ þvi grætur þu? Hun ſagde þeim / Þeir hafa tekid burt HErrañ miñ / og eg veit eige hvar þeir hafa lagt hñ. Þa hun hafde þetta ſagt/ ſnerez hun vid og leit JEſum ſtande þar/ og viſſe þo ei ad þad var JEſus / JEſus ſagde til heñar: Kona/ Hvad grætur þu? Ad hvǫrium leitar þu? Eñ hun ætlade Jurtagardsmañiñ vera/ og ſagde til hañs: HErra/ Ef þu barſt hañ burtu/ þa ſeig þu mier/ hvar lagder þu hañ? Og eg vil ſækia hañ. JEſus

ſagde

sagde til hennar: Maria. Hun snerest vid og sagde til hans: Rabbuni / þad kallast Meistare. JEsus sagde til hennar: Snertu mig ecke. Þviad eg er enn ei uppstygenn til myns Føðurs. Enn far til Bræðra minna og seig þeim: Eg fer upp til myns Føðurs og til yðars Føðurs / til myns Guðs og yðars Guðs. Þesse er Maria Magdalena fra hvørre JEsus hafde wtrekeð Sio Dieflа/ Hvørre hann byrte sig fyrst er hann hafde sneмма Morguns upprised a fyrsta Deige Vikunnar. Og hun foor / kom og kunngiørde Lærersveinunum/ þeim sem meður hønum høfdu vereð/ sem Hørmuðu og Gretu/ Eg hefe sied HErrann / og þetta sagde hann mier. Og er þeir heyrdu ad hann lifde / og hun være sied af henne/trwdu þeir ei.

Og Kvinnurnar geingu inn i Grøfena/ og sau eitt Yngmenne sitia til hægre Handar / skrydдann Sydu Klæde hvytu/ og þær urdu hræddar. Enn Eingellenn svarade og sagde til þeirra: Hræðest eige / þviad eg veit ad þier leited ad Jesu af Nazareth / sem Krossfestur var/ eige er hann hier/ þviad hann er upprisenn/ so sem hann sagde. Komed/ siaed þann Stad hvar er hann var lagdur. Gangeð helldur skiot

delega

helega burt / og ſeiged þad hans Lære
ſveinum og Petre/ad hañ ſie uppriſeñ af
Dauda. Og ſiaa/ ad hñ mun ganga fyrer
ydur i Galileam / Þar munud þier ſiaa
hañ/epter þvi ſem hñ ſagde ydur. Siaa
ed/ eg ſagde ydur þad. En þær geingu
wt ſkindelega og flydu fra Grøfeñe med
Otta og Fagnade miklum/ og hlupu ſo/
ad þær kuñgiørdu þad hans Læreſvein
um/ þviad komen var yfer þær Otte og
Forundran. Og þær ſøgdu øngvum ne
itt/ þviad þær voru hræddar. Og þa
þær geingu ad kuñgiøra þad hans Lære
ſveinum/ ſiaa/ þa mætte þeim JEſus/og
ſagde: Heilar ſieud þier. Og þær gein
gu til hans og hielldu um hñs Fætur/og
tilbædu hañ. Þa ſagde Jeſus til þeir
ra / Ecke ſkulud þier Otteſt / Fared og
kuñgiøred mynum Brædrum/ad þeir gan
ge i Galileam / og þar ſkulu þeir mig
ſiaa. En medañ þær geingu i burt/Siaa/
þa komu nockrer af Vardhallds Mønnu
um i Borgena/og kuñgiørdu Høfudpreſt
unum allt hvad til hafde borred. Og þeir
ſafnuduſt ſamañ med Ølldungunum/ha
lldande Radſtefnu/ og gafu Striðs
Mønnunum ærna Peninga / og ſøgdu:
Segied þad Læreſveinar komu um Nott

og

og ſtalu hønum medan vær ſuæfum. Og ef þ kañ ad heiraſt fyrer Landsdom aranum / ſkulum vier yfertala hañ / og giøra ydur Ohulta. Og þeir tooku þeñ ingaana/og giørdu ſo ſem þeim var kiendr. Og þeſſe Ordroomur er vijdfrægur ordeñ hia Gydingum / allt til þeſſa Dags. Eñ epter þad þa er Tveir af þeim ſerduduſt / Openberade JEſus ſig þeim i añarlegre Lykingu/ þa er þeir geingu um Þorpagrunderna. Þviad/ſem þu ad Tveir af þeim geingu þañ ſama Dag til nockurs Kauptuns / þad er var fra Jeruſalem ſextyge Skeidaleingd/ad Nafne Emaus. Og þeir tøludu ſyn a mille/ um alla þa Hlute ſem vid høfdu boreſt. Og þad ſkiede þa þeir ræddust vid / og ſpurduſt a ſyn a millum/ad ſialfur JEſus nalægdeſt þa / og gieck jafnframt þeim. Eñ þeirra Augu voru ſo hallden/ ad þeir þeckttu hañ eige. Og hañ ſagde til þeirra: Hvad er þad fyrer Rædu ſem þid høndled ydar a mille reiſande / og erud hryggver þar af? Þa ſvarade einn er Cleophas var ad Nafne/og ſagde til hañs: Ertu alleina ſo Framande til Jeruſalem/ ad þu veiſt eige hvad a þeſſum Døgum þar iñ giørdiſt hefur? Eñ

hañ

han sagde til þeirra: Hvad er þad? Þeir
søgdu til hans: Þad/ aþ JEsu aþ Naza-
reth/ hvør ed var Spamadur/
mattugur i Verkum og Ordum / Fyrer
Gude og øllu Foolke. Hvørnenn ad vorer
Høfudprestar og Høfdingiar/ seldu hann i
Fyrerdæmingu Daudans og Krossfestu
hann. Enn vier vonudum ad hann munde En-
durleysa Israel. Og yþer allt þetta er nu
hinn þridie Dagur i Dag/ er þetta skiede.
So og hafa skielþt oss nockrar Kvinnur
aþ oss til/ þær ed arla høfdu hia Grøþt-
enne vered / og fundu ecke hans Lykama/
komu og søgdu sig einnenn hafa sied Ein-
glanna Siooner/ þeir sem seigia hann lifa.
Og nockrer wt aþ oss geingu til Grafar-
ennar/ og fundu eins lyka sem Konurnar
høfdu sagt/ enn hann saau þeir ecke. Og han
sagde til þeirra: O þier heimsker og treg-
ger i Hiarta/ ad trwa þvi øllu sem Spa-
mennerner hafa talad. Hlaut Christur
ecke þetta ad lijda/ og inngannga so i sijna
Dyrd? Og hann took til fra Moyse og
øllum Spamønnum / og lagde wt fyrer
þeim allar Ritningar/ þær aþ hønum vor-
u. Og þeir tooku ad nalgast Kauptwn
ed þad þeir geingu til / Og hann liet þa
sem vilde hann lengra ganga/ Þeir neidd

du hañ og sǫgdu: Vertu hia oss HErra / þviad Kvølld tekur/ og a Dageñ lydur. Hañ gieck iñ og var hia þeim. Og þad skiede / þa hañ sat med þeim til Bords/ ed hañ took Braudet / Blessade þad og braut/ og rette ad þeim. Þa opnudust þeirra Augu/ so ad þeir þecktu hañ/ Og hañ hvarf fra þeirra Augum. Og þeir sǫgdu sijn a mille. Brañ ecke ockar Hiarta i ockur/ þa hañ talade vid ockur a Veigenum / og opnade fyrer ockur Ritningarnar? Og þeir stoodu upp a sømu Stundu/ og sneru aptur til Jerusalem og fundu þa Ellefu samañsafnada / og þa sem med þeim voru, Hvørier ed sǫgdu: Drottiñ er sañarlega Vppriseñ / og hefur byrst Simoni. Og þeir sǫgdu hvad giørst hefde a Veigenum/ og hvørneñ þeir hefdu þeckt hañ/ i þvi hañ braut Braudet. Þeim truwdu þeir og eige.

Nu Seinast/ er þeir Ellefu satu til Bords/ birtest hañ. Þviad þa er þeir tøldu þetta/ þa er Kvølld var þess Dags/ sem fyrstur er Vikuñar/ og Dyrnar voru apturluktar/ þar ed Lærisveinarner voru samañkomner fyrer Hrædslu sakir vid Gydinga/ Kom JEsus sialfur og stie i Mided þeirra/ og stode a medal þeirra/

sagde

sagde hañ þeim: Fridur sie med ydur.
En þeir skelfdust og urdu hrædder/ mein
ande sig sia Anda nockurn/ og hañ sagde
til þeirra: Þui erud þier so skielfader/
og þui uppstiga sodañ Þanckar i ydar
Hiortum? Siaed mijnar Hendur og mijn
ar Fætur/ þad eg em þad sialfur. Þreif
ed a mier og siaed/ Þuiad Ande hefur
hvorke Hold nie Bein/ so sem þier siaed
mig hafa. Og þa hañ hafde þetta
sagt/ Synde hañ þeim Hendurnar og Fætur
og syna Sydu. Þa urdu Lærisveinarn
er glader ad þeir sau DRottinn. Og er
þeir trwdu eñ eige fyrer Fagnadarsaker
og undrande þad/ sagde hañ til þeirra:
Hafed þier hier nockra Fædu? Og þeir
feingu hoñ fyrer hañ Stycke af steiktum
Fiske/ og nockud af Huñangs Seim. Og
hañ medtook þad og at fyrer þeirra
Augum. Og hañ bryxlade þeim vm sina
Vantrw og Hiartans Hardud/ ad þeir
hofdu eige trwad þeim/ sem hañ hofdu
seed Vpprisen. En hañ sagde til þeirra:
Þetta eru þau Ord/ hvør eg talade til
ydar þa eg var eñ nu hia ydur/ ad Aller
lega hluter hlyte ad uppfyllast/ hvad af mier
er skrifad i Løgmale Mosis/ Spamoñum
og Psalmum. Þa opnade

hañ þeirra Hugskot / so ad þeir skilldu
Ritningarnar. Og sagde til þeirra:
Þviad so er þad skrifad og so byriade
Christo ad lyda og a þridia Deige upp
rysa fra Daudum. Og predikast i hañs
Nafne Jdran og Fyrergiefning Synd-
añа/ medal allra Þiooda/ upphefiande i
Jerusalem. En þier erud Vottar allra
þessara Luta. En JEsus sagde eñ þa
aptur til þeirra: Fridur sie med ydur.
So sem þad Faderen sende mig/ sende eg
ydur einneñ. Og er hañ sagde þetta/ blies
hañ a þa og sagde til þeirra: Medtaked
þier Heilagañ Anda. Hvørium helst þier
fyrergiefed Syndernar/ þa eru þær þeim
fyrergiefnar / Hvørium helst þier þær
apturhallded/ eru þær apturhalldnar.
En Thomas einn af þeim Tolf/ sem
kall.dest Tviburie/ var eige med þeim þa
ed JEsus kom. En hiner adrer Lære
sveinarner søgdu til hañs: Vier høfum sie
ed Herrañ. En hañ sagde til þeirra: Nema
eg siae Naglafareñ i hañs Høndum/
og eg lææte miñ Fingur i Naglafarenn/
og eg legge myna Hønd J hañs Sydu /
þa trwe eg ecke. Og epter Atta Daga
voru eñ aptur hañs Læresveinar þar iñe
og Thomas med þeim. Þa kom JEsus
ad

ad luckũ Dyrũ/stood i Mided og sagde:
Fridur sie med ydur. Sydañ sagde hñ til
Thomam. Riett þiñ Fingur hingad og
skoda mynar Hendur/lypt upp þiñe Hen
de / og legg i myna Sydu/ og vert ecke
vantrwadur/helldur Trwadur. Thomas
svarade og sagde til hans. Drottiñ miñ
og Gud miñ. JEsus sagde til hans.
Aþ þvi þu sæst mig Thoma/Trwder þu
Sæler eru þeir ed ecke sia / og Trwa þo.
Mörg önnur Teikn giörde JEsus i Aug
syn sinna Lærësveina/ Hver ad eige eru
skripud i þessare Book. En þetta er þvi
skripad / so ad þier Trwed/ þad JEsus
se Christur Sonur Guds/ og ad þier so
Trwader/heþdud Lyþ i hans Naþne.

Epter þad Openberade JEsus sig
Læresveinunum aptur vid Sioen Ti
beriadis. En hañ openberade sig so. Þar
voru til samans Simon Petrus og Tho
mas sem kallast Tvyburi og Nathanael/
Sa er var aþ Cana Galilææ/ og Syner
Zebedæi og adrer Tveir aþ hans Lære
sveinum. Simon Petrus seiger þeim:
Eg þer ad þiska/ þeir seigia hönum: Vier
komum og med þier. Þeir geingu wt og
stigu strax a Skip / Og a þeirre Nott
ȷengu þeir eckert. En ad Morgne kom

unni stood JEsus i Fiørunne. Enn Lære-
sveinarner vissu ei ad JEsus var þad.
JEsus sagde til þeirra: Børn/ Hafed
þier eckert ad Eta? Þeir svørudu hønt-
um: Ney. Enn hann sagde til þeirra:
Kasted wt Netenu a hægre Sydu Skip-
sens/ og munud þier finna nockud. Þeir
vorpudu wt/ og gaatu ei dreiged fyrer
Fiølda akker Fiskanna. Þa sagde sa Lære-
sveinn til Peturs/ sem JEsus elskade:
HErrann er þad. Enn þa Simon Petrus
heyrde þad/ ad HErrann være þad/ vafde
hann um sig Skyrtunne/ þviad hann var nak-
kenn/ og varpade sier wt a Siooenn. Enn
adrer Lærefveinarner komu a Skipenu/
þviad þeir voru ei langt fra Lande/
helldur nær Tvø Hundrud Alna/ og
drogu Neted med Fiskunum. Og er þeir
stigu a Land/ sau þeir Elldsglædur/ og
Fisk yfer lagdann og Braud. JEsus seig-
er til þeirra: Færed hingad af þeim Fi-
sku/ er þier feingud nu. Simon Petrus
stood upp/ og droo Neted a Land/ fullt
af stoorum Fiskum/ Hundrad fimmtyger og
þrimtyge. Og þo þeir være so marger/ þa
rifnade þo eige Neted. JEsus seiger til
þeirra/ Komed hier og snæded: Enn einginn
Lærisveinanna þorde ad spyrja hann ad/

hvør

hrør ertu? Þeir ad þeir vissu ad, þad var
HErran. Þa kom JEsus og took Brau
ded/gaf þeim þad / og lyka eirnen Fiski
nn. Þetta er nu hid þridia Sinn/ er JEs
sus Opinberade sig synum Lærisveinum/
epter þad han var Uppriesen af Dauda.
Þa þeir høfdu nu snædt/seiger JEs
sus til Simonar Petrus: Simon Jona
elskar þu mig meir enn þesser? Han sagde
hønum: Ja HErra/þu veist ad eg elska
þig. Han sagde þa til hans : Fød þu
Lømb myn. Enn seiger han ånnad Sinn
apttur til hans: Simon Jona elskar þu
mig? Han seiger hønum: Ja HErra/þu
veist eg elska þig. Han seiger til hans:
Fød þu Saude myna. Han seiger enn apt
tur i þridia Sinn til hans: Simon Jona
Elskar þu mig? Þa hrigdest Petur vid/
þvi han sagde i þridia Sinn til hans/ Elk
skar þu mig? Og han sagde til hans:
HErra / þu veist alla Hlute / þu veist
ad eg elska þig. JEsus seiger til hans:
Fød þu Saude myna. Sannlega/Sannlega/
seige eg þier/ þa þu varst Ungur/ gyrtt
er þu sialfur þig / og gieckst hvert þu
villder/Enn þa þu Eldest/ muntu þynar
Hendur utbreida/ og annar mun þa gyrr
da þig/ og þangad leida sem þu vill ei

ge. En þetta sagde hann/ Teiknande med hvørium Dauda hann skyllde Gud dyrka. Og þa hann hafde þetta sagt / seiger hann til hans: Fylg þu mier epter. Þa snere Petur sier vid / og leit þann Lærisvein Epterfylgiande/ sem JEsus Elskade/ sa er og um Kvølldmaaltydena hafde a hans Briooste legid / og sagt: HErra/ Hver er sa er þig mun forraada? Þa Petur leit þennan/ seiger hann til JEsu: HErra/ hvad skal þa þesse? JEsus seiger til hans: Ef eg vil ad hann blyfe til þess ad eg kiem/ hvad kiemur þad vid þig? Fylg þu mier epter. Þa gieck sw Ordræda wt a medal Brædranna/ Þesse Lærisveinn deye eige. Og JEsus sagde eige til hans/ hann deye eige/ helldur ef eg vil ad hann blyfe til þess eg kiem/ hvad kiemur þad vid þig? Þesse er sa Lærisveinn/ er um þessa Hlute ber Vitne / og þetta skrifade/ og vier vitum ad hans Vitnisburdur er sannur.

En þeir Ellefu Lærisveinar geingu i Galileam a eitt Fiall / þad er JEsus hafde þeim fyrerskipad. Og er þeir sau hann/ tilbaadu þeir hann/ en nockrer efudu þad. Og JEsus gieck til þeirra/ talade vid þa og sagde: Allt Vald er mier

giefed

giefed a Himnum og a Jørdu/ fyrer þui
Ganged þier wt um allan heimen/ Prediked Evangelium allre Skiepnu/ og kiened øllum Þioodum/ og Skyred þær i Nafne Fødur / og Sonar / og Heilags Anda/ og kiened þeim ad hallda allt hvad eg baud ydur. Hvør han Trwer og verdur Skyrdur/ sa skal hoolpen verda/ en hvør eige Trwer/ han skal fordæmast. En Teiknen er þeim munu fylgia sem Trwa/ eru þesse: J mijnu Nafne munu þeir Diefla wtreka/ nyar Tungur tala/ Høggorma upptaka/ og ef þeir dreka nokud Banvænlegt/ skal þad þeim eige granda/ yfer Siwka munu þeir Hendur leggia/ og þa mun þeim batna. Og siaed/ Eg em med ydur alla Daga/ allt til Enda Veralldar. Þar epter var han siedur af Jacobo, (1. Cor. 15.)

(En) han vard uppnumen/ epter þad han hafde Postulunum Befalning giefved (hvøria han hafde wtvaled) fyrer Heilagan Anda / hvørium han tiede og siælfan sig Lifanda epter Pijsl syna / i marghattudum Bevijsingum/ og liet þa siaa sig um fiøruttiger Daga/ talande fyrer þeim af Guds Ryke. Og sem han hafde þeim samansafnad/ baud han þeim

ad þeir vike eige wt af Jeruſalem/helldur ad þeir ſkylldu byda epter Fyrerheite Fødurſens / og ſagde : Stæed ad eg vil ſenda yfer ydur Fyrerh-eit mijns Fødurs/ ſem þier hafed af mier heyrt. En þier ſkulud vera kyrrer i Borgeñe Jeruſalem/ þangad til ad þier Jklædeſt Krapte af Hædum. Þviad Johañes ſkyrde med Vatne / En þier ſkulud med Heilegum Anda ſkyrder verda/ei længt epter þeſſa Daga. En þeir ſem þar voru tilſamans komner/ſpurdu hañ ad/og ſøgdu: 6 Ertu / Viltu nu a þeſſum Tyma upprietta aptur Jſraels Ryke ? En hañ ſagde til þeirra: Ydur ber ei ad vita Tyma edur Stunder/ hvørjar Faderen ſette i ſialfs ſyns Vallde / helldur munud þier ødlaſt Krapt Heilags Anda / þeſſ er yfer ydur mun koma/og þier ſkulud myner Vottar vera til Jeruſalem/ og i allre Judæa og Samaria/og allt til Jardarēñar Enda.

En hañ hafde þa wt / allt til Bethaniam / og hoof upp ſynar Hendur og Bleſſade þa. Og þad gjørdeſt/ad epter þad Drottenn hafde talad vid þa/þa hañ Bleſſade yfer þa/ og ſagde þetta/ad hañ ſkilde vid þa / og var þeim aſiaendum Oppnumeñ/og eitt Sky took Hañ upp i-

burt

burt fra þeirra Augum/ og (han̄) vard upp i Himenen̄ og situr til Guds hægre Handar/ en̄ þeir tilbaadu han̄. Og er þeir horfdu epter hønum / til Himens uppfarandi/ sia/ þa stoodu Tveir Men̄ hia þeim i hvijtum Klædum/ hvørier og sǫgdu/ Þier Men̄ wr af Galilea / til hvørs standed þier og horfed upp i Himenen̄ ? Þesse JEsus sem uppnumen̄ er fra ydur til Himens/ mun koma/ lyka sem þier saaud han̄ til Himens uppfara. Þa sneru þeir aptur til Jerusalem med miklum Fagnade / af Fiallenu þvi sem kalladest Vidsmiørs Vidar Fiall/ hvørt ed er nærre Jerusalem og liggur eina Sabbathsdags leid þadan. Og er þeir komu in̄/ geingu þeir upp i Loptid og voru þar: Petur z Jacobus z Johan̄es z Andreas/ Philippus og Thomas / Bartholomæus og Mattheus/ Jacobus Alphæi son og Simon Zelotes og Judas Jacobi. Þesser voru aller med einum Huga støduger i Bæn og Akalle med Kvin̄unum og med Mariu Mooder JEsu og hans Brædrū. Og voru alltyd i Musterenu lofande og vegsamande Gud.

A þeim Dǫgum / stood upp Petur a mille Lærisveinan̄a og sagde (En̄ Flocke

[illegible]ek ad Nafne/ var nær Hundrad og tut-
tugu til samans/ Þier Men og Brædur/
Þeirre Ritningu byrjade upp ad fyllast/
hvøria heilagur Ande ådur fyrer sagde/
fyrer Munn Davids / vt af Juda/ hvør
ed var þeirra Leidtogare / er JEsum
höndludu/ þvi han var talen med oss/ og
hefde medtekid þetta Embætte med oss.
Þesse hefur vtvegad Akuren fyrer orett-
ferdug Verdlaun/og heingde sig/ og er i
midiu sundur i Tvo Hlute brosten / og
hans Jnnyfle eru øll vthlaupen. Og þad
er øllum kunnugt vordid/ þeim er i Jeru-
salem byggia/ so ad same Akur er kall-
adur a þeirra Tungumæl/ Hakeldama/
þad er Bloods Akur. Þviad so er skrif-
ad i Psalmabookinne. Hans Setur skal i
Eyde vera/og eige sie sa nockur/ sem þar
inne bygger/ og hans Byskupsdoom med-
take Annar. Fyrer þvi skal nu Eirn af
þeim Mønnum sem alla Tijma hafa med oss
vered/ fra þvi er DRotten JEsus took
ad ganga vt og inn vor a mille/fra Skij-
rn Johannis/allt til þess Dags er hn var
Vppnumenn i fra oss / vera Eirn Vottur
hans Vpprisu medur oss. Og þeir settu
til tvo/Joseph þan er hiet Barsabas ad
vidurnefne Just/og Matthiam. Bæ-

du og ſøgdu: Þu DRottenn ſem þeck[illegible] Hiertu / Syn hvørn þu hefur utvaled af þeſſum Tveimur/ ſo ad Eitt medteke þeſſa Þionuſtu og Poſtula Embætte / fra hvøriu Judas er affallenn/ þad hann være burt i ſinn Stad. Og þeir løgdu Hlute yfer þa / og Hluturenn fiell yfer Matthiam/ og hønum var ſkickad til þeß fra Ellefu Poſtula. Og þeir geingu ut og predikudu allſtadar /og DRottenn var ſamverkande med þeim/ og ſtadfeſte Orded fyrer medfylgiande Teikn.

Ender Uppriſu og Uppſtigningar Hiſtoriunnar.

Ein góòd Bæn og Packar giord yfer Christi Pijnu og Dauda.

Herra JEsu Christe/ þu Israels Huggun og Traust / Vor Heill og Hiælp a Jardrijke. So opt sem eg aumur Syndare hugsa um̃ þijna særu Rezsing og Blooduga Krijning: er mijnu Hiarta sem þad heire til þijn/ miñ Lausnare/ Veinande og Kveinande þar vid Stoolpañ i Doomhwsenu. Eins og lijka sie þad þig Kvijdande vid hvoriu Hogge / og Emgiande þig samañ af þeirre særu Barsmijd og Lemstran/ Og hvorneñ þu varst þar ollur Blaar og Bloodrisa / ja/ Bloodmareñ & Undum krameñ i sundur. Æ / hvad Amiñelega lijtur þu til mijn

mijn aums Syndara. Eg ottast z hrædest/ Lausnare minn/ ad eg hefe margann Nywtenn hngtt a þijnar Nidingar Svipur/ og þitt H. Hofud/ med morgum hvoßum Synda Þyrne nijst og stunged/ Ja/ einnenn med þijnu Kvolum margre Synda ann Opeckt/ i þitt heilaga Andlit varpad og þrijst. — Hrinntu Lausnare minn ecke vid mig epter Syndum mijnum/ og giallt þu mier ecke epter Misgiordum og Rangláte mijnu. Minnstu ecke a Iduskn og Synder mijns Vngdooms/ Ja / hvorke Ingra nie Elldra/ helldur lat mig þeirre kreptu Huggun na/ at þessum Kvolum z Pijslum. Gief þu mier minn trwe z trauste Endurlausnare/ ad þa þeir skorpu Angistar Broddar og Þyrner stijnga og særa Samvitsku mijne

wa / eñ Satan stat og lemur / ad pijner H. Blooddropar og Blood-læker / sem þu i Repsinguñe og Krijninguñe / sem optar / leister og wtheilter / liggie og nære miña au-mu Sal. Og þa Diofulleñ kallar uñ mig / sem þar uñ þig / Ecce Homo. Sia / hvilikur Avextur ertu ordeñ? Hvad vel hefur þu fyr-erstied? Til hvors hefur þu usted? Kalla þu þa aptur i miñu Hiarta / Ecce Homo. Lijt til miñ / Salus tua ego sum. Eg er þijn Heill og Hialp. Hafdu mig under þiñe Pur-pura Kapu / og skijldu mier so / þvi þa er eg oskijdeñ fyrer Guds Riettlætes Reide og Helvitis allre Magt. Drepp þu a mitt auma Hi-arta einum þijnum H. Blooddro-pa / sem þu misster / edur af þier rañ

i Doomhwſenu / þa er mier æfeſ-
lega hætt og gott / þvi eg veit og
trwe/ ad minſte þiñ Bloodrope er
verdugre og dyrare eñ Veralldar
allar Synder. Eñ a medal
þeſſara og añara Orda / ſie þier
tilſyþ Hiartans Þock / miñ Hiart-
ans Bloodbrudgume / og þa myn
ſeinaſta Stund er komeñ / þa vertu
mier ſo þ Augū z Stoonū / z gief
ꝯ þyna Naad / ad ey eg ætte þinna
vegna nockra Þyrna ad kieña / eda
Hlogur og ſæringar ad lijda/eda ey
Verolld af ſinum wlæti aþ Naa-
de og ſpotte/ og ødru ad kaſte upp a
mig hlæde / ad eg þa fyrer Krapt
þeſſa þijns dyra og H. Bloods/ mz
allre þolenmæde þeſſum þynū Foot
ſporum fylgie/ og alla myna Dri-
ne ſo yferviñe/ og ſo þvi himneſka

þynu

pßnu Fridlande nme/ Amen. Mitt Lausnare fyrer pitt Blood z bless-
ader Under/ Amen/.

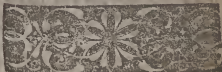
Amen.

Ein Almeñeleg

Handbook

Fyrer Einfallda Presta / Hvorneñ Börn skal skijra / Hiona samañvigia / Siwkra vitia / Framlidna Jarda / og nockud fleira sem Kiennemannlegu Embætte Vidvijkur.

1. Corinth. 14. Cap.

Latid alla Hlute Sidsamlega og Skickanlega framfara ydar a mille.

Vt af Skijrnar Embætt-enu / Ettel Vnderwijsan.

BOrnenn skulu skijrast i Mood-urmaale/ so aller skilie þeir sem hia eru. Og alleina i Fontenum/ sem gamall og Christelegur Vane er/ enn ecke i Munklaugum edur ødrum Otterlegum Koppum edur Kierum. Børnenn skulu med øllu nakenn vera / ef ad þaug eru Osiuk/ og skal Skyrnarpadrenn taka þad a Hønd sier yfer Fontenum / og ausa þad Vatne Þrisvar.

I Nafne Fodurs/ og Sonar/ og Anda Heilags.

Enn sieu þau miøg veik / þa skal þau Ber giøra i Kryfnum allt ad Herdum/ og ausa yfer Høfuded/ So ad Vatned renne ofan epter Barnenu.

Prestar skulu og so giæta ad / þegar Frost er og Kullde / ad Vatn sie varmt giørt/ so Barnkorned fae ei Skada af Kulda / þvi ei hæfer ad þvi sie til nockurs Hættu stofnad þar med / sem Gud hefur tilskickad þeim til Heilsubootar Lijfs og Saalar.

Nu sem Barned kiemur til Prestz/ þa

þa spyr hañ fyrst ad / Hvørt Barn. þad er / Og hvørt þad er ei adur Skyrdt / og hvad þad skal heita. Sie Barned ei skyrt adur / Elligar og ef hønum lyst þad ei Rettelega skyrdt vera / þa skal hañ skyra þad / so sem Eptersylger / Hvad Eingeñ Skyrn skal vera med Forordt i Christilegre Kyrkiu.

Fyrst og fremst skal Prestureñ kuttlega med þeim Ordum / þo krøptugum utskyra fyrer þeim sem vid eru staddir / hvad dyrmætur Hlutur Skyrneñ hun er / og ad þeir giefe Gætur ad / hvad þeß Barnenu er talad og lesed. Þeir skulu og tilneñ med Prestenum bidia til Guds og tala med hønum øll þau Bænar Ord / sem leseñ verda. Þar fyrer skulu Prestarner þessar Bæner lesa seint og skilmerkelega.

Prestarner skulu og vanda / ad ei sieu Dreinger edur Børn til Gudvægina tekeñ / Helldur Sidsamer Frooner Meñ / so slyk Pioonustugiørd sie þramen med Tilheyrelegre sañre Virdingu / so sem i Auglite allrar Heilagrar Þreñingar / eñ i aungvañ Mata mz Gaman / Giemsne edur Leikaraskap nockrum. Þad være og Sticksanlegt / þar sem þvi verdur vidko-

med

verd med Goodvilldu / og ef Børnen eru heilbrygd/ ad þau sieu skyrd a Sun̄udeige a Soknarkyrkiun̄e/ i Messun̄e. Skyrnar Embættenu til Heidurs. En̄ verde þad ecke giørt fyrer Forfalla Saker/ þa skulu þo Prestarner saman̄ kalla alle Foolk þad a Bænum er / ad sem flester sieu vid þessa Þioonustugiørd. Presturen skal klæddur Ryckelyne/ til Heidurs vid Sacramented. Og ad Skyrdu/ þa mā Presturen̄ giøra þessa Aminning/edur ødru fra þvilyka/fyrer Gudfedginum og þeim sem vid Skyrnena eru staddir/adur þad Skyrer Barned.

Elskuleg Systkin i Gude. Hversu dyrmætt þetta haleita Sacramentum er/ þad kan̄ eingen̄ vel ad skyra nooglega/En̄ þo skulud þier sierdeilis og einkum / afhuga þessar Eptirfylgiande Greiner.

1. Fyrer þetta dyrmæta Sacramentum Skyrnaren̄ar / verda vor Børn in̄teken̄ i Samfundu heilagrar Christne / til þess ad þau verde Hluttakande allra þeirra Velgiørninga/sem

vor

vor HErra JEsus Christus gefur
sine elskulegre Brwdur / hvar od er
su Christeleg Kyrkia / eñ Welgier-
ningarner og Gjafurnar eru þesser/
Fyrst Heilagur Ande / Syndanna
Fyrergiefning / og þad eilijfa Lijf.
Þar fyrer seiger S. Paull so / Vier
sem erum skyrder / vier iklæduniz JE-
su Christo. Þad er ad skilia / Vier
erum Christner / og allt þad JEsu
Christo tilheirer / þad er orded vort
Gal. 3.
2. J Skyrneñe / fyrer Orded / ver-
dum vier Guds elskuleg Born / og
lifande Bwstadur og Mustere hins
Helga Anda / hreinsr og klarer af
øllum Syndum / sem vier erfdt hefo-
um epter vora Forelldra. Þar fyr-
er seiger vor HErra JEsus Chri-
stus sialfur so. Nema þvi ad eins ad
Madureñ Endurfæddest af Vatne og
heilogum Anda / þa kañ hañ ecke iñ
ganga i Guds Ryke. Joh. 3.

3. J

3. J Skijrnene verdum vier Andlega Jardader og upprysum af Daudа/med vorum HErra JEsu Christo / til ad lifa i einum nyum Lifnade/ uppa þad/ad vier skulum eilijflega med honum lifa/ Rom. 6.
4. J Skijrnene fyrer Orded verdum vier Erfuloþader og Fester JEsu Christo vorum HErra / ad vier skeum hans flecklaus Brude / og samteingiunst honum i Dyrdene / Heilagleikanum og ostraffanlegu Framferde/ Eph. 6.
5. Fyrer utan alla Verdskulldan vorra Verka/alleinasta ut af skiærre Nad og Myskun/gieter Gud oss Saluhoolpna/ fyrer Endurfædingar Skijrnena / og Endurnyan heilags Anda/ hvorium heilegum Anda Gud Fader fyrer sin Eingieten Son/ vorn HErra JEsum Christum yfferflootanlega uthellet yfer oss / uppa þad / þa vier erum so

Riettlæter vordner af hans Naad og Miyskun / mættum vier verda Erfingiar eilijfs Lijfs / Tit. 3.

Og nu uppa þad good Syskin / ad þetta Barn mætte odlast slijka Naad / þa vilium vier nu alvarlega akalla og bidia Gud Almattugann / þviad Dioffullenn sem er allra Christenna Manna / og þeirra Saaluhialpar Ovinur / hann gierer sier eckert ad Gamne vid oss / i moote hverium ydur byriar nu ad standa / med sannre Trw og alvarlegre Bæn til Guds / vegna þessa Unga Barns.

Naar Aminningenn er endud / þa bidur Presturenn Gudfedginenn ad nefna Barned. N.

Þar epter seiger hann.

Far wt hiedann þu Ohreine Ande / z gief Rwm Heilogum Anda.

Sijdann giører hann eitt Kross a Enne og Briosti Barnsins / og seiger.

Med

Medtak þu Teikn hins Heila-
ga Kross/ bæde a Enne z a Brioste-
fter vilium Blota.

ALmattuge Eilijfe Gud/ Fader
Drottens vors JEsu Christi/
Eg akalla þig fyrer þennan þinn
Þienara/ N. (þessa þijna Am-
batt/ N.) sem bidur um þijna
Skijrnar Gaafu/ og girnest þijna
Eilijfa Naad/ fyrer þa Andlegu
Endurfæding. Medtak þu hann
(hana) Drotten/ Og so sem þu
hefur sagt/ Bidied og munud þier
medtaka/ Leited z munud þier finna/
Knuied a/ og mun fyrer ydur uppe
lokad verda. So gief nu þad gooda
þeim sem bidur/ og lat upp Dyrn-
ar fyrer þeim sem aknýr/ ad hann
(hun) edlest Eilijfa Blessun þess
Himneska Laugar/ og med-
take Fyrerheited/ Rijke þinar Gu-
F f

þu / fyrer JEſum Chriſtum vorn DRottenn.

Hier til ſkulu Gudfedginen̄ Svara

AMEN.

Preſturen̄ Seige.

Latum Oſſ Bidia.

Almattuge Eilijfe Gud/ þu ſem med Strӕdu þijns Riettlatis/ hefer med Vatns Floode fyrerdӕmt hina Vantruudu Verolld/ og med þijne mikellre Myſkun / Frelſader hiñ trwlynda Noa/ og atta Sal-er med honum / og dreckter himum hardhuga Pharaone / med ollum ſijnum i Hafenu Rauda/og flutter þiñ Lijd Iſrael þurrum Footum þar i giegnum / þar med teiknande þa heilogu tilkomande Skijrn / og fyrer Skijrn þijns elſkulega Son-ar DRottens vors JEſu Chriſti/ hefur þu bꝍde Jordan og oll Vatn

D heiged/

helgad/ og iñsett til Sialpsamlegs Bloods/og rijkuglegrar Hreinsunar Sindañá. Vier bidium þig þyrer somu þijna oseigianlega Myskunsemi/ ad þu virdest þeñañ N. nadaglega ad alijta/og hañ med riett tre Trw ad giæda / ad þyrer þessa heilsusamlega Vatnslaug/ drecktest af honum og mæest / þad allt sem honum er af Adam medþædt / og hañ sialfur þar til vertad hefur/ og ad hañ (hun) af Tolu Vantrwadra Maña frawskiliñ/ J Ørk Heilagrar Christne/ Þurr og Øruggur vardveittur verde / jafnann med gloande Anda og gladværre Von/ þijnu Nafne þione/ so hañ med ollum Trwlyndum makłegur verde / ad odlast Eilijft Lijf þijns Fyrerheitis/ Fyrer J Esum Christum/ Vorn DRottenn.

Gud/

Þat Fyrer Beiger Styrepaderen.

Eg Bære þig þu Ohreinn Ande/ J Nafne Guds Fodurs og Sonar/ og Heilags Anda / Ad þu wtfarer og burthverþer aþ þessum Þienara J-su Christi/ N. Amen.

Textum Oß heyra bad 6. Evangelio um sem Marcus skrifar.

Þ Þaß Tijma/Færdu þeir Bórn til JEsu/ ad hann legde Hendur yfer þau/ en Lærisveinarner ætlodu þa sem þau leiddu. Og er JEsus sa þad / Lykade honum þad eige vel / Og sagde til þeirra: Leyfed Bornunum til mijn ad koma / og banned þeim þad eige/þviad þvilijkra er Guds Rijke. Sannlega segee eg ydur / Hver hann medtekur ecke Guds Rijke/ sem annad Ungbarn/ Sa mun eige inngaanga i þad. Og

hañ took þau i Fang/ og lagde ſin-ar Hendur yfer þau / og Bleſſade þau.

Sijdan legge Preſturen ſijnar Hendur a Höfud Barnſins og bidie/ jafnt Gudfedginum/ med Rutepall:/ Og Seige:

FADer VOR / etc.

Leide ſidan Barnkorned ad Skijrn-ar Sænum / Og Seige:

DROTten hañ vardveite þiñ Jñgang og Utgang/ Nu hiedan i fra/ og ad Eilijfu.

Gudfedginen Seige AMEN.

Sijdan læte Preſturen Barned fyrer ſin Gudfedgin/ afneyta Diöflenum/ og Spyrie Svo.

N. Afneytar þu Diöflenum?

Andſvar: Ja.

Og öllum hañs Verkum?

Andſvar: Ja.

Og öllu hañs Athæfe?

Andſvar. Ja.

Sijdañ

Trwer þu a GUD FÖDur Almættugañ / Skapara Himens og Jardar ?

Andsvar: Ja.

Trwer þu a JEsum Christum hañs Son eingieteñ DROTT:ñ vorn / Gieteñ af H. Anda / Fæddañ af Mariu Meyu / Pijndañ under Pontio Pilato / Krossfesteñ / Lijflateñ og Grafeñ / Niðurstijgeñ til Helvijtis / Vppriseñ af Dauda / Vppstijgeñ til Himna / Sitiande til GUDs Fodurs hægre Handar / þad-añ Komande ad Dæma Lifendur og Dauda ?

Andsvar: Ja.

Trwer þu a Helgañ Anda / og ad er ein heilog almeñeleg Kyrkia / Samneyte Heilagra / Fyrergiefn-

ing Syndaña/ Hollđsins Vpprisu/ og epter þetta Lijf/ eilijft Lijf?
Andsvar. Jaa.

N. Villtu verda skijrdur? (skijrd)
Andsvar. Jaa.

Sijdañ take hañ Barned/ dyfe þvi i Skijrnar Vatñ/ eda ause þad vatnenu/ og giøre þetta med miklum Athuga/ þvi hier wti skal leita Barnsins Velferdar/ eñ ecke Skada/ og seiger Prestureñ á meðañ.

N. Eg Skijre þig i Nafne Føðurs/ og Sonar/ og Heilags Anda.

Guðfedgineñ meiga hallda Barnenu þa Fontenum/ so leinge ad Presturenn færer þad i Skijrnar Klæded/ (Kuplen) sem vanalegt er/ sijdañ lese hañ þessa Bæn.

Almattugur GVD og FADer vors DROttens JEsu Christi/ sem þig hefur endurgieted ypper

er Vatn og Helgann Anda / og hef-
ur þier allar þijnar Synder fyrer-
gieꝼed / Hann styrke þig med sinne
Nꝼad / Til Eilijfs Lijfs / Amen.

FRIdur Sie Med Þier / Amen.

Aminning til Gudfedgina epter
Skijrnena.

MEd þui Þid erud Gudfedgin
þessa Barns / þa erud Þid uppa
Guds vegna og ydar Embættis /
skylldug þessu Barne / Fyrst ad bera
Vitne um / ad þad hefur medteked
Skijrn og Christne / og ef Forelldra-
rar þessa Barns kuña fra ad falla /
edur eñ Barned kiemur til Logalldꝛ-
urs / þa eiged Þid ad kieña Þui sijna
Christeleg Fræde / Tiju Bodorden /
Credo / Pater noster / Jñsetningar
Ordeñ Sacramentaña beggia / Og
añad þad sem Barnsins Saluhialp
aꝼhrærer / ef ad Þid erud Barnenu
nalæg.

næsæg. Seiged Fødur og Moodur / ad þau uppfræde Barned i Guds Otta og goodum Sidum.

GUD Hallde Sinne Blessan yfer Oss / AMEN.

EF Barn þad kiemur til Prests / sem Vndur er Skyrdt / Og virdest þeim um Riett Skyrdt / þa skal þad i aungvann Mata Endurskyra / þvad ecke er utann Ein Skyrn / Eph. 4. Alleinasta skal hann telia fram Erwargreinernar i Spurningum / sem Sidur er til / og Evangelium Marci / Lese Fader Vor med Kniefalle. Sydann skal hann seigia til þeirra sem hia eru / og sierdeilis til Gudfedginanna / hvør ia Forelldrarner hafa Tilsæinged.

Good Systkin / Þetta Barn er nu undur Skyrdt / og hefur allareidu medtekid helgann Anda / med Synodanna Fyrergiefning / Fyrer þvi skulum vier þad ei Endurskyra. Og skulud þid Gudfedgin hier um / fra mat øllum ødrum Vitne bera / og

Þacker

Þacker giora Gude DROttne vörd-
um / sem Þad hefur til Naadar tek-
ed fyrer Christum.

Þar Epter seiger hañ til Barnsins:

GUD hañ vardveite þiñ Jñ-
gang og Utgang / Nu hiedañ i fra
og ad Eilijfu / AMEN.

Gudfedginen Seige: AMEN.

Bidie þa enn Sijdustu Bæn / sem til
er giørd / medañ hañ færer Barned i
Skijrnar Klæded.

Almattugur Gud / og Fader vors
DROTTens JEsu / etc.

Þar Epter seige hañ til Gudfedginanna:

Saker Ockars / etc.

Hier Epterfilger ad vitia Siwkra / z giefa þiñ þa heilogu Aplausn z Sacramentũ.

AD vitia þeirra sem liggia a sinne
Sootttar Sæng / er Gude miøg þæge-

legt / og sialfur Christur hafi vill a hinum sydasta Deige minast þessa Verka/ so sem hafi seiger/ Matth. 25. Þar byrer skulu aller goodfwsleg a vitia þeirra Siu ku / þa þeir eru þar um bedner / Styra þeim Huggun og Vnderuysan og Sacramentum / med ødru þvi sem aliggur/ a þeirra Hatt sem Epterfylger.

Nær Prestureñ er nu kalladur/og kemur til hins Siwka/þa skal hañ fyrst og fremst athuga / hvørnenñ sa same hefur hegdad sier/hvørnenñ hañs Lyf og Framferde hefur vered/hafe hañ Trwadur vered/Guds Ord elskad/uppa þad ad prestureñ kuñe þess helldur og betur ad undervysa hønum / aminna og Leidriettá hañ/ epter þvi sem hañ þa heyrer og formerker/ og þeir sem eke betur kuña/þa meiga þeir þad giøra a þeñañ Hatt.

Jære Brooder (Syster) vær skulum sem hlydner Pioonar og good Børn/alla tijma/bæde i Heilsu og Krankleika setia vorn Vilia i Guds Vilia Vors Himneska Foodurs/ sem skapad hefur Himen og Jerd oss til gooda/ hañ hefur og

og sende Son sitt oss til Lausnar / han hefur og lofad oss (ef vær erum i Trwne) eilifu Lijfe & Rijke Him naña / han wt vegar oss Hreinleika / & all Skickanlegheit / so vær sierdeilis a Vitiunar Tijmanum / i aungvum Nookum i Opolenmæde / setium oss i moote honum / fyrst vier hofum miked gott af Gude þeiged / so ad hū hefur oss ei golded epter vorre Fors þienan / helldur umfram han oss Fød urlega til Idranar og Yferbootar / þvi skulum vier þa ecke bera nockurn Part Krossens og Mootlætesins & þar sem vær hofum miklu meira forþienad / ef han villde oss / so sem synd uga streingelega wtskurda / eda þol villium vier ecke med allre Alwd og Undergiefne hans Vilia liwflega medtaka / og giefa oss ad skilia þar vied / ad vier verdum ei fundner Os packlater / þar sem ad Christur Guds Sonur hefur drucked fyrer oss þann

þań beiſka Kaleik Pynuñar og Dauð
ans. Þar byrer kiære N. Bertu
Nughrauſtur og trauſtur i G Jos
Myſkunſeme/Og ſo ſem vær ættum
alltijd ad vera Vakande og Reidubu
ner bunduer/nær hań kiæme/ ſo vier
mættū med hinum Vijſu Jungfru-
nū moote hønū ganga/ & ecke rauvd-
uger edur Oſkickanleger vera. Vier
erum i þeſſare Eymd Pilagrijmar/&
ecke añats eñ Vtlendér/hafande hier
onguañ Stad,uie Veru / eñ vort
Fødurland og Heimkiñe/ er i Himn-
rijke/til hvørs ad vær þvi meir nå-
lægiunſt/ og æ þeſſ meir/ ſem vier
þiñ um oſſ veikare i Lijkamanum/Þar
byrer er þad allt tilbærelegt / ad vær
tilreidum oſſ/ſkydum/ og byrerſkip-
um ollum Hlutum. Og nu kiære N.
Ef þad kañ nockud bunglegt ad ligg
ia i þiñe Samviſku/ſem þu vilier
mier ſagt hafa / þa mættu nu þad
vel giøra. Sijdań villum vier hvør
med

med ødrū til Guds kalla/epter Chri-ſtelegre Skickan.

HJer giøre ſa Sieke ſyna Jaatning/og a medan þad er giørt/þa gange Foolked i burt/ og kalleſt aptur epter Jaatningunna. Epter Jaatningenna / þa ſkal Preſturenn ſetia hendr yfer hin Sjuka ſugaunar Greiner heilags Evangeli/med allre Alwo og Rægſemd/ og giefa hønum Aflauſn / og enda þad med þeſſum Ordum edur þvilykum.

MJn kiære Brooder (Syſter) med þvi ad þu ydraſt nu þiña Synda af Hiarta / og þu treiſter alleina uppa Guds Naad og Myſkunſeme/ fyrer vorn Herra JEſum Chriſtū/ þa eru þier allar þijnar Synder fyrergiefnar. Vertu Hughrauſtur og Othræddur/ſet þier alvarlega i Hug og Hiarta/ad drygia ecke hiedan i fra Synder og Glæpe. Þijn Trw giefer þig hialplegan. Þviad vors Herra Jeſu Chriſti Blood/ þad afþvær og hreinſar allar þijnar Synder / Joh.

Joh. 1. Apocal. 1. Og frwdu ẏyr, er oss/þar er eckert añad Nafn giefid Mōñunum under Himnenum / i hvoriu vier kuñum ad verda Sælu-hoolpner / ucañ i Nafne þess Kross-festa JEsu Christi/vors DRottens og HErra.

Þar epter lese Prestureñ þessa Bæn og Jætning.

HErr Almættuge Gud og Him-neske Fader. Vier aumer Fraf-faplega synduger Meñ / medkieñ-umst/ ad vier hafum syndgast fra Barnæsku/allt til þessarar Stund-ar/ i moote þijnū Bodordum/i vond um Hugreñingum/ Ordum/ Vilia og Verke/sem vier giefum med ong-vu moote reiknad / þar fyrer erum vier ecke makleger ad nefnast þijn Børn / eda upplipta vorum Augū til Himna. O miñ Gud og Fader

vier villdum nu þig alldrei reitt hafa/ Bidiande erum vær þig / saker þiñar Myskunseme / og Heidurs Nafns þijns / ad med Fyrergiefning vorra Synda / viljer þu oss i Naadeñe medtaka.

Aflausneñ.

ALlsmegtugur Gud og Himneskur Fader/hñ myskune oss/sa sem hefur sendt siñ Son i þessa Verolld til Dauda/ hvor ed Foornfærdur var sem saklaust Lamb fyrer vorar Synder/ a hvorn ef vier truum / þa munum vær med Spillvirkianũ a Krossenum edlast bæde Fyrergiefning Syndaña / og so Jñgongu til Lijfsins. Ef þu trwer þessu af ollu Hiarta/ þa seige eg þig af Krafte Gudlegrar Lofunar / lausañ og lidugañ af ollum þijnum Syndum / J. Nafne Fodur og Sonar/og Anda Heilags/ AMEN.

Laat

Sydan seige prestuten.

MIn Gud / gier þu Hoolpen þi-
oon þinn / þann til þyn vonar / Se
nd þu honum Hialp af þijnum Hel-
gedoonie / og af Zyon gierdu hann
hoolpen. Drotten / sierdu honum styrk-
ur Kastale / fyrer Asioonu Ovinar-
ens / Drotten / heyr þu vora Baen /
og lat vort Akall koma til þyn.

Lectium off Bidia.

Almattuge / Eilijfe Gud / þu sem
leingder Lijfsdaga þyns Thioons
Ezechie Kongs umm fimmtan Ar:
Vier bidium þig Audmiuklega / ad
þu villder med þeirre somu þinne
Magtar Hende / Heilsu lieria þessu
þijnum Thioon (þessare þinne Am-
batt) hier til Heidurs / epter því
sem hier vel þocknast. Fyrer Jesum
Christum þinn Son / Amen.

Sya-

Sijdan læte Presturen upp lÿfted Bor-
d/og legge hreinan Dwk þar uppa/eda
so sem han kan hvi best aþ stad ad koma
Læte Vijn i Kaleik/ Braud a Patinu/
sette upp Vaxi Kloos / Snwest sijdan til
þess Stwka og Seige.

MIñ goode Brooder (Syster) med
þvi Þu villt nu medtaka Vors
HErra JEsu Christi Holld og Blo-
od/ og miñast hañs Dauda og Pij-
nu/ þa gieþ vel giætur ad þeim Ord-
um sem ad hlioode uppa þetta heila-
ga Sacramentum hañs Holldes og
Bloode/og trw þeim aþ Hiarta/og
þacka honum þyrer þa Oumrædele-
gu Elsku sem hañ hafde til vor/þa
hñ fyrer Koorrþæting sijns Lijkama/
og Vthelling sijns blessada Bloode/
leyste oss þra Fyrerdæminguñe/Guds
Reide/ Syndenne / Deudanum og
Helvijte. Og til æþenlegrar Miñing-
ar hier um/heþur hañ giefed oss sitt
Holld og Blood ad eta og drecka/ til
eins

eins Jnsiglis e pullkomlegrar Stir
fingar / uppa hans Ord og vora
Sælu hialp.

Til Folksins sem stadt er vid þessa Heil
lögu Pisonustugiörd hia hinum Siwka
Setge prestureñ So.

Vor Drottenn JEsus Christus sei
ger so sialfur / ad hvar tveir eda
þryr eru samankomner i mijnu Nafn
ne/þar er eg midt a mille þeirra. Og
hvad sem vier bidium i hans Nafne/
þad fäum vier vissulega. En sakee
þess ad vier erū hier i Nafne Drott
ens til samans komner / ad halda
Minning hans Heilaga Dauda / þa
skulum vær i Nafne Guds / giefa
vorum Siwka Brodur (Systur)
Guds heilagt Sacramentum sem nu
kañ ecke ad komast med oss til Kyrk
iuñar Samfundu.

Sydañ lese hatt og skyrlega Credo og
Pater noster i Modurmaale. Take
sydañ Petinuna med Braudenu / og lese
Helgunar Ordenn.

Vis

VOr HErra JEsus Christus / A peirre Nott sem han forrådest vard / Took han Brauded / giorde Packer / og braut pad / og gaf synum Lærisveinum / og sagde: Taked og Eted / Pad er min Lykame / Sem fyrer ydur verdur giefen / Giored pad i mijna Minning.

Giefe peim Stykke / Og Seige:

Lykame Vors HErra JEsu Christi / Wardveite pijna Saalu til Eilyfs Lijfs.

Take sydan Kaleiken / Og Seige:

SOmuleidis epter Kvoldmaltijdena / Took han Kaleiken / og giorde Packer / Gaf peim han og sagde: Drecked aller hier af / pad er Kaleikur hins Nya Testamentis / J mijnu Bloode / sem fyrer ydur wthellest / Til Fyrergiefningar Synda-

Syndaña / So opt sem þier gløred þetta / Drecked þad i mÿna Miñing.

Giefe þeim Siwka / og seige:

Blood vors HErra JEsu Christi / vardveite þÿna Sal til eilÿfs Lÿfs.

Epter þetta seiger Presturen til hiñs Siwka:

Nu miñ kiære Brooder (Syster) þu hefur þig nu bevÿsad Christen Mañ vera / og ert nu eitt Limur Christi Lÿkama / þar fyrer verdu nu miñugur / ad hver sem med Erwiñe verdur iñplantadur Christo (ad þo hañ deye) þa man Daudenn þonum ecke leinge hallda / helldur mun hañ upprÿsa a Doomsdeige / ecke til Daudlegs Lÿfs / helldur til eilÿfs Lÿfs / og mun sia Gud Auglite til Auglitis / samteingdur Blessudum Heilogum Guds. J þessare Von styrk Hiarta þitt / og set þiñ

þiñ Anda og Vilia til Guds Vil-
ia/ sem skapad hefur Himeñ og Jord
af auingu epne / hañ mun og þig
(hvern hañ hefur skapad epter sine
Lijkneskiu & Lykning/ og hañs Sonur
hefur endurleyst) ecke forlata/so þu
fordiarfest Eilijflega. Nægleidtu
þau niotarfullu Fyrerheit / sem sa
Sañleiksfullaste Gud hefur so marg
faldlega lofad. fyrer Spameñena
og Postulana/ einkanlega / ad þeir
sem trwa a Christum/ þeim er lofad
Himnarijke. Gierdeilis lættu þier
ecke vor Miñe falla / hversu beyskañ/
hadueglegañ/ harmkvælafullañ
Dauda/ad Christur hefur þolad fyr-
er oss / og bid àf Hiartans Gruñe/
ad soddañ hañs kraptugasta og nægi-
legasta Forþienan verde sett i
mille þinnar Salar og hañs Riettc-
lætis /i þiñe Fraiñfer /og so trw þu
med ollu/ ad hañ hafe gnoglamlega
fyrer þig þolad / og med siñe For-
þienan

þienan þier tilreidt hia Gude / Heimkynne eilijfs Lijfs / Lioofs og Glede / Christur hinn Krossfeste / hann ende vid þig oll sijn Fyrerheit / Amen.

Signingenn.

GUd vor Himnesku Fader / sem þig hefur skapad / hann blesse þig. Gud vor HErra JEsus Christus / sem þig hefur endurleyst / hann frelse þig. Gud Heilagur Ande / hann upplijse þitt Hiarta i sannre Ydran / riettre Trw og Yfirbotardingu / og Christelegum Kiærleika. Þesse heilog Þrenning styrke þig bæde i Salu og Lijfe / og hiafe þig stodugann standa i allre Anfedtingum og Freistingum / med riettre Trw. DROttenn vor Gud sie med þier / og blesse þig / og vernde þig fyrer ollu Vondu / og giefe þier þad eilijfa Lijf / Amen.

Fridur

FRIDur DROTTENS Sie Med ÞIER / AMEN.

EFTER þa hœd Naudsyn krefur / Ef hinn Siwke er længt komenn / Þa Lese fyrer hønum / FaDER Vor / Trwna og Helgunar Ordenn og soddann Aminning sem hann sier hinn Siwke gietur epter haft / og naa hans Krankleika / og þionuste hann strax sydann / og befale hann so Gude i Vald. Item þar sem vera kunna Siwker Menn i Bwonum og Koþum / edur ødrum Oklaurum Stødum og Hreisum / þa skulu Prestarner til / ad þeir med allre Athygle / umhyxe og fyrer Guds skullld vidleite / ad handtierast mætte þad heilaga Sacramentum / sem Hreinlegast og Vondugs legast sem þad verdur giørt.

Ei skulu Prestarner hia þeim Siwku hafa utann þeirra eigenn Klæde. Þar fyrer hafer øllum Gudhwsdum Kirkiumønnum ad hafa Arlegan / Sidsamlegan Klæbunad / til Heidurs vid þad hæleita Sacramentum.

Þar sem Presturenn verdur Litt Siid kalladur til Siwks Manns / Þangad skal hann optat koma ef hinn Siwke hefur þess Þørf / utann svo sie ad sa Siwke hafe einn

hwsann

hverju a Børnum sem lesa kan fyrer hön um af Guds Orde.

Vm Hiona Vijgsluna / Epter Vmtevdjan/ vegna Einfalldra j Lijtilærdra Presta.

SVo skrifar Sa merkelege Madur D. Marthinus Luth. Epter þui (seiger hann) ad Brwdkaupid og Hionabandsstietten er Veralldlegur Hlutur/ þa hæfum Vier hier ecke añad med / En ad giera Hionen samañ / sem vorra Samvitskunnar / med Christelegre Vnderviſsan og Fyrirbiettingu. Hier ad hnügur sa gamle Maalshattur/ Siñ er Sidur i Lande hvøriu. Þar fyrer byriar oss og ad lata hvert Land/ Borg og Bæ halldast i sijnum Lofligum Sidvana um Trwlofan/ Kaup/ Festing/ Brwdkaup og añad sem Hionabands Giørninge Tilheyrer. En med þui Landsvijsa er Landz Vana/ þa byriar oss ei helldur ad um̃breyta þui/ sem Gamallt/ Christelegt og Loflegt er hier hia oss / Ad hvøriere Breytne ei kiemur añad / eñ Kap og Osamþycke/ med allre añare Oskipan. Þui vil Eg samant

minnt og umbeded hafa / Alla Kiennemeñ og Presta / Ad giæta vel ad vorum gømlu Kyrkiulögum og ødrum Christelegum Skyckunum / þad Hioonabandenu vidvykur / so ad aller Hluter mætte þvi betur og Christelegar Tilganga i þessu Efne.

Fyrst er þad athugande / Ad sa sem vill Gipast / hañ uppbyrie þad med Bæn og Akalle til Guds / Þviad so skrifar sa vyse Madur Salomon: Gots og Peninga taka Meñ epter Fødur og Moodur / Eñ Good Kona kiemur af Gude.

Þar næst / sa sem sier vill Konfangs leiter / þa skal hañ þeirrar Meyar eda Konu leita med goodre Forsiaa / Ad er sieu Meinbuger a / so ad hañ vite / med þeim fleyrum goodum christelegum Greinum / sem ad standa i vorum gømlum Kyrkiu Lögum.

Þad skal og øllum kunngt vera / Ad so er nu skipad / ad þar skulu eingeñ Hioon samangiefast / sem eru Þrymeñingar og þar fyrer innañ. Leynelegur Hiuskapur / Kaup edur Trwlofaner / er med øllu fyrerboded / og ad aungvu halldande / ef helldur þar Trwlofanet sem skie i moote

Villia og Rade Foreldranna/ Edur Gipt-tingar Mala.

Leikmenn skulu nu ei Kaupa med nockrum Hioonum/ og einginn nema Sooknar-Prestur. So skal og Presturenn taka til syn/ Minsta Koste 5. Ærlega Menn/ sem Vitne skulu vera Hioonabands Gipt-tingsins/ hvad sem aliggia kann.

Vandlega skulu Prestarner fyrerbioda Hioona-Efnunum ad koma saman/ adur enn þau eru Saman vygd / Enn ef þau þad ei hallda/ Þa afleysest þau Opinberlega / sem fyrer Fryllulijfe/ Þviad slijkar Hneixlaner eru i Christelegre Kyrkiu ecke Lydande.

Ad kaupa med Hioonum.

Nu ad framsøgdu Fiekaupe og ollum Skilmaala/ Þa spyrie Presturenn þann ad med þessum Ordum.

Villtu N. Son taka þessa Koirku (Jomfrw) Þier til eigen Konu / so Siuka sem Heilbrigda / hvad sem Ydur kann til

til Handa ad bera / og medan Þid lifed Bæde ?

Seige Hann Ja.

Villtu N. Dootter taka þenna Mann Þier til Hwsbonda / og eiga Hann so Siukann sem Heilann ?

Seige Hun Ja.

Epter Jayrde þeirra Beggia þa takest Þau i Hendur / Og Seige Presturenn So.

GUD Sime Handaband Þessara Manna sem hier taka Saman sáman/ Ap Eirnre Alfu N. N. Eon/ og N. N. Dootter. Enn þad þeist og Kilst under þessu þeirra Handabande/ad þau Lofuda med sier Hiuskaparband/ so framt sem þad Meina ecke Guds Log / Og med þeim Skilmaala sem nu var framsagdur. Erud Þid Skylldug ad læta lysa Þrim Sunnudaga/ ádur Þessar... fram/ Ydar Þynga-Prest/ og epter

Festing erud Þid skylldug ad lata
Ydur Samañvÿ[?]zia (ellegar verdur
Athuge a Ydar Hioonabande) og
med þessum Skilmala og ædurseg-
dum Kaupmala/ Sie Handabonded
Laust/ Eñ Kauped Fast/ Ad Vitne
Guds og allra þeirra goodra Maña
sem nu eru Vidstadder.

Sydañ sie lyst i Kyrkiuñe med þessum
Ordum edur hvilykū/ Prim Suñudaga.

ÞVi Vil Eg Lysa fyrer ydur/ ad
N. N. Son og N. N. Dootti-
er hafa Rada med sier Hiwskap-
arband epter Gudlegre Skickan/ og
Landsins Logum. Og ef nockrer
eru hier vid stadder / sem hier vita
nockra Meinbuge a / Frændseme/
Mægder eda nockra adra Talman
edur Hindran/ So ad þesse Rada-
hagur meige ecke ad Logū takast /
þa skylldast þeir til ad seigia/ edur
Fesiar fara fram. Eñ þeir sem

Lysing

Lÿsingena Heyra og Meinenn vilia/ og vilia ecke til seigia / Eiga ecke seirna þar umm ad Heyrast: Er þesse su Fyrsta (Auñur / Pridia) Lÿsing i Kyrkiuñe þetta a mille.

So og er eg ydur amiñande/og audmiwklega bidiande/ad þier bid- ied fyrer þeim til Guds / Ad þau meige þetta i Hañs Nafne upphyr- ja/so þeim vel luckest fyrer Sal og Lÿf/og seigium þar til/Fader Vor.

Hioona Vijgslan Sialf.

AD endudum þremur Lÿsingum/kome Hioonaefnen til sijnar Sooknar Kyrkiu a Suñudeige / og læte sig þar saman giefa og vijgia/epter Guds Orda Hliood- dan og Christeleigre Skickan. Og sod- dan Hætt meiga þeir hafa sem ei betur kuña.

Fyrst a Suñudags Morgunen gange allt Folk til Stofu/edur i nockurn añan hreinlegann Stad. Skal þar þyrst amin- na/ hvad fram foor a Kaup/Deige / um

þeirra Fielag Hjonabã. Og ef aungvar Hindraner koma þa eñ fram/ þa skal þañ Festa Konu sýna / epter vorum Landsl løgũ / ad heyrdu Jayrde beggia þeirra/ sem Sidur er til. Jatte so hañt ad allt er heyrt/og sie vel adgiætt ad Kvenñpersoñ sie Gneydd/og hafe siñ frialsañ Vilia. Og take Brwdgumeñ i Hønd á Brwdeñe / Og mæle þessum Ordum.

Eg N. Sen Feste þig N Dootter/Mier til Løglegrar Eigeñ Konu / epter Guds Løgum og Landsins og Heilagra Fedra Setninge/ Nu Ertu miñ Løgleg Eigenn Kona hiedañ aff.

Ad þessu endudu/ gange þau i Kyrkiu hvørt med siñe Fylgd/ og a mot Kyrkiugolf/ Prestur sie bweñ.þar til sinnar þion/

Hioonustugiørdar/gange Prestur til þeirra og take so til Orda.

Gooder Christi Viner / Kuñugt er ydur hvar komed er med þessum Persoonum sem hier standa i Augsyn Heilagrar Kyrkiu. Eru þau hier nu komeñ / ad læta sig samañ vigia med GVds Orde og Christelegre Bæn / ad Gud villde giefa Lucku og Blessan til þeirra Hiwskapar.

Til Brwdhioonaña.

MEd þvi þid slijkt gyrnest / Þa vil eg eñ sem fyrr spyria. Viltu N. Son taka þessa Kviñu (Jomfrw) þier til Eigeñ Konu / so siwka sem Heilbrigda / hvad sem yckur kañ til Handa ad bera / A medañ þid lifed bæde?

Seige hañ Ja.

Villtu N. Dootter taka þeñañ

Man hier til Hwsbonda / og eiga Hañ so Siwkañ sem Heilañ ?

Seige Hun Ja.

Hier Skal prestureñ Leggia peirra Hendur til samans / Eñ syna Hønd þar yfer / Og seige so til Foolksins.

MEd þvi ad þessar Ærlegar Persoonur N. og N. hafa samþyckt vordeð / og giefed sig til Heilags Hiwskaparbands / og hafa nu þessu hier jatad og medgeinged Opeñberlega fyrer Gude og Christelegre Kyrkiu / etc. Þa seige eg Þau Riettelega Samteingd / J Ærlegū / Christelegum og Løglegum Hiwskap. Ad Vitne Guds og godra Maña / J. Nafne Fødurs og Sonar / og Heilags Anda.

Hier Epter Seige presturen Til Hioonanna.

Med þvi þid hafed giefed yckur i Guds Nafne / J þa Heilegu Hiwskaparbands Stiett / Þa heyred nu fyrst Guds Ord / Sem hlyder uppa þessa Stiett.

J

HOn Gud DRottenn sagde/ Pad er ecke gott ad Madurenn sie einsamall/ Vier viliu̅m giora honum Hiealp/ pa med honum sie. Pa liet Gud DRottenn Soefnhofga falla a Mannenn/ hann Sofnade/ og hann took eitt af hans Rifium og fyllte aptur i stadenn med Holld. Og Gud DRottenn skapade Konuna/ af pvi Rife sem hann took af Mannenum/ og leidde hana til hans. Pa sagde Madurenn / Petta er Eitt Bein af mijnum Beinum/ og Holld af mijnu Hollde/ par fyrer mun hun Karlinna kallast / Pvi hun er af Karlmannenum komenn. Og pess vegna skal Madurenn yfergiefa Fodur og Moodur/ og samteingiast sinne Eiginn Konu/ Og Pau Tvo skulu Eitt Holld vera.

Þessu næst þa heyred GUDs Bod og Bïþaling / hvorneñ Gud vill þid lifed i þessare Hioonabands Stiett.

Til Ephesios 5. Cap.

Þier Meñ / Elsked ydar Hwssfreyur / lijka so sem Christur Søfnudeñ / og gaf sig sialfañ wt fyrer hañ uppa þad hañ helgade hann / og hreinsade fyrer Skijrnar Baded i Ordenu / So ad hañ tilbigge sier sialfum Dijrdlegañ Søfnud / sem ongva Fleckan edur Hrucku / eda þesskonar hefde / Helldur þad hun sie Heilog og Dstraffanleg. So skulu og Meñeñer elska sijnar Eigeñkonur / sem sijna eigeñ Lijkame / Hvor sijna Eigeñkonu elskar / hañ elskar sig sialfañ / Þvi eingeñ hefur um̃ Alldur sitt eiged Hollð hatad / helldur nærer hañ þad og foost-

sooskrar/so ꝫ Drottens Sopnudenō

Kvinurnar vere synum Bændū undergiepnar/so sem Drottne/þvi ad Madurenn er Kvinnunar Hopud/ lyka so sem Christur er Sapnadarens Hopud / og hañ er Frelsare syns Lykama / Eñ lyka so sem Sopnudurenn er nu Christo undergiepenn/ so og eirnenn skulu Kvinurnar synum Bændum i ollu.

J þridia lage meiged þid heyra þañ Mootlætis Kross / sem Gud hepur lagt a þessa Stiett.

So sagde Gud til Konuñar/Fiolga mun eg Eymder þynar / Þeg‑ar þu verdur Oliett / Skalltu þyn Born med Sooff og Harme fæda/ Og under Boonda þyns Valde skalltu vera/Og hañ skal þiñ Herra vera/ Gen. 3. Cap.

Og til Adams sagde Gud: Fyr

et þañ Skulld ad þu hlydder Raust Konu þiñar / og æist aff þvi Trie hvoriu eg bañade þier / Og sagde: Þu skallt ecke þar aff Eta / Þa sie Jorden Bolvud fyrer þyna Skull- lld. Med Ervide skalltu þig aff hen ne fæda / alla þyna Lijfsdaga / Þyr na og Þyrsla skal hun þier bera / og þu skallt Jardareñar Jurter Eta. J Sveita þyns Andlitis skalltu þyns Brauds neyta / þar til þu apt ur ad Jordu verdur / sem þu ert aff komeñ / þvi ad þu ert Molld / og ad Molldu skalltu aptur verda.

J Fioordu Grein er yckur þad til Huggunar / ad þid vited og trued / ad yckar Stiett er fyrer Gude þæ- geleg og Blessud / þvi so seiger Rit ningeñ.

Gud skapade Mañeñ epter sial- fs syns Mynd / Ja / Epter Guds Mynd

Mynd skapade hañ hañ/ Og hañ skapade þau Kallmañ z Kveñmañ/ og Blessade þau/ og sagde til þeirra: Vaxed og Fiølgest / og fylled Jordena/og legged hana undet yckur. Drottned yfer Siafarens Fiskum/og yfer Himensins Fuglum og øllum þeim Kvikindum sem hrærast a Jardrijke/og Gud leit allt þ er hñ hafde skapad/ og sia þu/ þ var allt samañ harla Gott. Þar þ segier Salomon so: Hvør ē eignast eina Kviñu/ hñ fær goodañ Hlut/og med tekur Þocknan af DROTTne.

Her skal Presturenñ bidia Foolked ad Bidia til Guds fyrer Hioonunum / og legge sijnar Hendur yfer þau/Og Seige.

Latum Oss Bidia.

ALLsvalldande Gud Drottenñ/þu sem Karlmañ og Kveñmañ hefur Skapad og skickad til Hioona-

Bands Stiettar/ þar til med Eꝼ‑
kamlegu Aþkvæme bleff ad/ og þad
Sacramentum þyns Elſkulega
Sonar JEſu Chriſti/ og Chriſt‑
neñar hañs Brwdur þar med teikn‑
ande. Vier bidium þyna Omæle‑
lega Goodgyrne / ad þu viliet ecke
þyna þvilyka Skøpun / Skyckun
og Bleſſan/ læta til Onyts verda
nie Fyrerþaraſt/ helldur Myſkun‑
ſamlega vardveita / þyrer DRott‑
eñ vorn/ etc.

Auñur Bæn.

Vier vilium bidia.

ALmattuge/ Eilyfe Gud z Myſk‑
unſame Fader / þu ſem ſialþur
hepur ſkickad/ ad Madur og Kvinna
ſkylldu vera eitt Holld / og hepur
þeſſa Samteinging ſtadþeſt med
þiñe Næd og Bleſſan. Vier bidiū
þyna

þijna Myſkunſeme / ad þu giefer þeſſum Hioonum / ſem hier eru nu ſamañvigd i þijnu Nafne/ Nad/ Lucku og Bleſſan til Lijfs og Saalar/ad þau mætte frwlega og rietteolega þioona þier i Kiærleika og Sambycke / Og alla Tijma vera hlydeñ þijnu Heilaga Orde / ſo þau mættu a þañ ſijdaſta Dag / verda fundeñ i Tølu Riettchriſteña Mañа / i JEſu Chriſto þijnum Syne/ vorum Herra. Hvør med þier og Heilogum Anda / lifer og rijker/ etc.

Hvørneñ Konu ſkal leida i Kyrkiu.

ÞEgar nockur Manndóms Kona ſtendur fyrer Kyrkiu Dyrum/ og ſkal i Kyrkiu ganga epter ſitt Barnburd / þa ſkal Preſtureñ til hennar koma/ ef hañ er kalladur þar til/ og ſeige til þeirra ſem þar i kring eru.

Godt.

GODer Christner Brædur, Þesse vor kiæra Syster er nu i Dag hier komen til Kyrkiu-Dyra epter sijn Barnburd / þvi vilium vær aller þacka Gude fyrer hána / henne hefur vel geinged med Avext sijns Kvidar. Og vilium vier aller a Knie falla / og bidia fyrer henne Fader vor / so hun meige med Lyps-an uppfæda sijn Børn i Guds Otta og Neidran / og so fyrer ollum ødrum Dande Kvinum sem þungadar eru / hier edur annarstadar i Sveitū/ ad Gud vilie giefa þeim sijna Nad til ad skilia vel fra sijnum Avexte/ sijdan forvara han fyrer Elldе og Vatne / og ollum Lijfs Naska / so þær kome ecke i Naska fyrer Lijf edur Sal / fyrer sijn Børn.

Fader vor / etc.

Þar epter seiger han til hennar / þa hun er Inleidd.

Med

MJn kiæra Syster / Kom nu iñ apitur i Christelega Samkundu/til ad fullgiora þad sem Christelege Kvinnu ber ad giora hier/iñañ Kyrkiu. Vor DROTTeñ JEsus signe/hier sijna Myskun/Matte þynum og Bornum/ og ollum þeim Gud Ottast ad Eilijfu/ Amen.

Hvornenñ Lijk skal grafa.

Þa Lijk koma til Kyrkiu/ þa skes tilborest epter Veniu. Og se þeingt/ ed yfer hiñ Dauda / helldur ad uppvekia þa hina Lifendu : Eñ a medañ Lijked er bored wr Kyrkiuñe / og til sijns Legstadar/ þa skal syngia þeñañ Psalm/ Ur Diupre Hrygd : Messu Upphaf Suñudageñ Fyrstañ i Føstu / Þar nest þeñañ Psalm.

Mitt i Lijfe erum vier/ umm vafder med Dauda / hvort leitum so þiñu hier / Hialp

vid

vid þessu Boda? Til þijn Drottẽ
eñ alleina/ Illgiorda vorra ydrunst
nu/ er þvi vallda ad reidest þu/ Hei
lage HErra Gud/ Heilage sterke
Gud/ Heilage Lijknsame Lausna
re/ þu Æfenlege Gud. Lat oss ecke
falla/ i þa grim̃u Daudans Neyd/
Kyrieeleison.

Midt i Dauda ad oss stær/ Ogn
af Vijtis Kvolum/ hver þeim af
oss hrunded fær/ Hialp þa oss vier
falum/ þad ertu DRottẽ alleina/
Mæder Hiartans Mijskun þijn/
Mañkyns Kvol og Synda Pijn/
Heilage Herra Gud/ Heilage ster-
ke Gud/ Heilage Lijknsame Lausn-
are/ þu Æfenlege Gud. Lat oss
ei opbiooda/ Ogn af Vijtis grim̃-
re Glood/ Kyrieeleison.

Midt i Vijtis mestu Ogn/ Mis
giörder oss reita/ Hvar fæum vier
þeim

þeim Hialp i giegn? Hvar kann oss Lid ad veita? Þad ertu DRottenn alleina/ þvi Blooded þitt vor Christe kiær/ Kvittad allar Synder vær/ Heilage HErra Gud/ Heilage sterke Gud/ Heilage Lyknsame Lausnare/ þu Æfenlege Gud. Hialp oss þa Heim vid skilium/ ad hallda rietta Trwarslood/ Kyrieeleison.

Nær Lyked er komed til Grafarennar og nidursett/ kaste Presturenn Molldar Rekum þremur i Grøfena/ segiande:

Af Jordu ertu komenn/ Og ad Jordu skalltu aptur verda/ Og af Jordu skalltu Upprijsa a Ysta Deige.

A medann Menn fylla Grøfena/ þa skal syngest/ Vier Trwum aller a einn Gud.

Nidann

Hledan i burt med Fride og ber: Syd. en hennan Psalm.

Vær sælum off Lykamann grafa/ og aungvann Efa a pví hafa/ A epsta Deige upp rys hann/ i Dyrd sem alldrei bregdast kann.

Hollded er Jord/ og af Jordu/ ad Jordu eirnenn aptur verdur/ þad rys af Jordu Spalaust/ þa upp kiemur Guds Lwdurs Raust.

I Guds Ryke Aundenn liper/ eilyff Myskun henne hlyfer/ Fyrer Christum hanns kiæra Son/ kvitt vid Synder og Daudans Von.

Hanns Mootlæte Hrygd z Mæda/ heftur nu eff Ending gooda/ Ok Christo um syna Æfe droo/ er nu framlidenn/ enn liper þo.

Eilyfann Frid Aundenn heftur/ allt til Dooms Dags Hollded sefur/

ut/ Gud þa af Jørdu uppreiser
Þ/ Odauðlegt/ heillt z forklarad.
Tvenn skilldest. Hañ vid Heim=
enn/ J Himna Sælu er nu komen /
þar lifer hañ hia Lambsins Stool/
liosmar ætijd sem skiæra Sool.

Sijdan / ep Prestuiñ er þar um bed=
eñ og Forþeinkur / giører hañ Aminning
til Folksins. Sie vond og stryd Veð=
rattu / kallest Foolked (á) i Kyrkiu ad
hØyra þar Lykpredikun. Og ad heñe end=
adre/ sieu swongeñ þesse Vers.

SOfe hañ nu hier i Fride/ heim
vier gaungum fra þessu Leide /
Sem best jafnañ sig side hvør / so
villdar Dauðeñ lijka vor.

Þar til Hiælpa oss HErra
Christe / Hvør med sijnu Bloode
oss leyste / Fra Diøfle / Sijnu /
Dauda og Heim / Dyrd/ Heidur /
Lof sie Konge þeim/ AMEN.

Þessu

Þessu er vidauked wr Ha- ns Konglegrar Majestatis Christ- jans þess Fimta Kyrkiu Ritual/ af Sal. Mag. ÞORDE THOR- laks Syne/ Vtgeingnum ANNO 1685.

Um Freystadar Mann eftiur.

VErde nockur a sijne Soottarsæng eda og Endrarnær þeirstadur sækum sijna Synda/ so han hlytur ad klaga med David / ad hans Synder sieu jafnan þyrre hönum / og þær sieu hönum vordnar so sem þüng þwung Byrde/ psalm. 38. Þa skal Presturenn/ Ef hann gietur þui vidkomid/ vitia hans nockrum sinnum a hvørt sinn Deige/ og leggia alla Kostgiæfne a/ ad koma hans Sal til Roosemme aptur/ uppa þad hann skule ecke falla i Efasemi/ umm sijna Saaluhiælp/ og sú Hrygd verde ecke Hrygd til Dauda/ 2. Cor. 7. Og skal hann Guds Ords Þienare i soddan Tilfelle Minnanlegast. 1. Skamstefta þyrer hann

Preste

Freistada/ Guds Eendanlega og grufla[illegible]
sa Myskunseme/ Sem er langtum stærre
og Kröptugre/ Eñ allar vorar Synder /
Rom. 5. 2. Skal hañ setia hönū fyrer
Siooner / JEsum Christum/ og fierdeilis
hañs Almeñelega Forþienustu med hvør
re hañ hefur fullkomlega giörot Fullnu
stu fyrer vorar Synder: Hañ er utgieckī
fyrer off alla/ Rom. 8. Hañ er Dæeñ fyr
er alla/ 2. Cor. 5. Heb. 2. Hañ Endurleis
te off alla/ 1. Tim. 1. Þvi hañ bar allar
vorar Synder / Esa. 53. Hañ leid fyr
er þær allar/ Joh. 1. Og betalade fyrer
þær allar/ i hvi ad hañ vard ein Forlykt
un fyrer alls Heimsens Synder/ 1. Joh. 1.
So er þa eingen Syndare viss þat nū/ hvør
ve hañ er/ ad Synden liggur ecki leingur
meir a hönum/ Helldur a þvi Fleck
lausa Guds Lambe Christo JEsu/ sem
burtbar allar Heimsins Synder/ Joh. 1.
Og uppa þad / Sa Freystade meige hess
heldur hughreystast hier um. 7. Þa skal
Eirn Guds Ords Þienare 3. Frāsetia
fyrer hañ Guds dyru Fyrerheit / og hañ
Eyd/ sem hañ hefur sveret sialfum hönū/
sem gieta Eina sanna Reglu / hvøsu
Stoorsyndaret sem þeir eru: So sañarl
lega sem eg lifi/ seiger DROTTEñ/

Drott-

DROTTen/ þa hef eg aungva Þocknan
a Dauda hins Ogudlega/ helldur ad han̄
snwe sier/ og lifi/ Ezech. 33. Þui nær
ed hin̄ Ogudlege i burtsnyr fra sijnu
Ranglæte / sem han̄ hefur giørt / og
breyter nu rett og vel/ þa skal han̄ hall-
da sin̄e Salu lifande/ Han̄ skal vissulega
lifa/og ecke deya/ Ezech. 18. Nær Einn
Syndare kiemst so laangt/ ad han̄ nær
ad kiekia sijna Synd/sem hn̄ hefur giørt
a mooti DROTTne sijnum Gude / og
þar a moot þa Nad / sem Gud hefur
hønum Aufsyndt i Christo JEsu / Þa
þarf han̄ ecke ad skielfast wt af Vondsku
sinna Synda / Hvørsu stoorar sem þær
kun̄a ad vera/ Þui DROTTen̄ er Myt-
skunsamur/og vill ecke Reidast æfen̄lega/
Jerem. 3. Þo ad vorar Synder sieu
Raudar sem Blood/ Þa skulu þær same
verda Hvytar sem Snioor / Þar sem oss
einasta ydrar þess Vonda/og vier lætum
af ad syndga/ Þverwdarsamlega a moote
DROTTne/ Esa. 1. Þar uppa hefum
vier 4. So mørg Huggunarfull Epter-
dæme bæde i þvi Gamla / So vel sem i
þvi Nya Testamente/sem klaarlega kun̄a
ad hughreysta einn Freystadan̄ og Angra-
dan̄ Syndara. Hvad nafnlega eitte.

David

David Gud til Reide/ bæde med Hoors domi og Mañslage/ og ødrum stoorum Syndum? Po took Gud hañ til Nadar/ þa hañ medkiende syna Synd/ og pyrer tap hønum hañs Rangliæte / þa hañ ydradest heff/ Psalm. 32. Hvad stoors kostliga Syndgade Manasses a moote Gude/ Med Afgudadyrkan/ Sem hann framdyldgde i Juda/med Gølldrum/ med Offran hañs Barna til Moloch/ sem hn̄ liet ganga i giegnum Elldeñ / med Of soskn Guds Ords Pienara/þar hañ liet saga Esajam sundur med Trie Søg? Po siedt hañ Nad hia Gude/ þa hañ kañad est vid syna Synd / og audmykte sig pyrer DROTTne/ 2. Par. 33. Var ecke Paulus eirn Guds Spottare og Ofsoknare? Po syndi Gud hønum Myskunsem̄e / þa hañ um̄vende sier til hañs / og liet af syñu Rangliæte/ 1. Tim. 1. Var ecke Petrus Eirn Meinsæris Madur i moote Gude/ Hvør ed þrisvarsñnum neyt rade og afsoer sñ eigeñ HErra og Frelsara? Po aumkade sig Gud yper hañ / þegar hañ griet syna Synd og liet sig angra hana/ Matth. 26. Eingeñ er utelucktur pra Guds Nad / hvørsu mi sem hañ hepur Syndgad/ utañ þeir/

 sem

sem med Ybrunarleyse og Afturkatsing
örskuffa sier sialsum / sem Cain / Gen.
4. og Judas/ Matt. 27.
Ef þeim Freistada synest ad hans
Synder sieu margar og stoorar/ þa vysa
þønum til þeirrar Bersyndugu Kvinnu/
Luc. 7. Hennar Synder voru og marg-
ar / En Gud fyrergaf Henne þær allar.
Ef hønum synest ad hans Ydran sie sein/
þa vysa hønum til Ræningians a Kross-
enum / Hann giørde allra fyrst Ydran a
synum sidasta Dauda Tyma/og fieck þo
þad Andsvar af Christo / J Dag skallt
tu vera med mier i Paradys / Luc. 23.
En hønum synest / ad hans Trw sie eitt
gen / Hvar med hann kunne ad forlaata sig
uppa Guds Myskunseme i Christo / Þa
aminn hann ad bidia Gud þar um / Og a
midann lata sier nægia med þa Veyku
Trw og Eptterlangan sem hann hefur/ ad
neiga fisia til Trwarennar/ þvi hvar þad
er / Þar er og vissulega Trwen: GUD
heyrer Girnd þeirra Fatæku segger Da-
vid / Psalm. 10. So lenge sem Eirn
Syndare stendur ecke i moote Guds frie
medarsamlega/ So lenge er og lyka Trwn
en hia hønum/jafnvel þo hann þycke ecke
fisia til hennar. Ja/ i þvi ad hann klagar

[illegible]

yfer sijnum Trwar-Brest/ þa maa han̄ ad
hyggia/ ad han̄ þo hefur Trwna/ jafnvel
þo hun sie sem eirn rïwkande Lijnkveik-
ur/ Og sem Eirn Brakadur Reyr/ Þvi
Trwen er opt og tijdum/ sem eirn neyste
i Oskun̄e/ Og sem eitt Gull Stycke sem i
Jørdun̄e er huled/ Edur so sem Tungled i
sijne Formyrkvan. Sie hun lijtel / þa
er þad þo Trw/ Sie hun hulen̄/ Þa Augl-
ysest hun þo / Og þa er þad hrilykum
Deyfertrwdum stoor Huggun og Stark-
leg Glede/ ad þeir vita ad Gud vilie ecke
þan̄ brakada Reyren̄ sundurbriota/ nie
þan̄ rïwkanda Lijnkveiken̄ wtslöckva /
Esa. 42. Helldur ad þau Beinen̄ skule
Gladvær verda / Sem sundur hafa kram-
ed vered/ Psalm. 51; Þvi Gud allet-
na gierer sialfur Trwna/ Act. 17. En
Einum serhvørium epter sin̄e Mælingu/
Ephes. 4. Vppa þad hans Kraptur
skule fullkomnast i vorum Breyskleika/
2. Cor. 12. En hønum synest ad Gud
hafe han̄ yfergiefed/ med þvi han̄ skielf-
ur so sekum sin̄a Synda/ þa framset fyrer
er han̄ / Þad Gud sagde til Zion Ford-
um Daga: Eg hef ecke yfergiefed þig /
og vil alldrei mijna Hønd fra þier taka/
Ebr. 13. Þo þad ad sønu kun̄e synest /

sem Gud hefde han yfergefed / Sem
mum han þo med mikellre Myskunseme
hønum samfagna / Og þa han a Augna-
bragde Reidenar um litla Stund hylte
sit Andlit fyrer hønum / Þa mun han
samt med Eilifre Myskunseme hønum
Myskunsamur vera / Esa. 54.

Ef eirn Syndare er hræddur um þad
ad han kunne ecke ad hallda sier stadføstum
vid Gud / Þa skal han vita / ad GUD
freystar einskis Mans yfer Megn fram
1. Cor. 10. Og hafe han Allareidu
uppbyriad þad Gooda hia nockrum / þa
mun han og einnen þad fullkomna / Allt
til þess Dags JEsu Christi / Phil. 1.
Fyrst hn uppbyriar Viljan til hins Goo-
da hia einum Syndugum / þa gefur han
hønum og einnen Mad til / þad ad fram-
kvæma / Phil. 2. Og epter þui Gud
freystar einskis til hins Vonda / helldur
ad aller Hluter skule þiena þeim / sem
Gud Elska / til hins Besta / Rom. 8. Þa
kan skie Gud giøre slijkt þessum Synd-
ara / Til ad reyna hans Stødugleika / og
ad hans Truar Ljoos skule þui fegra
skijna fyrer Heimenum / Matth. 5. Þad
fyrer byriar Einu og Sierhvørium Guds
Barne i soddan Freystingum ad þola

Gude

Gude Hiartanlega/ad han a hennar Hiarta virdest ad vitia hans / og bidia Gud um Stadfestu allt til Enda / ad han mætte verdast goodre Barattu/beha̋llda Truwne og goodre Samvitsku / Þar til han umm sydir ǿdlast Riettlæteßins Coronu/hvor̋e sa Gud hefur fyrerhugad ǿllum þeim sem Elska hns Dyrdarlegu Tilkomu/ 2. Tim. 4.

Þetta og añad fleyra mã Kirn Guds Þienare Kostgiæfelega Framsetia fyrer einn Syndara/ sem er stadddur i Freystingum / Og epter þvi sem hentugast er / heimfæra þad uppa hañ sialfañ/ad epter þvi Gud er so Oendañlega Myskunsamur / Og hefur tilsagt ǿllum Syndugum Nadena i Christo JEsu / Þa skulu hañ ecke af einungis Vantrw og Mistrauste stryngiast i synum Syndum/ hvar með hañ gierer Guds Nad ad aungvu/ Tredur Guds Son med Footum / og reiknar Testamentis Blooded Saurugt / fyrer hvert hañ var Helgadur / og forsmæder Nadarennar Anda/ Heb. 10. Amin hañ ad Endnemmast siñar Skyrnar / fyrer hvørja hañ er vorden Eitt Guds Barn/ og hefur feinged allra sinna Synda Fyrergiefning. Hvar fyrer hefur Gud med

deilt hønum sÿnu Lÿfkrøpenga Erfe ?
Hvar fyrer hefur hann fyrer sÿna Þien-
ara tilsagt hønum Syndanna Fyrergiefn-
ing i Skriftarstoolnum ? Hvar fyrer
hefur hann læted hann Hluttakande verda
i sÿns Sonar JEsu Christi Hellagasta
Lÿkama og Bloode / og þar med aptur
a nÿ giørdt þa vissann um þ sama? Skyll-
de allt þetta vera þeim enum sama til
Forgiefnine/ Hvørs Salu Gud hefur vil-
lad so vel i øllum Hlutum ? Og enn þa
fraambÿdur Gud hønum sÿna Naad / og
kallar hann sierdeilislega til sÿn/ Þar hann
nu so blakast af Syndesie/ Kom til mÿn
þu angrada Sal/ Eg vil hressa/ Eg vil
Endurnæra þig / Matth. 11.

Nær eirn Syndare þa hann fornemur/
ad Gud (hvørn hann annars styggdt hefur)
bere so mikla Vmhyggiu til ad Frelsa
hann/og hann sier ekkert annad/enn Einungis
anglioos Nadarennar Teikn/og lÿka vel
i sÿnum stærstu Freistingum. Hvør vill
þa sækia epter ad ætelia hann/til ad burt
kasta fra sier soddann Nadarrÿku Guds
Tilbode / og Þverwdarsamlega wtelÿkia
sig sialfann fra Guds Naad / nema Sat-
an/sem stundar epter hanns Salu/ Lÿka
sem Rostulegu Herpannge/ad hann kunne han

ad

ad vita ? Amin kan Freiſtada ad kyſſa
Guds Hønd og taka vid hans Kiærleik
med Þakláte. Amin han ad gledia ſig i
Guds Giæſku / Og ſeigia med David:
Drottenn eg gled mig/ og em gladvær yfer
þinne Myſkunſeme/ Þvi þu ælyter mijna
Eymd / og þeker Saalu mijna i Neyd-
ene/ Pſalm. 31. Amin han ad gledia ſig i
Gude ſijnu Frelſara/ og ſeigia med Job:
Eg veit ad minn Endurlauſnare lifer/ og
eg mun ſiaa han i Glede med þeſſum mijn-
um Augum/ Job. 19. Amin han ad Hug-
leida med David/ Hvad gott þad er ad
hallda ſier til Guds/ og ſetia ſijna Von
a DRottenn/ han helldur hønum vid ſijna
hægre Hønd/ ad han ecke falle/ og han leid-
ber han epter ſijnu Raade / og medtekur
han endelega til Æru/ Pſalm. 73. Amin
han ad Epterfylgia Petri Raadleggingu
og med ſtødugre Trw ad motſtanda Diøf-
lenum / Vitande/ ad adrer Heilager ſem
i Heimenum eru/ lijda ſa ſømu Aunaud/
1. Pet. 5. Med þvi pleyra ſem eirn Guds
Þienare ſkalſtur med Koſtgiæfne kan ad
vtdraga af Guds Heilaga Orde / þeim
Freyſtudu til Huggunar og Hugſvølun-
ar/ med þvi hønum byriar þa einkanlegi
eſt ad framleggia ſijna Alvøru og Koſt-

giæfne/ ad það byrer Guds Tilskyrk/me tte naaðinna Syndaranum i þra Villu þa ns Vegar/og Frelsa þiis Aund þra Daud anum/ Jac. 5.

5. Skal það og Rostgiæfelega aminna það Freistada til Bænareñar/ að þañ ei eiðs og þ ugleg a bidie til Guds med Dat vid/ aþ Psalm. 51. Myskuna þu mier Gud epter mikellre Myskunseme þiñe/ z etc. Og einkanlega med Gudrækne Jþre ke þesse Ord Nockrumsiñum a þvðrium Deigc. O Gud/Skapa þu i mier hreint Hiarta/og gief mier eirn nyañ stödugañ Anda / Kasta mier ecke burt þra þijnu Auglite / og tak ecke þiñ Heilaga Anda þra mier/hellдur lat mig þa aptur Hus gun þyns Hialpræðis/ og þiñ Mattu Ande styrke mig. Eda z so stuttlega med Tollheimtumañenum. Gud Vert Mier Syndugum Lyknsamur/ Luc. 18. Elleg ar og epter Christi eigen Forme. Fader Fyrergief oss vorar Skullder/so sem vier Fyrergiefum vorum Skulldunautum/ Matth. 6. Cap.

J sama Maata skulu og adrer/sem eru nælæger hia þvilykum Freystudum Mañ eskium med Bæn/Lestrum og Ræðfaun gum Daglega uppørva þeirra Saaler/ad

þeir

þeir meige gledia sig i Gude synum Frelsara / og komast æ meir og meir i Þeck-ing Yverþliootanlegrar Guds Nadar / sier til Huggunar og Hugsvølunar / og ad sijdustu til Nadarsamlegrar Frelsun-ar fra þessum hørdu Freystingum. Hvar til Gud veite Sierhvørium Sorgbitnum Syndara Nád / Styrk og Hiálp-ræde / fyrer JEsum Christ-um / AMEN.

Ein Stutt Bæn.

D. IOHannis Olearii.

Fyrer Sturladar Manneskiur.

Psalm. 30.

DROTTenn minn GUD / þa eg kalla til þyn / þa giører þu mig Heilbrygdann. Um Kvølldtymann varer Græturenn / Enn ad Morgne Dags Føgnudurenn.

O Þu Giæskurijke GUD / med þvi þad er mier Gagnlegt / ad eg heimsookttur verde med Avaxtarsømu Angre / So ad eg þvi helldur Hiartanlega Andvarpe

um þyna Giædsamlega Huggun/ meir til Sæluhiælpar/ Eg bid þig/ Bevara þu mig fyrer Langvarlegu og Oendanlegu Kæruleyse og Sturlan. Lattu mig ecke i mørg Aar og langan Tyma/ þar med plagadan verda/ Helldur epter Freistingu una og Angursemena Hughreistu mig/ og epter Hirtingena/ Lattu mig Naad þina fyrer hier/ So ad eg med Fögnude mitt Lyfsins Skeid i þessare Verølldu wtende / AMEN.

Stuttur / þo Naudsynlegur Vidbæter/

Vm Barn-Sængur-Konur Og Kvena Jnleidslu J Kyrkiu+ Vilagdur wr Christiani 5ti. (Nu lofslegrar Miñingar) Kyrkiu. RITVAL.

Pag. 97. sqq.

Restarner skulu Kostgiæfelega Vnderwijsa Olettum Konum og amiña þær / Ad þær med Packlæte vidurkiene þa

þa Blessan er Gud hefur heitid vellzkal og varde sig fyrer Ørogtome og skadlegum Tilfellum/ sem mógulegt vera kań : Og hpide trwlega i þeirra Kalle/ nær Tymen er kemur / Vitande ad jafnvel þo øll þesse Kross fie Verdlaun Syndarenar/ þa eru þær þo Gude þacknæmar i þeirre hin ne sømu Stiette/ nær þær eru ſtyðungar i Truńe / Heilagleika og Hreinlyfe / og med Þolenmæde venta goodrar og mioꝑ kar Lausnar.

So skulu þeir aurnen̄ jduglega aminńa þær/ ad þær sieu Þolen̄moodar/ og ofe og tydum befale Drottne sijna Vegu og Sin̄ Lyfs Avøxt til allrar Nadar og Verndar / Med þessum edur þvilykum Ordum.

Eg þacka þier/ Almattuge eilyfe Gud/ elskulegaste JEsu Christe/ fyrer þessa þijna Blessan. Og med þvi þu sialfur befalad hefur/ ad Børnen̄ skule til þijn koma/ þa Offra eg þier nu þessu mijnu Fooſtre og Lyfs Avexte/ Og bid þig/ ad þu vilier hall

 mot

medlaka/ og jafnan þier befalad-
an vera lata / Pad han meige fa
eilijf Not af þijnu heilaga og dyr-
mæta Bloode/ Og nær Tijmen er/
epter þiñe Velþocknan fyrer eina
gledelega og milda Lausn an allra
Meina koma i þeñan Heim / Og
Fyrer Þa Heilogu Skyrn verda
Endurfæddan til Eilijfrar Sælu-
hialpar / A M E N.

Eñ ef eitt soddañ Barn deye i Mood-
ur-Lijfe/ edur ædur eñ þad komast kañ
til Skyrnar edur Christne / Þo fyrer-
utañ Foreldrana Ꝥersoon og Forsoo-
mun i nockurn Mata/ þa hafa þeu samt
eina gooda Samvitsku / Og meiga vist
vera ad þad er Eitt Guds-Barn / Og
hefur Funded Naad fyrer Gude i Christo
JESV epter hans Eigen Fyrerheite/ J
hvörriu hañ hefur lofad ad hañ vilie vera
(ecke alleinasta allra Trwadra) helldur
og Eirneñ ÞEJRra SÆDes GVD /
Gen. 17. v. 7. Act. 8. v. 39. Þvi
jafnvel þo þad/ Epter Guds Oransakan-
legum Villa ecke hafe kuñad ad nioota
þeirra

þeirra Riettu Tilskickudu og Tilgiørdu Sæluhiálpar Medala/ þa er samt eingenn Efe a ad Gud/ hvør ecke er vid Medøl bundenn/ hefur vissulega af sinne Yfervfliootanlegre Naad/ epter sinum Ogrundanlegum Visdoome/ med ødrum serdeilis Hætte medteked þad til Sæluhiálpar / Eins og hann giørde vid Israelis Børn i Egypta Lande/ sem strax voru i hel sleigenn / nær þau Fæddust / og þau sem a Fiørutyge Aara Reysu Tijma Oumskorenn burtu Doou a Eydemørkenne: So synest þad einnenn ad Davids Fyrste Son af Bath-Seba hafe daaed fyrer atta unda Dag / Utann Umskurnar/ og aadur þad hønum var Nafn giefed/ þo seiger David umm hann: JEG KJem Til þESS Og þad Ecke Til Myn. 2. Sam. 12. v. 23. Hvad sa goode Guds Madur munde alldrei hafa sagt/ hefde hann annars Trwad ad Barned være Fyrerdæmt af GUDE.

En ef Moodurenn Andast af Barnsførum / þa veit hun þo ad hun deyr i Sinne Stiett og verdur Hoolpenn fyrer Barnburdenn/ ef hun Trwlega og þolenmoodlega wistendur sitt Erfide.

Um

Um Kyrkiu Innleidslu þeirra Kvenna sem Fæda sijn Børn ANDVANA.

HAfe Barned daaed fyrer / Edur epter Barnburdenn / fyrer ellegar epter Skij-rnena / sie annad hvørt Barned edur Mooderenn sialf nockud serdeilislega Vanheil og Ohraust / Ellegar nockur Veikleike af þvi Tilfelle uppakallenn / Þa lage Presturenn sijn Ord og Hugganer þar epter / Og kann hann i slijkum Tilfellum tala a þennann Hatt.

Elskulegt Guds Barn / Þier erud maaske med miklum Andvørpum og Sorgarveine i Dag uppgeingnar til Hwssens DRottens epter þennann harda og erfuga ydar Barnburd / so sem Ein Harmþrungen Mooder / sem saknar Barns sijns / Luc. 2. v. 43. Enn þier kunned ganga med Þacklæte Inn i Guds Hws. Þvi jafnvel þo þier Sorgfuller vera meiged i ydar Hiarta / Þar ed

Gud

Gud hefur burtteked ydar Barn frä ydur/ Ber ydur samt ad hugleida/ ad Gud took eckert / nema þad sem hañ ädur hafde ydur giefed. Og hu ad kuñed þier þa añad ad segia um þetta Guds Verk / eñ þad Job/ sa Mootlætte Fader sagde/ naar öll hañs Born voru daud. DROTTEN GAF/DROTTEN BURTtook/ LOfad Sie NAfned DROttens/ Job. 1. v. 21. ? Nu þo ad þier hafe hafed Pijnning og Harmkvæle fyrer ydru Barne/ so ydar Lendar ha fa af Pijnu vanmegnast vegna ydar Barnburdar/ þa vited þier þo / ad Gud var sa / sem liet þañ Avöxt vaxa med ydur/ ad þier ecke teiknast fyr daud i bland þeirra Offrioofu. Og hñ gaf ydur Stirkleika til ad fæda/ þ sem til Fædingareñar var fullkomed/ hvar öñars eingeñ Stirkur vered hefde 2. Reg. 19. v. 3. Hvert viled þier þa reidast þvi / sem þier vorud

äñtveg

alldrei rædande/ og sialfur Gud hef-
ur hiñ allra mesta Riett til? Joh. 4.
v. 9. Villied hier gremiast yfer þvi
ad Gud hafe ydar Eitvide og Von
ad ønguu giørt/ ad hier med Mood-
ur Sisseræ væntud ydur lifanda
Barns/ og sia/ þess Lijf var i burt-
tu? hier væntud Glede/ Jud. 16.
v. 21. Og sia/ þar var Sorg/ Jer.
8. v. 15. So þeinked þo ecke ad ydar
Von sie med ellu úte. Og hier skul-
ud ønguu ad sidur lijkiast Job i Hug-
prijdeñe þegar Neideñ lá sem hardast
a hønum. ÞO Ad DRotteñ DEI-
de Mig/ Þa Vil Eg Samt a Hañ
Vona/ Job. 13. v. 25.
Sie ydur þad til Angurs/ ad yd-
ar Barn hafe dáed i Moodurkvide/
adur eñ þad fyrer Endurgietning-
areñar Laug fieck Lijfed i Christo/
Gal. 3. v. 27. þa hugged ydur apt-
ur i moot þar vid/ ad hier vited/
þad ydar Barn er medteked & halld-
ed

ts þia Gude/ sem ein trwud Christ-
en Manneskia. Hvar med þier i Bon
enne/ sem ein good Mooder / i fullu
Trwnadar Trausie opptrad hafed
ydar Barne Ykottne ydar Gude.
þier vited enn framar / ad enn þo
ad Nitteme Stiornarennar/ sie stoor &
hatla Raudsynleg til Saluhialpar-
ennar / Joh. 3. v. 5. Samt er Gud
þo ecke alltijd bunden vid Stiornena
og slijk Saluhialpar Medel/ helldur
ur frelsar hann so vel Medalslaust /
sem fyrer Medal. Hvad marger eru
burtdauder i þvi gamla Testamente
innan attunda Dags/O-umskorner?
Hvad marger i Fiøretijge Ara Rei-
su a Eydemerku? Jos. 5. v. 4. Hvad
marger i Egyptalande under Pharao-
ne? Exod. 1. v. 22. Og hvad marger
under þeim Grimma Antiocho? 1.
Maccab. 1. v. 36. & 2. Maccab. 6.
v. 10. Hvør vill seigia ad aller þesser
hafe ecke orded Saluhoolpner? Og
þvi

þvi ſkyllde hñ ecke haf̃a giefad ꝛu ſo
vel giefed þeſſu Barne Trwna i ydar
Lijfe/ſſm hñ til forna gaf hana þm
litla St. Johañi i ſiñar Moodurlijf
fe? Luc. 1. v. 44. Einkum nær þier
hafed gooda Samviſku/ad þad ecke
i nockurn maata af ydar Voldbñ/ et
ſo haſtarlega fortijnt. So halded ydur
ur þa ſtoduglega vid Guds Fyrerheit/
hvar giefeñ eru ydur og ydar
Barnñ/epter Guds eigeñ Obrigdulu
Loforde/fyrer Muñ Peturs/Act.
2. v. 39. Þvi hvad Gud ꝛ dur ſagde
til Abrahams/þad hefur hañ ꝛ tal
ad til allra Trwadra. JEG VJL
VEra Þiñ GVD Og Þijns Sæd
es GVD / Gen. 17. v. 7. Hugged
ydur vid Orded JEſu/ ſo ſeigiande.
Y Dar HJMNeſkur FAder VJL
Ecke Ad Eirn Af Þeſſum Smæ,
lingium GLateſt / Matth. 18. v.
18. Þvi Þeirra Er HJMNarijke/
Matth. 19. v. 14.

Ef þier sefied fyrer ydur þa Van
heilsu sem ydur eda ydar Barne er
i Fædinguñe tilfallen / so þier mæ
skie / klaga meiged med Naomi / ad
sa hiñ Almattuge hafe birlad æred
beyskt fyrer ydur / Ruth. 1. v. 20.
Þa vited þo ad Guds Vilie er æ,
tijd betre eñ Mañaña Vilie / og ad
ydur byriar þar a ofañ ad þeigia i
allre Stilling og Þoleñmæde / seige
lande med David. JEg Vil þEig
ia / Jeg Vil Mijnum Muñe Ecke
VPPlinka / Þvi Þu DRDTTeñ
GJorder Þad / Psalm. 39. v. 10.
Þar fæd. st stundum eirn af Moodo
urlijfe / sem nockurn Bresk hefur a
sijnum Limum / sem sa BLJNDE /
Joh. 9. v. 1. Sa HAlte / Act. 3.
v. 2. Stundum eirn sem hefur of
marga Lime / sem sa Nære Modur / sem
hafde Sex Fingur a hvorre Hende /
og Sex Tær a hvorium Fæte / 2.
Sam. 21. v. 20. Stundum fædo

ek

eſt ein Mañeſkia Andvana / ſem eckert Efſt hefur af ſinar Mooðurliſſe. Eñ hvør vill þeſſ vegna þrætta vid ſiñ Skapara / og ſeigia til DRottens / Hvad giørder þu? Þvi / VEi þeim Sem SEiger Til FÖDurſens / HVad Gaatſt þu? Og Til Moodureñar / HVad FÆdder þu? Eſa. 45.v. 9/10. Eñ þier þeinked med Kvinñe i Sarepta / ad Gud ſie ydur þar fyrer ſerdeilis Reidur / og þetta hafe ydur hendt / ſo ydar Misgiørninga Miñiſt Verde / Og Ydar SOnur (Otter) Tortijneſt / 1. Reg. 17. v. 18. So þier þikeſt med Rebecca ſeigia meiga. HAfe GVd BLESSad Mig / HVar Fyrer SKiedur þEtta? Gen. 25. v. 22. Þa vited / ad Guds Doomur ſkal Allstad biriaſt a GVds Huſe / ſem Petur kieñer / 1. Pet. 4. v. 17. Og þeim beſt u Vørnum refſar Gud opt ſega hardara hinum ødrum / Heb. 12. v. 5.

v. 6. Allsted Guds Eingieten Son sin var Lykare MAOke/ eñ MAñe/ og hafde þar ekert tilunńed/ Psalm. 22. v. 7. Allsted þa Nerlogu/ hvad þeir haþa wtstaded / Allsted Job / Job. 1. v. 18. Allsted Paulum / þañ wtvalda Guds Postula/ 2. Cor. 12. v. 7. Ja / setied ydur fyrer Sioner oll Guds Born. Skulu þau ecke oll Lyda Med Nonum (Christo) ef þau añars vilja med honũ dyrdleg verda? Rom. 8. v. 7. Legged Christi Ord vel a Hiartad / sem hañ sagde / nær hañ ver adspurd ur um þañ Mañ sem Blindur var fæddur af Moodur Lyfe / ad hvørke HAñ Nie HAñs FOReldrar HEfdu SYNDgad Til Þess / HElldur Ad GVDS VERK SKylde A HOnum OÞeñbert VERda / Joh. 9. v. 3. Og hugged ydur vid Orden Postulans Paals / Ad Aller Auter SKule þJena ydur Til Erdom

GUDdo/ ef hier aðrs DETest e Esskeo GUD / Rom. 8. v. 28.
Og eñ þo ad ydar Barn være veikt i Fæðinguñe / þa er þad samt þyrer Endurfæðinguna Saluhoolpeð / og i Upprisuñe Ogudarsamlegt / hv at hvorke Fleckan nie Hrucka skal þrama fiast/ Eph. 5. v. 27. Þvi þad/sem UERdur Sad J FOR geingelegleika/ Mun Aptur Upp standa J O-FORgeingelegleika / KRAptelOg UEGsemd / 1. Cor. 15. v. 42/ 43.

Nu þo ydar Barn sie burtu þra ydur/ so er þad samt hia sinnum og vorra allra besta Fodur i Himnariske. Ef þier saknaed þess hier vid ydar Skaute/ þa gledied ydur / ad þad so vel hvilier þar i Abrahams Skaute/ Luc. 16. v. 23. Sie þad ecke leing er hier medal Maññanna / þa er þad þar i Uþers heims Utvaldra og marg ra þusunda Engla / Ebr. 12. v. 22.

22. Sie þad hier Andvana þyrer vorum Siocnum / þa lis ; þad þo þer i eilijfre Baan og Glede / Hvar Eckert IllE fRamar Skal Sae tta þAd / Sap. 3. v. 1. Nu þaþ ed þier ecke Þerþa framar þar þyrer ad sorga. IEsus heþur tefed Ydur Barn burt til sijn / ad þad ERuke VEra HVar HAn Er / og niote þans Saluhialpar eilijflega.

So lated ydur nu nægia Gude Vilia / e ganged in i Guds Hus mz Lof e Þackargierd / styrked yd^r Sial i Gude / e prijsed hns Nafn / s alt giorer harla vel. Eþ þier so gierid / þa mun hans Blessan hvijla yþer yd ut / e þierskulud sia þ mz Glede alla ydar Lijfdaga / hvers eg so trulega ydur Oska / fyri Eg alvarlega i Trw og Traust bid þyrer ydur / fAder Vor þu Sem ert a Himnum / etc.

G. Vd styrke ydur med sijnu Anda / Og kaste ydur hvorn Dag fra og

smacka / Hvad Sætur DRottenn se-

Um Fanga og Dæmda MENN.

Pag. 245.

Prestarner skulu nockrum Sinnum vitia þeirre Føngudu og Dæmdu Manna / sem fyrer þeirra drygdar Synder sitia uppa Lyfed i þeirra Fangelse / adur enn þeir meddeila þeim þad Hæverduga Sacramente HErrans JEsu Christi Allraheilagasta Lijkama og Blods / uppa þad / þeir med goodum og Christelegum Underbuninge kunne þad ad Medtaka.

þeir skulu yfer alla Hlute fram kostgiæfelega aminna þa til Sannleikans Vidurkienningar / ad þeir ecke bligdest fyrer Vergilldeke / og innebirge Syndena med sialfum sier / hvar med þeir safna Synd a Synd ofan / og uppvekia Gud til starkar Hefndar Reide yfer sier / ef þeir forhærda sig i moote Gude / og giefa Satan Rum hia sier / J þvi ad þeir motstanda Sannleikanum og tala Lijge / Helldur ad þeir opinberlega Vidganga / veite sinne

Yfer-

Averſioon og giefe GUDE Vrkdena / Vppa þad þeir ei ſkuar Samvitſkur ſætte i Daudanum/ og i ſo Maata burtrijkiſt hier fra/ i þeirra Synda Pretwdari ſamt Forherdingu.

Þar næſt ſkulu Þeir amiſſa þa tileina ſaññarlega og riettſkickads Angurs og Trega fyrer þeirra drygdar Synder/ ad þær ſieu þeim af Hiarta leidar/ Et ſo miøg þeſſ vegna ad þeir fyrer þær ſkulu Straffaſt hier i Heime/ Helldur allrahelſt þeſſ vegna/ Ad þeir med þeim ſinum ſomu hafa ſo mikelega ſtygt ſiñ Gooda Gud / og forþienad hañs Reide og Eilyfa Fyrerdæming.

Og ſkulu Preſtarner wtmaala þeim af Guds Orde / Sviiwirding allra Synda / Almeñelega : Eñ ſierdeilis og einkanum þa Synd/ fyrer hvøria þeir hliootanu ad lyda/ Hvørt helldur þad er Pinoþhadur/Mord/ eda adrar þvilijkar Oþægur/ad þeir ranſake ſialfa ſig/ og hugleidde hvad ſtoor þeirra Synd ſie/ einkann i Guds Auglite / Sem Lokins mun alla dæma/ ſem þeir verda þa at ſig komner. Lær þa yferwega þeirra fyrra Lyberne. Hvørt þeir ecke med Ofdryckiu/ Leſtaſkiu / Agyrnd / Hatre og Ovunndiſke

vid ſu̅ Manungꝛe/Ohlydne vid ſyna Fore
eldra og tilſetta Forverlara/ Jaa/ þaþur
vel med Vanhelgun Hvyldardagſins og
mootþrooanlegre Forſoomun og Foraktꝛ
te Guds Heilagra Orda/ og ødrum þvi
lijkum Syndum / Opt og tydum hafe
praſſanad i þeſſa Olucku / Hvørs vegna
þeir nu um̅ ſyder/epter Guds Riettvyſre
Tillaatſeme / Eru þallner i ſo ſtoora og
hrædelega Synd/ſo ſem Drottenn ſiaalfur
hootar ſoddann vorhertum Hiørtu̅/þyrer
Munn Spamanſens / ſem ſeiger: JEG
VIL SETia ASTEITing FYRer
HANN/ HANN SKAL DEYIA /
Ezech. 3. v. 20. Samt ſkulu þeir
ecke Orvænglaſt i þeſſu mikla Synde
Falle/eda giøra ſier i Hugarlund/ad þad
være utgiørt um̅ þa/ Þeirra Jdran være
ec til einſkes/og þeim være eingenn Nade
ar/ Von praſſvreigea/ med þvi þeir ſo opt
hafe Guds Naad burtſkwfad/ og lite ſo
ut/ ſem Gud hafe teked ſyna Hønd fra
þeim/og þa med ølluyfergiefed/ad Viſp
allen matte þa̅ſe̅n villa þa: Aungvann
veigen̅ : Þviad / þo vier høfum Synd
gad/þa er Gud Trwr/ſem oſſ hefur ſvar
ed / ad han̅ ecke,vilie nokurs Syndugs
Manns Dauda / Helldur ad þad ſnue ſier

ef

og lijse/Ezech. 33. v. 11. Og hvat Synd
ẽn yfergnæfer / Þar yfergnæfer miklu
meir Guds Nad og Myskunsime/ Rom.
5. v. 10. Nær sem vier nu alvarlega ad
Hiarta forlætum off þar uppa / og læta
off angra þad Illa sem vier drygt hðf-ũ/
þa skulu þeir stadfastlega trwa/ ad Gud
hefur ecke strax ad perfkum Gjørninge
læst yfer þeim Dyrum Nadarennar/med
þvi hañ hefur epterlæted / ad þeir þar
inne være lukter og geimder. En epter
þvi hañ med sine Blæsku hefur allt hing
ad til ecke kuñad ad lida þa til faañrar
Oñvendunar fra þeirra vonda Framferde/
þa hefur hañ orded ad grypa til þessa
Medals/ad þeir yfer Pintingar/Þwing
aner/ Fangelse og siaalfañ Dauðañ skule
komast i riettã Peckingu sina Synda/ so
sem hañ Fordum giørde vid Manasse /
2. Paral. 33. v. 11. seq. Achan/ Jos.
7. v. 20. Og Ræningiañ a Krossenum/
Luc. 23. v. 42. Þar yfer skulu þeir bid
ia og dyrka Gud i þessu þeirra Fangels
se/sō Paulus giørde til Philippis i Mie
rkvastofuñe / Og fo þeir alle hingad til
hafe vered fraasnwner Gude / Eins og
Mirkvastofu Vørdurēn var i þañ Stad/
þa skulu þeir aptur med hønū snwa sier

til Drottens/ Trwa a JEsum/ og vera Stadfaster vid hañ allt til Enda/ Ap. 4. 16, v. 31.

Pegar Boon.urefi er nu yfer þa fallen / Skal Presturen opt og tydum vitia þeirra/ og med allre Alvøru Kappkosta ad þeir nu Alvarlega afbidie fyrer Gude þeirra stooru Synder og Mgertrodslur/og med frialsum Vilie giøre sig undergiefna uppsøgdum Doome/ hvørn þeir ir riettelega forþienad hafa/og i so mata vidurkiene fyrer Gude og øllum Guds Børnum/ þad Raningen aadur sagde/ nær hañ hieck a Krossenum / ad nu medtake þeir þad / sem þeirra Giøringar eru verder. Her kañ nu Presturen ad Jtreka fyrer hønum af Guds Orde þær heilstu Jatningar/sem þeir størstu Syndarar hafa adur giørt/ so sem Achans/ Jos. 7. v. 20. 21. Davids/ Ps. 51. v. 5. 7. Manassis/ Jsraels/ Mich. 7. v. 9. Røningians/ Luc. 23. v. 41. og afiara fleire. Peir skulu og so aamiña þa til Stadfastrar Trwar og Trwnadar Traustsins til Guds/ad hañ visslulega vill vera þeim Nadugur fyrer siñ Son JEsum Christum / og Fyrergiefa þeim þessar þeirra Synder/og ad þeir i þeirre Fullustu viss

er vera meige / Ad Þeir Endrlega þar munne þad Huggunarryka Svar af hönum/ sem Rœningenn fieck a Krossenum / JDAG SKULLTU VERA MED MJER J PARADJS.

Og hier kann Guds Ords Þienare þa Hugleida lata kau Margartyku GUDs Hyrerleit/ sem vier hörum i Guds Heilaga Orde / um vorra Synda Myskunsamlega Fyrergiefning i Christo JEsu/ og hrörnenn hn er orden ein Forlykun og Fridþeging pyrer allra Manna Synder/ epter þvi sem adur umgieturr i Articule Anum um Pa Freistudu.

Sydann / Ef þeir þad gyrnast/ og sig þar til Christelega bwa / Veitist þeim JEsu Christi helgasta Hollds og Bloods Sacramentum / Fyrer enn Þeir eru Rieckader / med þvilykum Ceremonium/ sem þyrr er mællt/ hia Siwkum haþast eiga/ Og er so prestirenn Framvelges hia þeim ad hugga þa/ Syngia/ Lesa og bidia med þeim. En so fleamt þeir tia sig Hardskrapada/ verda þeir þar til ecke medreckner / Helldur Gude a Hendur pelast/ ad þad sökt finar Endalausrar Myskunnar/ vilie hia þeim Eina sþluga Umvending og Ryerboot verka/ So þeir ecke wt af

Þeyr i ſinum Mootþrooa/ helldur fyrer
er Krapt Guds Anda En þa komeſt til
Vidurkienningar Sannleikans / og Samlut
himlplega hier ad vidſkilia.
Nær Dagurenn kiemur / A hvørium
Þeir ſkulu Lyflaataſt / Þa ſkal þeirrar
Sooknar Preſtur hvar þad ſkier / med
ødrum Þleyrum/ Ef Þørf krefur, vera
arla hia Fanganum/ umm Eirn edur Tvo
Kluckutyma/ fyrr enn Lyfaſtraffed alagt
verdur/ og þa ſkal hann med goodre And=
agt og Umhyggiu/ minna hann ad ydru a
þad/ſem hann a undanlidnum Døgum hefur
talad umm fyrer hønum/ og Uppørfa hann
til Stadfeſtu i þvi hinu Gooda/ Jafn=
vel midt i Daudanum / og ad hann / med
þvi Gude hefur ſo þocknaſt ad lata hann
hier lyda ſinna Synda vegna/gledie ſig þo
þar vid/ ad hann er viſſ og Oefadur/þad
þeſſe Dagur ſkule hans Sydaſte Strendar
Dagur vera/ og hans ſa Fyrſte og Følſka
lauſe Glede Dagur/a hvørium øll hans
Armæda ſkal Enda taka/ og giøra Eina
Fagnadar Reyſu fra þeſſu Auma Synd=
uga og Eymda fulla Lyfe / Til þeſſ Ei=
lyfa/Sæla og Odaudlega Lyfs hia Gu=
de a Himnum.
Hvar fyrer hann Jafnlega ſkal Hroopa
til

til Guds/ad hañ allta hellst nu vilie koma sier til Hialpar/med synum gooda Anda og Raad/ad hañ i so Marga þulhuga meig-ge a Hoolm ganga vid Daudañ/og i stødugre Trw og Trwnadartrauste. Kandast þeñañ Sydasta siñ Strijds Dag hier a Jørdunne/ad hañ meige Sigrenum vphal-da/ og med Augunum sia syn Umskipte i Glede. Og skal Presturenn jduglega Lesa/Bidia og Syngia med hønum/ ad hañ kuñe ad hallda hønum i stødugre Andagt til Guds. Sierdeilis skal hañ opter eñ Eitt Siñ lesa og ytrecka fyrer hønū þær Trwar Høfud-Greiner/ med stuttre Utskyringu þeirra hellstu af þeim hinum sømu/ Hønum til Huggunar og Glede. Sømuleides kan Einn Vers af Litanij-unne.

O þu GUDs LAmb/ etc.

Med nockrum tilhlydelegum Bænum/ sem Serdeilislega kuña hier til giørdar vera.

Eñ þiske Presturenn hia Syndaranum Otta edur Angurseme/ Þa skal hañ læta gefa hønum Vyn/ Med þvi Gud sialfur hefur skipad ad Meñ skule gefa Syrgi-endum Vyn / sem Kyñlætast eiga / Ad Þeir meige forgleima sijñe Eymd hier a Jørdune / og hugsa eckj fraamar til sijñar

Angistar og Olucku/ Prov. 31. v. 6. 7. Þo skal Presturenn i þessu Efne gaumgiæfelega Tilsioon hafa/ ad hann ecke ofþ miked drecke/ og i so mata ecke þynge sitt Hiarta med Dryckiuskap moote Christi Vidvorun/ Luc. 21. v. 34.

Hier ad auke kann hann og hagkvæmelega minntur ad vera umm þann Dryck/ sem hann nockru fyrre drack i Medtekningu þess Haaverduga Sacramentes/ Fyrer hvørt hann skal vid Magt halldast til þess Eilijfa Lyfsens.

Þyrste hann enn þa meir / Þa læte hann sig allelnasta þyrsta epter synum JEsu/ ad hann lange til ad koma til hans / og nioota þeirrar Sælu/ sem hann honum afrekad hefur a Krossenum/ og þeirrar Epterløngunar sem hann hafde til ad fullkomna hans og allra vorra Saluhiælp. Og þennan Þorsta skal hann nu tiaa sama i Fognude og Hiartans Owtseigianlegre Glede utsloockva af þeim Ilmsætu Straumum Vellystinganna/ þeim Utvalda og Lyfskreptuga Engla Dryck/ hvøria hann skal nioota Æverblootanlega med Guds Heilögum og Utvøldum a Himnum uppe.

Þegar hinn Sakade skal utleidast til Aftektu Stadarens/ Þa skal Presturenn

fylgia

fylgia hønum/ og alltijd aumkia han / ad
han erfarne Jt sa gænge med goodu og
Hughraustu Giede hiedan / Jhugande
hvad Erfidan og Armædusaman Gang
hans kiæraste Frelsare/ Guds eigen Son-
ur hafe geinged undan hønum / Þa han
var utleiddur til Hausaskielia Stadarens
til ad lijda þan smænarlega Dauda/ med
al Spilluirkiana fyrer vorar Synder.

Han maa sig þar vid gledia/ ad fyrer
hvørt Spor sem han nu Fetar / nalgast
han sitt Frelse æ meir og meir / og mun
alldrei framar sia Snøru / Fiøtur nie
Fængelse: Lꝍt han Hugleida hvad marg
falldan Synda Gang han hefur rafad
alla sijna Æfe hier i Helme / æ hvørium
Kllum þesse hans Gangur mun Enda
giøra/og leida han til eilijfs Frelsens fra
Syndenne. Hugleide han hvad margt
Mædusamt Fet/hvad margar Hættuleg-
ar og angursamar Reysur han giørt haf-
fe i Verølld þessare/ En fyrer þenan Vt-
gang mune han sanarlega komast til þess
Stadar / Hvar han vera skal fyrer utan
allan Vag og Otta / Og seigia meiga til
Sælar sinar med hinum heilaga Davide:
Verku til Frids mijn Saal en ad
Nyju/ þviad Drottenn veiter þier hid

Gooda/ þvi Hann hefur wtrickt mijne Saalu af Daudanum/ mijnum Augum af Taarafellunum / Footum mijnum fra Hrosunenne / Nu vil eg gaanga sijfelldlega fyrer Drottne a Lande Heirra Lifendu / Psalm. 116. v. 7. 8. 9.

Og uppa þad hann ecke falle i annarlega Þanka / Þa skal Presturenn a øllum þeim Deige tala vid hann af Guds Orde/ Eirnanvist minna hann a þær helstu Grein er Kienningarennar um vora Endurlausn fyrer Christum / um Guds mikla Yferfliootanlega Myskun vid alla þa sem sig beira vilia. sem og eirnen um Saaluhialplegann Utgaang þeirra Trwudu fra þessum Heime/ So sem ad eru þessar: Esa. 53. v. 4. 5. Ezech. 33. v. 11. Hos. 11. v. 8. 9. Jer. 3. v. 12. Esa. 43. v. 25. Mich. 7. v. 18. 19. Joh. 3. v. 16. Rom. 5. v. 8. 9. 10. og 8. v. 32. 1. Tim. 1. v. 15. 1. Joh. 1. v. 7. Joh. [illegible]. v. 21. 1. Joh. 2. v. 1. 2. Rom. 8. v. 34. Rom. 8. v. 17. 18. Apoc. 14. v. 13.

Og skal Presturenn vel athuga/ ad hann þær Svar af þeim Sakada / uppa Sient

hvøert

hvört sem han̄ fram̄seldt / Og þess vegna nockrum Stun̄um adspyrja han̄ / hvört han̄ hefe skiled þad han̄ hefur sagt / hvört hā hafe høndlad þad / Hvört han̄ Trwe þui og Reide sig fullkomlega þar uppa / Og hvört han̄ vile til nockrar Huggunar og Endurnæringar þar af i Hiartanu? Og uppa þad ad so mikid sem møgulegt er / Daudans Hrædsle mætte fra hønum burt takast / En̄ han̄ aptur a moote hallast i stødugre Andagt og Umþeinking til þess Himneska og Eilijfa / Þa skal Presturen̄ þar i millum Syngia og Bidia med hønū um / og krefie han̄ þar til / ad han̄ sialfur / asamt med bidie og sijnge / hvar til bruk ast meiga þesser Psalmar.

Gladur nu deya vil eg vijst / etc.
Min̄ HErra JEsu Madur og
Gud / etc.
Þa liner þesse Lijkams Vist / etc.
Og adrer þvilijker / Sem Eptenn hlyda.

Þegar han̄ nu er komen̄ til Aþreytus Stadarens / Þar han̄ skal Lijflatast / Þa skal Presturen̄ en̄ framar auminna han̄ til Andans Hugreysde / ad han̄ nu ecke J sijnu Sijdasta Veikleik nie Bligdest fyrer Daudanum / Vitande / AD Hans Endr-

urlausn

Erlausn Tekur Nu Ad Nalgast. Luc. 21. v. 28. Og hvørt han LJfer eda DEYr/ Þa er han DRottens / Rom. 14. v. 8.

Og uppa þad han Guds vegna / So vel sem þess Margfiølda Himverande Guds Barna/ meige þess helldur viss vera um þess auma Syndara riettta Jdran og Yfirboot/ Þa skal Presturenn tilseigia hønum / ad han nu ad Sydustu giøre fyr(ir) þa Heimustu Jatning Openberlega og i Heyranda Hlioode upplese synar Truar Høfud Greiner.

Sydann Spir Presturenn han a þenann Hatt : Er þetta Ydar stadfost Trw og Jatning um Gud/ J hvørre þier ætli/ med ad Enda Ydar Lyf i þessum Heime?

Trwed Þier þa ad Þier sieud Eirn Stoor Syndare/og i margan Mata stor kostlega hafed styggt og moodgad Ydar gooda Gud/ Einkum med þessare Ydar stooru Synd/fyrer hvøria Þier eiged nu ad straffast/ Jatted Þier og skylaust/ad Þier hafed fyrer þa Skulld/Daudann forþient/ og Ydur ydre þess nu Jnnelega af Hiarta?

Trwed Þier og so / ad Þier fyrer Christi Skulld hafed fundeð Nad hia

ydar

ydar Gude / Fyrer þessa og allar adrar
ydar Synder / Og ad þesse Daude skule
verda ydur Inngangur til þess Eilijfa
Lijfsens ?

Hafed þier og so af Hiarta fyrergief-
ed Einum og sierhvørium / sem ydur haf-
fa nockud a moote broted / So ad Þier
hafed ecke Hatur nie Reide i ydar Hiar-
ta / Hvørke vid Ofervalded / Sem syns
Embættes vegna glytur þeßañ Urskurd
yfer ydur gaanga lata / nie helldur nock-
urs añars / hvør sem vera kañ / af ydar
Samchristnum Mañnum ?

Trued þier og i HErrans JEsu Naf-
ne fullkomlega Reidubwner og Viliuger
ad Deya fyrer ydar driugdar Synder ?

Til Sierhvørs þessa svare hiñ Sak-
ade sier i Lage / J.a.

Her uppa seiger Presturenn : So vil
eg þa i HErrans JEsu Nafne eñ nu til
þessarar ydar Trwar þess meire Styrkin-
gar / Frekare Vissu og Stadfestu / um
Guds Nad / epter þeirre Magt og Myn-
dugleika / sem Gud sialfur hefur giefed
mier hier ad ofañ / Ad hvad eg fyrergief
hier a Jørdeñe / Skule a Himnum fyrer-
giefed vera / Tilseigia ydur þessarar yd-
ar driugdar ec. Syndar og allra annara

ydar

ydar Syndafyrergiefning / J NAFNE GUDS FODURS / SONAR OG HEILAGS ANDA.

Vid allt þetta stendur Sakramadurenn a Knianum / Og leggur Presturenn sijna Hønd uppa hans Høfud / og i so Maata / sem adur er sagt / Bodar hønum sinna Synda Naaduga Fyrergiefning.

Framvegis Les Presturenn þessa Litlu Bæn.

DROTTenn JEsus styrke og Vidhallde Ydur i sannre og Riettre Trw allt til Enda / Vegna sinnar Heilogu Pijnu og Dauda / Amen.

Sijdan stendur Saungenn upp aptur og strax byrjar Presturenn ad Syngia:

Nu bidium vier heilagann Anda.

Þegar þetta er sungid / Seiger Presturenn vid þá / Latid þier nu sia / ad þier hafed Krapt Anda Drottens / so hugged z halldid ydur / ad þier forsmaaed og fyrerlijtid / allt Veralldarennar Spott og Vanvirdu / sem þier hier meiged wtstanda / Og fested ydar Sinne og Þanka vid þa Tilkomande Eilijfu Himnarijkes Glede / hvar þier med ydar JEsu Pijslegar verdad munud /

munud/epter pad pier pyrer eirn Sælu himlpiegan Dauda peinged hapid Eirn Enda a ydar pessu Synduga/ Forgeings lega og Hrigdarpulla Lyfe / Hier i Heime/hvar uppa pier med allre Andagt skulud syngia med mier/ Peñañ Christelegar Ryrkiu Huggunarreka psalm.

Nu bid eg Gud pu Nader mig/etc.

Hrørn precturen birtar/ og syngur sydañ til Enda. Par epter seiger Prestureñ: So vona eg pa/ad pier sieud nu so Tilreidder/ ad ganga til moots vid ydar Gud/ ad pier hrædest ecke Daudañ/ sem liggur a Veige pyrer ydur. Tilreided pier ydar Siñe/ Sæl og Hiarta pyrer Gude/ Og Meodtaked Blessan DRottens.

DRotteñ Sie Med Ydur.

Drotteñ blesse pig z vardveite pig eke

Gack hiedañ i Fride DROTTEns/ AMEN.

Sydañ skal bwa Fangañ ad ollu til syns Kyrlata: Eñ a medañ er Prestureñ tiler hiaa hønum/og Huggar hañ/minnande hañ a (ep hañ bundeñ er) Hvilijk Fiøtur Christus GudsSonur matte hřs vegna lyda/ Og japn vel po hañ ne ecke Lukke

kunne sig ad hræra/ þa skal hann innann lytels Tijma audsyna sig eirn riettann Samson/ z sundurrijfa jafnvel þær hørdustu Daudans Fiøtrum/ med þvi ad Christur hefur vorra vegna Daudans Magt alla ad aungvu giørt / so hann maa nu þuiøruggur seigia :

Daude/hvar er þinn Broddur? Helvijte / hvar er þinn Sigur? Lofadur sie Gud sem oss hefur Sigurenn gefed fyrer Drottenn vorn JEsum Christum / 1. Cor. 15. v. 55. 56. 57.

Þegar hann er nu so øldunges Reidubwenn ad wtstanda sitt Strijd/ skal presturenn aminna hann ad Sydustu/ ad hallda sier fastlega vid Gud / og i Trwnne stødugur standa allt til Enda/ ad hann Coronu Lijfsens ødlast mætte: Þvi þeim sem yfervinnur/ verdur gefenn Corona Dyrdarennar/ Apoc. 2. v. 10. og 3. v. 11. Hann skal aungvanveigenn kvijda fyrer Daudanum/ þvi þetta er Tijmenn a hverium Gud mun gefa hann Sigre hroosanda yfer øllum sijnum Ovinum / Jafnvel sialfum Daudanum/ i þvi Tilstande sem hann þa er/ maa vid þa seigia þad sama sem Mooi-

ses

sis sagde til Israels Sona/ þat Pharao sokte epter þeim: Ottest Ecke/ Helldur STanded og SIaed Hialpræde DRottens/ Exod. 14. v. 13/ 14. Sem hann endelega vid ydur giøra mun a þessum Deige/ Þviad/ alla þa Egipte sem þier eiga þik-est/ og allt þad Vonda sem ydur þiker fyrer Augu bera/ skulud þier ecke framar lyta ad Eilifu. SO VERed þier stirkver i DRottne/ og standed stoduger i Trwnne/ fyrer Krapt Guds Stirkleika/ 1. Cor. 13. v. 16. Eph. 6. v. 10.

Allra seinast amminner Presturenn hann/ ad hann giøre eina Goda og Andagtuga Bæn til Guds/ og þar med befale sijna Sal i Hønd DRottens/ hvar hana mun eckert Vondslegt/ eingenn Pyna eda Pretteingar snerta framar meir.

I sama Mata amminner hann alla Vidstadda/ ad þeir sameiginlega giøre eina Hiartanlega Bæn til Guds fyrer þessum auma Syndara/ ad Gud Nadarsamlega Aslaa veite hans Umvendingu/ og fyrergiefe hønum allar hans Synder/ styrke/ vidhallde og berare hann i Trwnne/ allt til Enda.

Skiann

Sijdan setiur hinn Sakade a Kne / Presturenn og tirnenn / og lese skyrlega fyrer hønum eina stutta Bæn / sem Epterum byder.

Sijdan les hann FADer Vor/etc. Og skal Presturenn bidleika hia hønum / tala vid hann / lesa og bidia med hønum / hang ad til hann er Riettadur.

En þar sem hann afiadhrept verdur Heingdur/eda Limlestur / eda og Likam de Pijntast og Parterast / þa ma þo Presturenn ecke yfergiefa hann / fyrr enn hann er Daudur / helldur skal hann alltijd kalla hærre Röddu til hans / allt so leinge hann er uppheingdur eda og pijnest / ad hann hupe til JEsu / og Innelega Andvarpe til hans / Seigiande :

HErra JEsu Myskunna þu yfer mig.

Heilage HErra Gud:
Heilage HErra Gud.
Heilage HErra Gud / Myskunna þu Mier.

HErra JEsu / Eg befala mijna Sal i þijnar Hendur / Amen.

Bæn fyrer Embættis Giordena i Kyrkiuñe.

DRottenn/ Eg er Innkomenn i þetta þitt heilaga Hws/ ad heyra hvad þu Gud Fader/ minn Skapare/ þu Drottenn JEsu minn Frelsare/ þu verduge heilage Ande/ minn Huggare i Lijfe og Dauda / villt vid mig tala. DRottenn / Opna nu so fyrer þinn Heilaga Anda fyrer JEsu Christi skulld mitt Hiarta/ ad eg kuñe af Predikuneñe ad læra/ ad bera Angur fyrer mijnar Synder / og i Lijfe og Dauda ad truwa a JEsum / og Dags Daglega betra mig i einu heilögu Lijferne og Framferde/ þad heyre og Bænheyre Gud fyrer JEsum Christum/ Amen.

FAder Vor/ etc.

Bæn ad lidnne Embættisgiordenne.

DRottenn / Eg þacka þier af allu mijnu Hiarta/ ad þu hefur nu kient mier / hvad þu villt/ ad eg skule giöra. Hialpa mier nu/ minn Gud/ med þijnum Heilaga Anda/ fyrer saker JEsu Christi / ad eg meige vardveita þitt Ord i hreinu Hiarta/ og þar af styrkiast i Trwnne/ og i eijnu heilögu Framferde forbetrast/ og [illegible] þar vid i Lijfe og Dauda hugga/ Amen.

FAder Vor / etc.

Textar og Bæner

Sem epter þess Stoormegtugaſta Arfa Kongs og Herra / Kongs

CHRJSTians Fimta/

Sæloþleguſtu og Gudrækeleguſtu Bet-
falningu / Endurnýiadre af Vorum allra
Naadugaſta Arfa Konge og Herra

Kong FRJderich Fiorda/

brwkaſt eiga Aarlega / a almenneleg̃ Føſt-
ſin og Bæna-Deige / ſem er ſa fioorde
Føſtudagur epter Paaſka.
Tilſkum Gude til Lofs og Dyrdar.

Þrentad ad Nyu a Hoolum i Hiallt-
tadal/ Anno 1725.

VJER FRIDE-RIEN Sa Fiorde/ Af GUDS Nad/ Kongur Til Danmerkur og Noregs/ Vinda og Gauta/ Hertuge J Slesvyk/ Holsten/ Stormarn og Dithmersken/ Greife J Oldenborg og Delmenhorst. Giørum øllum Vitanlegt/ ad/ epter því Vor Elskulege Kiære Hr. Fader/ Sællrar og Hæloflegrar Miñingar/ hefur paß 27. Martij Año 1686. miog Christelega tilskickad / ad i bæduni Vorum Rykium og tilliggiande Londum/ skule Aarlega paß Fiorda Føstudag epter Heilaga Paaska Hatyd / eitn Extraordinarie Bæna-Dagur halldast/ Og Vier med Stærstum MISHOEKJA høfum mællt þormerkia/ hvarsu

ad

ad marger/ þvi midur/ skulu þÿñast
fe Gudleuser og Vangiæfner / ad
þeir ollu meir Augstyker eru yptee
Veralldlegum Nitegooma / eñ med
Gudlegre Andagt Kyrkiuna ad
sækia / Synder sijnar og Illskur ad
aþbidia og sier aptur Guds Nad-
ar og Myskunseme ad bidia. Þa
hofū vier/ til Guds Dyrdar Fram
gangs aliteð hædstu Naudsyn a
vera / ÿptrsagda Vors Elskulega
Kiæra Hr: Fodurs Skickan ad
Ítreka og Endurnyia/ so sem Vier
og hier med bioodum og Tilskick-
um / ad i bædum Vorum Rijkium
Danmork og Norege / samt þar
tilliggiande Londū/ skal framveig-
is Aarlega a þañ Fiorda Fostu-
Dag/sim næst epter H. Paaska Ha-
tid inþellur / eitn Extraordinaire
Bæna Dagur halldast. Og uppa
þad

þad ſoddan Gudlegt Verk / og a hvorju ſo miøg ſtoor Magt ligg-ur / meige premiaſt med goodre og tilbærelegre Andagt / Vilium Vier ad Allſtadar / bæde i Kaupſtødun-um og a Landenu / Kvølldenu prer er ædurnefndaſt Bæna-Dag / Klu-kkan Sex / ſkule hrijngt vera hinne ſtærſtu Klucku til ſierhvorrar Kyr-kiu/og þar allar Bwder / Kialla-rar z Kroo-Hws/hvar nockurſlags Vara edur Dryckur er Seldur / ſkule ſtrax tilluktaſt/ og eingeñ meir-re Hondlun / hvør hellſt ſem vera kañ / a þvi Kvøllde framen vera. Og biodum vier hier med og al-varlega bepolum/ Vorum Kiærum og Trwum Underſaatum / ad þeir Riette ſig hier epter / an Dryckiu-ſkapar/ Skickañlega og Tijmañ-lega a þeſſum fornefnda Almeñe

loga

lega Barna-Deige til Kyrkiunar og Guds Hwss i Einbrægne ad koma / og þat til allar Pioonustu-giorder med Guds Hialp eru Gud-rækelega aþstadnar / ad fasta/ og fier pra ollu Erþide / Ferdalage/ (ad Postenum alleina undantekn-um) sem og Spilan/ Leikum/ Dubl an og odrum Veralldlegum Hiegoo ma ad hallda/ og af ytrasta Meg-ne kostgiæþa/ med soddañ Christe-legre Andagt pram ad koma/ ad þ þyrer Gude meige vera Packnæml og Þægelegt/ hvors vegna/ a þessu þirrneþndum Barna-Deige/ strein-gelega skal vera þyrerboded i ollum ordinarie Pensioner , Herbergium z Verts-Hwsu edur Kroom a Lan denu/ so vel sem i Kaupstodunum / Mat edur Drick / þyr enn oll GUds Pionusta / sem adur er

sagt

sagt fullkomlega er apstadeñ/neinum / Hvar helst sem vera kañ / ad giepa edur framreida/ þeim Bookum og Verku hier undanteknum. Siñe ist nockur ad skicka sier Otilbærelega hier i moote/ straffest man Mañ greinar Alits/ sem mootprooañleger Yfertrodarar Vorrar Skipanar / Hvar med Yfervalded i Sierhverium Stad skal Tilbærelega Tilsioon hafa / og alvarlega þar ad fylgia / So framt þeir ecke vilia af Vorum General Fiscal Tiltale mæta/ Ef þeir þiñast hier vtt Forsoomunarsamer ad vera. Og skulu Biskuparner i Fyrskrifudum Vorum Rijkium og Londum/ þetta Vort Brief af ollum Predikunarstoolum/ Hvor i sijnu Tiltrwudu Stifte / fyrer Sofnudenum lata lesa/og añars tilhallda sijnū Vnder-

er hafande Prosostum og Prestum Arlega / Sunudagen Næst fyrer fyrr sagdan Bænadag / syna Til heyrendur af Predikunarstoolnum / ad amisia og myksia / ad pet med Christelegum Tilbwninge / petta Hellaga Verk / J Sparseme / Sid seme og Gudlegre Andagt fremie / Og i so Mata snwe sier til DRott ens Fra Guds af allre Sal z Mat ta / ad pad i ollu peirra Lijse og Lifnade / alltijd meige siaast og for merkiast. Pvi biodum og bepolum Vier Vorum Greifum og Frijherr um / samt Stiptsbepalings Mon um / Biskupum / Amptmonnu / Lands Dogmurum / Præsidentum / Borg Meisturum og Rade / Fogetum og ollum odrum Vidkomendum / hvor sum petta Vort Oped Brief under Voru Canceliij Jnsigle Tilsendt verdur /

verdur/ad þeir þad a tilheyrelegum Stødum ollum til Eptirrettar / strax lâte Lesa og Auglýsa / so og þar med asamt Profostunum og Prestunum / Kostgiæfelega og Forsvaranlega Tilsioon hafe / ad þessum Vorum Allra Nadugasta Vilia i allañ mata tilhœrelega eptirbreitt verde. Giefed a Voru Slote Kaupenhafn / Þañ 11. Aprilis / ANNO 1702.

Under Vora Konglega Hond
Og Signet.

Friderich R

Collectan.

O Nmaduge Gud/ Myskunsame Kiære
Fader/ hia hvǫrium ad er mikel Fyr-
ergiefning / og giarnan villt Myskuna
þig yfer alla þa / sem giøra Eina sanna
Jdran fyrer Syndena. Vier Bidium
þig Hiartanlega allra kiæraste goode Fad-
er/ Forlaat/ Forlaat oss allar vorar Syn-
der/ og gief oss þijna Naad/ ad vier aller
sem ákøllum þitt Nafn/ mættum i Dag og
alla Tijma/ Vykia fra øllu Rangslæte og
allre Synd / Og af øllu voru Hiarta so
umvendast til þijn/ ad vier Daglega fyr-
er Kraft þijns Anda/ sinnunst riettskick-
ader i Trwnne til þijn og Hlijdnenne/ alltijd
uppfyllter med riettum Jdrunar og Um-
vendunar Avøxtum/ uppa þad/ nar vier
so i eirnre riettre Trw og Trauste / vit-
tum þijn og ákøllum þig/ ad vier þa mæt-
tum sinna þig sem Eirn Naadugann Gud
og Fødur/ Og i allre vorre Naudsyn ver-
da visser um þijna Naaduga Hialp og Ble-
ssan/ Bæde til Lijfs og Saalar/ Ja til
þess vier um Sijder fyrer þijna Naad /
mættum verda eilijflega Saaluhoolpner.
Fyrer þinn kiæra Son vorn DRottenn og
Frelsara JEsum Christum/ sem med þier
lifer og rijker i Einingu Heilags Anda/

Eirn Saňur Gud/ Fra Eilyfd til Eilyfdar / A M E N.

Pistilleň/ Esajæ 55. Cap.

LEited DROTTENs a medaň Hann er ad Finna/ Kalled A Hann a medann Hann er Nalægur. Sa hiň Ogudlege late af sijnum Vege/ og Illvirkeň af siňe Hugan og snwe sier til DROTTens / Þa mun Hann Myskuna honum / Og til Guds vors/ Þviad i him honum er mikel Fyrergiefning.

Gudspialled S. Matth. 3. Cap.

SO Giored Verdugaň A-voxt Ydraneňe. Og þeinked ecke ad þier villdud seigia med sialfum ydur/ Abraham hofum vier fyrer Fodur. Eg seige ydur/ megtugur er Gud ad uppvekia Abrahams So-

nu af Steinum þessum. Af þvi nu er Oxen alla reidu sett til Root' ar Trianna / Þvi mun hvert þad Tre / sem ecke giører goodan A' voxt / Upphøggvast og i Elld kast ast.

Bæn epter Predikunena.

Ó Eilijfe Allsmegtuge Gud / myskunsamaste milde Fader / vier þijn fraafallen Børn ko' mum nu aptur med þeim Fortapada Syne / til þijns Nååds. Og af allre vorre Saal og Hiarta prijsum þijna Yfer fliootanlega Giæsku / sem þu Tijd epter Tijd / Aar epter Aar / so Fodurlega hefur audsyndt oss allt til þessa Dags. Einkanlega ad þu af sierre Raad og Myskun hef ur gefed oss hreinann Lærdoom þijns Heilaga Lijfgiefanda Ords / hvar med

med þu ert nu so rijkuglega forsorg°
ar vorar hungradar Saaler/ Sem
mz þui riettta Himnabraude og Ma°
na. Þu heꝼur þar ad auke bless°
ad oss med ollu Goodu / Lijkamans
vegna/ z næsta Fodurlega frijad oss
og þetta vort kiæra Fodurland/ fra
aðskiliantegū skoorū Landplaagum/
sem oss añars heꝼdu kunad ad hen°
da og tilꝼalla. Fyrer þetta allt saman
añ / og hvad þu hier ad auk heꝼur
audsyndt oss/ añadhvort ollum Al°
menelega/ Ellegar nockrum aꝼ oss
Sierdeilislega aꝼ þiñe Fodurlegre
Giæsku/ Þu vor Gud og þitt Allra
Heilagasta Naꝼn vere Blessad og
Hæstt loꝼad aꝼ oss Eilijꝼlega. DR.
OTTEN þijn Verk eru mikel vor
a medal/ vier tolum þar um/ eñ þo
vier kuñū ecke ad reikna þau. Vier
framteliū þijna Velgiorninga vid

oss/og glediſi oſſ/ ad þu ſo vel hiaal par oſſ. Eñ Æ/ Hvad erum vier O Gud / ad þu miñeſt vor? Og hvad eru vor Verk/ad þu virder oſſ ſo mikels? Vier meigū ſañarlega vidurkieña og klaga ſærlega/ad vier eckert ſijdur hefum forþienad af þier/ eñ þijna Nad/hvoria vier ſo optlega hefū medteked forgiefens/ ad vier hefum ecke viliad læta leida oſſ þar med til eirnrar alvarlegrar og ſañrar Yþranar. Þvi vier hefū ſyndgaſt/ DROTTEñ/vier hefū ſyndgaſt og giort Orlett fyrer þier/ vier hefum vered Oguðleger og erum Mootþroaſulega burtu vikner fra þijnū Bodordum og þijnum Riettindum. Vier hefum vered þverbrotner/ og hlijddum ecke þijnū Þienurum/ſem tøludu i þijnu Nafne til vorra Konga/vorra Hofdingia/

dingia/vorra Fedra og til alls Folk-
sins i Landenu/ DROTTeñ pier
heyrer Riettlæte til/ Eñ vier meigū
skamast vor. Æ vorar Synder /
vorar Synder/vorar Synder liggia
hardt a oss/vorar Synder nidurþry
ckia oss/vorar Synder hroopa i Hi-
meneñ/og vier blygdumst ad upplyp-
ta vorū Asionum til Himens fyrer
Fiolda saker vorra Misgiorninga/
þvíad vorar Synder eru uppvaxnar
yfer vort Hofud / og vor Sok er
stoor allt upp til Himensins: Opt
hofum vier lated sem oss sorgfulla
fyrer Syndena mz Bæn og Fostu/
med Andvarpe og Klogun/eñ hva-
da Yðrunar Avexte hefur þu siðast
funded hia oss ? Vier hroosum oss
af Trwñe/eñ Kiærleikureñ sem ho
ns vor Trw er ecke utañ daud
Trw/þiñst nu varla(þvi verr) fra

mar hia oss. Vier kollū oss sialfer Christna/eñ Gud nade oss/hvad aumañ og fanqtañ Christeñdoom- vier sijnū opt og tijdū vor a medal/ fuller af þm̄ stæmustu Syndum og Sottvirdingum/hvar med vier volld um þvi / ad þitt Allra Heilagasta Nafn verdur so opt spottad a medal Heidekia Pioода. O vei/ O vei oss/ad vier hefum so syndgast. Og hvad skyldū vier seigia? Hvad kūn um vier klaga? Þooit þu nu villder lata þig angra allt þad Gooda sm̄ þu hingad til hefur oss audsyndt/og breytast a ad Myskuna þig framar yfer oss / Eñ þar a moot vitia vor med þm̄ hordustu Plagū/og ofurselia oss megnum Villudoome / ad vier skylldum frwa Lyge og følskum Lærdoome. Æ DROttiñ/ þu hefur funded vora Misgiorninga / og vier

vier meigum riettelega jaata/ad vier sannarlega hefum forþienad / ecke alleinasta alli þetta/helldur og eirin eñ þad sem eñ nu er allra þyngst / þijna eilijfa Reide/Dauðañ og eilijfa Fyrerdæming. Eñ fyrer þijns Nafns Saker/O Drottleñ vert tu Nadugur og Myskunar big yfer oss. Æ Straffa oss þo ecke i þiñe Bræde/Og Typta oss ecke i þinne Grimd/ helldur midt i Reideñe mist þu a Nadena og Myskunsemena / þvi vier vitum ad þijn Myskunseme hefur aungvañ Enda/og vier forlatum oss uppa þiñ Ord sem þu sorst oss/ ad þu vilier einskis Synd ugs Mañs Dauda/helldur ad hañ umvende sier og life. Þar fyrer liggiuñ vier nu med voru audmiwku Hiartans Bæna Akalle/fyrer þij-nu Auglite/Ecke uppa vort Riett-

B 6 læte

ecke/helldur uppa þýna stooru Mys
kunseme/og hroopum ap sorgþullu
Hiarta i Trwe: Æ Fader / vier
hopū syndgast i Himeneñ og fyrer
þier/og erū ecke verduger ad kallast
þýn Born. Fyrergiep/ Fyrergieþ
O millde Fader/ allar vorar Synd
er / fyrer Saker þýns Eingietens
Sonar JEsu Christi/ og wfsltett
allar vorar Ÿpertrodslur fyrer hñs
dyrmætu Forþienustu. Alqittu hñs
Hlydne/og tilreikna oss ecke vora O
hlydne. Lat hañs Fridþæging ko
ma oss til Gooda/sem hañ med sýnū
Dauda hefur oss wtvegad/og gieþ
oss Glede sem erū hñs Endurleyst
er/ ad vier aller mættum fa Fyrer
giefning vorra Synda fyrer hañs
Skulld.

Lat þitt heilaga Ord bwa all
tyd rýkuglega vor a medal/mz riett

te z heilsusamlegre Tŷdkan þeirra hæverdugu Sacramenta / z vert all dreï so Reidur vid oss / ad þu nock-urn Tijma añad hvort umbreyter / eda olldungis burtsvipter þessum Heilogu Niutum fra oss / allt til Veralldar Enda. Gief rietts-skickada Predikara og Kieñendur / sem bæde Kiene vel og Lifve vel / og lat þitt Ord alltijd fa Framgang fyrer þa / þier til Dyrdar og Saalo-kenu til Saluhialpar. O Christe JEsu vidhalldtu þiñe sonu Evan-geliſku Kyrkiu / i moote ollum Op-sooknurum og folskum Kieñendum / og lat vora Mootstandara og allaſt Heimeñ sia / ad þar er þo eirn Gud til / sem alleina er DROTTenn yfer sijnum / og vill volldugleg a ver-nda þa i moote sijnum Ovinum.

Nafdu / O Gud / alltijd eitt vak-

ande Auga/ yfer Landsins Gooda Fodur/ þijnu Smurda/ vorum Allra Nadugasta Arfa Konge z Herra/ N. N. Auk þu hȳns Herradæme i þijnum Otta / og halltu uppe hȳns Kongarijkiū med Riettlætenu. Vernda hȳns Majestet i moote ollū sijnum Ovinum/ Heimuglegum og Openberlegū/og gior þa til Skam̄ at sem Radslaga i moote honum. Bitku fast Kongsins Hiarta vid þitt Hiarta/ ad han̄ i ollum Hlutum meige leita þiñar Dyrdar sem þiñ Þienare/ og alltijd bera Vm̄higgiu fyrer Eyling þinar sonnu Kyrkiu/ so sem hennar riettra Forsvar og Foosturfader. Æ Drotten̄/ lat Kongen̄ lifa/og blessa hū fram̄ yfer alla hans Fedur/ Veit Hans Majestet Langgiædt og Luckusamt Regimente/ og giefþ ad han̄ meige

Aſtd-

Allðradur verda i Fride og goodum Dogum.

Gior Myſkunſeme vid Hennar Majeſt. Vorrar Allra Nadugvſtu Drottningar / N. N. og lát heñar Oſk alltijd vera fyrer Pier. Vppfyll heñar Majeſtet med þijnum Fognude / og gieff ad heñar Hiarta meige alltijd gledia ſig i þiñe Hialp. Sed heñar Majeſtet med longum Lijfsdogum / og ſet heñar Saal Eilijflega fyrer þijnu Auglite.

Vihell þiñe Nad yfer Vorn Iedidiah og DRottens Elſkulega / Hañs Kongleg Hæheit / vors Nadugaſta Arfva · Prints og Herra / N. N. og ſet hñ ſem eitt Jñſigle a þijnu Hiarta. Lat hñs Saal alldrei hneigiaſt til nockurs Jlls / Eñ gieff honū Lyſting til þijn og þijns Ords. Pejd hañ med ollum Kong-

legum

legum og Furstalegum Digdum / z sýn honum þýna Myskunsemi / ad hañ meige lifa.

Legg Rad og Prýs yfer þa Konunglegu Prinsza og Princessu et / halt þiñe Guddoomlegre Vernd yfer þeim / og ollu þvi Konglega Arpa-Hwse. Vertu sialfur O Gud eirn glooande Mwr i krijngū þa / ad eingeñ Olucka meige snerta nockurn af þeim. DRottenn vilia þu Kongsins Hwss med þiñe Rad / og burttak alldrei þýna Myskun þar fra Æfeñlega.

Blessa hñs Kongleg. Majest: Rad / og gief ad þeir i øllum Hlutum meige fylgia þýnum Radum / þier til Dyrdar / z Landenu til besta.

Blessa i sama maata og vernda Hañs Kongl: Majest: Strijds-Magt / bæde til Lands og Vatns.

Ver-

Verlu sialfur eirn Skiolldur og Veria yfer þeim / i moote ollum þeirra Ovinum/og gief þeim hlyd-ig Hiortu ad Ottast þitt Nafn / trwfast Hiortu til ad þioona þwi-lega/ Einord Hiortu til ad beriast hraustlega/nær Tymen er/og sam-þick Hiortu til ad vera stadfostū / aller sē eirn Madur/ z ottast ecke. Lat þa vera kostgiæfna Kongenꝰ og Landenu til besta/og lat Dauda-añ alldrei yfer falla þa.

Befala þijnum Heilogu Eingl-um / ad ynkia sier i kryngum allt Landed/og burtsnw Nædarsamlega fra oss ollum maklega forþientum Plaagum/Strijde z Bloods wiðkell-ingum/Hunare og Dyrtijd/Storme og Ooedre/Elldsneid og Vatnsro-da/Pestilentiu og odrum bæarlegum nærnū Siukdoomum/samt allre añ-

are

are Olucku/bæde til Lijfs z Salar. Snw til vor aptur þiñe Fódurlege Giæsku til allrar Tijmañlegrar z Eilijfrar Velferdar. Gief Frid O Rotteñ um̃ vora Daga/ gief Lycku og Velferd i vorum Londum / Lát þijna Dijrd framvoeiges bwa a medal vor/ so Trwfesteñ z Sañleikureñ mæteſt ſijn a mille/ z Rettlæted z Fridureñ kyſſe hvort añad. Bleſſa eirn og ſierhvorn i ſiñe ærlegre Hondlan / bæde til Lands og Vatns. Bleſſa vort Stand z vort Embætte/ vora Næring z Biorg/ vorn Sveita og vort Erfvide / Bleſſa vora Stade og vora Akra / vor Hws og vorar Karþer/ z vorar Afgangs Leifar/ Landſins Avøxtur z Lijfsins Avoxtur vere bleſſadur fyrer þier. O Rotteñ biood þiñe Bleſſan ad koma yfer allt þad ſem vier tokum

tokum oss fyrer Hendur / Blessan af Himnum ad ofan / Blessan af Vnderdiwpunum ad nedan / ad vor Blessan meige na allt til þeirra ete lijfu Hædana Takmarka. Blessa oss Gud vor Gud / og Jordenn giefe sinn Avoxt. Audsijn O Gud Jmken dum vorrar Trwar / sem i imsum Stødum plagader eru / asamt þinne sanre Christne / þijna undrunarlega Giæsku / i giegn øllum þeim / sem setia sig upp a moote þinne Hægre Hende / og lat þa sien og þeckia ad þu ert þeirra Frelsare sem vona a þig. O Kotten frelsa þitt Foolk / z blessa þa sem eru þinn Arfur z Eig enndoomur / lat aungvann af oss missa þijna Blessan / Tijmanlega edur Eylijfa / helldur vertu sialfur Ecekn er Hirda Siwku / Hialparenn þeirra Naudstøddu / Huggarenn þeirra Harm

þrwnge

þrøngnu / Forſorgaren þtra Vol'
udu / Forſvar Ecknana og Fade:
Fodurlauſra / Huggun allra Hugg
unarlauſra / Hialp allra Hialpar'
lauſra / og Myſkuna þig yfer oſſ
allaſaman. O Gud vertu oſſ aum'
um Syndurum Lijknſamur. For'
læt oſſ allar vorar bloodugar Syn'
der / z uppgief oſs allt þorþient Straff
bæde Tijmanlegt z Eilijft / þ Jeſu
Chriſti / þ JEſu Chriſti Skulld.
Veit oſſ O Gud þijna Nad / til
eins riettelegs og alvarlegs Ang'
urs og Trega / ſokum umlidenna
Synda / til eirnrar ſtødugrar Tru'
ar og Trauſts / til vors Frelſara
Jeſum Chriſtum / og ad ſijduſtu til
Gledelegs og Saluhialplegs Vid'
ſkilnadar fra þeſſum Heime / ad vi
er alletijd mættum finnaſt i þinne Þioon
uſtu / fuller af Trunne og goodum
Ver'

Verkum/sem eru þeir rietstu Ydrun ar og Vmvendunar Avexter. Nial pa oss O Eilijfe Gud og Fader/ ad vier alldrei zramar meir fellum i nockurt Syndsamlegt Andvaraleise/ og skammarlega Forsoomum þeñ aff vorn Vitiunar Tijma/ og vorn riettā Nadar dag/ Helldur ad vier alltijd vokū og bidium til þijn/ uppa þad vier med einum styrkum Anda / i einne gladre Von mætt um alltijd vænta Dijrdarlegrar Til komu vors Drottens z Frelsara Jesu Christi/oss til fullkomeñar Eilijfrar Vtlausnar og Saluhialpar. Æ DROttenn/ þu Heilloþada Prij-Eining/ Fader/ Sonur z Heilagur Ande/ Heilage Herra Gud / Heilage sterke Gud/ Heilage lijknsame Lausnare/ þu æfenlege Gud/ Heyr vora Bæn og gief þu Giætlur

ad

ad vorre Greatbeidne / Neyt off og Myſkuna þig yþer off nu og allt ſyd/ Amen/ Amen.

Pſalmar og Saungvar
A þeſſum Bæna Deige.

Epter Þvi vier Høfum Et uppa vort Moodurs Mæl ſuma þa Pſalma/ ſem tilteſnir eru i þvi Bænadaga Exemplare/ Sem wtgeinged er a Dønſku/ Anno 1586. Þa mæ Syngia i Stadeñ þeirra/ adra gooda Pſalma þeim ſamhlioodaı/ Sama Jñnhallds/ og ſømu Meiningar.

Til Hameſſu.

I Pro Introitu. Konung David ſem kiende. Edur Aof / Aof mig aumañ Mañ.
II Fader vor ſem a Himnum ert. Edur / O Gud Vor Fader ſem i Himerijke ert.
III Nu bidium vier H. Anda.

IV Epter Predikun oll Litaniall.
V Mitt Hoop og allt mitt Trw og Traust. Edur
A þig alleina JEsu Christ.
VI Pro Exitu O Vier Syndum setner/ med sinlegt Glapa Gierd.
Edur Halt oss Gud vid þitt hreina Ord.

Til Aptansaungs/

Edur Kvølld-predikunar þar hun er halldenn / Syngest.

I Tak ap oss Fader.
II Nu bidium vier H. Anda.
Edur/ Hetlagann Anda akøllum nu.
III Epter Predikun Litania oll.
Edur sw minne Litania/ Tak ap oss sute HErra Synder vorar og Mis-giorder/ Med þeim Collectum sem þar til heyra/ epter Grallaranum.
IV Allt mitt Rad til Guds eg set.
V Pro Exitu, Mylkuna Oss O HErra Gud. N. B.

N. B.

ÞAr sem þesser Bokstafer i Bænenne fram koma N. N. þa skal nefna þar Hans Majestets vors Allranaðugasta Arfa Kongs og Herra. Sømuleidis Hennar Majestets Drottningarennar/og Hans Konunglegra Hꜳheita Arfa Printzens / eigen Nøfn Sierhvørt i synum Stad.

Goodfwse Lesare.

ÞAr eg læt nu þessa Dominicale eñ ad nyju a Þryck wtganga/ þikiunst eg fyrerwita/ ad nockrer muni tilverda/ Sem þessa Alikun ar eim aleggia: Omnis mutatio repentina est Periculosa, Þad er / Oll skindeleg Breyting er Skadsamleg/ Þviad su Revisio edur Eptersion sem hier er skied/ mun morgum nyskarleg þikia. Og þo Flester þeira Villtu apsake ecke Villuna/ so eg stoorum þurße þar fyrer Bogea/ þa læt eg þo ollum þeim sem Guds Heilaga Ord hreint/riett og vel wtlagt/ elska/ lesa/ læra og askunda / þañ miñ Tilgang i Lioose/ sa eingeñ sig forgrype a fornre Ven-

fu/hvor opt er Grundvolludr a fam-
nystum Jäbirlingum.

(1) Hepur Eingeñ sa riettrar Trwar / uppkomed i Heimeñ/ sem vogad hape ad kalla nockra Utlegg ing Heilagrar Ritningar algiorva/ so hun i ollu fullkomlega uppaused hape pa hreinu Israelis Bruña-
Þar Kostt/stepne Daudlegra Mañ ra hlýtur ad vyckta fyrer skalpum Heilegum Anda/ Matth. 11. Pri hañs Ordgnott yppergeingur allt Mañlegt Ordgnotte/ 1. Cor. 1.

(2) I Añañ Mata munu pad eller/ sem aprita/eptergiepa/ad so margar Versiones Bibliuñar/ sem nu eru/japnvel i sama Tungumaale alsmargar/ hapa ei ap odru ord-
saker en hvi/ad eitt hepur pess hia odrum saknad/sem hñ hepur pottst riettara pitha/ hvar med po eingeñ

leste

lastar a ñars Erviði / því þar við lender / Non omnia possumus omnes. Og sierhvor hlytur sin Bref Vidurkiena.

(3) J Þridia lage er þad augliosast i hvorre Virdingu Guds Heilaga Ord a halldeð ad verda / hvor kar Virdingar hellste Partur er sa / að kostgiæfa ap ollu ytrasta Magne / þad Saluhialplega að heyra og underſtanda. Þviad Heilog Ritning er ſa eine Doomare alla þeirra Malaþerla sem vora Saluhialplega Trw snerta Epter hen ar Brskurde hliotta aller ad standa og falla / Þviad þesse Ritning er þeckingar Vpphaf allrar vorar Trwar. En hvad Heilog Ritning seiger / þad eru Obrigdul Sañende.

Fyrer saker þessa hefe eg miet

fyrer Hendur leked / med Goodra Maña Rade a þessū Vetre/ Book þessa vid sialþañ Hoþudtextañ sam anbera. Og þar sem eg funded he- þe merkelegañ Ordamun/ þa þeim sama epter Textans Avyssun um- breitt/ Og þad fyrer þessar vigtug ar Ordsaker.

(1) Er þ allra goodra Mañā medþædd Art z Eigeñlegleike ad el ska Sañleikañ og leita hñs aþ ollu Megne/ jaþnvel i stundlegū Epn- um/ sie þad nu so/ hvad miklu fram ar skilde oss þa umhugad vera/ þañ hreina Sañleika Guds Orda ad vita og hallda / Hver Ord ad eru Sañleikur/ Joh. 17. Og sa same Sañleikur hañ frelsar oss / Joh. 8. (2) Þar sem þesse Part- ur Heilagrar Ritningar er Arlega i Kyrkiunne þnudenum ytrekadur og wi-

vilagdur/ſyndeſt mier hafa naud-
ſinlegt/ ad Grundvöllurenn yrde O-
valltare fundenn/ ädur enn Yferbigg
ingenn var a riſt vœre. Nu fær einr
genn annann Grundvoll lagt/ enn þann
ſem lagdur er. (3) Þar ſem
Textenn er ecke ſo ſem hann ſkal ve-
ra / þa er valla Von ad Utlegging
enn fare allſtadar riett / þviad bæge
er Blindum Blindann ad leida/etc.
Og hier af hafa ordſakaſt valpleſt
ar Villur og Vanſkilningar i Chr
iſtelegre Kyrkiu. Jeg vil nu ei umm
tala Niegeontadæme / annarlegar
Þydingar(ætlu ad vera Utlegar)
og nær ſkie ſtarſkaleg Munnmæle
ſem Textenn riette / hvorke meinar
nie nefner. Sie nu þeſſe minn
Tilgangur af þier/ Gode Leſare/
miſſkadur/ þa afſaker mig þo minn
Samvitſka: Og vita ſkalltu ad ſo

sem einsskis daudlegs Mans Verk
hefur eñ ollum an Vorkunar i
Kiærleikanum velþalled/so hirde eg
eck: helldur þier an hiñar. sonu
þetta falle.

Eñ þar eg villde ei eirn i þessu
Vandasomu Verke vera / og visse
giorla ad betur sæ Auga eitt ödru
Skarpskignara / Hafa epter miñe
Vinseindar Boon/ Samplega epter
lided med mier / Heidurverduger
Ypparlega og Vellærder Menn
hier a Heimele / Rector Scholæ
Jon Arnason / Kyrkiuprestureñ
Sr. Jon Guñlaugsson/ Pro Rec
tor Jon Einarsson / og Heyrar'
eñ Jon Gyslason/ hvorier allmar'
gar Versiones sem fyrer Hende
voru/ asamt Comentarios eiña og
odra / hafa gaumgiæfelega sam'
añboreð vid Hebud Textañ / ad
Augus

Hugur minn seiger mier / ei munde hier midur fara þo breitt sie/ og skal þer þeir saña munu er med Vilia og Vite þetta Gudrækelega samañ bera. Nu vita eg til Guds/ og goodrar Samvitsku / ad eingiar mijnar Forelldrar hefe eg hier wti leita viliad. Var þad ei helldur samhlioodã mijnu Embætte/ ning ap Focsskor mier Fyrre Manna i Beckeñ uppþreingia / Hvorra Demak hia mijnu Lytelvægu/ eg legg under Doom þess Sañsyna og Alvitra / sem Spañar Nimeneß med sijnum Loopa / og Mæler Jordena mz þriggiaþingra breidd/ Esa. 40.

Sama er ad seigia um̃ þau Additamenta wr Konglegrar Maiestatis Lpgum wtlagt hefe / Hver mier vitdust bæde Bookeñe og heñar Handleikurū helldur Omissande

eñ el. Og er þetta til Vpprysl-ingar Arkatalsens fyrer Figuru Stickeñ. Eñ hvört eg heþe hier wfi mier Nagnad iñnfied / Dame Sañsýner. Eitt sim aller hvört phioofara edur fyrer lætur sig giöra. Eñ verde þeim til ens Besta er viðtaka. Og Likta Eg þetta so/ seigiande mz Seneca: Qvid ergo? Non ibo per priorum vestigia: Ego vero utar via veteri: sed si propiorem, planioremqve invene ro, hanc muniam. Vale.

Hoolum þañ 9. Februarii.
ANNO 1707.

Biörn Thorleifsson.
S. N. S.

Nockrar Greiner Heilag ra Lærefedra Christelegrar Kyrkiu/sem oss kiena med hvorium Athuga og Alvorugiefne vier eigum ad lesa Heilaga Ritningu.

Chrisostomus.

Hvorke af Rädleisu nie Forvitne grenslunst vier hier epter (hū meinar Skilning Ritningarennar) helldur ad vier wileggiande ydur allt med Kostgiæfne / kienum ydur þad/ ad i Guds Orde ma ecke neina Sma-Gloosu edur Atkvæde undan ad fella: Hvorad þetta eru ei ad eins Ord/ helldur og Heilags ANDA Ord. Og þess vegna er hier alladar miken Fiesiood ad sinna/ jafn vel i Einu ORde.

Idem

Idem.

So sem pad þeir sin̄ Verkfære narar eru i Malmgrøpunum/ lþoa aungvan̄veigen̄ ad slept sie hin̄e minstu Malmad i Jørdun̄e/ so þeir þar af ábateſt. Eins er þvi vared/ ad i Heilagre Ritningu skal Madur ecke sleppa hinum minsta Bookstaf edur Smaa-Titile/ helldr i Strasta maata þar epter ganga. Hvad allt saman̄ er þad af Heilog um Anda/ eckert er þar opmargtalad/ helldur allt harla Naudsynlegt.

Cyprianus.

Heilagur Ande var Skrifaren̄/ Spaamen̄erner voru han̄s Skrif fiadrer/ hvorium Heilagur Ande sagde fyrer/ þad skrifa skillde.

Hoffnerus.

So sem Spaamen̄erner skrifudu ecke sijn/ helldr Guds Ord. So skal ecke

ecke ſa ſem les(Ritninguna) fylgia ſiñe Utleggingu/ ſo hañ villeſt ecke. Helldur koſta Kapps a/ ad grunda pad/ hvorneñ ſa mune viliad hafa ſyn Ord ſkilliaſt laata/ ſem pau ſtrifade.

Chemnitius.

So ſem pad peir Hluter ſem H. Ritning uñgletur eru fyrer Gudlega Rauſt i Ordenu opeñberader/ ſo kuña peir ecke rietteliga ad ſkiliaſt/ nema fyrer ſaña og eigenlega Merking peirra Orda/ſm Heilagur Ande hefur brwkad til peſſ ad birta pañ Himneſka Lardoom. Og i pm helſtu Trwareñar Hofudgreinum miſſer Madur opt ſo miked af Eyneñu/ſem hañ fer villt i Merkingu Ordaña.

Þesse Epterfylgiande
Vers eiga ad sýngiast af Predikunarstoolnum / medur eff Gudspiall/ edur Lesed.

I. Sunnudag i Adventu.

Þetta Vers.

Ton/ Eirn Herra eg best atte/ etc.

ÞAcker vier glader giørum / Grædarens JEsu hier/ Zions Børn ordner erum/ og þyn Byrd komen hier / J Nattúru og Malaga vora: Nad su er Vnder-Root/ vorra vidreisttra Bjørka/ og Veg-leguft Meina-Boot.

II. Sunnudag i Adventu.

Ton/ Sæll er sa Mann sem hefna kan/ etc

VPpheftum Hiud og Augu med / Endurlausn vorre a moote/ Enlaust …mum vier Son Guds sied/ Sorg all trew …g þa preoote : Sæl mun vera su Sum…ar Tyd/ Sooluske gegre Ar og Syd/ Ad …iedfiast af Guds Augliti.

III. Sunnudag i Adventu.

Ton / Gies þiðe Christne goodaꝛ Frið,
Erlatning reit JEsu. Pioonum þyn / Þin Veg so tilreidt giete / Vysande tienc Sveinum syn / Ad Sanlerkans bla þier leike / sem þægelegt er i kynu Ausi liff.

IV. Sunnudag i Adventu.

Ton / JEsus Guds Son Eingieteñ/etc.

Sanleiks Meistareñ mæte / M.er kient ad þekla þig/ Med Hiartans Lytey lætc/ og læka simlþañ mia / Og ad mijn Rood had roome / Sem Rædholft er Christendoome. Leið off a Lyfens Stig

Vñ oll Jeoleñ/og til þess a Kynd-ell Messu / syngest.

J Dag Eitt blessad Barned er / Borð og Fædt i Heimeñ/ ab hreinre Mey off emmum hier / Er til Lausnar komeð / Være þad Barned off ei þædt/ Aller hefdum ylle Nauda mætt / ab þvi kom allt þid Gooda. O vor sæte JEsu Christ / Er einn Madur off Fæddist / Hiyp off vid Hel sykis Voda.

Og svdaꝛ til Alyktunar.

Sønum ber þaknañ/ etc.

(A Joola Nottena/Joola Dagen/ og Nyaars Dag / syngist skalbt Versed þrisvar/ Enn ei nema Einusinne hina Helgu Dagana.)

IV. Sunudag epter Þrettanda.

Tvø þesse Vers. Med Himna Lag.

EG vel, þier JEsu äll myn Kiør/ Alle tyd vertu med mier i Før / Vnn mier Naad þyn æstwdlig/ ad Eitt gange yfer mig og þig.

Vertu sterkur Stafn/ Bwe minn/ styre Ferdenne Ande þinn/ Leif mier eg sie þinn Lærесveinn / Line ei Trw myna Haaske neinn.

V. Sunudag epter Þrettanda.

Tvø Vers. Ton/ Konung David sem K.

EG þeckta a Polenmæde / þinne Gud DRottenn minn/ Sem hleyper ei Hefper af Bræde / hastre a Jllzresinn / Ef ske mætte sæe ad sier / Og Gooder vr Jllu m yrde / Er þier kiærast kad verdet Oska eg þess aumum mier.

Gud minn þitt gooda Sæde/ Giefn æ vaxtist hia mier/ so hafe eg þar af Hialp ræde / Sem Himneskt og Tilhæft er / Og

)x(verde

verde so Hvijtt hreint / J þijnum Akre pundeñ / Eñ ecke burtu hrundeñ / Sem Jllgrese i Ellde breñt.

VI. Suñudag epter Þrettanda.

Ton / JEsus Christur ad Jordan kom.

FAgre JEsu / þu þeckist af mier / Formyrkvan Mañdoomlega / Forklaran aptur fagra af þier / feinged hefe eg Andlega. Eja / blessad sie Andlit þitt / eirnin þiñ Blæda-Bloome / sem ummyndar Sálar Andlit mitt : A efsta deo eg þig Doome / Gief eg Lioos-biartur lioome.

Suñudageñ i Nijuvikna Fostu.

Ton / Dagur i Austre allur / etc.

HJsna mier Son Guds sæte / Samvitskañ myn er veik / Tief hia þier Myskun mæte / meire eñ Verdugleik / og framar ad Giøf eñ Gialldr / giør mig Hlutþøku Mañ / J signadar Sælu Vellde / sem þyn Hlydne tilvañ.

II. Suñudag i Nijuvikna Fostu.

Ton / Glørvøll Christneñ skal glediast nu

TJgnud sie JEsu Tungañ frood / Talande i Lyking skyrre / Sañleik Guds

fyrer

þyrer ſiñ Blood/og ſyndc i Rædu he/rre/ Aſterkfe Guds med allañ Sañ/ J Eilþþu Rꝛde hepur hañ/Luxum a velþerd vorre.

Edur og þetta Vers.

Ton/ Blyd̃e Gud/Börnū þýnū el glesm.]

Sannan Chriſts / ſem ert i heilgre Rød/ uñ velþerd viſſ/vertu i DRottne glød/Preñañ hañ med Packargiøød/ þier ber ad loþa / Veit hañ þu ert veſþl Siøed/ vill þier þo gleþa/ Lialp i gleðu / hvðrſkonar Voda / lyka Miegn/ ad leita hiñs Gooda/ og ðrloopſamt Regn/ Fagurlega Grooda / Lakeldama hañs þu ert. Lvðr ſem Eyru heþur ad liꝛa/ heyre ſa DRottne. Lvðr ſem Augu heþur ad ſiꝛa/Lorþe moot DRottne. Lvðr ſem Tuugu hꝛera mꝛa/ Lrooſe ſa DRottne.

Suñudagen i Feſtu Jñgang.

Ton/ Lerra Gud i Limnarikie/ etc.

Vatns Skyrn þyn JEſu Veglamleg/ Ver mig Samvitſku þyngum/ Lreins ſadur er i heſte eg/ Lollde aþ Saurendum mynum.

Þygdur til Biſkups varſtu hier/Med Vatne og Anda ſmurdur/ Leilagur til

 Hreins

Hreinsunar mier / Hlautst þu ad verda skyrdur.

I. Sunnudag i Føstu.

Syngest þetta Vers.

OVinnanleg Borg er vor Gud/ ągiæta Skiølldur og Veria/ Hann hialpar oss af allre nraud / sem a oss kann ad beria. Sa Ille Ovin forn/ er nu ækafa giarn/ margt Svik og Vølldenn vest / Vpp vid hanns eru mest / Opstoor vid Helmis Marget hreria.

Edur Siøunda Vers af Psalmenum. Fader vor sem a Himnum ert/ etc.

EI leid þu oss i Freistne tt / Þa oss ad sæker Ovinurinn/ A Vinstre og a Høgre Hlid/ Hanns Svik ad standast/ veit oss Frid/ Med heilags Anda Hiastod mest/ Og hreinre Tru vid bwuer best.

II. Sunnudag i Føstu.

Syngist þetta Vers.

A Þig alleina JEsu Christ / Er mijn von hier i Heime. Hlyd þyn gieter mig hoolpenn vyst/ Hiastod annare ey gleyme. Fra Ondverdu var eingenn sa / Og aldrei

alldrei helldur þvøast mæ / Sem Þeittaß kvæ mig Kvølum þræ. Kalla eg þig a / Hialp þiña lær mig HErra nu.

III. Suñudag i Føstu.

Ton/ O Gud miñ Herra aumka mig.

HEidrad sie JEsu Hreiste Verk / Ehremdaß Hand greip wr Diøfsens Kverk / Dumbum gaf Mæl og Miñe / og Mynd prydde aptur siñe / Sæll er sa Kvidur sem þig bar / Sæte JEsu til Adstodar / Afskræmdum Adams Aids sum. Avi / vier þig tilbidium i Ørdsdæu og Anda þiñ / wtreka fra oß Diøfulliñ / So ad sierhvør i siñe Stiett / Siae / Heyre og Tale riett / og hæleige ast Guds Nafn gøfge.

Midføstu Suñudag.

Ton/ Sæler eru þeir aller nu/ etc.

DAsamleg er su DRottens Frægd / DRottens sialfur er enges Nægd / han hefur skiptest Høndeñ alldrei. Allt giørde i Fyrstu wr auñgvu hañ / Eñ i Dag dreyge sa lyted kañ / So vrde ad Mergd margfallde / Augu Skiepnaña øll til Hans / Uppmæna a Helldur Skaparans / Og

hañ

hañ þær allar ſetur/ Eirneñ Hꝛa/Rynda
æðman Tijd/ Almattugur a ǝlettre Tijd/
Bleſſadre Mꝛillðꝛ medur.

Sunudagen epter Midfoſtu.

Ton/Nattura ñ oll og Edle Manſ/etc.

HErra JEſu þyn Hꝛooſun er/ Hallelt i Tijdſ Auglite/ Vm Breſt kuñe ting añ að byrgia hier / Bætkuſt ſo oll myn Lyrer/ Syndlauſ þu varſt / Skalþur þo hatſt / Stök mijna þier a Herdum / Var þu er þui Laſt/ og vondt Adkaſt / Vetre i Lygenar Ordum.

A Bodunar Dag/Mariæ.

Syngeſt þeſſe Trꝭ Vers.

MIlldre JEſu ſem Manndoom tookſt / J Mariu Jomfrwr Kvide / Þat med Heill og Hiartprude jooſt / hvad i rum ſem a þig tryde/ Þu ſaſt vora Kynd og Andar/Tioon / ollum var hwert Skoð og Smaan / og ſa tilþꝛꝛ Daude.

Nær oſſ virdteſt auvitka þig/ ei kuñe er það leingur lyda / ad Dioꝛull kiæme oſſ under ſig/ Eirra villder þyrer oſſ ſtryda. Af Himinum komſt i Heim til vor /

Hoopſt

hvorſt oſſ þvi Lauſn og Fridur koꝛ/
Fyrer þiñ dyrſtañ Dauda.

A Palma Sunnudag.

Ton/ Eirn Herra eg beſt ætte / etc.

Frelſareñ Fridarkykur / Fatæke ſem Uleidſtu hier/ Saal miñe Audiegd eykur/ Oreygd ſem la a þier/ Villder þu Lægging lyda/ og lata ſo þeckia þig/ A aſtar Mañs Oſnu ryda / Til Æru og Heydar vid mig.

A Skyrdag.

Syngeſt þeſſe Tvø Vers

JEſus Chriſtus er Frelſare/ſem bra oſſ Guds Reide ſtære/med ſiñe Pijnu og ſarre Neyd / Svipte hañ oſſ fra Eilijfum Deyd.

Ad þvi ſkylldum allðrei gleyma / Oſſ baud ad eta ſiñ Lijkama: þad helga Braud hañs Holld er / Hañs Blood i Drycke dreckum vier.

A Paſka Nattdeñe / Til Uppſtigningar Dags.

Chriſtur reis upp fra Daudum/ Leyſte hañ allañ Heimeñ af Naudum/ Þvi

 ſkulum

skulum vier aller glader vera / Lofa og dyrka vorn Lausnara / Halleluja.

(Prisvar a Hatydeñe / Eñ Einusinne a Suñudøgunum.)

Sydañ til Alyktunar.

SIgrareñ sæte / Sonur Guds vor giæte / Halleluja.

A Uppstigningar Dag.

CHristur til Himna uppfoor / Sitiande hætt yper Engla Kor / og gefur oss Gaber a alla Lund / Hønum sie Heidur a hvørre Stund / Halleluja.

Syngest Prisvar / (Eñ ei nema Einu sinne Suñudageñ epter.)

A Hvitasuñu Døgum.

Syngest þetta Vers / (Prisvarsiñum.)

NU Bidium vier Heilagañ Anda / Ad oss mætte i Christelegre Trw riett standa / Eirn Gud ad Elska / og hañ ad kalla a / Helst i Daudans Stundu / þa vier Heime þurum fra / Kyrie eleison.

Edur þetta Vers / (Prisvarsiñum.)

CHristur siñ Anda sende / Sa oss Lifs vegeñ kiende / Og huggar vora hrelld da Lund /

da Lund / Helst þegar kiemur Dauda Stund / Halleluja.

A Trinitatis Hatijd.

Pad Seinasta Vers af þeim psalme, O HErra Gud oss helga nu / etc.

O þreninng Eining heilaga / Eilijf sam jafnt Almattuga / A þig settum vier alla Von / ætgd heyr giarnan vora Boon.

I. Sunudag epter Trinitatis.

Syngest þesse Tvo Vers.

MItt Hiarta hvar til bryggest þu / I Harme og Trega veltest nu / Fyrer vallt an Veralldar Auds Set þijna Tru a sannan Gud / sa allt skapade þ sitt Bod.

Þvergiefna þig ei vill nie kan / Alla Þörf þijna þeckter han / hans er Himen og Jörd / Minn sæte Fader og sanne Gud / þu send mier Hiaalp i allre Nauð.

II. Sunudag epter Trinitatis.

Syngest þesse Tvo Vers.

GUds Son kallar: Komed til min / sem kryhed vid ydar Andarþijn / Og Synder iafnan særa / Men / Krossur / Allt

 tader

Fader og Børn/ yfer vil eg vera Madar glaru/ Og alla Endurnæra.

Ok mitt er sætt/ og Byrde liett / epter eg fylg mier/ so munt þu rietť / hia Helvijte sneida. Hiælpa skal þier mijn Hiæ stod merk / Glioota muntu af mijnum Styrk/ Af Guds eilijfra Gixda.

III. Sunudag epter Trinitatis.

Ton/ O Vier Syndum setter/ etc.

VJD eg nu Blessan þijna/ Blijde Fader min/ Auktu Ndran mijna/ Fyrer Anda Kraptenñ þiñ/ So Fridarens Eing lar Fagne / Med fegrum Dyrdar Her / Yfer þui Edla Gagne / Sem Yfer boot med fylger. DRottenñ þyn Dyrden er / DRottenñ eg treyste þier / DRottenñ Myskuna mier.

IV. Sunudag epter Trinitatis.

Ton/ Fader vor sem a Himnum ert/ etc.

GEfeð þu i Hiartad Myskun mier / Miskunar Gud/ ad eg lykest þier/ Hept tu mig vid af heimskum Doom / Hiælpa ad mijn sie Lunden froom / Vid mijna Brædur so fer ad hier / Ad sijdar fæad þijna Hilldum vier.

A Jons

A Jons Messu Baptistæ.

Syngest þetta Vers.

BLessadur ad Eilijfu sie/ Jsraels Herra hann þad ste/ sa sanne Gud vor vitiade/ Vesælann Lyd sinn leyste. Oss øllum vijst/ upp hefur reyst/ J sijns Þioons Davids Ryke/ Hiælpradis Horn/ ad helga Vøg en/ Utvøldum øllum sijne.

V. Sunnudag epter Trinitatis.

Tón / Allt mitt Rad til Guds eg set.

GLadur nu. vt a Diwp eg dreg / J DRottens Nafne uppleyse eg / Net allrar Ndin missar / Hepne mier gooda blotnast læt/ Og hvørium a sinn Embætt es Bæt / Gud vegna Gtæsku þinar.

A Vitkunar Dag Mariæ.

Syngest þetta Vers.

LOfSaung Gude Mey Maria: Mijn Sæl vorn DRottenn tygnar / Hiælpræde mitt er HErra sa / Sønum minn Ande pagnar/ Mig virdtest sia/ þo være sma/ af Myskun Ambætt syna/ Hiedan i frä / Hvør Ætt mun tiä / Sælega Sælu mijna. G.

VI. Sunnudag epter Trinitatis.

Syngest eins og Annan Sunnudag i Føstu.

VII. Sunnudag epter Trinitatis.

Ton/ Mitt Hiarta hvar til hryggest þu.

O Smættugur um Lopt og Land/ Ask usnaren hepur, noogleg Rand/ ad nære Naudstaddan/ og fram ad færa Fiælausi ann / Fæðum pryda maken Mann.

Mætta hellst DRottenn myna Orð / Myn Augu horpa a þyna Hønd / Sem Mills og Mättug er. Lijs og Deya lät oss hier / J Lyfe og Dauda biarga oss hier.

VIII. Sunnudag epter Trinitatis.

Syngest þetta Vers.

Mannkynen øll og Edle Manns/ er spillt i Adams Falle. Erpdum vier Synd/ ar Illsku hans / erum pvi tijnder aller. An Hiälpar Christs / sem Kuma vilst / aß bess-m Voda keypte / hat i Adam / oss øllum kom / Guds Reide yper oss steypte.

IX. Sunnudag epter Trinitatis.

Syngest

Syngest þesse Tvø Vers.

AF diwpre Hrygd akalla eg þig / O Gud blyd Røddu minne / Þyn Nadug Eyru opne sig / Ad eg Bænheyrast kynne. Ef Synder og Athæfe illt / athgta og til reckna villt / Hvør stendst þyrer Reide þinne?

Ast og Nad duger ein hia þier / Ad Forlaata Syndena / Ei gillder þar hvad giørum vier / Goodverk fo kynnum sijna / hia þier eingenn sier hroosa kann / hræddest verdur þig Sierhvør Mann / og Myskun þiggia þijna.

Edur þetta Vers.

Ton / Hvør sem ad reisser hæga Bygd.

HErra JEsu mier Hugur er a / Hylle þinnar ad nioota / Hwße Nade laat mig Himneskt Bæ / Heims Visecn nær vill þrio ota. Vijsa mier þar til Veg og Raad / Vinatteꝛ þinne giete eg naad / Sem opt nam ad mier briooka.

X. Sunnudag epter Trinitatis.

Syngest þetta Vers.

VEre nu Gud oss ecke hia / Jsrael seig ia mætte / Vere nu Gud oss ecke hia /

ek Von oss hrotcñ hatte/ Pvi vier erum Hiørd aum og smaa/ sem allskins Plood= er sertiast a/ angra med øllum Hætte.

XI. Sunudag epter Trinitatis.

Syngest þetta Vers.

Nu bid eg Gud þu Naader mig/ Naad og Myskunar eg beide þig/ Afplana øll myn Illsku Loot / Eg veit myn Brot so mørg og lioot / Illsku myna þu aß mier þvo / og allar Synder lyka so / Pvi eg medkienne myna Synd/ I mynum Huga hun er ei leynd.

XII. Sunudag epter Trinitatis.

Ton / Myskuna þu mier milldi Gud.

Mier kiendu Gud ad mæla riett / so Fiægdar Friett/ Frelsara myns wtbreide / Sem alle giører vid mig einka vel/ Eirnen̄ þo Hel/ wr Heime mig hiedan leide. Hætt lofad sie/ Vort Hiælpræde/ sem byrer oss/ Saklaust a Kross / Eins og Lamb wt aß deyde.

XIII. Sunudag epter Trinitatis,

Syngest þetta Vers,

Sæler

SÆler eru þeir aller nu / ann Flecko lijsa i riettre Trw / J Guds Lögmaa le ganga. Vel er þeim sem hans Vitnis burd / viliuger geyma hier a Jørd / af Hug þar epter længar / Þvi hvørier glar nañ a Guds Veg / ganga jafnañ / þeir varast miøg / Misgiørd og Synd marg valldа. HErra sem Almattuger ert / allum hefur þu bodad þert / Heilög Ord þyn ad hallda.

XIV. Sunudag epter Trinitatis.

Tón / Hetvorum vier Gud af Hug og Sal

EG vil falla til Foota þier / Frelsarinn JEsu / vægdu mier / Und mijn Spitels sku Jllt ber Mein / Arl / Eg bid þu hun giórdu hreina. Mier og Samspilltu Lyfin þu sia / Latt oss allvert hier falla fra / Vier skal Eilyfar Packer tia.

XV. Sunudag epter Trinitatis.

Syngest eins og Fyrsta Sunudag epter Trinitatis.

Edur þetta Vers. Tón / A einn Gud ei

GVdo Ryke er Glede og Fridur / i Gud spialls Kændar sætre Grein / ad A... Guds oss bodadur / Dvina vorra Sterke i giegn / HErrans heilagt Riettlæte / þeir

ur vorn Misgiørning/ hvt Lagañ Bet ot øll bæter/ Hañs blessud Fridþægning/ hvørium sem helst þess leita/ Hitt añad alle tilleggst/ sem Hañ sier Hag ad veita/ Heit, Ord Guds alldrei bregðst.

XVI. Suñudag epter Trinitatis.

Ton/ Vm Daudañ giep þu Drottenn mier

Lausnariñ JEsu Lop sie þier/ Fyrer Lyfn og Hugguñ þyna/ Lyps z Daudans þu Lykla ber/ Lyttu á Naudsyn myna/ Burtfør gief þu eg hweft vid/ Blessan gief mier og Sælar Frid/ Nær Lyps Dagarner dvyna.

XVII. Suñudag epter Trinitatis.

Ton/ Sæll er sa Mañ sem hafna kañ.

Hvad leinge Gud mier gleymer þu/ Eigi samlega til Enda? Og hvørsu leinge ætlar þu/ Asioonu fra mier venda? Hvad leinge Raad eg huxa skal? J Hiarta mynu þunga Kvøl/ Allañ Dagiñ eg kienda.

A Michaelis Messu.

Oriñañleg Borg er vor Gud.

Eins og Fyrsta Suñudag i Føstu.

Endut

Tone þetta Vers.

Ton/ Sigrvøll Christnen skal glediast nu

O Gud sem lætur Engla Her / Ofs nu ad Høndum bera / Og langa Reisu lei da hier / Lijbs um Eydemørk pvera. Lat þa sømu þa Løb vort dvgn / Leida ofs inn i Dyrd til þyn/unn ofs þar asamt vera.

XVIII. Sunudag epter Trinitatis.

Ton/ Allsagurt Lioos ofs byrtest bratt

Nu sie hier Gud fyrer Logmaal þitt/ Log/Broten mijn øll giørdu kvitt / Hugþerde styrdu Hiarta mijns/ So hnelg eg mig æ til Vilia þyns.

JEsu mier Lyknar mællstu Mal / Og mijna Brotlega frelsa Saal / Fra Dogna Straffe / sem eg til vann/ Arnadr æ/sæte Gud og Mann.

XIX. Sunudag epter Trinitatis.

Nu Bid eg Gud þu nædder mig.

Eins og Ellepta Sunudag epter Trinit.

XX. Sunudag epter Trinitatis.

Ton / Mikillre Farsælld mæter sa/ etc.

Hatign þess Konungs Heidrud sie / Fyrer Himneskann Nædar/Sæck/ sem Andlegt

Andlegt Brullup fra Upphafe/ eff Møñum tilreidt fleck/ Zion feckur Dyrdar Son eñ gypt / Samañ vid Daudlegt Holld / Og Høgum fess til Heidurs lypt/ Eñ hañ lægt ofañ a Folld / J Eypting feirre Gud og Mañ / Giørde a fa Leid samteingdañ/ Ad Edle Tvø eru til Sañs / Ein persoona Christs/ J fagre Holldgan Frelsarans/ Framfoor Kaup-Mæle viß/ DROTTeñ vid Hægt Holldlegs Mañs/ Hneigdest til Samlætis.

XXI. Suñudag epter Trinitatis.

Ton / JEsus Christur a Krosse var.

HVørnen sem vext eg Hørmung i / Hiaalp mier ad trwa Orde fui/ Sem fu JEsu mier seiger/ So eg af øllu Fare ec frey / Fare burt og vei deye.

Lausnare miñ sem lofar fu / Lat mier verda epter miñe Trw/ Fyrst eg fyñ Ord ei efa/ Sorgum øllum i Sælu snw/ Sæl miñ ad meige lifa.

XXII. Suñudag epter Trinitatis.

Pad Siøunda Vers af feim psalme.

Nu bid eg Gud fu nader mig/ etc.

HVdmiuka Önd aktar Gud mest / og angrad Hiarta hañ lijdur best/ Zion reist

veit þu Gud/ Sæmd og Náð/ so Jeru salem byggest med Dad / Þad er þinn Christne Rikr og Stein / Kallande þig ad bæta Mein. Þess hættar Foorn ad þu villt þær/ A þijnu Altare láta siaa.

A Allra Heilagra Messu.

Syngest þetta Vers.

GUD Myskune nu øllum oss / og giefe Blessan sijna/Og láte sins Andlites Liooß / til Lyfs eilijfs oss kyna / So Vita kunnum og Verken øll / J Veraldar þeckia fyrnum / Og JEsu Christi kræpts og Heill / kunnug sie øllum Mønnum / Ad glatnan hlijde honum.

Edur þetta Vers.

Ton/ Med Hiarta og Tungu/ etc.

MEistaren Hæfste/ Minn JEsu beste / Lættu mig Náðnar þyns niota / Send mier þinn Anda / Sannleik kiennande/So Fognud mætte hliota/Og Sælu fanna/ Sannhelgra Manna/ Trw og Rikres leika/ Med Von Ovcika/ So Heime fra hverfa/Ei a Himnum erfe/ Eilijft Lyf.

XXIII. Sunnudag epter Trinitatis.

Ton/ Oss lát þinn Anda styrkia/ etc.

Gude

GVda Fødurs Geiste og Kraptur/ Gæ-
æskañ þyn huggar mig / mynd hañs
þu mier gafst aptur / Þa myna tookst
uppa þig. Ny Nyerskrept þyn Naadeñ
er. Vill u þiñ Heidur hafa/ Eñ Hlydne
og Ast af mier.

Læreu mig Gud þier giallda/ Gagn-
hreina Ast og Trw / Og aungvu þvi
iñhellda/ Ad mier sem heimtar þu/ So
ad eg sie þyn eigin Eign/ Med Hiarta /
Hende og Tungu/ Vioonande þiñe Tign.

XXIV. Sunnudag epter Trinitatis.

Ton / Nu bid eg Gud þu Naader mig.

LAusnara Heimsins Lofgiørd sie/ Sem
Læknade Mañleg Kraankdæme / Med
Krapte synum og Klæda Snert/ Kvinn-
um og Meñum giørde hert / Ad Ord
hañs øll eru Almættig / Orendum þar
med Kyþnenlig/ Sla til JEsu þa syk-
lunst hier/ Ad sofnum/ eñ ecke deyū vier.

XXV. Sunnudag eper Trinitatis.

Syngest þetta Vers.

VAkned upp Christner aller/ og siaed
Syndum vid/ af Hiartans Root ai-
kalled / Eilyfañ Fødur Gud/ Ellegar
Nefnd

Hefnd hafa mætum / Hann hverþur oss i
Fra/utan Syndum afsleitum/ yfrunst og
Lijknad bætum/ mestu Rødl munum slær.

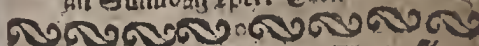
XXVI. Suñudag epter Trinitatis

Ton / Christe er Roma fyrer Søndum.

Jesu minn Brooder beste / Bid eg aþ
Hiarta þig/ Gradaren̄ Græsku meste/
Sat ei i Doom vid mig /. Hiørd allre
hyrmdu þiñe / Sem þoler Angræde
hart/ Oska eg Eirn med heñe / O JEsu/
Rom þu snart.

XXVII. Suñu: D: epter Trinitat.

Syngest sama Vers sem til er giört Siø-
tta Suñudag epter Þrettanda. Eñ
þegar predikad er aþ Gudspiallenu
Matth. 11. Þa skal syngia Tvø þaug
Fyrstu Vers aþ þeim Psalme/ Gud Son
kallar/ Romed til mijn, So sem Añ-
añ Suñudag epter Trinitatis.

Epter Kyrkiu Jnleidslu Kuesia.

Ma syngia þesse Vers.

Ton/ Aþ Fødurs Hiarta Barn er boren.

J JEsu

I JEsu Nafne Gud minn glæde / Þad
Sygn sætte eg til Musteris/ad Hrein
lifnar Dagin sie øll-myn Æfe / A mier
hefur Løg: Boot Christs/ so kune eg Kiø
ra/ Foorn hier færa/ Fødur himneskum /
hvørium sie/ Lof Dyrd Heidur ad Eilijfu.

Ete er til i Eigu mine/ Offur Lamb
ed Sakleysis/utan þad sem af Elsku hi-
sie:eg medtook Forþienan Christs/ Blood
þess færa/ best mun klæra/ Brot myn øll/
þet Gude sie/ Lof Dyrd Heidr ad eilijfu.

Hiartad mitt med Huga hollū / helgad
se minn DRottenn hier/ Sem lifnar fyrst
af Limunum øllum/ Lykta seinast burtu
dreyr/ Laat þad kuña/ Æ hier uña/ allt til
Dauda/ So hier sie / Lof Dyrd Heidur
ad Eilijfu.

Moodur Lijfsins Kvørt allañ / Eg
vil Gud i þijna Hønd/ Laattu Hloon an
Helptar Galla/ Hafa riettra Dwbu Kui
d/ Epter Løgum/ Hegde Høgum/ Hvør
Ekka/ So Gude sie/ Lof Dyrd Heido
ad Eilijfu.

